

Jm

Politechn. Warsz. Polna 3

POLSKA GOSPODARCZA TYGODNIK

1 9 3 0

**POLSKIE
KOPALNIE SKARBOWE**

NA GÓRNYM ŚLĄSKU

SPÓŁKA DZIERŻAWNA
SOCIÉTÉ FERRIÈRE DES MINES
FISCALES DE L'ÉTAT POLONAIS
EN HAUTE-SILÉSIE.

KRÓLEWSKA HUTA G. ŚL.
RYNEK, L. 915.

TELEFONY: KRÓLHUTA 636-640 I KATOWICE 972.

SPRZEDAŻ

WĘGLA, KOKSU, BRYKIETÓW I SIARCZAMONU
Z KOPALNÍ KRÓL' BIELSZOWICE, KNURÓW.

ADR. TELEGR. **SKARBOFERME** KRÓL. HUTA.

WYSZEDŁ Z DRUKU

ROCZNIK INFORMACYJNY O SPÓŁKACH AKCYJNYCH W POLSCE

NA ROK 1930.

WYDAWANY STARANIEM:
CENTRALNEGO ZWIĄZKU POLSKIEGO
PRZEMYSŁU, GÓRNICICTWA,
HANDLU I FINANSÓW,
RADY GIELDY PIENIĘŻNEJ W WARSZAWIE,
BANKU HANDLOWEGO W WARSZAWIE.

ROCZNIK ZAWIERA WYCZERPUJĄCE, SPRAWDZONE U ŹRÓDŁA INFORMACJE O WSZYSTKICH CZYNNYCH NA TERENIE POLSKI SPÓŁKACH AKC. I N EKTÓRYCH NAJWIĘKSZYCH PRZEDSIĘBIORSTWACH NIEAKCYJNYCH.

INFORMACJE O SPÓŁKACH AKCYJNYCH ZAOPATRZONE SĄ W OSTATNIE BILANSE ZAMKNIĘCIA. INFORMATOR POSIADA TRZY SKOROWIDZE:

- 1) SKOROWIDZ FIRM,
- 2) SKOROWIDZ WYROBÓW,
- 3) SKOROWIDZ OSÓB, CZYNNYCH WE WŁADZACH SPÓŁEK AKCYJNYCH.

**CAŁOŚĆ ZREDAGOWANA RÓWNOLEGLE W TRZECH JĘZYKACH:
POLSKIM, FRANCUSKIM I NIEMIECKIM**

WYDAWNICTWO ODZNACZONE ZOSTAŁO
NA P. W. K. W POZNANIU LISTEM POCHWAL-
NYM P. MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU.

CENA EGZEMPLARZA ZŁ: 60.

DO NABYCIA W REDAKCJI: WARSZAWA, UL. TRAUUGUTTA 7/9, GMACH
BANKU HANDLOWEGO, TELEFON 88-47, ORAZ W KSIĘGARNIACH.

PAŃSTWOWA FABRYKA ZWIĄZKÓW AZOTOWYCH W CHORZOWIE

DOSTARCZA NA DOGODNYCH WARUNKACH:

AZOTNIAK
SALETRE „NITROFOS”
SALETRE AMONOWĄ
SYNTETYCZNA SALETRE SODOWĄ
KWAS AZOTOWY
WODE AMONJAKALNĄ
AMONJAK SKROPLONY

AZOTNIAK I SALETRE „NITROFOS” MOŻNA NABYĆ ZA POŚREDNICTWEM
WSZYSTKICH ORGANIZACJI ROLNICZO-HANDLOWYCH W KRAJU

WSZELKICH INFORMACJI UDZIELA:
PAŃSTWOWA FABRYKA ZWIĄZKÓW AZOTOWYCH
W CHORZOWIE

DO SPRZEDANIA

KOMPLETNE URZĄDZENIE DO TŁUCZENIA KAMIENI

O ZDOLNOŚCI PRZERÓBCZEJ 90
TONN NA GODZINĘ, ZNAJDUJĄCE
SIĘ W ATENACH (GRECJA)

CAŁOŚĆ KONSTRUKCJI AMERY-
KAŃSKIEJ, UŻYWANA BYŁA TYL-
KO W CIĄGU DWÓCH LAT PRZY
BUDOWIE TAMY MARATOŃSKIEJ

WYCZERPUJĄCYCH INFORMACJY UDZIELA NA ŻĄDANIE

ULEN & Co
23, PHILHELLENES ST.
ATENY, GRECJA

W Y C I N K I

Z GAZET I CZASOPISM CAŁEGO ŚWIATA
W KAŻDEJ ŻĄDANEJ SPRAWIE

JAKO NAJLEPSZE ŹRÓDŁO
INFORMACJY, NIEZBĘDNE
DLA WSZYSTKICH

biur i instytucyj: państwowych,
społecznych, kulturalnych, prze-
mysłowych i handlowych oraz
dla osób wszelkich zawodów,
zbiera i na zamówienie dostar-
cza, tudzież załatwia prenume-
raty dzienników i czasopism
krajowych i zagranicznych

I N F O R M A C J A
P R A S O W A
P O L S K A

DYREKCJA i EKSPEDYCJA:
Warszawa, Bracka Nr. 5. Telef. 241-53

KORESPONDENCI WE WSZYSTKICH STOLICACH

THE POLISH ECONOMIST

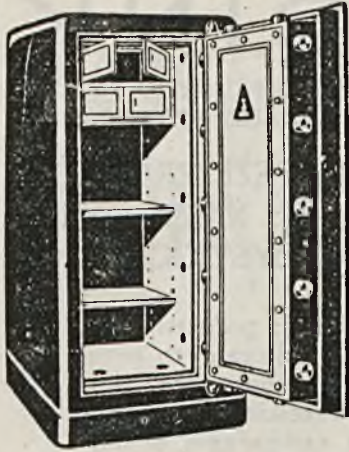
MIESIĘCZNIK GOSPODARCZY O POLSCE

W JĘZYKU ANGIELSKIM

POD REDAKCJĄ TYGODNIKA

POLSKA GOSPODARCZA

ZESZYT VI-ty (CZERWIEC 1930) UKAZAŁ SIĘ JUŻ
I JEST DO NABYCIA WSZĘDZIE — CENA 3

Nowe Zwycięstwo Kasy „FORTIS”!!

AKADEMJA GÓRNICZA

REKTOR

KRAKÓW, DNIA

Nr 1689/30.

12 maja

1930r

Do Fabryki Kas Betonowych

„ F O R T I S ”

W a r s z a w a

ul. Towarowa 33.

Rektorat Akademii Górniczej uważa sobie za miły obowiązek podziękować Panom za dostarczenie kasy betonowej syst. „Fortis” Model D3.-

Do kasy tej usiłowano dokonać włamania w nocy z dnia 30.IV. na 1 b.m. Włamanie to było całkowicie bezskuteczne, gdyż poza powierzchownym uszkodzeniem lakieru nie udało się włamywaczom nietylko uszkodzenie kasy, ale nawet wykonanie jakiegokolwiek otworu.-

Znajdująca się w Rektoracie druga kasa, ale metalowa wertheimowska, została przez włamywaczy tejże nocy zupełnie rozpruta.-

Komunikując Panom o powyższem Rektorat wyraża Im całkowite swe uznanie za dostarczenie kasy, naprawdę odpornej na włamanie.-

Z poważaniem

REKTOR:

/: inż. Skoczylas: /

OGŁOSZENIE ROZPRAWY OFERTOWEJ

Dyrekcja Okręgowa Kolei Państwowych w Krakowie rozda w drodze pisemnego publicznego przetargu malowanie żelaznych przeseł mostowych o ogólnym ciężarze 3.700 tonn.

Roboty mają być ukończone do dn. 15 października 1930 r.

O robotę tą w całości lub częściowo mogą się ubiegać Firmy, trudniące się zawodowo robotami malarskimi, a które wykażą się poświadczeniami, że wykonały tego rodzaju roboty z dobrym wynikiem.

Blizsze postanowienia o wnoszeniu ofert, wykaz przeseł mostowych, przeznaczonych do pomalowania, formularze ofertowe, warunki techniczne i t. d. można przeglądać, a formularze ofertowe nabywać, poczynawszy od 8 czerwca 1930 r., w Wydziale III (Drogowym) drzwi Nr. 189 Dyrekcji Okręg. Kolei Państwowych w Krakowie.

Oдноśne oferty, które można sporządzić tylko na przepisany formularz, należy wnosić odpowiednio zapieczętowane z napisem „Oferta na malowanie mostów“ najpóźniej do dn. 7 lipca 1930 r. godz. 12 w południe do Sekretariatu Prezydium Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Krakowie. Otwarcie ofert nastąpi tego samego dn. o g. 13 w Wydziale Drogowym Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Krakowie. Oferta obowiązuje oferenta do dn. 1 sierpnia 1930 r.

Poręczne (wadjum), które należy złożyć w Kasie Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Krakowie równocześnie z wniesieniem oferty, wynosi $\text{Z} 5.500$ i stanowić będzie kaucję w razie przyjęcia oferty.

Jeżeli oferent nie podpisze wszystkich wyżej wskazanych i do przeglądu wyłożonych załączników, albo nie złoży poręcznego w czasie i miejscu, przepisany do wnoszenia ofert, to ofertę jego uważać się będzie jako nieistniejącą, jak również nie uwzględni się ofert, w których podane przez Dyrekcję Okręgową Kolei Państwowych warunki w jakikolwiek sposób będą zmienione.

Zaznacza się, że Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych przysługuje prawo wyboru oferenta, bez względu na wysokość oferty, jak również, że przetarg może być przez Dyrekcję Okręgową Kolei Państwowych unieważniony, bez podania powodów.

Kraków, dn. 6 czerwca 1930 r.

Dyrekcja Okręgowa Kolei Państwowych w Krakowie.

NAJWIĘKSZA FABRYKA MYDŁA W POLSCE
PRZEMYSŁ TŁUSZCZOWY

SCHICHT, S. A.

WARSZAWA, NOWY ZJAZD Nr. 1

FABRYKI W WARSZAWIE I TRZEBINI
SKRZYŃKA POCZTOWA 149

WYRABIA MARKI ŚWIATOWEJ SŁAWY

MYDŁO JELEŃ SCHICHT

RADJON

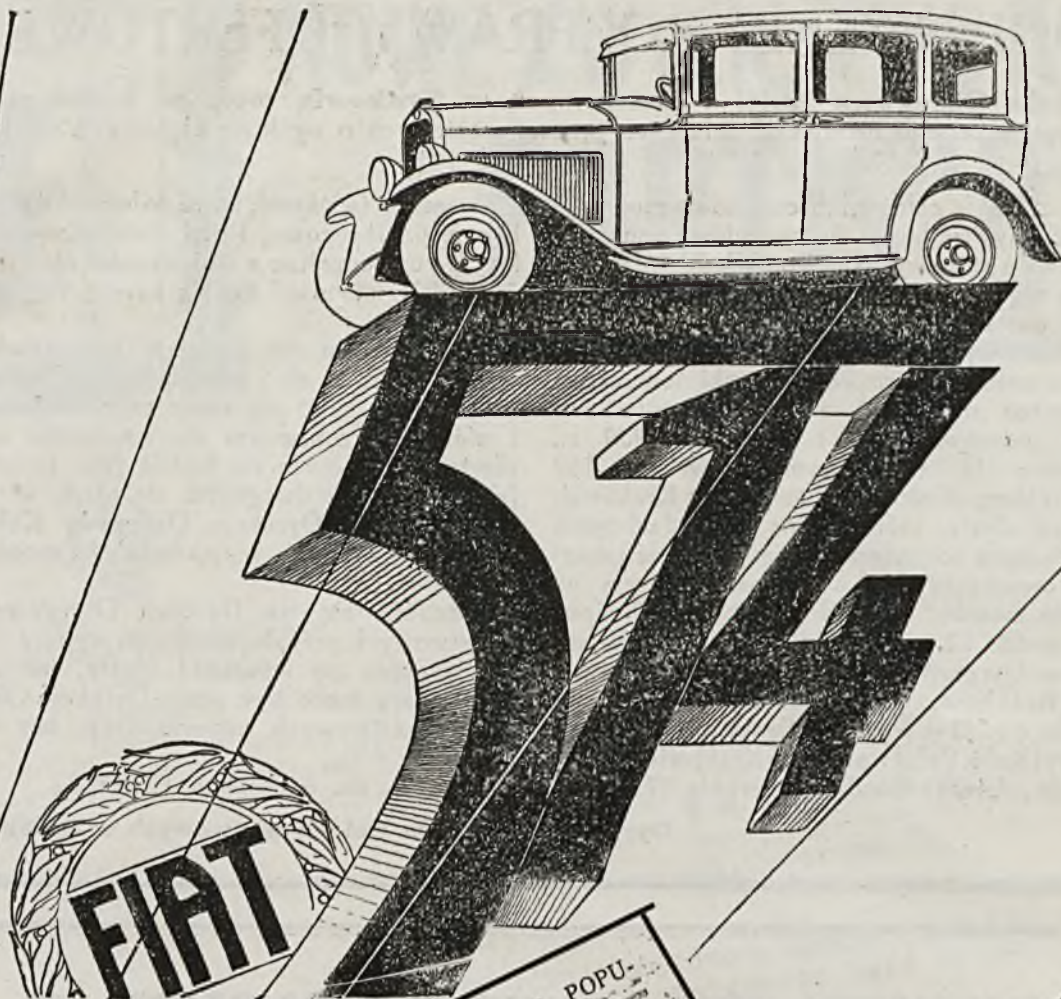
IDEALNY ŚRODEK SAMOPIORĄCY

CERES

TŁUSZCZ JADALNY

INNE ARTYKUŁY:

MYDŁA: TERPENTYNOWE, „MERKUR”, „PTAK”, „SOAP”, SUCHE, TEKSTYLOWE, SZARE. — OLEJE JADALNE, GLICERYNA CHEMICZNIE CZYSTA, TECHNICZNA I DYNAMITOWA

**TO SYNTEZA 3 WYPRÓBOWANYCH POPU-
LARNYCH MODELI:**
501 — nieporównanych w swej trwałości, 509 — ide-
alnie lekkich, szybkich i tanich, 521 — których moc i
elastyczność, komfort i wytworność zyskały ogólne
uznanie.

**514 — TO OSTATNI WYRAZ TECHNIKI SAMO-
CHODOWEJ.**

Cichy, elastyczny o wyjątkowej akceleracji silnik roz-
wija przy 1438 cm³ pojemności 30 KM mocy, 4-bie-
gowa bezszesnastna skrzynka biegów zapewnia dosko-
nałe przystosowanie do warunków terenowych. Nisko-
położony środek ciężkości, długie silne resory półelip-
tyczne z amortyzatorami gwarantują idealne trzymanie
drogi, wykluczają zarzucanie i ślizganie samochodu
na szosach. Doskonale hamulce na 4 koła, czuła
o dużym promieniu kierownica z lewej strony dają
pełną satysfakcję i pewność prowadzaczemu. Wytwor-
ne, komfortowe, piękne w linii i kolorze karoserie
w 7-miu rozmaitych typach umożliwiają wybór samo-
chodu ściśle dostosowanego do życzeń nabywcy.

POLSKA GOSPODARCZA

DAWNIEJ
PRZEMYSŁ I HANDEL

TYGODNIK WYDAWANY PRZEZ MINISTERSTWO PRZEMYSŁU I HANDLU
PRZY WSPÓŁDZIAŁE MINISTERSTW: SKARBU, ROLNICTWA ORAZ KOMUNIKACJI
WYCHODZI W SOBOTY

TREŚĆ ZESZYTU

	STR.		STR.
LASY PAŃSTWOWE W POLSCE — Z. R.	1053	KRONIKA BIEŻĄCA:	
ROLA KONSULATÓW HONOROWYCH W EKSPORCIE POLSKIM — DR. T. NIEDUSZYŃSKI	1059	PRZEGLĄD USTAW I ROZPORZĄDZEŃ	1081
PRZEMYSŁ CEMENTOWY W 1929 R. — STEFAN MEYER	1063	NOWE SPÓŁKI AKCYJNE	1081
ŻYCIE GOSPODARCZE:		USTALENIE KAPITAŁU, PRZEZNACZONEGO PRZEZ SPÓŁKI AKC. NA DZIAŁALNOŚĆ W POLSCE.	1081
GÓRNICTWO I PRZEMYSŁ:		TERMINY OGÓLNYCH ZEBRAŃ W SPÓŁKACH AKCYJNYCH	1081
GÓRNICTWO WĘGLOWE	1065	SPRAWY SAMORZĄDOWE	1082
HUTNICTWO CYNKOWE I OŁOWIANE	1066	SKARBOWOŚĆ I FINANSE:	
PRZEMYSŁ SOLNY	1068	PODATKI I OPŁATY.	1083
ROLNICTWO	1068	MONOPOLE	1084
Popieranie wywozu lnu. — W. H.		RYNEK DEWIZ I PAPIERÓW PROCENTOWYCH	1084
Chłodnia eksportowa w Gdyni. — L. K.		PRZEGLĄD ZAGRANICZNY:	
HANDEL:		SYTUACJA GOSPODARCZA FRANCJI NA TLE KRY- ZYSU MIĘDZYNARODOWEGO — E. UGNIĘWSKI	1085
HANDEL ZAGRANICZNY	1070	KRONIKA ZAGRANICZNA:	
Bilans handlowy w kwietniu 1930 r. — W. St.		OGÓLNE	1088
OKAZJE DO HANDLU Z ZAGRANICĄ	1072	FRANCJA	1090
KRAJOWE RYNKI TOWAROWE	1073	STANY ZJEDNOCZONE AM.	1090
RYNEK AKCYJNY	1074	Z. S. R. R.	1090
CŁA ORAZ REGLAMENTACJA HANDLU ZEWNĘTRZ- NEGO	1075	ŁOTWA	1090
KOMUNIKACJA I TRANSPORT.	1076	TURCJA	1091
ŻEGLUGA I SPRAWY MORSKIE	1077	INDOCHINY	1091
POCZTA I TELEGRAF	1079	CHINY.	1091
PRAWO I SĄD W ŻYCIU GOSPODARCZYM:		CHILE	1091
ORZECZNICTWO SĄDOWE	1080	Z RYNKÓW ZAGRANICZNYCH	1091

LASY PAŃSTWOWE W POLSCE¹⁾

SYTUACJĘ leśną w Polsce charakteryzują następujące fakty:

- 1) lesistość Polski jest mierna;
- 2) prywatne posiadanie większych przestrzeni leśnych jest luksusem;
- 3) przemysł drzewny jest zbyt słaby finansowo, aby podobać zadaniom, które przed nim stoją;
- 4) Państwo jest największym producentem drzewa. Spróbujmy udowodnić, że fakty powyższe istnieją, gdyż dopiero wtedy będziemy mogli przedstawić rolę zadania lasów państwowych i ich administracji.

Dokładnych danych, dotyczących lesistości Polski, nie posiadamy, gdyż zarówno liczby przedwojenne, jak i obliczenia Głównego Urzędu Statystycznego nie wydają się całkowicie wiarogodnymi, tembardziej że różnica między nimi istnieje znaczna. Obliczenia Departamentu Leśnictwa przyjmują wielkość całego obszaru lasów według stanu z końca 1923 r. na

¹⁾ Poniższy artykuł jest próbą syntezy poglądów na rolę Lasów Państwowych w gospodarce drzewnej w Polsce.

8,969.388 ha, w czym na powierzchnię, produkującą drewno, czyli na powierzchnię istotnie zalesioną, przypada 7,588.771 ha. W ostatnim zeszycie „Kwartalnika Statystycznego” znajdujemy liczbę 8,023.442 ha dla oznaczenia całej powierzchni leśnej, ale ponieważ równocześnie znajduje się tam uwaga, iż istnieje pewna różnica między powierzchnią, statystycznie zarejestrowaną, a powierzchnią geograficzną, przyczem brakuje w rejestrze około 4,7% powierzchni geograficznej, ponieważ dalej od 1923 r. areal leśny nie uległ zmniejszeniu i ponieważ wreszcie przy wszelkich porównaniach statystycznych było przyjmowane za podstawę obliczenia Departamentu Leśnictwa uznajemy za prawdziwą liczbę 8,969.388 ha. Stanowi to około 23% całej powierzchni geograficznej Polski.

Dla wyrobienia sobie poglądu co do lesistości Polski przedstawimy dane porównawcze z innymi państwami europejskimi według książki Jana Miklaszewskiego: „Lasy i leśnictwo w Polsce”.

Poniższa tabela przedstawia procent powierzchni leśnej danego państwa w stosunku do całego jego obszaru:

Finlandja	65,2	Norwegia	22,0
Szwecja	52,4	Portugalia	21,0
Z. S. R. R.	46,2	Francja	19,0
Austria	37,8	Włochy	17,9
Czechosłowacja	33,0	Litwa	17,8
Luksemburg	32,4	Belgia	17,1
Jugosławia	30,5	Estonja	16,2
Bułgaria	28,2	Węgry	11,8
Lotwa	28,0	Hiszpanja	9,6
Niemcy	26,6	Dania	8,1
Rumunia	24,6	Holandja	7,2
Szwajcaria	23,6	Anglja	5,3
Polska	23,0	Irlandja	1,4

Z zestawienia tego wynika, że 12 państw europejskich posiada większy procent powierzchni leśnej w stosunku do swego całego obszaru niż Polska, 14 zaś państw mniejszy.

Biorąc pod uwagę inny sprawdzian lesistości, a mianowicie udział procentowy lasów w ogólnym obszarze leśnym Europy, otrzymujemy następujące zestawienie:

Z. S. R. R.	58,9	Polska	2,7
Finlandja	7,7	Jugosławia	2,3
Szwecja	7,1	Rumunia	2,2
Niemcy	3,8	Norwegia	2,2
Francja	3,1	Pozostałe państwa	10,0

Dane powyższe wykazują, że areal leśny w Polsce, rozpatrywany w liczbach absolutnych, w porównaniu z innymi państwami Europy nie jest wielki.

Jeszcze wyraźniej występuje ta prawda przy stwierdzeniu, jaka przestrzeń leśna wypada na 1 mieszkańca. Otóż, w całej Europie przypada 0,71 ha lasu na 1 mieszkańca, gdy w Polsce zaledwie 0,29 ha.

A więc stosunek procentowy powierzchni leśnej do powierzchni ogólnej, zestawienie naszych lasów z bogactwem leśnym innych państw, a wreszcie stosunek powierzchni leśnej do liczby ludności wykazują, że zalesienie Polski jest mierne.

Równocześnie należy zwrócić uwagę na niezwykle szybko postępujące zmniejszanie się drzewostanów i powierzchni leśnych w Polsce. Rządy zaborcze nie doceniały, względnie nie chciały doceniać znaczenia racjonalnej gospodarki leśnej, nie troszcząc się o ochronę lasów prywatnych i wyprzedając lasy koronne bądźto dla celów kolonizacyjnych, bądźto poprostu dla przyporządkowania płynnej gotówki skarbowi. Według przypuszczalnych obliczeń przeciętne straty roczne arealu

leśnego na ziemiach polskich wynosiły w tym okresie około 36.000 ha.

Okres wojny i pierwsze lata po wojnie nie poprawiły sytuacji. Przeciwnie, nowa gospodarska dewastacyjna święciła prawdziwe triumfy. Przed Państwem stanęło trudne zadanie zmiany dotychczasowego stosunku władz do zagadnienia lasów i ukrócenia „złotej wolności” prywatnych właścicieli i koncesjonariuszów.

Sprawa nie była łatwa, gdyż z jednej strony należało ustalić pogląd na rozmiar zalesienia Polski, a z drugiej, skonstatowawszy mierność naszego zalesienia, nakreślić kierunek gospodarki w lasach państwowych i rozpocząć walkę z systemem gospodarki w lasach prywatnych.

Ta ostatnia sprawa była wyjątkowo trudna wobec braku odpowiedniego personelu, wobec nastawienia psychicznego właścicieli lasów i, wreszcie, wobec sytuacji gospodarczej.

Należy pamiętać, że przy najlepszej gospodarce lasy mogą przynieść 3% od kapitału w nich uwięzionego, a ponadto, że wkłady, czynione w formie zalesień, nie przyniosą konkretnej korzyści czyniącemu te wkłady, gdyż produkcja leśna obliczona jest na dziesięć lat, przekraczając okres życia jednego pokolenia.

Wytworzyła się wobec tego szczególnie dziwna sytuacja, gdyż w tymże czasie, w którym każdy bank bez trudu i troski dawał od 7% do 9% od złożonego kapitału, życie stawiało przed właścicielami lasów wymagania, by kontentowali się rentą roczną w najlepszym razie w wysokości 3 od sta.

Naturalną rzeczą był w tych warunkach odruch w kierunku pozbycia się tej gałęzi produkcji, która rentuje zbyt słabo. Dlatego też można było obserwować wielkie transakcje, na zasadzie których właściciele ziemscy wyzbywali się posiadanych przestrzeni leśnych, sprzedając je w ręce przemysłowców drzewnych, ponadto każdy urząd leśny był oblegany przez petentów, domagających się zwiększenia prawa wyrębu; urzędy ziemskie otrzymały oferty, w których prywatni posiadacze lasów oddawali darmo ziemię poleśną na cele parcelacyjne wzamian za prawo dokonania jednorazowego cięcia w drodze antycypacji za okres 12 lub nawet 10 lat; wreszcie administracja lasów państwowych otrzymywała i otrzymuje propozycje kupna lasów z rąk prywatnych po cenie niezwykle przystępnej.

Wszystkie te objawy były tłumaczone zrozumiałą tendencją powiększenia dochodów od posiadanych kapitałów, wykorzystania dobrej dla płynnego pieniądza konjunktury.

Jednakże z chwilą zarysowania się kryzysu rolnego, t. j. z chwilą, gdy i inne gałęzie produkcji rolnej, poza lasami, przestały przynosić dostateczny dochód, a nawet, gdy — jak produkcja zbożowa — przyniosły przejściową, ale znaczną, jak na nasze stosunki, stratę — kwestia wyrębu drzewostanów, względnie wyprzedzaży przestrzeni leśnych przestała być tylko próbą powiększenia dochodowości posiadanego kapitału, lecz stała się pewną deską ratunku przed ruiną.

Wszak nie można nazwać inaczej, jak tylko luksusem, trzymanie znacznego kapitału na oprocentowaniu, niższym od normalnego o 4 albo 6 punktów. W tych gospodarczych warunkach ogólnych i jednostkowych położenie lasów, znajdujących się w rękach prywatnych, nie jest bynajmniej godne do pozardroszczenia.

Liczby, które w tym względzie posiadamy, napawają najżywszą obawą.

Cała przestrzeń leśna w Polsce znajduje się, ogólnie biorąc, w rękach 3 typów właścicieli: a) mniejszej własności (gospodarstwa, liczące poniżej 50 ha), b) większej własności (gospodarstwa, liczące powyżej 50 ha) i c) Państwa. Pierwszy typ posiadaczy skupia w swem ręku 21·3% całej powierzchni leśnej, drugi — 47% i trzeci — 31·7%.

Lecz wartości drzewostanów w tych 3 kategoriach lasów przedstawia się zupełnie inaczej, a mianowicie: wartość drzewostanów, należących do mniejszej własności, wynosi zaledwie 13·5% ogólnej wartości lasów w Polsce, wartość drzewostanów, należących do większej własności, wynosi 43·7%, — państwowych zaś 42·8%.

Innymi słowy, stosunek przeciętnej wartości jednego ha z tych 3 kategorii lasów przedstawia się w formie stosunku 65:139, co daje, przy przyjęciu wartości jednego hektara lasów państwowych za 100, dla jednego ha lasów większej własności wskaźnik 69, dla mniejszej zaś — wskaźnik 47.

Liczby te są wymownym dowodem, że luksus posiadania lasów jest nadmiernie ciężki, i że istnieje silna tendencja do spieniężania drzewostanów, która przyczyniła się do znacznych spustoszeń, nawet w porównaniu z lasami państwowymi, które przecież w czasie wojny były narażone na niemniejszą dewastację aniżeli lasy prywatne.

Ten fakt wyraźnie udowadnia, że przetrzebieenie lasów prywatnych nie jest przypadkowe, ale ma przyczyny poważne, wciąż działające, które bez skutku pozostać nie mogły. Drugi czynnik prywatny, odgrywający rolę w gospodarce leśnej, poza właścicielami lasów — to przemysł drzewny.

Wymagania, jakie przed nim stawia życie, są niezwykle duże, albowiem suma kapitałów, potrzebnych do przeprowadzenia rocznej kampanii eksploatacyjnej i tartacznej, wynosi około zł 700 miljn. Jakież środki obrotowe posiada nasz przemysł drzewny dla pokrycia tak znacznego zapotrzebowania gotówkowego?

Kapitały własne obrotowe przemysłu drzewnego według przypuszczalnych obliczeń wynoszą około zł 150 miljn., kredyt w lasach prywatnych i państwowych wynosi około zł 70 miljn., zaliczki od instytucji prywatnych krajowych oraz od instytucji państwowych dają plus minus zł 30 miljn., wreszcie kredyt bankowy stanowi przeciętnie kwotę zł 15 miljn. Wszystko razem można przyjąć na zł 265 miljn., co nie pokrywa nawet wyrobienia materiału, przeznaczonego na eksport, nie mówiąc o zapotrzebowaniu krajowym.

Wobec takiej sytuacji polski przemysł drzewny szuka gotówki obrotowej poza granicami kraju, uzależniając się niemal całkowicie od czynników obcych.

Na tem tle ucieczki prywatnych kapitałów z lasów i słabości polskiego przemysłu drzewnego zarysowuje się przedsiębiorstwo: „Lasy Państwowe”. Jak widać z podanych liczb, Państwo posiada tak wielką przestrzeń leśną, że żaden z prywatnych właścicieli nie może się z niem mierzyć, co tem bardziej się uwypukla, jeśli zważymy, że lasy drobnej własności znajdują się w rękach prawie 3 milionów posiadaczy, lasy zaś większej liczą około 20.000 właścicieli.

Jeśli do tego dodamy lepszy stan drzewostanów w lasach państwowych niżeli w lasach prywatnych, o czem pisaliśmy powyżej, oraz fakt, że Państwo łatwiej może zgadzać się na inwestycje, procentujące

po dziesiątkach lat, aniżeli prywatny właściciel, zrozumimy, że Państwo musiało stać się największym producentem drewna, jeśli nie chciało zaprzepaścić olbrzymich kapitałów, tkwiących w drzewostanach lasów państwowych.

Ponieważ istnieje wielu zasadniczych przeciwników wszelkiej własności państwowej, należy podkreślić, że Państwo Polskie posiadanych obszarów leśnych nie nabyło, lecz otrzymało je drogą spadku po zaborcach. Równocześnie trzeba dodać, że w całej Europie odbywa się proces przechodzenia lasów z rąk prywatnych w ręce Państwa, bądź w drodze umów dobrowolnych, bądź w drodze przymusowego wykupu, szczególnie t. zw. lasów ochronnych, t. j. rosnących na gruntach, na których żadna inna produkcja, poza leśną, jest niemożliwa.

W chwili obecnej w Europie 54% przestrzeni leśnych stanowi własność państwową. Dla przykładu podamy kilka państw, w których lasy państwowe zajmują stosunkowo większe obszary niż w Polsce, a więc: w Danii lasy państwowe stanowią 92·9% całej przestrzeni leśnej, w Bułgarii — 82·9%, w Jugosławii — 66·6%, w Rumunii — 50·8%, w Finlandji — 38·8%, w Niemczech — 34·7%, we Francji — 34·5%.

Zatem zarówno obecny stan rzeczy w państwach europejskich, jak i tendencje rozwojowe wskazują, że Państwo Polskie, posiadając 31·7% ogólnej przestrzeni leśnej w kraju, nie jest bynajmniej unikatem.

Pomińmy jednak te wszystkie motywy natury porównawczej i zastanówmy się przez chwilę, czy istnieje możliwość wyzbycia się przez nasze Państwo posiadanych przestrzeni leśnych w drodze normalnej transakcji kupna—sprzedaży, gdyż, jak dotąd, nawet najzagorzalsi przeciwnicy „etatyzmu” nie wysunęli projektu rozdarowania lasów państwowych.

Aby wyjaśnić tę kwestję, należy uświadomić sobie, że kwestja lasów nie jest zagadnieniem wyłącznie pewnego dochodu dla ich właściciela, że lasy mają ważkie znaczenie ogólnogospodarcze.

Pomijamy zupełnie kwestję poważnych wpłat do Skarbu Państwa, jak również kwestję wielkiego znaczenia wywozu drewna dla całego naszego eksportu, a co za tem idzie i dla bilansu handlowego, a zatrzymujemy się nad znaczeniem lasów dla produkcji rolnej. Udowodnione jest, że lasy wywierają doniosły wpływ na klimat kraju, na jego wilgotność, a pośrednio i na jakość gleby; są to wszystko czynniki, które grają decydującą rolę w produkcji rolnej, posiadającej u nas tak doniosłe znaczenie dla całego gospodarstwa narodowego. Dlatego też podstawowem zagadnieniem przy zmianie posiadacza przestrzeni leśnych jest zagadnienie, czy ta zmiana nie wpłynie ujemnie na stan drzewostanów.

Innymi słowy Państwo, nawet wyprzedając posiadany areal leśny, nie mogłoby uchylić się od obowiązku zabezpieczenia kraju przed ewentualną dewastacją lasów. W tych warunkach należałoby znaleźć „filantropów”, którzy zgodziliby się na pobieranie 3% od swoich kapitałów i daliby odpowiednie gwarancje, że nie będą starali się powiększyć swych bieżących dochodów w drodze nadmiernego trzebieienia drzewostanów.

Jak wiadomo, prywatni właściciele lasów takiej gwarancji nie dają i wyraźnie dążą do pozbycia się posiadanych przestrzeni leśnych, polski przemysł drzewny zaś jest zbyt ubogi, jak widzieliśmy, aby mógł pokusić się o przeprowadzenie takiej transakcji.

Narazie również niema amatorów wśród obcych, w ręce których zresztą sprzedaż lasów państwowych byłaby połączona z olbrzymim niebezpieczeństwem gospodarczym.

To też wszystko wskazuje na to, że Państwo otrzyma spadek leśny będzie dzierżyło nadal. Układ stosunków gospodarczych w Polsce każe przypuszczać, że obszary leśne, należące do Państwa, nie będą ulegać zmniejszeniu, lecz przeciwnie będą się z wszelką pewnością powiększać, przyczem ewolucja ta będzie niezależna od tendencji czynników rządowych.

Wskazywaliśmy, że Państwo nie ma i nie może mieć odpowiednich kandydatów na kupujących, a więc nie będzie pozbywało się posiadanych obszarów leśnych, natomiast powiększać je będzie w drodze dalszego zalesiania nieużytków, w drodze przejmowania lasu przy parcelacji majątków, a wreszcie w drodze dobrowolnych transakcyj kupna — sprzedaży w tych wypadkach przedewszystkiem, kiedy taka transakcja będzie jedynym ratunkiem przed ruiną dla danego właściciela ziemskiego. Wypadków takich było już wiele, i obecny stan gospodarczy kraju, niestety, nie pozwala przypuszczać, że się one już nie powtórzą.

W związku ze stanem posiadania, który ponadto ma tendencje rozwojowe, przed administracją lasów państwowych stało zagadnienie poprowadzenia racjonalnej gospodarki.

Jak w każdym przedsiębiorstwie, tak i w lasach państwowych podstawową rolę odgrywa personel, tem bardziej, że bodaj w żadnym przedsiębiorstwie administracja nie wchodzi w tak bezpośredni kontakt z ludnością, i to na podłożu stosunków gospodarczych, handlowych i pracy. Jeśli weźmiemy pod uwagę, że liczba państwowych pracowników leśnych przekracza 10.000, to trudność doboru ludzi i znaczenie tego doboru stanie się dokładnie zrozumiałem. Początkowo sytuacja przedstawiała się niezwykle ciężko. Przy przejściu lasów pod zarząd Państwa ustąpił prawie całkowicie dawny element pruski, w Małopolsce pozostał dawny element urzędniczy, wytwarzając pewną samowystarczalną zamkniętą w sobie separatystyczną całość, na ziemiach b. zaboru rosyjskiego dawny personel został skompletowany częściowo z dawnych pracowników, a częściowo z pracowników z lasów prywatnych. Różnorodność tradycji, wykształcenia i poglądów wśród personelu pracowniczego lasów państwowych stwarzała masę niejednorodną, z której dopiero, jak z surowego materiału, trzeba było formować zespół pracowniczy. Praca w lasach państwowych posiada odrębny charakter od zwykłej służby urzędniczej, ze względu na to, że lasy noszą charakter instytucji gospodarczej, handlowej i przemysłowej. To było przyczyną, dla której cały szereg przepisów pragmatyki ogólnourzędniczej nie dało się zastosować bez reszty, że wymienimy tylko sprawę nieusuwalności, czy wysokości uposażenia.

W celu uporządkowania norm prawnych dla administracji lasów państwowych zostało wydane rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 30 grudnia 1924 r., zmienione i uzupełnione następnie rozporządzeniem z dn. 22 marca 1928 r. Na zasadzie tych rozporządzeń „Lasy Państwowe” zostały uznane za przedsiębiorstwo, które ma być odpowiednio gospodarowane, by przynosić maksimum dopuszczalnej renty.

Pierwszym wymogiem racjonalnego gospodarstwa leśnego jest urządzenie lasu, czyli ułożenie planów gospodarczych dla poszczególnych jednostek. W obec-

nej chwili wszystkie lasy państwowe są urządzone bądź definitywnie, bądź prowizorycznie, przyczem 63% posiada urządzenia definitywne. A zatem tempo prac urządzających było znaczne, gdyż, jeśli przyjąć, że zaczęło się w 1920 r., to przeciętnie w ciągu każdego roku musiało zostać urządzonych 179.000 ha, co jest liczbą bez wątpienia dużą, ponieważ plany gospodarcze, odziedziczone po administracji państw zaborczych, wymagały grutownej rewizji i zmian.

Oczywista, że prac urzędzeniowych nie można było odwlekać, gdyż bez nich nie można przeprowadzić właściwego podziału administracyjnego, meljoracyj, inwestycyj komunikacyjnych, nie można określić kapitału drzewnego i uporządkować eksploatacji, a z tem wszystkim i zdać sobie sprawy z rentowności gospodarstwa. O ile nie osłabnie obecne tempo prac, to w takim razie wszystkie lasy państwowe otrzymają definitywne urządzenie najdalej za 4 lata.

Już przy przeprowadzaniu tej pierwszej podstawowej roboty w gospodarstwie leśnym, jaką jest definitywne urządzenie lasów, należało odpowiedzieć sobie na pytanie, jaką gospodarkę chce prowadzić administracja lasów państwowych: ekstensywną czy intensywną. Odpowiedź na to pytanie była określona zgóry przez następujące czynniki:

1) ze względu na mierną lesistość Polski należy tak gospodarować, aby intensywne hodowla i pieczołowita ochrona wzmagaly drzewostan na zalesionej przestrzeni oraz powiększaly ją przez rozszerzanie powierzchni, produkującej drewno;

2) wobec dużego zniszczenia drzewostanów z lasów mniejszej własności oraz wielkiego ich rozdrobnienia, nie mogą one odgrywać innej roli, jak tylko rezerwoaru drzewnego, zaspakajającego domowe potrzeby właścicieli, bądź najbliższych sąsiadów; taki stan rzeczy powoduje, że 21,3% lasów w Polsce nie odgrywa żadnej roli w pokrywaniu potrzeb rynku wewnętrznego, a tem bardziej w eksporcie na rynki zagraniczne;

3) przetrzebienie lasów, należących do większej własności, brak środków na inwestycje oraz zwracanie większej uwagi na więcej rentujące gałęzie produkcji rolnej, sprawiają, że lasy większej własności są w znacznym stopniu gospodarowane ekstensywnie, że poświęca się w nich zbyt małą uwagę hodowli, że dominuje tendencja do nadmiernej eksploatacji; w tych warunkach zmniejsza się w sposób nazbyt szybki drzewostan lasów, należących do większej własności, która będzie musiała obniżyć stopień eksploatacji, a tem samem zmniejszy swój udział w pokrywaniu zapotrzebowania rynków — krajowego i zagranicznego;

4) w ogólnym wywozie polskim drewno stanowi jedną z najważniejszych pozycji, np. w 1928 r. wartość wywiezionego drzewa wyraziła się kwotą zł 590.053 tys., co stanowiło około 25% ogólnej wartości naszego wywozu; zmniejszenie tak poważnej pozycji wywozowej mogłoby stać się niebezpieczne dla naszego bilansu handlowego, a byłoby z pewnością nierozumne z punktu widzenia naszej ogólnej gospodarki;

5) główną rolę w pokrywaniu zapotrzebowania eksportowego (jak widać z pozycji 2 i 3) musi przyjąć na siebie administracja lasów państwowych, co bynajmniej (vide pozycja 1 i 4) nie jest łatwe. Wymienione okoliczności określiły politykę gospodarczą administracji lasów państwowych, narzucając jej w sposób bezwzględny zasadę intensywności. Ryzykujemy twierdzenie, że gdyby wszystkie czynniki, ma-

jące do czynienia z zarządem lasami państwowymi, składały się bez przerwy z samych „antyetatystów”, to i tak administracja lasów państwowych musiałaby stanąć na stanowisku intensywnej gospodarki. Pisze- my o tych rzeczach, ponieważ wielokrotnie spotyka się zarzuty, iż przedsiębiorstwo „Lasy Państwowe” jest rządzone w sposób etatystyczny. Będziemy mieli możność w ciągu niniejszego artykułu pomówić jeszcze na ten temat. Obecnie pragniemy jedynie stwierdzić, że zarówno stan posiadania, jak i intensywność, jako zasada gospodarki, są wynikiem warunków obiektywnych, a nie tendencji subiektywnych poszczególnych osób z zarządu lasów państwowych.

Intensyfikacja produkcji leśnej polega tak, jak wszędzie, na maksymalnym uwzględnieniu czynnika pracy, na traktowaniu lasu nie tylko jako obiektu eksploatacji, ale również jako warsztatu, w którym trzeba troszczyć się o wszystkie fazy produkcji, przyczem eksploatacja jest tylko jedną z faz, bynajmniej nie ważniejszą ani od zalesiania, ani od hodowli i pielęgnowania drzewostanów.

Faktyczna intensyfikacja państwowego gospodarstwa leśnego będzie wtedy możliwa do urzeczywistnienia, gdy obszar lasu, powierzony bezpośrednio gospodarzowi, będzie takich rozmiarów, aby gospodarz mógł zapanować nad wszystkimi gospodarczymi szczegółami powierzonego sobie obszaru. Z chwilą, gdy ten obszar jest zbyt duży, personel gospodarczo-techniczny zaczyna przyjmować stanowisko obserwatora, zamiast być czynnikiem, ingerującym w gospodarkę przyrody. Ustalił się pogląd, że leśnictwo nie powinno obejmować więcej niż 3—6 tys. ha.

Zrealizowanie takiego podziału administracyjnego wymaga jeszcze kilku lat, albowiem pociąga za sobą zwiększenie nadleśnictw mniej więcej o 40%, leśnictw zaś o 100%.

Równocześnie z realizacją podziału administracyjnego, przystosowanego do zasady intensywności w gospodarce lasów państwowych, musi być przeprowadzony program budowlany, którego wykonanie zapewniłoby pracownikom kulturalne warunki zamieszkania i pracy. Orientujemy się dobrze, że istnieje wielu przeciwników zarówno powyżej przedstawionego podziału administracyjnego, jak i związanego z nim programu budowlanego.

Ale dyskusja na tak wąskiej platformie do niczego nie doprowadzi. Trzeba bowiem pamiętać, że zarówno podział na mniejsze okręgi i obwody, jak i zwiększenie personelu i przygotowanie dla niego znośnych warunków mieszkaniowych, to tylko konsekwencje zasady intensywności w gospodarce.

Walka z konsekwencjami bez poruszania przyczyn jest łatwa, ale bezużyteczna, i każdy, kto nie zgadza się z wymienionymi konsekwencjami, winien udowodnić, że przyjęcie za zasadę intensywności gospodarki w lasach państwowych jest niewłaściwe. A to będzie bardzo trudnym zadaniem, gdyż należałoby dla rozumowania zmienić uprzednio obiektywne fakty.

W dyskusji prasowej, jaka niejednokrotnie odbywała się na temat lasów państwowych, jeśli pominiemy głosy, stwierdzające, że wszystko bez najmniejszego wyjątku w tym zarządzie jest złe, oraz głosy, zabarwiane nazbyt jaskrawo osobistym antagonizmem, t. j. jeśli pominiemy głosy, które są pozbawione wszelkiego cienia obiektywizmu, wyłuskamy mniej więcej określony pogląd, a mianowicie, że nie jest rzeczą złą, jeśli administracja lasów państwowych będzie intensywnie,

wzorowo i we własnym zakresie zalesiała nieużytki i poręby, również nie będzie rzeczą złą, jeśli będzie strzegła posiadanego drzewostanu i pieczołowicie go hodowała, natomiast jest rzeczą szkodliwą, jeśli sama zajmuje się eksploatacją, jeśli uprzemysławia swą gospodarkę i wreszcie jeśli sama wyrobiony produkt sprzedaje konsumentowi.

Być może, iż nasze sformułowanie jest co nieco brutalne i może urazić niejednego wyznawcę podziału administrowania procesem produkcji na 2 części: zmu- ną i mało intratną, oraz na szeroko zakreśloną, krótkotrwałą (stosunkowo), o znacznym obrocie płynnego pieniądza.

Teoria ta bowiem, którą jasno formułujemy, ładniej wygląda w pewnych osłonkach stylistycznych i traktowana w oderwaniu od całości problemu.

Pozwalamy sobie zauważyć, że zaniechanie prowadzenia eksploatacji przez administrację lasów państwowych we własnym zakresie byłoby stwierdzeniem jej nieudolności doprowadzenia produkcji do końca i zaprzeczeniem zasady intensywności w gospodarce. Skąd jednak powstał cały ten problemat? Otóż jest to — mojem zdaniem — kwestja spadku, nałogu i inercji.

Równocześnie z dużymi obszarami leśnymi Państwo Polskie odziedziczyło po zaborcach, gospodarujących w naszych lasach w sposób możliwie najbardziej ekstensywny, szereg długoterminowych umów na eksploatację poważnych obiektów leśnych z t. zw. koncesjonariuszami. Koncesjonariusz otrzymywał prawo wieloletniego wyrębu, czyli kupował drzewo na pniu, sam je rąbał i przecierał, wpłacając w określonych ratach umówione sumy, a równocześnie inwestował wkłady, wymagane przy eksploatacji, które następnie w formie poczynionych inwestycji przechodziły na własność Państwa.

System ten był szczególnie rozpowszechniony w olbrzymich połaciach lasów Małopolski Wschodniej, przyczem tak wszedł w zwyczaj, że urzędnicy tamtejsi przez długi okres czasu uważali, że jest on jedynym właściwym systemem. Zarówno z tego powodu, że wpływ wytrawnych urzędników małopolskich był znaczny, jak i dlatego, że system koncesji wymagał najmniej pracy i nakładał najmniejszą odpowiedzialność, stał się on najłatwiejszym do przyjęcia przez niedostatecznie na początku swego istnienia zorganizowaną i niedość planowo działającą administrację lasów państwowych. To też udzielono tych koncesyj sporo i na bardzo obszernych obiektach.

Z chwilą jednak coraz lepszej organizacji administracji lasów państwowych oraz z chwilą ustalenia zasad postępowania nastąpił moment przypatrzenia się systemowi koncesji zbliska i określenia licznych jego braków.

Przedewszystkiem stwierdzono ponad wszelką wątpliwość, że koncesjonariusz posiada zawsze tendencje do maksymalnie możliwych cięć, nieraz graniczących z przekroczeniem normalnego przyrostu; następnie w cięciach uwzględnia zawsze drewno najwięcej wartościowe, pozostawiając gatunki lichsze, chociaż gospodarka leśna nakazywałaby wycięcie pewnej ilości drzewa, przynoszącego mniejszy dochód; ze względu na łatwiejszą administrację i mniejsze koszty transportu koncesjonariusz trzebi las w jednym miejscu, utrudniając przez to racjonalną gospodarkę, psując glebę i niejednokrotnie hamując normalne zalesienie; przez utrzymywanie na długie okresy czasu nieuprzątniętych poręb szkodzi koncesjonariusz hodowli lasu, opóźnia-

jąc zalesienie. To wszystko są momenty natury wyłącznie gospodarczej, które znajdują dostateczne uzasadnienie w ludzkiej chęci łatwiejszego i większego zysku, ale które nie godzą się nawet w najmniejszym stopniu z zasadą intensywniej gospodarci.

Do tych momentów przybývają inne z dziedziny finansowej, uszczuplające w znaczny sposób dochodowość lasów państwowych. Wszak sprzedaż w drodze koncesji musi być niezwykle dogodna dla koncesjonariusza, który, chociaż płaci według t. zw. taksy, to jednak taksa ta, uzależniona od grupy miejscowości i od grubości drzewa, staje się zawiłą i bardzo dowolną taryfą. Faktem jest, że w porównaniu z cenami, uzyskiwanymi ze sprzedaży pozostałości zrębowych i odpadów w drodze licytacji, administracja lasów państwowych otrzymywała ceny o 50% większe aniżeli za drzewo wyborowe, eksploatowane przez koncesjonariuszów.

Ten stan rzeczy był już wyraźnie sprzeczny z ustawą, na której opiera swą działalność przedsiębiorstwo „Lasy Państwowe”, gdyż zaprzecza on gospodarce, która ma przynieść największy możliwy dochód.

Nie dość na tem. Wpływ wszechpotężnych koncesjonariuszów musiał odbić się na psychice i sposobie urzędowania tak personelu administracyjnego, jak i technicznego, który stawał się biernym tem bardziej, im większą część pracy wykonywał koncesjonariusz.

Wreszcie korzyści, jakie miały wynikać dla administracji lasów państwowych z tytułu inwestycji w eksploatowanych lasach, okazały się zgoła iluzoryczne.

Pokrywały je bowiem w całości różnice między ceną drewna umowną i rynkową, a ponadto w wielu umowach koncesyjnych zastrzeżono jeszcze specjalne zniżki od tych niskich cen umownych na amortyzację owych inwestycji. Wynika z tego, że inwestycje koncesjonariuszy były uskuteczniiane za pieniądze skarbowe, przyczem koncesjonariusz korzystał z nich w ciągu trwania eksploatacji, a wreszcie po wyekspirowaniu umowy, t. j. po kilku latach, oddawał urządzenia mocno zużyte, wymagające gruntownego remontu, a czasami całkowicie zbędne wobec zupełnego wyeksploatowania drewna, dla którego zostały zbudowane. W ten sposób owe inwestycje nie stanowiły żadnej rekompensaty za straty, które system koncesyjny bez wątpienia przyczyniał.

Nie można pominąć milczeniem jeszcze pewnej okoliczności natury społecznej, jaka towarzyszyła temu systemowi. Tworzyły się jakby 2 kategorie przemysłowców: uprzywilejowanych koncesjonariuszów i pracujących bez koncesji. Kto wie czy właśnie ten podział nie jest główną przyczyną, że dotąd nie posiadamy zwartej i sprężystej organizacji eksportu drewna, gdyż te 2 kategorie przemysłowców pracowały w nazbyt różnych warunkach, aby mogły się ze sobą porozumieć.

Jeśli w końcu zważymy, że koncesjonariuszami w wielu wypadkach bezpośrednio albo pośrednio były firmy obce, to musimy zadać sobie pytanie, po co i dla jakich powodów miałyby ten system być na przyszłość tolerowany?

Uwagi nasze, dotyczące konieczności ostatecznego zerwania z rozpanoszonej doniedawna systemem koncesyj, są znowuż jedynie konsekwencją raz przyjętej zasady intensywności w gospodarce lasów państwowych.

Rozumiemy dobrze, że posunięcia w tym kierunku musiały obudzić pewien sprzeciw: wśród koncesjonar-

juszów ze względów materialnych, wśród urzędników ze względu na usuwanie ich z linii najmniejszego oporu, wśród przeciwników etatyzmu ze względu na to, że Państwo samo eksploatuje.

O ile sprzeciwy pierwszych 2 grup są zrozumiałe i zostały dostatecznie oświetlone w toku poprzednich rozważań, o tyle trzecia grupa przeciwników wymaga pewnej dyskusji.

Ponieważ Państwo jest posiadaczem lasów i będzie nim z pewnością nadal, powstaje zagadnienie, czy ma dobrze gospodarować swym majątkiem, w sposób racjonalny i przynoszący dochód, czy też ma postępować z polską własnością publiczną w sposób, w jaki postępowały rządy państw zaborczych. To nie jest kwestja etatyzmu, tylko albo kwestja porządnej gospodarki, albo nieudolności. Zważmy bowiem, że koszty produkcji surowca, wyrabianego przez miejscową administrację lasów państwowych, obeznaną z warunkami lokalnymi, muszą być mniejsze od kosztów, ponoszonych przez nabywcę, który do celów eksploatacji musi organizować swój własny aparat administracyjny. Państwo przy własnej eksploatacji powiększy dochodowość swych lasów, wiadomo bowiem, że wyjście z gotowym towarem na rynek gwarantuje zawsze osiągnięcie wyższych cen aniżeli sprzedaż na pniu. Prócz tego, rozporządzając gotowym towarem, można użyć go w sposób i w chwili najodpowiedniejszych, czyli wyzyskać konjunkturę. Wreszcie czyż nie lepiej, jeśli ludność, sąsiadująca z lasami, otrzymuje pracę i zarobek od organów państwowych, a nie od przegodnego i częstokroć obcego nabywcy?

Rzeczywiście, obrona koncesji na gruncie walki z etatyzmem jest całkowicie niemożliwa. Dyskusja na tym terenie jest całkowicie jałowa i przypomina wybijanie otwartych drzwi, gdyż największy przeciwnik etatyzmu może być równocześnie zaciętym wrogiem systemu koncesji i nie będzie ze sobą w najmniejszej sprzeczności. Należy jedynie wyzbyć się sugestji, jaką wywołuje wyraz: etatyzm, i przyjrzeć się cokolwiek treści, jaka się poza nim kryje, a wówczas okaże się, że ta etykieta nie daje się zastosować do wypadku eksploatacji lasów państwowych we własnym zarządzie ich administracji.

Zadań administracji lasów państwowych nie wyczerpuje bynajmniej dobra gospodarka w lasach, powierzonych jej pieczy. Największy producent drewna w Polsce musi wyciągnąć konsekwencje z tego specjalnego stanowiska i musi m. in. normować nasz eksport w tej dziedzinie.

Zaznaczyliśmy już, że polski przemysł drzewny nie jest w stanie pokryć kapitału obrotowego, potrzebnego dla przerobienia rocznej produkcji, i że przez to pada w zależność od obcego kapitału.

Rola tego kapitału jest wyraźnie destrukcyjna, gdyż firmy obce nabywają przeważnie drzewo na pniu i wywożą głównie surowiec w stanie nieprzerobionym, co utrudnia rozwój naszego przemysłu tartaczno, nie dając wobec tego zarobku polskiemu robotnikowi, i co przynosi straty naszemu bilansowi handlowemu, gdyż wywozimy towar nieuszlachetniony przeróbką, a więc mniej wartościowy.

Ponadto obce firmy, pracujące w Polsce, posiadając wyrobione drogi zbytu w krajach importerskich, stają się kosztownymi pośrednikami przy zbywaniu półfabrykatów, a przez specjalną politykę przyczyniają się do dyskwalifikacji polskiej wytwórczości na tych rynkach.

Poniższa tabelka, w której materiały tarte zostały przeliczone na metry sześciennie surowca, wykazuje, jak bardzo zwiększa się wywóz surowca drzewnego z Polski, a jak powoli wywóz półfabrykatów:

	Surowiec	Półfabrykaty
1922	1.383.014	2.417.502
1923	2.159.091	2.690.330
1924	818.173	3.391.240
1925	2.257.423	3.783.467
1926	4.081.612	4.561.685
1927	5.506.735	5.652.180
1928	4.069.005	3.150.608

Z podanych liczb wynika, że w tym okresie czasu wywóz surowca wzrósł trzykrotnie, gdy wywóz półfabrykatu zwiększył się zaledwie o 33%.

Ze uwagi nasze o ujemnej roli obcego kapitału obrotowego w naszym przemyśle drzewnym są słuszne, wskazuje jakość naszego wywozu do poszczególnych krajów. Głównymi naszymi odbiorcami na drewno są Niemcy i Anglija. Poniższa tabela stwierdza kształtowanie się naszego eksportu do tych krajów (w m³):

	Surowiec:		Półfabrykaty:	
	do Niemiec	do Anglii	do Niemiec	do Anglii
1922	1.160.946	84.473	1.060.836	285.036
1923	1.798.265	161.834	935.818	481.328
1924	538.401	66.056	771.186	766.542
1925	1.829.866	26.989	1.180.206	842.612
1926	2.014.876	162.817	824.367	1.253.025
1927	4.552.037	115.913	1.106.656	1.733.090
1928	3.322.717	99.497	1.295.754	366.493

Jak widać, do Anglii, która nam nie dostarcza kapitału obrotowego, wywóz półfabrykatu stale (z wyjątkiem 1928 r.) wzrasta, gdy wywóz surowca utrzymuje się na stosunkowo niskim poziomie. Odwrotnie natomiast układają się nasze stosunki wywozowe z Niemcami, dokąd wywozimy coraz więcej surowca, przy utrzymywaniu się kwoty wywożonego półfabrykatu na tym samym mniej więcej poziomie.

Ponieważ podobnie, jak do Anglii, kształtuje się eksport drzewa z Polski do Holandji, Belgji, Francji, Szwajcarii i Danji, a więc pod względem jakościowym korzystnie, musimy uznać, że życie udowadnia w sposób bardzo wyraźny twierdzenie nasze o ujemnym wpływie tych firm obcych, które uzależniają nas od siebie na zasadzie dostarczonego kapitału obrotowego. Należy dążyć do zmiany istniejącego stanu rzeczy, w którym kapitał obcy angażuje się albo w koncesje leśne, albo w dorywczy i bezplanowy wykup co cenniejszego drewna. Wartościowym dla nas będzie kapitał na inwestycje w krajowym przemyśle drzewnym, wymagającym ulepszeń technicznych i modernizacji, a także kapitał, któryby finansował bezpośrednie transakcje pomiędzy eksporterem i importerem.

Zmiana taka mogłaby jednak nastąpić jedynie przy całkowitym przewrocie w stosunkach, panujących obecnie w naszym przemyśle drzewnym. Przedewszystkiem musiałaby powstać organizacja zbytu, która podjęłaby się 4 głównych zadań:

- 1) dostarczania informacji o koniunkturach poszczególnych rynków;
- 2) ustalania wytycznych dla regulowania produkcji drzewnej w kraju i przygotowywania odpowiednich sortymentów tartych dla poszczególnych rynków;
- 3) dokonywania transakcji w imieniu całego przemysłu drzewnego;
- 4) mobilizowania kredytów w formie zaliczek na dokonane transakcje i kredytów inwestycyjnych.

Bez takiego przeorganizowania nie osiągniemy usamodzielnienia i niezależnienia polskiego przemysłu drzewnego. To zaś jest możliwe, jeżeli producent niemal 50% drewna w Polsce, t. j. Lasy Państwowe, zechcą przyjąć na siebie rolę ośrodka, wokół którego nastąpiłoby grupowanie prywatnych firm i prywatnych właścicieli lasów.

Konieczność poprawienia jakości naszego wywozu w zakresie wywozu drewna nie ulega wątpliwości, a mechanicznymi środkami w rodzaju cła wywozowego na surowiec rezultatu osiągnąć się nie da. Cło takie doprowadziłoby jedynie do depresji cen na rynku wewnętrznym, ale eksportu nie zahamowałoby, ponieważ nie usunęłoby przyczyn tego wywozu: braku kapitału obrotowego i braku środków technicznych dla przerobienia całej produkcji drewna.

Dlatego też wydaje się, iż w danym wypadku nie należy posługiwać się środkami mechanicznymi, ale wyłącznie organizacyjnymi.

Zaznaczyliśmy już mimochodem, że nie jesteśmy w stanie przerobić całej naszej produkcji drewna w kraju. Uważamy, wyciągając logiczne konsekwencje z raz zajętego stanowiska, że administracja lasów państwowych nie może przypatrywać się biernie takiemu stanowi rzeczy.

Uprzemysłowienie produkcji leśnej jest tylko koniecznym etapem w rozwoju intensywnej gospodarki. Jesteśmy przekonani, że dopiero wtedy, kiedy Lasy Państwowe staną się przedsiębiorstwem intensywnie gospodarowanym we wszystkich fazach produkcji i przerobu uzyskiwanego produktu, będą mogły wpłynąć uzdrawiająco na polski przemysł i handel drzewny. Ponadto dopiero wówczas będzie można ocenić ich gospodarkę, gdyż ocena ta na zasadzie wpłat, czynionych do Skarbu Państwa (wynoszą one bardzo poważne sumy) musi być niedostateczna.

Z. R.

ROLA KONSULATÓW HONOROWYCH W EKSPORCIE POLSKIM

STAN gospodarczy kraju i w związku z nim pozostająca ustawiczna potrzeba wzmaganania naszego eksportu przez rozszerzanie i pogłębianie dotychczasowych rynków zbytu i zdobywanie nowych — stawiają nas wobec katagorycznej konieczności zmobilizowania i pełnego wyzyskania wszelkich do naszej

dyspozycji stojących elementów, mogących eksport ten rozwinąć i spotęgować.

Jednym z najważniejszych elementów takich, niedostatecznie jeszcze dotąd uwzględnionych w ogólnym planie rozbudowy naszej ekspansji gospodarczej, jest nasza zagraniczna sieć handlowo-informacyjna,

przez którą rozumieć należy ogół rozmieszczonych zagranicą czynników, powołanych do informowania krajowych sfer gospodarczych w sprawach handlowych oraz do współdziałania przy organizowaniu wzajemnej wymiany towarowej między Polską a zagranicą.

Na ten nasz zagraniczny aparat informacyjny składają się w obecnej sytuacji następujące czynniki:

Ambasady i poselstwa	30
Radcowie handlowi przy ambasadach (poselstwach)	11
Konsulaty etatowe (względnie wydziały konsularne)	80
Konsulaty honorowe	37
Izby hadlowe zagraniczne (polskie lub mieszane)	12
Korespondenci zagraniczni Państw. Instytutu Eksportowego	11
Radcowie do spraw handlu zagran. ¹⁾	—
Ogółem zatem „punktów” informacyn.:	181

Z wyjątkiem, oczywiście, placówek dyplomatycznych, aparat ten może i powinien we wszystkich wyżej wymienionych czynnikach ulec jak najszybszej dalszej rozbudowie pod względem ilościowym, gdyż w obecnym swym stanie liczbowym nie jest on w możności odpowiedzieć w pełni potrzebom naszej ekspansji gospodarczej.

Sieć tę musimy uważać za niedostatecznie rozbudowaną przede wszystkim dlatego, iż w całym szeregu krajów, wybitnie nas interesujących pod względem gospodarczym, albo wogóle nie posiadamy żadnego czynnika informacyjnego, jak np. w Indiach Brytyjskich, Indochinach, Sjamie, Madagaskarze i t. d., albo też posiadamy w rozrzedzonej, nie wystarczającej ilości, jak to ma miejsce np. w Ameryce Południowej.

Mam tu na myśli w pierwszej linii naszą sieć konsularną, która powinna być ośrodkiem i rdzeniem poszczególnych odcinków ogólnej sieci informacyjnej, a która w obecnym swym stanie rozbudowy wykazuje poważne luki.

Poniżej przytoczona tabela porównawcza, oparta na najnowszych danych statystycznych, posłuży do zilustrowania tego twierdzenia:

Rodzaj placówki	Anglja	Czechosłow.	Francja	Niemcy	Stany Zjedn. Am.	Włochy	Polska
Konsulaty etatowe	189	80	205	167	283	205	80
Konsulaty honor.	—	107	642	361	67	90	37
Agencje konsular.	—	—	—	45	—	585	—
Ogółem:	189	187	847	583	350	880	117

Wynika z tabeli tej, iż z państw wyżej wymienionych najsilniej rozbudowaną sieć konsularną posiadają Włochy, a następnie Francja, że w budowie sieci francuskiej, niemieckiej i czeskosłowackiej poważną rolę odgrywają konsulaty honorowe, których Czechosłowacja zdołała utworzyć blisko 3 razy więcej niż Polska w tym samym okresie czasu, a wreszcie, iż tylko silne finansowo państwa, jak Anglja i Stany Zjednoczone, mające znaczną sieć konsulatów etatowych, pozwalają sobie na zbytek nieposługiwania

¹⁾ Instytucja, utworzona rozporządzeniem Prezydenta Rzplitej z dn. 17/XI 1927 r., lecz dotąd nieprowadzona w życie. Zadaniem instytucji tej jest wyszkanie polskich i zagranicznych fachowców w dziedzinie gospodarczej do celów „informowania Min. Przem. i Han. w sprawach handlowych i przemysłowych oraz współdziałania przy organizowaniu wzajemnej wymiany handlowej pomiędzy Polską a zagranicą”.

się konsulami honorowymi do celów swej ekspansji gospodarczej.

Użyłem wyrazu „zbytek” dlatego, że instytucja konsulatów honorowych jest nic państwo nie kosztującą formą zapewnienia jego ekspansji gospodarczej współpracy fachowych osobistości zagranicznego świata handlowego i przemysłowego.

Ze pod względem gęstości sieci konsularnej stoimy na szarym końcu państw — dowodzi również następujące zestawienie ilości placówek konsularnych, utrzymywanych wzajemnie u siebie przez wyżej wymienione państwa.

Państwa wysyłające	Państwa przyjmujące:						
	Polska	Anglja (z kolonjami)	Czechosłow.	Francja	Niemcy	Stany Zjedn. Am.	Włochy
Włochy	4	56	3	94	20	81	—
Stany Zjedn. Am.	1	45	1	23	11	—	11
Niemcy	6	49	8	9	—	30	16
Francja	8	118	4	—	21	39	52
Czechosłowacja	5	11	—	12	18	15	13
Anglja	1	—	1	13	16	—	3
Polska	—	1	5	9	14	5	6

Rażąco ubogą jest zatem nasza sieć konsularna w Wielkiej Brytanji, gdzie Francja posiada 118 placówek, Włochy, Stany Zjednoczone i Niemcy około 50, Polska zaś tylko 1.

Razi również skromność naszej sieci w krajach, w których posiadamy olbrzymią emigrację, a więc we Francji (9) i w Stanach Zjednoczonych (5), gdzie np.: Włochy mają 94 i 81 placówek.

Nielepszą jest pod tym względem sytuacja nasza w krajach Ameryki Południowej, gdzie przecież mamy niezmiernie doniosłości interesy emigracyjne i ekonomiczne. Świadczy o tem następujące zestawienie:

Państwo wysyłające	Ilość placówek w Ameryce Południowej
Włochy	247
Stany Zjednoczone Am.	41
Niemcy	90
Francja	109
Czechosłowacja	10
Anglja	46
Polska	7

Cała nasza sieć konsularna w Ameryce Południowej składa się z 3 placówek etatowych (Argentyna 1, Brazylja 2) oraz z 4 konsulatów honorowych (Chile 1, Paragwaj 1, Peru 1 i Urugwaj 1). Jakże nieproporcjonalnie silnie w stosunku do naszych zastąpione są tam interesy Włoch, Niemiec i Francji lub „choćby tylko Czechosłowacji, której rozmiary zainteresowania — zwłaszcza sprawami gospodarczo-emigracyjnymi — nie mogą przecież w tej części świata iść w porównanie z naszymi.

Z powyższego wynika, iż w stosunku do innych państw nasza sieć konsularna jest wyjątkowo uboga i słabo rozbudowana. Przyczyn tego stanu raczej szukać należy z jednej strony w tem, iż Państwo Polskie w ciągu stosunkowo niedługiego swego dotychczasowego istnienia nie miało jeszcze możności dostatecznej rozbudowy swej sieci konsularnej, z drugiej zaś — w trudnościach natury budżetowej, oddziaływających w wysokim stopniu hamująco na postępy nasze w tworzeniu nowych placówek etatowych. Trudności te były też powodem, iż organizacja sieci szła przede wszystkim po linii zaspokojenia najbardziej piękną

cych, że się tak wyrażę, namacalnych potrzeb z dziedziny obrony interesów Rzeczypospolitej zagranicą, a więc w kierunku rozciągnięcia należytej opieki konsularnej nad wychodźstwem. Można śmiało powiedzieć, iż zarówno w rozmieszczeniu sieci tej, jak i w sposobie funkcjonowania poszczególnych placówek, istniejących w krajach, będących naszymi rynkami emigracyjnymi, widoczne jest, iż właściwym impulsem organizacyjnym ich była raczej troska o wychodźstwo niż o eksport polski.

Sytuacja ta, o ile chodzi o właściwe nastawienie placówek na pracę ekonomiczną, uległa obecnie dużej poprawie, głównie dzięki przeprowadzonej w 1929 r. zasadniczej reformie działalności ekonomicznej placówek, polegającej z jednej strony na komercjalizacji jej, z drugiej zaś na silniejszej centralizacji jej przez stworzenie, w łonie Departamentu Konsularnego M. S. Z., specjalnego organu, będącego niejako odpowiednikiem i rzecznikiem gospodarczej dziedziny pracy konsulatów na terenie centrali, a mającego na celu ujednostajnienie instruowania konsulatów, ewidencję i kontrolę tej ich działalności, zarazem zaś czuwanie nad należytem wyzyskaniem raportów ekonomicznych dla potrzeb naszej ekspansji handlowej i dalszej rozbudowy naszej struktury gospodarczej.

Reforma ta jednak, której skuteczność dała się w bardzo krótkim czasie nader korzystnie odczuć zarówno przez placówki, jak i przez zainteresowane ich działalnością ekonomiczną krajowych sfer gospodarczych, dotknęła jedynie jako ściowej strony działalności tej, i to w odniesieniu do istniejącej już sieci etatowych placówek konsularnych. Pozostawiła ona natomiast nieregulowanymi inny nader doniosły problem zwiększenia ilości naszych zagranicznych punktów informacyjnych przez wyzyskanie istniejących możliwości rozbudowy sieci konsularnej.

Możliwości te, szerokie i dalekie jeszcze od pełnego wykorzystania, stoją przed nami otworem przede wszystkim w odniesieniu do konsulatów honorowych, których organizacja, jak wiadomo, nie jest połączona z wydatkami budżetowymi, a które — przy umiejętnym ujęciu tego problemu — mogą dostarczyć naszemu eksportowi całego zastępu fachowych czynników zagranicznych, przynoszących ze sobą pierwszorzędne kompetencje z dziedziny właściwego informowania Polski o możliwościach zbytu jej artykułów zagranicą.

Umiejętne ujęcie kwestji tej uzależnione jest jednak w obecnym stanie rzeczy od następujących momentów:

- 1) odpowiadającego potrzebom naszej ekspansji gospodarczej wyboru miejscowości, mających stanowić siedziby nowotworzonych konsulatów honorowych;
- 2) właściwego doboru kandydatów na te stanowiska;
- 3) odpowiadającego potrzebom naszej ekspansji handlowej posługiwania się wiadomościami gospodarczymi konsułów honorowych, ich znajomością miejscowych stosunków, rynku i t. p.

W przedmiocie odpowiedniego wyboru miejscowości za najwłaściwsze kryterjum uważać musimy znaczenie, jakie dany ośrodek handlowy lub komunikacyjny posiada, lub hipotetycznie — przy uwzględnieniu jego właściwości gospodarczych w stosunku do Polski — posiadać może dla naszej ekspansji handlowej. Przyjęcie tego kryterjum gospodarczego jako do-

minującego przy wyborze siedzib konsulatów honorowych jest tem słuszniejsze, iż — z łatwo zrozumiałych przyczyn — tworzenie konsulatów tych w punktach szczególnie ważnych dla nas ze względów emigracyjnych i tak nie jest celowe, gdyż nie są one w stanie zapewnić wychodźstwu dostatecznej opieki, a uczynić to mogą li tylko placówki etatowe.

Przy wyborze miejscowości tych musimy również kierować się praktyką i doświadczeniem państw obcych, mających w poszczególnych krajach analogiczne z naszymi interesy gospodarcze, a zarazem dobrze już rozbudowaną sieć konsulatów honorowych, jak np. Niemcy, Francja, Włochy i t. p., konkretny zaś wybór siedzib tych placówek uzależnić od wniosków właściwych poselstw i ambasad, uzgodnionych z dezyderatami krajowych sfer gospodarczych. W tym przedmiocie opinia Państwowego Instytutu Eksportowego, jako głównie zainteresowanego praktycznymi zagadnieniami wzmożenia naszego eksportu, będzie miała pierwszorzędne znaczenie.

Jako kandydaci na stanowiska konsułów honorowych powinny wchodzić w rachubę jedynie osoby, które w danej miejscowości praktycznie wykonywają zawód kupca, przemysłowca lub też inny, w dziedzinie, pozostającej w ścisłym związku z handlem zagranicznym Polski, w szczególności w charakterze kierowników przedsiębiorstw, dyrektorów, szefów, wspólników lub też przedstawicieli wielkich firm przemysłowych, handlowych i transportowych lub, wreszcie, zakładów kredytowych, współdziałających w eksporcie.

Niezależnie, oczywiście, od tego kardynalnego warunku, czynniki, decydujące o nominacji na konsula honorowego, muszą być w posiadaniu dostarczonych przez placówki wyczerpujących danych, umożliwiających wnioskowanie, że kandydat odpowiada wszelkim wymaganiom, stawianym pod względem doświadczenia życiowego i handlowego, a to intormacyj co do wieku, wykształcenia, zawodu, stanu majątkowego oraz opinji, jaką kandydat cieszy się w sferach miejscowych i u władz rządowych kraju, w którym ma być utworzona projektowana placówka.

Pożądane byłoby wreszcie, przed nominacją danej osobistości na konsula honorowego, dać Państwowemu Instytutowi Eksportowemu praktyczną możliwość przekonania się o wartości, jaką kandydat ten może przedstawiać dla celów naszej ekspansji handlowej. Mogłoby to nastąpić np. przez faktyczne zużytkowanie go przez pewien okres czasu w charakterze korespondenta P. I. E.

W przypuszczeniu, iż dzięki przejawiającej się obecnie w łonie M. S. Z. tendencji, sprzyjającej rozwojowi naszej ekspansji gospodarczej także zapomocą konsulatów honorowych, w najbliższym okresie czasu sieć ich zostanie znacznie powiększona i rozciągnięta na kraje i ośrodki handlowe, w których dotąd nie mamy reprezentantów oficjalnych i że w odpowiednio dobranych punktach zagranicy zamianowani zostaną konsulowie, biorący żywy, osobisty udział w życiu gospodarczym, a tem samym zdolni do oddania usług naszemu eksportowi, — to użyteczność ich dla Polski uzależniona będzie jeszcze od przeprowadzenia radykalnej reformy dotychczasowych przepisów ministerjalnych, normujących ich sposób funkcjonowania.

Przepisy te w obecnym brzmieniu, datującym się z 1923 r., wymieniają wprawdzie funkcję gospodarczą jako jedną ze składowych obowiązków konsula hono-

rowego (niepełnoprawnego), ale czynią to zupełnie ogólnikowo, nie dając mu absolutnie żadnych pozytywnych wskazań co do sposobu jej wykonywania i pozostawiając zwierzchnim placówkom etatowym rolę przygodnych instruktorów w tym względzie.

Zaznaczyć należy, iż zasadniczą i szczegółową instrukcją ekonomiczną, będącą podstawą przeprowadzonej w 1929 r. reformy działalności gospodarczej placówek, nie może mieć zastosowania do konsulatów honorowych już choćby przez wzgląd na rozciągłość i rozmiary przewidywanych przez nią zadań, których spełnienia — zwłaszcza w dziedzinie obserwacji i raportowania ogólnych przejawów życia gospodarczego kraju urzędowania — nie możemy od placówek honorowych ani oczekiwać, ani tem mniej wymagać.

Zachodzi zatem potrzeba wydania specjalnej instrukcji w sprawie ekonomicznej działalności konsulatów honorowych, opierającej się na następujących myślach przewodnich:

1. — Od konsułów honorowych nie możemy żądać spełnienia zadań natury gospodarczej w tak szerokim zakresie jak od konsulatów etatowych, funkcje swe pełnią oni bowiem honorowo, bezpłatnie, nadto nie znają oni przeważnie ani języka polskiego, ani stosunków gospodarczych w Polsce, wreszcie zaś nie rozporządzają aparatem biurowym, który do tego byłby konieczny.

2. — Niemniej, będąc konsulami Rzplitej Polskiej, muszą oni wypełniać całokształt zadań, wypływających z definicji tej instytucji, której celem, ustalonym ustawą z dn. 11/XI 1924 r. o organizacji konsulatów i o czynnościach konsułów, jest — bez względu na to, czy chodzi o placówkę etatową czy honorową — opieka nad obywatelami polskimi zagranicą, czuwanie nad wykonywaniem umów międzynarodowych, w pierwszej linii zaś obrona gospodarczych interesów Rzeczypospolitej.

3. — Wobec wymaganej od konsułów honorowych gruntownej znajomości gospodarczych potrzeb ich okręgów urzędowania i dzięki posiadanym przez nich osobistym stosunkom wśród miejscowych sfer handlowych i przemysłowych, konsulowie ci mogą oddać sprawie wzmoczenia polskiego eksportu ogromne usługi.

4. — Stąd też wskazane jest ich funkcję gospodarczą zacieśnić do spraw, pozostających w bezpośrednim związku z naszą wymianą towarową z zagranicą, natomiast zaś zwolnić ich od ciężących na konsulatach etatowych obszernych obowiązków z dziedziny badania i raportowania ogólnych przejawów życia gospodarczego kraju urzędowania, dzięki czemu konsulowie honorowi staną się aktywnymi pionierami naszego eksportu.

W myśl tych zasad interpretowany obowiązek konsułów „obrony interesów gospodarczych Rzeczypospolitej Polskiej” winien — zdaniem mojem — w odniesieniu do konsułów honorowych polegać na następujących funkcjach: 1) propaganda polskiego eksportu, 2) przygotowywanie zbytu dla polskich towarów, 3) nadzór i ocena przebiegu operacji handlowych z Polską, 4) informowanie sfer kupieckich o zjawiskach gospodarczych, mogących mieć wpływ na rozwój lub racjonalizację stosunków handlowych Polski z danym okręgiem lub krajem, 5) interwenjowanie przed odpowiednimi władzami miejscowymi w wypadkach naruszenia interesów obywateli polskich lub przedstawicielstw polskich firm przy wykonywaniu przez nich zawodu kupieckiego czy przemysłowego, 6) czynności

administracyjne, jak wizowanie świadectw pochodzenia towarów, 7) czynności w stosunku do marynarki handlowej.

W szczegółowym rozwinięciu tych poszczególnych funkcji gospodarczych — instrukcja, normująca ekonomiczną działalność konsułów honorowych, winna uwzględnić szereg podanych poniżej momentów, które wszystkie mieszczą się w pojęciu intensyfikacji naszego obrotu towarowego z zagranicą drogą potęgowania eksportu i racjonalizacji importu.

Konsulowie honorowi winni zatem w bardzo energiczny sposób propagować nawiązywanie bezpośrednich stosunków gospodarczych kraju urzędowania z Rzeczpospolitą Polską, a mianowicie: informować miejscowe czynniki gospodarcze i prasę o życiu i ustawodawstwie gospodarczym Polski, przeciwdziałać wrogiej Polsce propagandzie na tle ekonomicznym, współdziałać z propagandą targów i wystaw krajowych, urządać w miarę możliwości i w porozumieniu z M. S. Z. wycieczki miejscowych sfer gospodarczych do Polski i t. d.

W dziedzinie ściśle handlowej działalności konsulowie honorowi winni:

a) współdziałać w nawiązywaniu stosunków handlowych między Polską a krajem urzędowania, w szczególności zaś przez szybkie udzielanie źródłowych i aktualnych wiadomości o nadarzających się okazjach handlowych, wzmacniać zainteresowanie polskich sfer przemysłowych i handlowych dla obrotów z danym rynkiem; szczególną uwagę poświęcić wypadnie wczesnemu notyfikowaniu ogłaszanych w danym kraju przetargów lub aukcyj i udzielaniu pomocy polskim firmom lub ich zastępcom przy uzyskiwaniu dostaw;

b) ułatwiać prace badawcze odwiedzającym kraj urzędowania polecanym przez urzędy centralne delegatom zrzeszeń gospodarczych lub firm polskich;

c) otaczać opieką firmy polskie, istniejące w kraju urzędowania, i dopomagać przy tworzeniu się nowych firm polskich, bądź polsko-mieszanych;

d) badać racjonalne i ze stanowiska gospodarstwa polskiego właściwe drogi transportowe dla polskiego eksportu i importu, ze szczególnem uwzględnieniem użycia polskich portów, kolei i przedsiębiorstw spedycyjnych i dociekać ewentualnie przyczyn niekonkurencyjności tych czynników w stosunku do obcych.

e) współdziałać w racjonalizacji finansowania wymiany towarowej z Polską i badać możliwości rozszerzenia jego podstaw.

Dziedzina obserwacji zjawisk gospodarczych może być w stosunku do konsułów honorowych zacieśniona do studjowania rezultatów dokonanych lub dokonywających się tranzakcyj z Polską, które powinno być prowadzone pod kątem widzenia stałości, bezpośredniości i handlowo-politycznego znaczenia wymiany, przyczem zalety i wady istniejących stosunków powinny być podstawą odpowiednich wniosków.

Rezygnując z nałożenia na konsulów honorowych obowiązku raportowania spostrzeżeń z dziedziny ogólnych zjawisk gospodarczych i pozostawiając go konsulom etatowym, instrukcja winna zlecić placówkom honorowym udzielanie informacji gospodarczych na żądanie polskich i zagranicznych obywateli, organizacji gospodarczych i instytucji handlowych, o ile przedmiotem zapytań są sprawy, które mogą ułatwić polskim eksporterom i przedsiębiorcom

handlowym lub obcym importerom nawiązanie stosunków handlowych między Polską a zagranicą.

W ogólnej zasadzie, polegającej na zwolnieniu placówek honorowych od obowiązku sporządzania sprawozdań treści ogólnej, nie mającej bezpośredniego związku z konkretnymi zagadnieniami naszego eksportu, pożądanym byłoby uczynić wyłom na rzecz sprawozdań morskich, których przedmiotem powinna być polityka morska (żegluga i portowa), rozwój żeglugi w danym kraju, budownictwo okrętowe, handel morski, rybołówstwo morskie, tonnaż, ruch statków towarowych i osobowych (z uwzględnieniem momentów emigracyjnych i imigracyjnych), kwestja wysokości opłat portowych, stewardowskich, pilotowych, holowniczych i t. p.

Obowiązek zatem sporządzenia tego rodzaju raportów, nader ważnych dla naszej polityki portowej i dla naszego handlu zamorskiego, należałoby — mojem zdaniem — nałożyć także na konsulów honorowych, w których okręgu leżą pierwszorzędne porty morskie, mające znaczenie dla handlu zamorskiego.

Przy pełnieniu funkcji natury ekonomicznej konsulowie honorowi winni być podporządkowani właściwemu zwierzchniemu konsulatu etatowemu w tym sensie, iż powinni oni wypełniać jego polecenia, udzielone im w ramach tej instrukcji, informować go o swej działalności, przysyłać mu odpisy ważniejszych raportów, poza tem zaś zwracać się do niego o wskazówki i instrukcje w sprawach, mających charakter polityczno-ekonomiczny, oraz w tych, które sami uznają za szczególnie doniosłe.

Niezależnie od tego konsulatów honorowych winny — w zakresie spraw gospodarczych — wykonywać specjalne zlecenia, otrzymywane od M. S. Z. lub od zwierzchniego poselstwa.

Aby swemu zadaniu pionierów naszego eksportu jak najlepiej odpowiedzieć, konsulowie honorowi winni dążyć do utrzymywania jak najściślejszego kontaktu z polskimi organizacjami gospodarczymi, szczególnie jednak blisko współdziałać z Państwowym Instytutem Eksportowym, który, jako instytucja specjalnie powołana do inicjowania i ulepszania eksportu polskiego, winien otrzymywać od konsulatów, zarówno etatowych, jak i honorowych wszelkie związane z tą akcją informacje.

W odróżnieniu od dotychczasowego stanu rzeczy, konsulat honorowy winna być wreszcie dana

możność bezpośredniego korespondowania w sprawach gospodarczych zarówno z władzami centralnymi i Państwowym Instytutem Eksportowym, jak i z organizacjami gospodarczymi, przy równoczesnym nałożeniu na nie obowiązku nadsyłania odpisów ważniejszych pism do zwierzchniego konsulatu etatowego. Korespondencja ta będzie oczywiście być mogła prowadzona nie tylko w języku polskim, lecz w zależności od posiadanych przez konsula znajomości językowych także w języku francuskim, angielskim lub niemieckim.

Warunkiem należytego wykonywania takiej instrukcji będzie jednak odpowiednie, bezpośrednie udostępnienie znajomości jej wszystkim konsulom honorowym, bez względu na ich narodowość. Osiągnąć to będzie można tylko przez wydanie instrukcji owej nie tylko w języku polskim, lecz też równocześnie i w brzmieniu francuskim i angielskim, a nawet może i niemieckim, a to ze względu na słowniki językowe w krajach skandynawskich, Danji i Holandji, gdzie w pośród wyżej wymienionych najwięcej rozpowszechniony jest język niemiecki.

Reasumując to, co powyżej powiedziałem, daję wyraz przekonaniu, iż nasza zagraniczna sieć handlowo-informacyjna winna ulec we wszystkich swych składnikach gruntownej rozbudowie, że w warunkach budżetowych obecnych najwięcej właściwym i podatnym do celów tej rozbudowy elementem jest instytucja konsulatów honorowych¹⁾.

Przy trafnym doborze miejscowości, mających stanowić siedzibę tych konsulatów, tworzyć się mających w uzupełnieniu obecnie istniejącej ich sieci, użyteczność całej tej instytucji dla naszej ekspansji gospodarczej zależna jest od właściwego doboru kandydatów na te stanowiska, którzy muszą być brani z grona osób, biorących osobisty, poważny udział w życiu gospodarczym swych krajów, oraz od właściwego instruowania ich w dziedzinie sposobu wykonywania przez nich funkcji gospodarczej i w dziedzinie aktualnych potrzeb naszego eksportu.

We wszystkich tych momentach poważne, kierownicze zadanie do spełnienia spoczywać będzie w rękach naszych placówek dyplomatycznych i etatowych konsularnych, które winny faworyzować działalność ekonomiczną podległych im konsulatów honorowych i czuwać nad należytyim jej rozwojem.

Dr. T. Nieduszyński

PRZEMYSŁ CEMENTOWY W 1929 R.

STALY OD SZEREGU LAT wzrost zbytu cementu w Polsce załamał się po raz pierwszy w 1929 r.

Surowa zima opóźniła rozpoczęcie sezonu budowlanego, oszczędna polityka finansowa i ostrożność w preliminowaniu nowych inwestycji rządowych i samorządowych, trudne poza tem położenie życia gospodarczego i powszechnie dający się odczuć brak środków obrotowych — wstrzymały działalność budowlaną w r. ub. Wynikło stąd zmniejszenie zbytu cementu w kraju o bezmała 10%

Zmniejszenie to jest wypadkową działania dwóch czynników: z jednej strony wzrasta wśród społeczeństwa polskiego zrozumienie znaczenia cementu, jako materiału budowlanego, i rozszerza się umiejętność korzystania z niego, z drugiej jednak strony wyżej scharakteryzowane położenie gospodarcze przeciwdziała

wzrostowi spożycia cementu i doprowadza do wspomnianego załamania zbytu.

Przy bliższej analizie zbytu uderza fakt, że w nie sprzyjającej konjunkturze najmniej stosunkowo zawiódł „człowiek z ulicy”. Sprzedaż bezmiejscowej masie drobnych konsumentów, obsługiwanej przez kupiectwo, spadła również, lecz o niespełna 7·2%, wynosząc ponad $\frac{3}{4}$ całkowitego zbytu cementu w kraju. Mimo woli nasuwa się wniosek, że gros rozbudowy kraju posuwa się przedewszystkiem falą drobnych indywidualnych poczynań.

¹⁾ A także „radców dla handlu zagranicznego” i korespondentów P. I. E.

Zapotrzebowanie Rządu, łącznie z budową portu w Gdyni, oraz samorządów zmalało, z dobrze zrozumiałych względów finansowych, o 25% z górą. Co najciekawsze przytem — to fakt coraz większych ilości cementu, kupowanych przez instytucje rządowe nie wprost od wspólnej organizacji sprzedażnej cementowni, a od kupców-hurtowników, przez których ręce w 1929 r. przeszło wogóle bezmała 80% krajowego zapotrzebowania. Ten ostatni fakt wskazuje, że, mimo wszelkie popularne i głęboko zakorzenione teorie o zbędności pośrednictwa, pośrednictwo to, należycie spełniające swą rolę, jest koniecznością życiową. Ilość towaru, dostarczonego przez hurtowników instytucjom komunalnym, była w r. ub. zarówno procentowo, jak i co do wagi mniejsza aniżeli w 1928 r.

W 1929 r. wzrosło zapotrzebowanie cementu jedynie ze strony jednej kategorii odbiorców, a mianowicie kopalń węgla, wynosząc 7·6% zbytu w Polsce, wobec 5·8% w roku poprzednim. Najciekawsze, że wyższy procentowo wzrost przypada na kopalnie zagłębia dąbrowskiego aniżeli na śląskie, przyczem około 4.500 tonn stanowi wzrost zapotrzebowania samych kopalń, drugie tyle zaś budowa nowych obiektów przemysłowych, zainicjowanych przez niektóre towarzystwa górnicze. Śląskie kopalnie sprowadziły mniej więcej o 2% więcej niż w roku poprzednim.

Spadek zbytu cementu nie jest równomierny na terenie całego Państwa. Najsilniejszy jest on w W. M. Gdańsku i w województwach tarnopolskim i poznańskim, wahając się od 30 do 26%, mniejszy jest w woj. warszawskim, lwowskim i łódzkim, wynosząc około 17%. Na Śląsku nieznaczny spadek konsumpcji cementu ze strony władz publicznych zrównoważony jest drobnym wzrostem zapotrzebowania kopalń, tak, że ilość wysłanego w 1929 r. cementu różni się o niecałe 3 wagony od ilości roku poprzedniego. Na Pomorzu, o ile nie liczyć cementu, zużytego na budowę portu w Gdyni, konsumpcja wzrosła o 5%, w woj. stanisławowskim o 13%, na Polesiu zaś nawet o 27%, co tłumaczy się niezmiernie małą konsumpcją w poprzednich latach. Co najciekawsze, to fakt, że wzrost zużycia cementu na Polesiu rozkłada się równomiernie na całe województwo, a nie jest wywołany przez jakąś jedną dużą budowę.

W pozostałych województwach spadek waha się od 8% (w woj. nowogrodzkim) do 2% (w woj. kieleckim). Cała rolnicza połać kraju, t. j. województwa: krakowskie, kieleckie, lubelskie, wołyńskie, poleskie, białostockie, nowogrodzkie, i wileńskie, rozpatrywane, jako całość, wykazują w liczbach absolutnych odchylenia minimalne; spadek zużycia cementu w tej części Polski wynosi zaledwie 2% w stosunku do roku poprzedniego. Z faktu tego możnaby wywnioskować, że w załamaniu się zbytu cementu większą rolę odegrał kryzys gospodarczy miast i terenów przemysłowych aniżeli zubożenie wsi. Potwierdza to zresztą fakt, wspomniany poprzednio, że bezimienna masa drobnych odbiorców zapewnia coraz większy odsetek zbytu, co tłumaczy się względnym wzrostem spożycia cementu na wsi w stosunku do innych materiałów, podczas gdy w większych miastach cement używany był już poprzednio w dużym stopniu.

Jeżeli od województw przejść do poszczególnych miast, to przeważnie widzimy zmniejszenie zakupów. Wyjątek stanowią przedewszystkiem miasta górnicze: Katowice, Chebzie, Niedobczyce, Siemianowice, Dąbrowa Górnicza, na Podkarpaciu Kałusz, mianowicie

w związku z robotami górniczymi. Do innych miast Górnego Śląska i zagłębia dąbrowskiego wysłano w r. ub. mniej, aniżeli w poprzednim. Drugą grupę miast o zwiększonym zapotrzebowaniu stanowią: na Śląsku — Wodzisław i Skoczów, w woj. krakowskim — Szczakowa, Kęty, Żywiec, Tarnów i Rzeszów. Poza tem 2 miasta wojewódzkie wykazują wzrost zapotrzebowania: Lublin i Białystok. Największy wzrost zapotrzebowania cementu wykazuje miasto Osie na Pomorzu, w związku z pracami elektrowni w Gródku. Największy spadek zapotrzebowania cementu, bo $\frac{1}{4}$ zapotrzebowania w 1928 r., wykazuje Bydgoszcz. Najwięcej cementu, biorąc na uwagę liczby absolutne, zużyła Warszawa, najwięcej na głowę ludności — mianowicie prawie 1.000 kg — Niedobczyce, w związku z inwestycjami kopalnianymi w tem miasteczku.

Średnie zapotrzebowanie na 1 mieszkańca wynosiło w 1929 r. 28·4 kg wobec 33·0 w 1928 r., a 20·2 w 1927 r.; wzrosło ono w porównaniu z rokiem poprzednim w województwach: stanisławowskim i poleskim, pozostało prawie bez zmiany w województwach: kieleckim, lubelskim i wołyńskim, spadło minimalnie na Śląsku (w związku ze wzrostem ludności o 2%).

Nawiasem mówiąc, brak ścisłych danych, dotyczących ruchu ludności, daje się z roku na rok coraz bardziej dotkliwie we znaki. Opieram się w r. b. na liczbach, opracowanych przez organizacje cukrownicze na 1 kwietnia każdego roku, a dotyczących ludności poszczególnych województw. Tem też tłumaczy się różnica pomiędzy liczbami, obecnie podawanymi, a liczbami, podawanymi w latach ubiegłych t. j. 32·7 kg w 1928 r. i 20·8 kg w 1927 r. Liczby, na których się oparłem, nie są ścisłe, gdyż nie uwzględniają migracji wewnętrznych, wziąłem je dlatego, aby oprzeć się na tym samym materiale, co i inne gałęzie polskiego przemysłu.

„Współczynnik kultury budowlanej”, t. j. stosunek zapotrzebowania na mieszkańca do gęstości zaludnienia, wzrósł na Polesiu, prawie bez zmian pozostał w woj.: kieleckim, lubelskim, śląskim, stanisławowskim, wołyńskim, i wileńskim, bardzo wydatnie, bo do mniej więcej $\frac{1}{12}$ spadł w woj. tarnopolskim. Dla całej Rzeczypospolitej wynosił cokolwiek ponad $\frac{1}{3}$.

Przechodząc do kategorii poszczególnych odbiorców, stwierdzić należy, że wśród odbiorców rządowych na pierwszym miejscu stoi nadal Ministerstwo Komunikacji. Min. Robót Publicznych przesunęło się w r. ub. na drugie miejsce, pozostawiając daleko w tyle M. S. Wojsk. i inne instytucje państwowe. Największymi odbiorcami są jednak nadal firmy handlowe; spółdzielnie i organizacje handlowe komunalne cofają się na coraz dalszy plan, co jest zrozumiałe wobec trudności finansowych tych organizacji.

Charakter rozkładu wysyłek cementu na poszczególne miesiące 1929 r. wskazuje na pewną depresję działalności budowlanej w II półroczu. O ile w 1926 r. maksimum wysyłek przypada na październik (przy dużych wysyłkach w listopadzie i grudniu), a w 1927 r. na wrzesień, to zarówno w 1928 r., jak i w 1929 r. najintensywniej wysyłano cement w lipcu, przyczem o ile w 1928 r. do października wysyłano duże ilości (ponad 110 tys. t miesięcznie), w listopadzie jeszcze bezmała 90 tys. t, to w 1929 r. gros wysyłek przenosi się na miesiące wcześniejsze. Wysyłki w marcu kwietniu i czerwcu są wyższe niż w roku poprzednim

po lipcowym zaś maksimum następuje równomierny spadek, mniej więcej o dwadzieścia kilka tysięcy tonn z miesiąca na miesiąc. Spowodowane to być mogło z jednej strony lepiej opracowanym planem budowy, przy którym można zawczasu przygotować surowiec, potrzebny podczas roboty, z drugiej zaś — kryzysem, który zaakcentował się po zbiorach i zmusił budujących do pozostawienia w jesieni szeregu budynków niewykończonych, wreszcie — wykańczaniem w I półroczu r. ub. obiektów, rozpoczętych w 1928 r. Podobny do opisanego powyżej przebieg ma krzywa wysyłek w 1925 r., przyczem spadek wynosił wówczas mniej więcej 9 tys. t miesięcznie. Inny zupełnie przebieg ma krzywa wysyłek cementu w Rzeszy Niemieckiej w 1929 r., gdzie od kwietnia do lipca wysyłki trzymają się na jednym prawie poziomie, ponad 800 tys. t miesięcznie, po lipcowym (jak i u nas) maksimum od sierpnia do października zaznacza się nieznaczny spadek, a wyraźna zniżka wysyłek następuje (jak u nas w 1928 r.) dopiero w listopadzie i grudniu.

Ze wspomnianych przed rokiem nowych dziedzin zbytu cementu rozwinęła się nieznacznie w r. ub. produkcja płyt gąbczastych. Poza celolitem, wyrabianym nadal w Warszawie i we Lwowie, zaczęto produkować analogiczny materiał, oparty na innych procesach chemicznych, mianowicie „Aerokret”. Aczkolwiek budownictwo nie korzystało dotąd w większej mierze z tych materiałów, niedawno dopiero wprowadzonych na rynek, jednakże widoki na bliską przyszłość zarysowują się pomyślnie, ze względu na ich wielkie zalety.

Budowa dróg cementowych nie posunęła się w 1929 r. naprzód, i świadomość, że w tej dziedzinie należy w chwili obecnej czynić duże wysiłki, była przyczyną założenia niedawno ad hoc specjalnego przedsiębiorstwa p. f. „Drogi betonowe”.

Sprawa zreformowania opakowania posunęła się w 1929 r. w kierunku wprowadzenia pewnych oszczędności. Ilości, wysłane luzem, wzrosły o 20%. Ilości, wysłane w workach klientów, wzrosły więcej niż w dwójnasób, stanowiąc łącznie z wysłaniami luzem ponad 2% całej wysyłki krajowej. W workach papierowych własnych wysłały cementownie ponad 57% sprzedanego cementu, wobec 47½% w roku poprzed-

nim, kosztowne natomiast, zarówno dla cementowni, jak i dla odbiorcy, opakowanie beczkowe obejmowało zamiast 51·5% (1928 r.) tylko 40·7% (1929 r.) wysłanego w kraju cementu. Biorąc pod uwagę różnicę kosztów pakowania, należy z zadowoleniem podkreślić tę zmianę, mogącą dać przemysłowi budowlanemu pewną oszczędność.

W dziedzinie sprawności technicznej r. ub. przyniósł polskiemu cementownictwu realizację zamierzeń dawniejszych.

Cementownictwo polskie w r. ub. częściowo wykończyło inwestycje, rozpoczęte w 1928 r., częściowo zaś kończy je w r. b. Do 16 fabryk, zorganizowanych w 13 jednostek prawnych, dochodzi obecnie 17-ta cementownia: S. A. „Saturn” w Jowiszu, której uruchomienie nastąpiło w maju.

Inwestycje, będące w toku i już wykończone, wystarczą, zdaje się, na potrzeby rynku polskiego w ciągu najbliższych lat kilku, o ile nie kilkunastu.

Pod względem organizacyjnym r. ub. zaznaczył się stworzeniem nowego typu zrzeszenia pomiędzy cementowniami. Powstały mianowicie 2 „wspólnoty interesów”, obejmujące około 90% całej produkcji — organizacje, których celem jest bądź wspólna administracja kilku fabryk, należących do rozmaitych jednostek prawnych, wspólny zakup surowców i rozdział produkcji na rachunek wszystkich wspólników pomiędzy najtaniej produkujące fabryki, bądź wprost wymiana wzajemna doświadczeń technicznych i współpraca w dziedzinie administracji, celem osiągnięcia jak najoszczędniejszej gospodarki we wchodzących w ich skład warsztatach pracy.

Poza tem organizacja sprzedaży cementu została zreformowana stosownie do potrzeb, jakie wyłoniły się w ciągu 3 lat jej istnienia.

Eksport w r. ub. spadł jedynie o te ilości, jakie w 1928 r. wysłane zostały na Litwę, i które, naskutek wprowadzenia ceł politycznych na Litwie w stosunku do towarów polskiego pochodzenia, nie mogły już w 1929 r. być wywiezione.

Stefan Meyer

ŻYCIĘ GOSPODARCZE

GÓRNICTWO I PRZEMYSŁ

GÓRNICTWO WĘGLOWE

WYWÓZ WĘGLA KAMIENNEGO W MAJU 1930 R. — przedstawiał się — według danych tymczasowych — następująco (w tys. tonn):

Kraje	Maj:			Kwiecień	Maj	Wzrost (+) lub zmniejszenie (-) w stos. do kwiet. 1930 r.
	1927	1928	1929			
Kraje północne:				1930		
Szwecja	208	263	241	224	229	+ 5
Norwegia	13	66	61	38	58	+ 20

Dania	124	106	138	98	121	+ 23
Finlandja	14	67	61	37	51	+ 14
Łotwa	33	38	37	64	50	- 14
Litwa	2	9	3	2	10	+ 8
Estonja	—	—	3	1	—	- 1
Kłajpeda	1	6	11	1	1	—
Razem:	395	555	555	465	520	+ 55

Państwa sukcesyjne:

Austria	150	191	189	133	123	- 10
Węgry	31	34	71	18	20	+ 2
Czechosłowacja	36	77	76	49	61	+ 12
Razem:	217	302	336	200	204	+ 4

Inne kraje:

Francja	16	36	68	45	40	—	5
Włochy	95	39	55	34	25	—	9
Algier	4	4	1	—	—	—	—
Jugosławia	35	26	23	6	16	+	10
Rumunia	7	11	10	7	5	—	2
Szwajcaria	26	12	15	9	11	+	2
Holandja	—	7	9	—	4	+	4
Belgia	4	5	3	5	7	+	2
Niemcy	1	—	—	—	—	—	—
Z. S. R. R.	—	5	—	5	4	—	1
Brazylja	—	5	—	3	—	—	3
Islandja	—	—	1	6	—	—	6
Marokko	—	—	—	—	—	—	—
Razem:	188	150	185	120	112	—	8
Gdańsk	24	22	26	18	23	+	5
Węgiel okrętowy	24	45	65	73	79	+	6
Ogółem:	848	1.074	1.167	876	938	+	62

Przeładunek węgla w portach:

w Gdańsku	362	487	541	380	426	+	46
" Gdyni	77	161	241	213	228	+	15
" innych	19	5	7	—	—	—	—
Razem:	458	653	789	593	654	+	61

Eksport węgla kamiennego w maju, przy tej samej ilości dni roboczych (25), co w miesiącu poprzednim, zwiększył się o 62 tys. t, t. j. o ok. 7%, wynosząc 938 tys. t.

Wzrost eksportu miał miejsce tylko w rejonie śląskim, skąd wywieziono 811 tys. t, t. j. o 68 tys. t więcej niż w kwietniu, z rejonu dąbrowskiego wyeksportowano 126 tys. t, a zatem o 6 tys. t mniej, eksport z rejonu krakowskiego utrzymał się na poziomie poprzedniego miesiąca, wynosząc 1 tys. t.

Z wyżej wymienionych ilości wyeksportowano w maju na rynki północne 520 tys. t, t. j. o 55 tys. t więcej niż w miesiącu poprzednim, do państw sukcesyjnych 204 tys. t, a zatem o 4 tys. t więcej, do innych krajów łącznie z węglem okrętowym 191 tys. t, czyli o 2 tys. t mniej niż w kwietniu.

Wysyłka do W. M. Gdańska zwiększyła się o 5 tys. t, wynosząc 23 tys. t.

Udział wymienionych rynków w ogólnym eksporcie węgla w maju w porównaniu z poprzednim miesiącem procentowo przedstawiał się następująco:

	Kwiecień 1930	Maj 1930
Rynki północne	53'08	55'44
Państwa sukcesyjne	22'83	21'75
Inne kraje	13'70	11'94
Gdańsk	2'06	2'45
Węgiel okrętowy	8'33	8'42
Razem:	100'00	100'00

Przeciętna dzienna wysyłka węgla kamiennego zagranicę wynosiła w maju ok. 37'5 tys. t, t. j. o ok. 2'5 tys. t więcej niż w miesiącu poprzednim.

Wysyłka ta ze Śląska wynosiła ok. 32'5 tys. t, a zatem o 2'5 tys. t więcej niż w kwietniu, a w rej. dąbrowskim eksport utrzymał się na poziomie z poprzedniego miesiąca, wynosząc ok. 5 tys. t.

Przeładunek węgla w portach w miesiącu sprawozdawczym zwiększył się o 61 tys. t, wynosząc 654 tys. t, przyczem w Gdańsku stanowił 426 tys. t, t. j. o 46 tys. t więcej, a w Gdyni 228 tys. t, a zatem o 15 tys. t więcej w porównaniu z miesiącem poprzednim.

HUTNICTWO CYNKOWE I OŁOWIANE

KOPALNICTWO RUD CYNKOWO-OŁOWIANYCH W MARCU 1930 R.¹⁾ — Marzec nie przyniósł żadnych zmian

¹⁾ Dane za luty — p. zesz. 19/1930, str. 839.

na lepsze w przemyśle cynkowo-ołowianym, przeciwnie można raczej mówić o pogorszeniu z tego względu, że krytyczne położenie stale się zaostża, zapotrzebowanie maleje, natomiast zmniejszenie produkcji nie dorównywa nadwyżce jej nad zapotrzebowaniem. Stan niskich cen metali odbija się w pierwszym rzędzie na kopalnictwie rudy, która, jak wiadomo, płacona jest przez huty na zasadzie ustalonej formułki, uwzględniającej cenę metalu oraz koszt przetapiania rudy; w ten sposób więc w miarę spadku cen na giełdzie światowej cena rudy się zmniejsza i doszła już w marcu do takiego poziomu, że opłaciło się jeszcze wydobywać rudę bogatą, podczas gdy biedna nie pokrywała już swego kosztu. To też coraz częściej słychać o zamykaniu kopalni rudy cynkowej o mniejszej zawartości cynku. Polska należy do krajów, posiadających obok złóż rudy względnie bogatej również i złoża biedniejsze, które z korzyścią mogą być eksploatowane przy dobrej konjunkturze, ale które przestają się opłacać przy dzisiejszych cenach cynku. W marcu pracowały jeszcze wszystkie kopalnie, choć niektóre z nich w dosyć znacznie uszczuplonym zakresie; jedna z kopalni nawet, która prowadziła do tego czasu tylko roboty przygotowawcze, zaczęła już swoją rozbudowę w samym złożu, tak że już w marcu dała niewielkie wydobycie. Roboty poszukiwawcze prowadzone były nadal, dając w niektórych kopalniach rezultaty zupełnie pozytywne, w sumie jednak na jakies większe nowe złoża dotąd nie natrafiono.

Działalność kopalni nie uległa w marcu żadnej zasadniczej zmianie; praca odbywała się normalnie, i wydobycie pozostawało na wysokości poprzednich miesięcy; chociaż miesięczne wydobycie masy rudnej wykazuje pewien wzrost, jest on jednak wyłącznie wynikiem większej ilości dni pracy w marcu, gdyż wydobycie dzienne zmniejszyło się.

Wydobycie masy rudnej, po ręcznym jedynie odrzuceniu kamienia, przedstawiało się, jak następuje (w tonnach):

	Wydobycie masy rudnej	Liczba robotników
1929 — przec. mies.	94.463	6.590
IV kw. 1929 — " "	93.913	6.588
Styczeń — " 1930	92.445	6.406
Luty — " "	90.396	6.331
Marzec — " "	95.037	5.987
Styczeń-marzec — " "	277.788	—
" " 1929	278.656	—

Jak widać więc, ogólne wydobycie miesięczne wzrosło o 4.641 t, t. j. o 5'1%, jeżeli jednak uwzględnić, że w marcu było o 2 dni robocze więcej, to się okazuje, że wydobycie dzienne obniżyło się o 3'0%. Wzrost wydobycia nastąpił na Śląsku, gdzie wydobycie dzienne pozostało prawie bez zmiany. Pozostałe dzielnice wykazały zmniejszenie wydobycia, zarówno miesięcznego, jak i dziennego.

W poniższym zestawieniu podane są procentowe zmiany wydobycia marcowego w porównaniu z poprzednimi okresami:

Zmiana wydobycia marcowego w stosunku do:	Zmiana wydob. za 3 mies. r. b. w stos. do r. ub.
lutego 1930: marca przec. mies. mies. dzien. 1929 1913	

Ogółem w Polsce	+ 5'1	— 3'0	— 2'1	— 18'0	— 0'3
B. Kongresówka	— 1'2	— 8'8	— 1'4	— 2'7	+ 0'7
Małopolska	— 19'5	— 25'6	— 25'9	+ 260'0	— 4'3
Górny Śląsk	+ 8'5	— 0'1	+ 0'6	— 23'6	0'0

Liczba kopalni pozostawała bez zmiany, t. j. w ogólnej liczbie 10, z których wydobycie dało 9 kopalni. Udział poszczególnych dzielnic w ogólnym wydobyciu wynosił: b. Kongresówka 5'9% (w lutym 6'3%), Małopolska 7'1% (9'4%) i Górny Śląsk 87'0% (84'3%).

Liczba robotników, zatrudnionych w kopalniach rudy cynkowo-ołowianej łącznie z zakładami dla wzbogacania, zmniejszyła się o 344 ludzi, t. j. o 5'4%. W porównaniu z mar-

cem r. ub. liczba robotników w marcu r. b. była mniejsza o 578 ludzi, t. j. o 8·8%.

Wydatność pracy robotnika miesięczna i dzienna w tonnach podana jest w poniższym zestawieniu; w obrachunku tym uwzględnieni są tylko robotnicy, zatrudnieni przy wydobyciu:

		Liczba robotników	Wydatność: mies. dzienna
Styczeń 1930		5.036	18 35 0·734
Luty "		5.002	18 05 0·752
Marzec "		4.685	20·30 0·785
Marzec 1929		5.287	18·30 0·719

Jak widać więc, wydajność robotnika od stycznia ma tendencję do wzrostu i dosyć znacznie przekracza wydajność zeszłoroczną.

Przywóz rudy cynkowej pozostawał mniej więcej bez zmiany, natomiast zmniejszył się przywóz rudy ołowianej. Według danych Gł. Urz. Stat. ogólny przywóz wzbogaconej rudy cynkowej i ołowianej wyniósł 20.664 t wobec 20.572 t w lutym, zwykła stanowi więc 0·45%. Wartość przywiezionej rudy wyniosła zł 4.291 tys. wobec zł 5.053 tys. w lutym.

HUTNICTWO CYNKOWE I OŁOWIANE W MARCU 1930 R.

— Marzec przyniósł dalszą depresję w hutnictwie cynkowym. Niedostateczna konsumpcja przy zbyt wielkiej produkcji wywołuje wzrost zapasów światowych, co znów wpływa na powstrzymywanie się konsumentów od poważniejszych zakupów. Skutkiem tego ceny miały tendencję zniżkową, spadając do wysokości £ 17 $\frac{3}{4}$, nienotowanej już od 1902 r. Pod koniec miesiąca nastąpiła lekka poprawa rynku, która pozwoliła na podniesienie się ceny, dzięki czemu różnica cen na ultimo marca i lutego wyniosła plus £ 0.1.3. Przeciętna cena cynku w marcu wyniosła £ 18.5.0 wobec £ 19.4.0 w lutym i £ 19.12.6 w styczniu. W stosunku do ceny ołowiu była ona w marcu tylko bardzo nieznacznie niższa skutkiem pogorszenia się rynku ołowianego.

Tak niekorzystny stan światowego rynku musi oczywiście odbijać się i na przemyśle polskim, który walczy z poważnymi trudnościami, stawiającymi pod znakiem zapytania jego rentowność. Zbyt jest utrudniony nie tyle może ze względu na brak nabywców, ile na niezmiernie niską cenę. Pomimo to jednak wywóz wykazał wzrost, gdyż huty, nie zmniejszając naogół swojej produkcji, były zmuszone ją zbywać nawet po niższej cenie.

Gorzej sytuacja przedstawiała się z ołowiem. Nadmierna podaż tego metalu przy braku popytu oraz ciągle rosnące światowe zapasy spowodowały ciągły spadek ceny, tak że różnica cen na ultimo lutego i marca wyniosła minus £ 1.5.0, przyczem przeciętna cena w ciągu miesiąca obniżyła się do £ 18.16.7 podczas gdy w lutym była £ 21.3.9 i w styczniu £ 21.10.0.

Zbyt w kraju również się nie poprawił pomimo tego, że właściwie przygotowania do sezonu wiosennego już się powinny były rozwinąć.

Wytwórczość hut cokolwiek wzrosła, jednakże należy to przypisać w głównej mierze większej ilości dni pracy w marcu. Liczbowo wytwórczość hut cynkowych i ołowianych (w tonnach) oraz liczba zatrudnionych w nich robotników przedstawiała się w ogólnej sumie, jak następuje:

	Kwas siark.	Cynk	Ołów	Liczba robotn.
1929 — przec. mies.	27.971	14.086	2.982	12.443
Styczeń 1930	29.360	14.350	3.584	11.595
Luty "	19.847	13.593	3.653	11.528
Marzec "	19.684	15.085	3.198	11.279
Stycz. marzec "	68.891	43.028	10.440	—
" " 1929	83.798	40.671	7.356	—

Jak widać z tych liczb, wytwórczość cynku wzrosła o 1.492 t, t. j. o 11·0%, jeżeli jednak uwzględnić większą liczbę

dni pracy w marcu, to się okazuje, że wzrost wytwórczości dziennej zredukował się do 0·23%. Wzrost ten nastąpił mniej więcej równomiernie we wszystkich dzielnicach, co jeszcze wyraźniej wskazuje, że był on wynikiem dłuższej pracy. Porównanie wytwórczości 3 pierwszych miesięcy r. b. i r. ub. wykazuje, że wytwórczość tegoroczna wzrosła o 2.357 t, t. j. o 5·8%.

Wytwórczość kwasu siarkowego pozostała mniej więcej na niskim poziomie poprzedniego miesiąca. Poziom ten utrzymywany jest sztucznie, gdyż huty mają duży kłopot ze zbytem wobec silnego zastoju w rolnictwie i, skutkiem tego, braku zapotrzebowania na nawozy sztuczne. W ogólnej ilości miesięcznej produkcja zmniejszyła się o 163 t, t. j. o 0·8%, przyczem jednak wytwórczość dzienna zmniejszyła się o 10·2%. Porównanie wytwórczości w ciągu I kwartału r. b. i r. ub. wykazuje, że tegoroczna wytwórczość była mniejsza o 14.907 t, czyli o 17·8%.

Liczba zakładów cynkowych, wytwarzających cynk, pozostała bez zmiany, t. j. 8 na Górnym Śląsku i po jednym w b. Kongresówce i w Małopolsce. Poza tem dla przygotowania blendy prażonej pracowało 7 prażelń, z których 6 z ajduje się na Śląsku. Oprócz prażelń cynkowych istnieje jeszcze jedna prażelnia dla rudy ołowianej, znajdująca się przy hucie ołowianej w Strzybnicy.

Trudna konjunktura na rynku ołowianym odbiła się częściowo i na produkcji ołowiu, która zmniejszyła się dosyć znacznie. Na zmniejszenie to wpłynęły coprawda i przyczyny czysto miejscowe, polegające na chwilowym niedostatecznym zaopatrzeniu w rułę. Zmniejszenie się wytwórczości miesięcznej wyniosło 460 t, t. j. 12·6%, przyczem wytwórczość dzienna obniżyła się o 21%. W ciągu pierwszego kwartału r. b. wyprodukowano więcej niż w tymże okresie czasu r. ub. o 3.084 t, t. j. o 42%.

Wytwórczość srebra zmniejszyła się z 1.582 kg w lutym do 1.534 kg, t. j. o 3%, w porównaniu zaś z r. ub. wytwórczość w ciągu pierwszych 3 miesięcy wzrosła o 64%.

Liczba robotników, zatrudnionych w hutach cynkowych i ołowianych, zmniejszyła się o 249 ludzi, przyczem zmniejszenie to w przemyśle cynkowym wyniosło 244 ludzi, w przemyśle zaś ołowianym 5 ludzi.

Zaopatrzenie hut w materiały surowe odbywało się normalnie. Ilości, dostarczone hutom w ciągu marca, wyniosły: rudy wszelkiej ogółem 39.135 t, w czem zagranicznej rudy było 19.977 t, koks i koksiku dla wszystkich celów 9.959 t, w tem 1.467 t zagranicznego, i glinki ogniotrwałej dla wyrobu mullii 2.569 t, wyłącznie z zagranicy.

Wywóz wytworów hutnictwa cynkowego i ołowianego wzmógł się nieznacznie w porównaniu do lutego, pozostając prawie na poziomie marca r. ub. Liczbowo wywóz ten (w tonnach i tys. zł) przedstawiał się, jak następuje:

	1 9 3 0	1929				
	Luty	Marzec	Marzec			
	tonn	tys. zł	tonn	tys. zł		
Cynk i wyroby z cynku	10.870	9.968	14.744	12.800	12.968	14.380
Ołów i wyroby z ołowiu	1.626	1.525	1.351	1.226	2.602	2.575
Razem:	12.496	11.483	16.095	14.026	15.570	16.955
Kwas siarkowy	1.805	174	1.848	178	2.084	181
Srebro — kg	1.644	235	1.496	214	—	—

Jak widać więc, wywóz produktów hut cynkowych i ołowianych zwiększył się w marcu o 3.599 t, t. j. o 28·7%, pod względem zaś wartości wzrósł o zł 2.543 tys., t. j. o 23%. W porównaniu z marcem r. ub. wywóz tegoroczny był ilościowo większy o 525 t, t. j. o 3·4%, jednakże pod względem wartości obniżył się o zł 2.929 tys., t. j. o 17·3%.

PRZEMYSŁ SOLNY

PRODUKCJA I OBRÓT SOLĄ W I KWARTALE

1930 R. — W ciągu I kwartału r. b. były w ruchu wszystkie zakłady salinowe, zarówno państwowe, jak i prywatne (za wyjątkiem jedynie warzelnii w Ciechocinku, która była nieczynna w lutym i marcu), dając zatrudnienie przeciętnie 3.523 robotnikom. W porównaniu z I kwartałem r. ub. liczba robotników zmniejszyła się o 19.

Produkcja soli w okresie sprawozdawczym przedstawiała się następująco (w tonnach):

I.—Saliny Państwowe pod zarządzeniem Min. Przem. i Handlu:	Przeciętnie kwartalnie 1913	1 kwartał 1929	1 kwartał 1930
Kopalnia w Wieliczce . . .	21.435	32.451	29.253
Warzelnia w Wieliczce . .	—	9.098	10.790
Kopalnia w Bochni	4.195	9.667	5.067
Warzelnia w Lacku	1.779	2.346	1.731
„ „ Drohobyczu	924	1.434	1.682
„ „ Bolechowcie	1.149	1.776	1.926
„ „ Dolinie	1.286	2.120	2.202
„ „ Lanczynie	1.115	1.535	1.561
„ „ Kosowie	1.451	1.115	1.080
Razem saliny małopolskie:	33.334	61.542	55.292
Warzelnia w Inowrocławiu .	7.420 ¹⁾	10.131	15.178
Razem grupa I:	40.754 (90·5%)	71.673 (52·7%)	70.470 (53·8%)
% produk. w stos. do 1913 r.	100	177	173
II.—Saliny państwowe pod innym zarządzeniem:			
Warzelnia w Kałuszu	906	1.583	1.552
„ „ Stebniku	2.215	2.006	1.068
„ „ Ciechocinku	1.153	655	247
Razem grupa II:	4.274 (9·5%)	4.245 (3·1%)	2.867 (2·2%)
% produk. w stos. do 1913 r.	100	99·5	67
III.—Saliny prywatne:			
Kopalnia w Wapnie	— ²⁾	20.228	16.012
Eksploatacja solanki w Sol- nie pod Inowrocławiem . .	— ²⁾	23.937 ²⁾	24.830 ³⁾
Eksploatacja solanki w Ba- ryczu pod Wieliczką	— ²⁾	16.194 ³⁾	16.746 ³⁾
Razem grupa III:	—	60.159 (44·2%)	57.588 (44%)
Ogółem w Polsce:	45.028 (100%)	136.077 (100%)	130.925 (100%)
% produk. w stos. do 1913 r.	100	302·2	290·8
W tem:			
soli kamiennej	25.630 (57%)	62.146 (45·6%)	50.332 (38·4%)
„ warzonej	19.398 (43%)	33.800 (24·9%)	39.017 (29·8%)
„ w postaci solanki	—	40.131 (29·5%)	41.585 (31·8%)

W tem:

soli jadalnej	27.332 (60·7%)	81.454 (59·8%)	79.378 (60·6%)
„ przemysłowej	11.234 (25%)	49.240 (36·2%)	48.593 (37·1%)
„ bydłowej	6.316 (14%)	5.279 (3·9%)	2.761 (2·1%)
„ innych	146 (0·3%)	104 (0·1%)	193 (0·2%)

Dane przytoczonego zestawienia stwierdzają spadek produkcji soli w Polsce, wynoszący w porównaniu z I kwartałem 1929 r. 5.152 t, czyli 3·8%.

Z poszczególnych rodzajów soli spadek produkcji w porównaniu z I kwartałem r. ub. wykazuje tylko sól kamienna o 11.814 t, czyli o 19%, natomiast sól warzona wykazuje wzrost o 5.217 t, t. j. o 15·4%, i sól w postaci solanki o 1.454 t, czyli o 3·6%.

Wzrost produkcji soli warzonej należy przypisać z jednej strony osiągnięciu normalnej produkcji przez salinę w Inowrocławiu (w 1929 r. salina Inowrocław miała zmniejszoną produkcję z powodu zepsucia się otworów wiertniczych, które służą do wydobywania solanki, jako surowca), z drugiej zaś — stałemu zwiększeniu zapotrzebowania na tę sól.

Spadek produkcji soli kamiennej należy tłumaczyć słabym popytem na tę sól, a tem samem zmniejszeniem przydziału zamówień ze strony Biura Sprzedaży Soli.

Z poszczególnych gatunków soli wykazują zmniejszenie produkcji w porównaniu z I kwartałem r. ub.: sól bydłowa o 2.518 t, czyli o 48%, sól jadalna o 2.076 t, t. j. o 2·5%, i sól przemysłowa o 647 t, czyli o 1·3%.

Pod względem sprzedaży, a więc zużycia soli w Polsce, I kwartał r. b. w porównaniu z I kw. r. ub. wykazuje zmniejszenie o 18.515 t, czyli o 13·1%.

Ogółem sprzedano w ciągu pierwszego kwartału r. b. 122.840 t, z czego umieszczono wewnątrz kraju 118·465 t, czyli 96·4%, a natomiast 4.375 t, t. j. 3·6%, wywieziono zagranicę.

W porównaniu z I kwartałem 1929 r. wewnętrzna konsumpcja soli zmniejszyła się o 16.448 t, czyli o 12·2%, eksport zaś zmniejszył się o 2.067 t, t. j. o 32%.

W dziedzinie eksportu przodowała kopalnia w Wapnie, która wywozła 2.055 t, następnie warzelnia w Inowrocławiu — 1.810 t i saliny Wielickie — 510 t.

Przedmiotem eksportu była przeważnie sól jadalna, której wywieziono 3.176 t, resztę, mianowicie 1.199 t, stanowiła sól przemysłowa.

Eksport soli polskiej odbywał się do Łotwy, krajów Skandynawskich, Prus Wschodnich, Gdańska, Czechosłowacji i Bułgarii.

M. G.

ROLNICTWO

POD REDAKCJĄ MINISTERSTWA ROLNICTWA

POPIERANIE WYWOZU LNU. — W wyniku długotrwałych narad, rozpoczętych w lutym r. b. w związku z ogólną dyskusją na temat planu doraźnej pomocy dla rolnictwa, zostały wprowadzone w życie z dniem 1 czerwca r. b. premje wywozowe od lnu trzpanego i od pakul lnianych trzpanych. Premje te w postaci

¹⁾ Przeciętnie kwartalnie w 1911 r.

²⁾ Nie istniała.

³⁾ Po przeliczeniu na sól stałą, licząc okrągło 30 kg soli za 1 hl solanki.

zwrotu cła zostały ustanowione rozporządzeniem Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dn. 12 kwietnia 1930 r. w sprawie zwrotu cła przy wywozie lnu trzpanego i pakul lnianych trzpanych („Dz. Ust. R. P.” Nr. 41, poz. 355).

Wysokość premji wynosi: dla lnu trzpanego $\mathcal{Z}$ 10, dla pakul lnianych trzpanych $\mathcal{Z}$ 5 od 100 kg. Omawiany zwrot cła, podobnie jak i w innych, analogicznych wypadkach, będzie uskuteczniony za pomocą kwitów wywozowych, wystawianych każdorazowo przez

upoważnione do tego urzędy celne na podstawie zaświadczeń Ministerstwa Przemysłu i Handlu po stwierdzeniu wywozu towaru zagranicę. Zgodnie z przyjętą zasadą, kwity wywozowe będą ważne w ciągu 9 miesięcy od daty ich wystawienia i będą mogły służyć do uiszczania należności celnych za wszelkie towary, sprowadzane z zagranicy w każdym z urzędów celnych, upoważnionych do wystawiania kwitów.

Jest rzeczą charakterystyczną, że z systemem zwrotu cła przy wywozie lnu oraz paków lnianych trzepanych została związana wstępna standaryzacja wywozu omawianych artykułów. Należy to rozumieć w ten sposób, że ten eksporter, który zechce skorzystać ze zwrotu cła przy wywozie lnu oraz paków lnianych trzepanych, będzie musiał zadośćuczynić pewnym warunkom co do jakości i opakowania towaru, wywożonego zagranicę.

Warunki, o których mowa powyżej, oraz tryb postępowania przy wydawaniu zaświadczeń na zwrot cła przy wywozie lnu i paków lnianych zostały podane do wiadomości publicznej obwieszczeniem Ministra Przemysłu i Handlu z dn. 31 maja 1930 r., wydanem w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa o warunkach uzyskania zaświadczeń, upoważniających do otrzymywania kwitów wywozowych przy wywozie lnu trzepanego i paków lnianych trzepanych („*Monitor Polski*” Nr. 129 z dn. 5 czerwca 1930 r., poz. 188).

Z wymienionego powyżej obwieszczenia wynika, że zaświadczenia na zwrot cła będą wydawane: 1) na transporty lnu trzepanego, o ile poszczególne jednostki opakunkowe tegoż nie zawierają więcej niż 10% zanieczyszczenia paździerzą, i 2) na transporty paków lnianych trzepanych, o ile poszczególne jednostki opakunkowe nie zawierają więcej niż 13% zanieczyszczenia paździerzą.

Pod względem opakowania został eksporterom postawiony warunek, że transporty zarówno lnu trzepanego, jak i paków lnianych trzepanych powinny stanowić bele, z których każda powinna składać się z jednego i tego samego gatunku towaru. Każda bela obu artykułów powinna być związana sznurami lub drutami, przyczem każda bela lnu trzepanego powinna być uprzednio oszyta jutą lub inną tkaniną.

Zgodnie z obwieszczeniem z dn. 31 maja r. b., każda bela zarówno lnu, jak i paków lnianych powinna być opatrzona dwoma egzemplarzami kartonu, względnie deszczułki, z wyszczególnieniem miejsca pochodzenia i gatunku towaru oraz znaku towarowego przedsiębiorstwa eksportującego. Jeden egzemplarz kartonu, względnie deszczułki, powinien być umieszczony wewnątrz beli, drugi od jej strony zewnętrznej.

Zaświadczenia na zwrot cła przy wywozie lnu oraz paków lnianych trzepanych będą wydawane za pośrednictwem izb przemysłowo-handlowych: w Wilnie, Lwowie, Poznaniu, Grudziądzu i Lublinie. Z powyższego wynika, że wymienione powyżej izby zostały upoważnione do sprawowania kontroli nad jakością lnu oraz paków lnianych, których wywóz ma być uskuteczniony przy pomocy premij wywozowych. Przy stwierdzeniu, czy wywożony towar odpowiada przepisany warunek, izby przemysłowo-handlowe będą opierały się albo na ocenie własnych rzeczoznawców, albo też na orzeczeniu jednej z istniejących w kraju fachowych instytucji lnarskich. W wyjątkowych razach izby będą mogły wydawać omawiane zaświadczenia wyłącznie na podstawie deklaracji eksportera, w tym jednak wypadku izby będą ponosiły pełną

odpowiedzialność za ścisłość danych, przedstawionych przez eksportera.

Przedsiębiorstwo, ubiegające się o uzyskanie zaświadczenia na zwrot cła, powinno wykazać się we właściwej izbie przemysłowo-handlowej: 1) posiadaniem świadectwa przemysłowego I—V kat. dla przedsiębiorstw przemysłowych, względnie I—II kat. handl. dla przedsiębiorstw handlowych lub III kat. handl. dla spółdzielni, 2) wpisem do odnośnego rejestru handlowego (dla spółdzielni — zaświadczenie danego związku rewizyjnego), 3) poświadczeniem władzy skarbowej, iż dane przedsiębiorstwo prowadzi księgi handlowe, 4) poświadczeniem władz administracji ogólnej, iż przedsiębiorstwo posiada skład do przechowywania lnu oraz paków lnianych, 5) posiadaniem znaku towarowego.

Duże znaczenie dla uregulowania naszego handlu lnem i pakami lnianymi posiada warunek, zaznaczony w obwieszczeniu z dn. 31 maja r. b., iż zaświadczenia na zwrot cła przy wywozie lnu będą wydawane tylko tym przedsiębiorstwom, które będą wywoziły towar we własnym imieniu, gdyż dzięki temu premje wywozowe dostaną się do rąk właściwych eksporterów, a nie agentów firm obcych, przygodnie zajmujących się wywozem z Polski omawianych artykułów.

Za czynności, związane z wydawaniem zaświadczeń na zwrot cła przy wywozie lnu oraz paków lnianych, izby przemysłowo-handlowe będą pobierały od eksporterów opłaty w następującej wysokości: zł 1 od 100 kg lnu trzepanego oraz zł 0.50 od 100 kg paków lnianych.

Streszczone powyżej warunki uzyskiwania zaświadczeń dla otrzymania premji wywozowej przy eksporcie lnu oraz paków lnianych trzepanych stanowią zapoczątkowanie standaryzacji wywozu w omawianym zakresie. Narazie standaryzacja ta jest związana z premjami wywozowymi, nie należy jednak wątpić, że z chwilą, kiedy nasz eksport produktów lnarskich ulegnie większej niż dotychczas racjonalizacji, standaryzacja ta przeistoczy się ze standaryzacji dobrowolnej, złączonej z premjami wywozowymi, w standaryzację przymusową, która będzie obowiązywała ogół eksporterów, bez względu na to, czy będą oni korzystali z premij wywozowych, czy też będą wywozili towar bez żadnej pomocy ze strony Państwa.

Związanie standaryzacji wywozu z premjami wywozowymi jest w rozwoju naszych stosunków handlowych zjawiskiem nowym, z wyjątkiem bowiem bekonów, gdzie dzięki silnemu zespoleniu się poszczególnych bekoniarń można było eksporterom, korzystającym z premij wywozowych, narzucić pewne warunki co do jakości wywożonego towaru, nigdzie indziej tak rozumiana standaryzacja nie została dotychczas wprowadzona w życie. Połączenie standaryzacji z premjami wywozowymi, jako oparte na podstawie nietrwałej, nie może być uważane za trwałe uregulowanie wywozu w danej dziedzinie. Powinien to być zawsze pierwszy krok do standaryzacji właściwej, po którym powinno zawsze nastąpić wprowadzenie w życie kwalifikowanego wywozu przymusowego, obowiązującego ogół eksporterów.

W. H.

CHŁODNIA EKSPORTOWA W GDYNI. —

W połowie maja zakończona została będąca w budowie od listopada 1928 r. chłodnia eksportowa Gdyni, i jednocześnie rozpoczęto jej eksploatację. Utworzona została spółka z ograniczoną poręką „Chłodnia i składy portowe w Gdyni”. Kapitał zakładowy spółki ustalono na zł 11,100.000, z którego udziały przejęły:

a) Skarb Państwa zł 2,500.000 w formie prawa dzierżawy na lat 30 placu, na którym chłodnia została wzniesiona,

b) Państwowy Bank Rolny zł 8,500.000 w formie preencji do Skarbu Państwa z tytułu kosztów budowy chłodni,

c) gmina m. Gdyni zł 100.000 gotówką.

Z powyższego wynika zatem, iż 77% udziałów będzie należało do Państwowego Banku Rolnego.

Chłodnia eksportowa w Gdyni jest wyposażona w najnowocześniejsze urządzenia techniczne. Posiada 3 kompresory z łącznej wydajności 1 miljn. kaloryj—godzin. Powierzchnia użytkowa chłodni wynosi około 8.750 m², na której to powierzchni pomieścić się będzie mogło około 7.000 t produktów szybko psujących się. Budowa jest uskuteczniła w ten sposób, iż w razie potrzeby będą mogły być nadbudowane jeszcze dwie kondygnacje o powierzchni chłodniczej 2.800 m² każda, tak że chłodnia może posiadać całkowitej powierzchni użytkowej około 14.350 m². Koszt budowy chłodni w Gdyni wyniósł około zł 8,500.000.

Do chłodni przyjmowane są towary, wymagające dla ich przechowywania specjalnie niskiej temperatury, jako to: masło, jaja, mięso, drób bity, bekony oraz inne produkty spożywcze z wyjątkiem ryb.

Ponieważ celem, dla którego Rząd zdecydował się budować chłodnię w Gdyni, było wzmożenie eksportu produktów rolnych z Polski, przeto koszty przechowywania, jako też opłaty manipulacyjne, skalkulowane

są przez spółkę specjalnie nisko. Opłaty te wynoszą (w zł): za przechowywanie 1 t bekonów do 7 dni 7'50,—1 skrzynki jaj w ciągu miesiąca 1'80,—1 beczki masła do 7 dni 0'75,—1 beczki masła miesięcznie 2'00. Za wyładowywanie z wagonów i złożenie w chłodni pobiera się od tonny zł 3'50, za wyładowanie z chłodni i załadowanie na statek również zł 3'50.

Celem umożliwienia poszczególnym eksporterom dokonywania większych obrotów i wykorzystania odpowiednich koniunktur Państwowy Bank Rolny wyznaczył specjalne kredyty pod zastaw przechowywanych towarów w Gdyni. Kredyty te wynoszą do $\frac{2}{3}$ wartości szacunkowej złożonych towarów, określonej według cen, notowanych w Warszawie i Poznaniu, przyczem dla jaj produkcji majowej wspomniane kredyty zostały udzielone do $\frac{3}{4}$ ich wartości szacunkowej. Koszty, związane z uzyskaniem pożyczek, są następujące:

a) oprocentowanie 8% w stosunku rocznym,

b) 1% prowizji miesięcznie,

c) efektywne koszty ekspertyz i t. p.

Obok chłodni zbudowana została fabryka lodu sztucznego o zdolności produkcyjnej 15 t lodu dziennie.

Należy przypuszczać, że chłodnia eksportowa w Gdyni przyniesie rolnictwu oraz handlowi eksportowemu produktów hodowlanych w szczególności w zakresie jaj, masła i mięsa znaczne korzyści i umożliwi skierowanie większych niż dotychczas ilości transportów wyżej wspomnianych towarów przez Gdynię.

L. K.

H A N D E L

HANDEL ZAGRANICZNY

BILANS HANDLOWY W KWIETNIU 1930 R. — Bilans handlu zagranicznego Polski (łącznie z W. M. Gdańskiem) zamknął się w kwietniu saldem dodatkiem w wysokości zł 29'5 miljn., t. j. o zł 3'4 miljn. większym od również dodatniego salda miesiąca poprzedniego, wynoszącego zł 26'1 miljn.

Wywóz wyniósł w kwietniu 1.353'6 tys. t. t. j. zwiększył się w porównaniu do marca o 41'0 tys. t. Wartość wywozu wyniosła zł 208'9 miljn. (o zł 12'2 miljn. mniej niż w marcu). Przywóz wyniósł 281'7 tys. t. t. j. o 24'9 tys. t. mniej niż w marcu. Pod względem wartości przywóz zmniejszył się w porównaniu do marca o zł 15'5 miljn.

Na uwagę zasługuje wzrost wywozu w kwietniu artykułów spożywczych (o zł 6'0 miljn.), w szczególności zbóż: żyta (o zł 4'6 miljn.), jęczmienia (o zł 1'2 miljn.) oraz owsa (o zł 1'5 miljn.). Ponadto zwiększył się z artykułów hodowlanych i produktów zwierzęcych wywóz jaj (o zł 4'9 miljn.) oraz bekonów (o zł 1'5 miljn.), wreszcie wzrósł wywóz węgla (o zł 3'4 miljn.). Zmniejszył się natomiast z pośród artykułów spożywczych wywóz cukru (o zł 4'9 miljn.), pasz (o zł 2'3 miljn.), trzody chlewnej (o zł 5'1 miljn.), produktów zwierzęcych (o zł 2'7 miljn.); dalej — drzewa (o zł 2'3 miljn.), metali (o zł 5'0 miljn.), nawozów sztucznych (o zł 4'5 miljn.), a wreszcie surowców i wyrobów włóknistych (o zł 1'5 miljn.).

W przywozie zmniejszenie zaznaczyło się przedewszystkiem na artykułach spożywczych (o zł 10'0 miljn.), zwłaszcza śledzi (o zł 8'2 miljn.) oraz smalcu (o zł 3'7 miljn.), następnie nawozów sztucznych (o zł 5'0 miljn.), maszyn i aparatów (o zł 4'6 miljn.), jak również materiałów i wyrobów włóknistych (o zł 2'2 miljn.). Zwiększył się w kwietniu przywóz skór, futer oraz obuwia (o zł 5'1 miljn.) oraz w nieznacznym stopniu szeregu innych artykułów.

Przechodząc do szczegółowego omówienia poszczególnych

grup w wywozie, najbardziej uderzającym zjawiskiem w artykułach spożywczych należy uznać wywóz żyta w ilości 40.000 t. Zwiększenie wywozu żyta w r. b. jest znaczne, aczkolwiek wyniki finansowe tej operacji są, niestety, pomimo zawarcia umowy polsko-niemieckiej, niezbyt pomyślne z powodu sprzedaży zboża po cenach niskich, w momentach nieodpowiednich, a hamowaniu sprzedaży zboża polskiego na rzecz zboża niemieckiego w chwili przejściowej wyższej cen. Oprócz żyta zwiększył się wywóz jęczmienia oraz owsa, wykazującego, podobnie jak żyto, znaczną wyżkę w porównaniu do analogicznego okresu czasu r. ub. Ze strączkowych ożywienie wykazuje wywóz grochu, który wzrósł (o 0'9 miljn.) w porównaniu do marca.

Ponadto wykazują stały, z miesiąca na miesiąc, wzrost: wywóz bekonów (o zł 1'5 miljn.) oraz jaj (o zł 4'9 miljn.), artykułów, dla których stałego i trwałego eksportu chłodnia w Gdyni odgrywać będzie pierwszorzędną rolę.

Eksport cukru w kwietniu zmniejszył się (o zł 4'9 miljn.). Zmniejszył się ponadto wywóz spirytusu (o zł 1'1 miljn.), pasz (o zł 2'3 miljn.), oraz masła (o zł 0'5 miljn.), jak również pszenicy (o zł 0'6 miljn.) i fasoli (o zł 0'5 miljn.).

Utрудnienia rynku czeskosłowackiego odbiły się znów na spadku wywozu trzody chlewnej (o zł 5'1 miljn.), przyczem spadł również wywóz bydła rogatego (o zł 2'3 miljn.). W produktach zwierzęcych zmniejszył się wywóz skór surowych (o zł 0'7 miljn.), futer surowych (o zł 1'0 miljn.), a wreszcie pierza, puchu i wyrobów (o zł 0'6 miljn.).

Niepomyślna koniunktura w przemyśle drzewnym, wywołana konkurencją drzewa z Z. S. R. R. (w roku gosp. 1928/29 wywieziono z Z. S. R. R. drzewa tartego 2'1 miljn. t, innego drzewa 2'6 miljn. t, wówczas gdy w 1927/28 r. drzewa tartego 1'3 miljn. t, drzewa innego 1'6 miljn. t), oraz zastój rzechu budowlanego wpływają stale w sposób deprymujący na wywóz drzewa z Polski.

T O W A R Y	P R Z Y W Ó Z						T O W A R Y	W Y W Ó Z					
	Kwiecień 1930		Styczeń-kwiecień 1930		Styczeń-kwiecień 1929			Kwiecień 1930		Styczeń-kwiecień 1930		Styczeń-kwiecień 1929	
	T o n n y		Tysiące złotych		T o n n y			Tysiące złotych		T o n n y		Tysiące złotych	
OGÓLEM:	281 659	1,189,798	1,750,701	179,415	772,712	1,113,332	OGÓLEM:	1,353,640	5,973,385	5,557,175	208,949	566,736	759,142
Artykuły spożywcze	28,228	134,768	159,725	29,461	136,674	160,862	Artykuły spożywcze	180,693	690,963	312,298	73,171	270,058	175,840
w tem:							w tem:						
pszenica	432	2,753	15,998	165	1,043	7,265	pszenica	453	8,439	507	176	3,307	246
kukurydza	739	3,251	6,989	180	843	2,997	żyto	40 009	128 819	7,071	8,581	29,225	2,662
ryż	7,627	15 112	10,035	3,619	7,609	5,618	jęczmień	26,301	103,906	75,301	6,231	26,566	28,770
siód	288	918	2,813	199	607	2,632	groch	5,096	13,564	11,338	1,845	5,453	6,527
śliwki	306	2,392	3,872	562	4,174	5,344	fasola	860	5,790	7,202	439	3,562	5,431
cytryny i pomarańcze	2,296	8,500	7,501	1,456	5,401	6,238	ziemniaki i przetwory	7,238	15,064	28,937	1,321	3,266	4,172
orzeczy i migdały	173	657	838	461	1,600	2,340	cukier	36,212	165,110	65,315	13,735	65,651	32,030
korzenie	118	577	753	509	2,629	3,919	mięso świeże i sol.	4,106	12,281	10,516	11,345	34,375	24,532
herbata	191	722	773	1,451	5,527	6,401	w tem:						
kakao	475	2,100	1,991	996	4,527	5,446	bekony	2,168	6,360	1,103	7,718	22,764	4,301
kawa	756	2,593	2,532	2,764	9,585	12,135	wędliny i szyn	246	816	159	881	2,937	581
ryby świeże, solone i mrożone	855	2,722	1,937	1,386	4,532	4,484	masło	595	2,795	3,120	3,102	15,273	18,924
śledzie	3,796	44,493	43,114	2,090	25,130	24,908	jaja	6,661	14,583	6,808	14,595	33,779	18,105
łuszczyce jadalne zwierz.	978	6,968	4,917	2,341	17,676	13,204	chmiel	66	468	423	89	821	2,411
w tem:							spirytus	322	2,099	660	321	2,370	512
szmalce	848	6,116	4,547	2,014	15,501	12,362	pasza	31,047	142,602	64,927	4,937	24,013	16,323
łuszczyce jadalne roślin.	1,372	5,829	6,635	1,794	8,552	10,746	Zwierzęta (szt.)	110,654	450,190	401,864	11,241	61,569	62,562
tytoń	1,819	6,746	4,822	5,075	17,775	16,424	w tem:						
pasza	1,443	8,077	20,025	365	2,443	7,884	trzoda chlewna	39,049	218,506	329,598	8,480	45,488	57,297
Zwierzęta żywe (szt.)	5,600	64,155	10,841	371	1,813	1,013	gęsi	172	30,662	7,536	2	303	73
Produkty zwierz.	2,126	8,998	11,041	17,858	57,198	74,191	Produkty zwierz.	1,261	7,253	4,756	4,582	24,030	20,415
w tem:							w tem:						
skóry surowe	1,042	4,758	3,844	2,468	11,291	12,393	skóry surowe	770	3,524	1,485	2,107	9,405	4,909
futry	361	902	1,855	3,644	9,975	15,378	futry	78	422	260	728	4,424	6,823
skóry wyprawione	242	913	1,056	6,002	21,091	26,220	włosie, szczeniaki, puch i pierze	137	1,099	982	1,074	7,339	6,245
futry	9	23	56	1,345	3,424	6,485	Mat. i wyr. drzewne	205,111	900,626	935,156	26,816	114,463	117,097
obuwie skórzane	60	109	94	2,896	5,274	4,951	w tem:						
Mat. i wyr. z drzewa	10,907	24,016	20,352	2,290	7,227	8,568	papierówka	39 559	232,711	280,936	2 345	14,812	18,246
Rośliny i nasiona	5,473	12,293	19,828	3,847	9,614	17,345	kopiarki i okrągłaki	19 552	93 612	127,207	1,011	4 896	6,191
w tem:							kłody, kłocce i dłuższe bale, deski i łaty	35 333	129,419	165,612	3,576	14,080	18,072
nasiona olejiste	4,528	9,440	14,559	2,136	5,164	10,099	podkłady kolej.	67,592	258,160	221,907	11,978	46,340	45,031
Materiały budowlane	79,515	348,654	399,096	4,396	18,691	22,639	wyroby bednarskie	15,986	69,239	36,441	2,252	9,961	5,838
w tem:							meble wszelkie	2,022	9,016	8,122	589	2,719	2,373
wyroby ceramiczne	5,371	24,632	42,262	1,379	6,352	9,175	fornierni	567	1,970	2,692	1,300	4,666	5,837
Szkło i wyroby szklane	706	3,417	2,731	891	4,444	3,979	Rośliny i nasiona	12,968	45,097	44,800	7,049	31,133	33,459
Paliwo, asfalt, ropa i pochodne	12,584	52,998	101,374	851	3,693	5,887	w tem:						
Gumelastyka	475	1,709	2,085	2,869	11,839	13,583	nasiona roślin pastew.	10,756	34,578	33,188	4,451	19,228	24,041
w tem:							" buraków cukr.	1,373	4,574	2,943	1,985	7,514	4,358
kautucz i gutaperka	264	1,056	1,346	921	3,746	5,090	" roślin olejowych	306	2,277	4,541	241	1,670	3,389
gumelastyka miękka	17	77	88	302	1,409	1,474	Materiały budowlane, wyroby ceramiczne, minerały i szkło	26,463	140,455	188,323	1,402	5,904	4,777
opony i detki automob.	191	575	558	1,593	5,165	5,205	w tem:						
obuwie z kauczuku	1	77	91	11	1,267	1,595	cement	6,761	24,185	17,474	512	1,788	1,382
Chemikalia	46,119	198,731	373,614	21,275	93,102	133,311	szkło i wyroby	160	532	331	155	599	366
w tem:							Paliwo	853,247	3,867,413	3,868,350	23,507	124,858	134,497
fosforyty	16,462	55,055	70,635	1,108	2,720	3,556	w tem:						
sole potasowe	1,582	14,600	87,007	300	3,092	13,528	węgiel	836,361	3,782,116	3,766,428	23,813	103,340	111,029
saleria chilijska	7,528	26,789	63,071	3,080	11,305	28,056	przetwory naftowe	12,650	50,913	54,492	5,092	18,992	20,500
" wapieniowa	4,627	28,299	32,116	1,378	10,221	12,160	w tem:						
żuźle Thomasa	6,042	23,911	71,858	630	2,677	9,114	nafta	1,196	7,013	7,535	312	1,485	1,686
oleje roślinne techn.	1,955	9,814	9,635	2,853	14,782	14,925	oleje pędne i smary	8,995	25,739	28,092	2,936	5,514	5,500
łuszczyce zwierz.	1,259	5,172	5,354	1,913	8,392	8,368	benzyna	918	9,287	10,066	403	3,677	4,216
garbniki	1,490	6,100	3,894	1,235	5,005	4,038	parafina	1,541	8,874	8,799	1,441	8,366	9,008
środki lecznicze i kosmet.							Gumelastyka	170	504	376	1,393	3,855	2,786
ornz pachnidła	112	500	740	1,971	8,079	8,673	w tem:						
Farby, barwniki i lakiery	759	2,420	2,634	1,401	6,339	8,378	obuwie gumowe	169	479	195	1,386	3,609	1,563
Rudy, metale i wyroby z metali	81,705	338,833	552,200	19,881	83,789	129,877	Chemikalia	15,556	95,141	61,911	5,857	29,016	20,624
w tem:							w tem:						
rudy żelazne i mangan.	32 440	160,903	237,258	1 640	8,844	13 537	nawozy sztuczne	9,146	66,057	33,796	2,349	14,825	7,836
cynkowe	18 629	70,272	61,009	3,422	14,354	15,398	materiały i przetwory chemiczne organiczne	3,553	13,674	11,724	2,108	7,988	5,978
żelastwo (szmelc)	20 288	63,225	207,272	3 007	9,716	28 753	Metale i wyroby z metali	50,304	210,398	117,109	27,690	113,533	89,372
szyny, żelazo i stal	3,494	14,946	15,889	964	4,515	5,568	w tem:						
druć żelazna i stalowy	396	1,220	1,266	476	1,975	2,895	szyny, żelazo i stal	21,033	89,657	18,433	6,790	28,045	6,676
narzędzia rzemieśln.	83	349	508	774	3,232	4,039	wzłeczki	7,365	37,417	12,921	3,258	14,901	8,060
miedź, stopy miedzi							blacha żel. i stalowa	4,851	19,461	23,713	3,728	14,945	15,141
i wyroby	441	1,932	4,177	1,849	8,003	16,047	rury	11,662	44,748	43,395	9,547	37,975	48,148
cyna i wyroby	76	290	301	576	2,318	2,911	cynk i pył cynkowy	1,243	4,893	4,045	1,318	5,543	5,569
Maszyny i aparaty	1,924	10,888	21,897	10,845	60,958	102,380	blacha cynkowa	405	1,315	2,059	1,285	4,072	5,880
w tem:							Maszyny i aparaty	69	780	82	263	2,078	325
silniki	209	1,166	2,321	841	4,766	8,166	Środki komunikacji	2,296	8,727	3,922	1,169	4,497	2,238
maszyny elektryczne	197	896	1,332	1,590	7,707	9,768	w tem:						
obrabiarki do drzewa i metali	160	937	2,679	679	4,183	11,504	szyny, żelazo i stal	21,033	89,657	18,433	6,790	28,045	6,676
kolty i aparaty	229	1,271	3,254	1,348	6,866	13,895	blacha żel. i stalowa	7,365	37,417	12,921	3,258	14,901	8,060
przyrządy i mat. elektrot.	609	3,186	4,249	6,663	29,404	32,127	rury	4,851	19,461	23,713	3,728	14,945	15,141
Środki komunikacji	893	2,816	4,557	6,182	20,239	33,305	cynk i pył cynkowy	11,662	44,748	43,395</			

W kwietniu wywóz ten uległ niżce (o zł 2'3 miljn.), przy czym zmniejszył się, dotychczas trzymający się dość odpornie, wywóz papierówki (o zł 1'3 miljn.), a nadto kłód, kłóców i dłużyc (o zł 0'4 miljn.), podkładów kolejowych (o zł 0'3 miljn.) oraz fornierów (o zł 0'5 miljn.).

Zwiększył się natomiast wywóz mebli wszelkich (o zł 0'3 miljn.).

W nasionach nastąpił wzrost wywozu nasion buraków cukrowych (o zł 1'2 miljn.), przy jednoczesnej niżce wywozu nasion roślin pastewnych i traw (o zł 0'7 miljn.).

Zasługuje na wzmiankę w grupie materiałów budowlanych zwyczajka, wprawdzie nieznaczna, wywozu cementu (o zł 0'3 miljn.).

Zwiększył się w kwietniu wywóz węgla (o zł 3'4 miljn.), przy czym zaznacza się równocześnie, jako wynik porozumienia w sprawie polsko-angielskiej konkurencji na rynkach skandynawskich oraz wschodnio-bałtyckich, pewna zwyczajka cen.

Zmniejsza się natomiast wywóz olejów smarowych (o zł 0'5 miljn.) oraz parafiny (o zł 0'2 miljn.).

W grupie chemikaliów występuje dość znaczne zmniejszenie wywozu na nawozach sztucznych (o zł 4'5 miljn.), a poza tem w powyższej grupie inne artykuły nie wykazują większych zmian, z wyjątkiem benzolu, którego wywóz zmniejszył się (o zł 0'3 miljn.).

W metalach wszystkie prawie ważniejsze artykuły wykazują w kwietniu w wywozie niżkę. Zmniejszył się wywóz szyn, żelaza oraz stali wszelkiej (o zł 1'7 miljn.), blachy żelaznej i stalowej (o zł 0'9 miljn.), ołowiu (o zł 0'4 miljn.), a przedewszystkiem cynku (o zł 2'8 miljn.).

W grupie materiałów i wyrobów włóknistych panuje w wywozie właściwie zastój. Pewne nieznaczne wahania wykazuje w formie niżki wywóz lnu (o zł 0'4 miljn.), jedwabiu sztucznego (o zł 0'3 miljn.), tkanin bawełnianych (o zł 0'7 miljn.), w formie zwyczajki wywóz przędzy wełnianej (o zł 0'8 miljn.), tkanin wełnianych (o zł 0'3 miljn.); jednakowoż zmiany te są mało znaczące.

Wykazuje wreszcie w wywozie wzrost w porównaniu do marca celuloza (o zł 0'5 miljn.). Pozostałe grupy i artykuły wywozu nie wykazują zasługujących na uwagę zmian.

Jeżeli chodzi o przywóz, który spadł do poziomu niesłychanie niskiego, to zmniejszenie dotknęło w kwietniu zarówno artykuły konsumpcyjne, jak i stanowiące przedmiot inwestycji, lub też służące dla produkcji przemysłowej.

Zmniejszenie przywozu artykułów spożywczych zaznaczyło się w przywozie śledzi (o zł 8'2 miljn.), co jest wytlomaczone zakończeniem postu. Podobnie zmniejszył się przywóz tłuszczów jadalnych zwierzęcych: smalcu (o zł 3'7 miljn.), oraz słoniny (o zł 0'4 miljn.).

Spadł przywóz śliwek (o zł 0'5 miljn.), przy zwiększeniu się jak zwykle nieregularnym, t. j. co parę miesięcy w miarę nadejścia transportów morskich, przywozu ryżu (o zł 3'6 miljn.) i tytoniu (o zł 0'7 miljn.).

W produktach zwierzęcych nastąpiła na wszystkich artykułach zwyczajka przywozu.

Zwiększył się przywóz futer surowych (o zł 1'1 miljn.), skór wyprawionych (o zł 1'8 miljn.), futer wyprawionych (o zł 0'5 miljn.) oraz obuwia skózanego (o zł 1'8 miljn.).

W nasionach mamy do zanotowania w kwietniu wzrost przywozu nasion oleistych (o zł 1'1 miljn.).

W nawozach sztucznych nastąpiło zmniejszenie przywozu saletry chilijskiej (o zł 5'1 miljn.), której wzmożony przywóz w ubiegłych miesiącach miał miejsce wskutek starań sfer rolniczych. Zmniejszył się również przywóz soli potasowych (o zł 0'8 miljn.), przy wzroście przywozu soli wapniowych (o zł 0'9 miljn.).

W przemyśle hutniczym, metalowym zaznaczył się w surowcach spadek przywozu rud żelaznych i manganowych (o zł 0'5

miljn.), przy jednoczesnym wzroście przywozu żelastwa-szmelcu (o zł 1'1 miljn.). Z wytworów zmniejszył się przywóz szyn, żelaza i stali wszelkiej (o zł 0'3 miljn.), jak również stopów miedzi (o zł 0'2 miljn.).

Większe zmiany zachodzą w przywozie maszyn i aparatów. Przedewszystkiem zmniejszył się przywóz maszyn włókienniczych (o zł 2'7 miljn.), aczkolwiek należy zaznaczyć, że powyższa grupa dotyczy maszyn do szycia, a częściowo koronkarskich, wzrost przywozu których zaznaczył się w poprzednich miesiącach. Ponadto zmniejszył się przywóz prawie wszystkich pozostałych maszyn w tym dziale. Zmniejszył się zatem przywóz maszyn rolniczych (o zł 0'2 miljn.), maszyn do przemysłu spożywczego (o zł 0'3 miljn.), obrabiarek do drzewa i metali (o zł 0'3 miljn.), kotłów (o zł 0'2 miljn.), a wreszcie silników (o zł 0'1 miljn.). Zwiększył się jedynie przywóz środków komunikacyjnych, a mianowicie samochodów (o zł 1'2 miljn.).

W grupie materiałów i wyrobów włóknistych przy ogólnej niżce (o zł 2'2 miljn.) zmiany na poszczególnych artykułach przedstawiają się, jak następuje:

Zmniejszył się przedewszystkiem przywóz juty (o zł 2'4 miljn.), co pozostaje do pewnego stopnia w związku przyczynowym z zakończeniem sezonu wzmożonego wywozu cukru, a co za tem idzie — zużycia worków jutowych. Z surowców mamy dalej do zanotowania zmniejszenie przywozu bawełny (o zł 0'7 miljn.) przy jednoczesnym wzroście przywozu wełny i odpadków (o zł 0'7 miljn.). Dalej zanotować należy zmniejszenie przywozu przędzy wełnianej (o zł 1'0 miljn.), jak również tkanin wełnianych (o zł 0'5 miljn.).

Specjalną uwagę zwraca wzrost przywozu tkanin jedwabnych (o zł 2'2 miljn.). Zaznaczyć jednak należy, że w dość znacznej części wspomniane tkaniny jedwabne, wyrobione w Polsce z przędzy jedwabnej, są towarami poddanym uszlachetnieniu (barwieniu), t. zn. powrotnie przywiezionym z zagranicy. Na powyższy fakt wskazują dane eksportu tkanin jedwabnych z Polski.

Pozostałe grupy towarów, jakoteż poszczególne artykuły przywozu, nie wykazują większych zmian, ani też nie budzą specjalnego zainteresowania.

W. St.

CHŁODNIA EKSPORTOWA W GDYNI — p. str. 1069.

OKAZJE DO HANDLU Z ZAGRANICĄ

Zyczący poznać szczegóły któregośkolwiek z wymienionych niżej interesów oraz otrzymać adres odnośnej firmy zagranicznej winni podać Redakcji odpowiedni numer kolejny, umieszczony przy danej wzmiance, oraz załączyć na koszt odpowiedzi sumę zł 1— w znaczkach pocztowych (od każdego poszczególnego numeru).

Redakcja Tygodnika „Polska Gospodarcza” nie przyjmuje na siebie odpowiedzialności za konsekwencje handlowe zawartych tą drogą interesów.

ZAPYTANIA Z ZAGRANICY:

Nr. 120/A: Firmy egipskie interesują się importem z Polski wszelkiego rodzaju wyrobów blaszanych i emaljowanych.

OFERTY FIRM ZAGRANICZNYCH:

Nr. 104/B: Czeskosłowacka wytwórnia białych i kolorowych kafli do pieców poszukuje odbiorców.

KRAJOWE RYNKI TOWAROWE

NA PODSTAWIE DANYCH MIN. PRZEM. I HANDLU I MIN. ROLNICTWA, DONIESIEN WYDZIAŁÓW PRZEM. WOJEWÓDZTW, ORGANIZACJI SPOŁECZNO-GOSPODARCZYCH, WŁASNYCH KORESPONDENTÓW, DEPE-SZ „PATA” I „AGENCJI WSCHODNIEJ” I T. D.

ZIEMIOPŁODY

RUCH CEN ZBÓŻ

w okresie od 23 maja do 8 czerwca 1930 r.

(za kwintal)

	23 — 31/V		1 — 8/VI		Różnica w %/10-ach cen z 1 — 8/VI w stos. do cen z 23 — 31/V
	zł	§	zł	§	
Pszenica					
Warszawa . . .	42'47½	4'77	42'31	4'75	— 0'3
Poznań . . .	40'87½	4'59	40'00	4'49½	— 2'1
Lwów . . .	40'00	4'49	38'12½	4'28	— 4'6
Srednia giełd krajowych	41'12	4'62	40'14	4'51	— 2'3
Zyto					
Warszawa . . .	16'00	1'79½	16'54	1'85½	+ 3'3
Poznań . . .	16'79	1'88½	15'08	1'69	— 10'1
Lwów . . .	17'87½	2'00½	17'87½	2'00½	—
Srednia giełd krajowych	16'88	1'89½	16'50	1'85	— 2'2
Owies					
Warszawa . . .	17'25	1'93½	17'25	1'93½	—
Poznań . . .	17'12½	1'92	17'00	1'91	— 0'7
Lwów . . .	16'25	1'82½	16'25	1'82½	—
Srednia giełd krajowych	16'87	1'89½	16'83	1'89	— 0'2
Jęczmień browarowy					
Warszawa . . .	—	—	—	—	—
Poznań . . .	23'00	5'28	22'23	2'51	— 2'9
Lwów . . .	—	—	—	—	—
Srednia giełd krajowych	—	—	—	—	—
Jęczmień zwykły					
Warszawa . . .	18'87½	2'12	18'75	2'10½	— 0'6
Poznań . . .	20'75	2'33	19'83	2'23	— 4'6
Lwów . . .	16'00	1'79½	16'00	1'79½	—
Srednia giełd krajowych	18'54	2'08	18'19	2'04	1'8

NOTOWANIA GIEŁDOWE

za okres od 2 do 7 czerwca 1930 r.

WARSZAWA. — Na rynku zbóż chlebowych nie przyniósł okres sprawozdawczy poważniejszych zmian; niewielką poprawę uzyskało żyto, zniżkowały zaś otręby pszenne i żytnie. Obróty ograniczone. Ceny orientacyjne — w zł za 100 kg franco stacja Warszawa (w nawiasach podane są notowania końcowe z okresu, poprzedzającego sprawozdawczy): pszenica 42'00 — 42'50 (41'50 — 42'50), żyto 16'25 — 16'75 (15'50 — 16'00), jęczmień przemiałowy 18'50 — 19'00 (18'50 — 19'00), owies jednolity 17'00 — 17'50 (17'00 — 17'50), otręby pszenne szale 16'00 — 17'00 (16'00 — 17'00), — pszenne średnie 13'00 — 14'00 (14'00 — 15'00), — żytnie 9'00 — 9'50 (9'50 — 10'00).

— Dla maki usposobienie spokojne, ceny bez zmiany. Ceny orientacyjne — w zł za 100 kg franco stacja Warszawa (jak wyżej): mąka pszena luksusowa 72'00 — 77'00 (72'00 — 77'00), — pszena 4/0 62'00 — 67'00 (62'00 — 67'00), — żytnia (typ przepisowy) 30'00 — 31'00 (30'00 — 31'00).

Zainteresowanie rynkiem kasz i grochów niewielkie. Ceny orientacyjne — w zł za 100 kg oco skład: kasza jęczmienna łamana 35'00, pęczak 35'00, kasza perłowa 58'00, — owsiana 75'00, płatki owsiane 75'00, pszena manna 75'00, kasza gryczana palona cała 70'00, — w połówkach 60'00, — biała cała 60'00, — w połówkach 50'00, maczek „0” 85'00, — „00” 90'00, — „000” 95'00, kasza jagłana I gat. 78'00, — II gat. 70'00, groch łuskany cały 75'00, — Wiktorja 52'00, — polny 32'00, fasola olbrzymia 120'00, — drobna biała 70'00, mąka kartoflana 32'00, ryż Burma 82'00, — Siam 105'00 — 108'00, — Patna I 125'00.

POZNAŃ. — Przy tendencji słabej ceny większości zbóż chlebowych kształtowały się zniżkowo; spadły w cenie: żyto, jęczmień browarowy i przemiałowy, otręby oraz mąka żytnia. W ostatnim dniu okresu sprawozdawczego notowano następujące ceny orientacyjne — w zł za 100 kg parytet Poznań (jak wyżej): pszenica 39'50 — 40'50 (39'50 — 40'50), żyto 14'75 — 15'25 (15'50 — 16'00), jęczmień brow. 21'00 — 23'00 (22'00 — 24'00), — przemiałowy 19'00 — 20'00 (20'00 — 21'00), owies 16'50 — 17'50 (16'50 — 17'50), mąka pszena 65% -owa wraz z workiem 60'00 — 64'00 (60'00 — 64'00), — żytnia 70% -owa wraz z workiem 26'25 (27'50), otręby pszenne 12'00 — 13'00 (13'00 — 14'00), — żytnie 9'50 — 10'50 (10'00 — 11'00).

LWÓW. — Rynkiem zbóż chlebowych interesowano się w okresie sprawozdawczym mało, ceny kształtowały się zniżkowo. Ceny orientacyjne — w zł za 100 kg parytet Podwołoczyska (jak wyżej): pszenica dworska 36'75 — 37'75 (37'00 — 38'00), — zbiorowa 34'00 — 35'00 (34'00 — 35'25); loco Lwów: mąka żytnia 33'00 — 34'00, otręby pszenne 10'25 — 10'75, — żytnie 7'50 — 8'50.

WILNO. — Usposobienie słabe przy zupełnym braku obrotów. Ceny orientacyjne — w zł za 100 kg franco stacja Wilno (jak wyżej): żyto 15'00 — 16'00 (16'00 — 18'00), jęczmień brow. 17'00 — 18'00 (21'00 — 22'00), — przemiałowy 16'00 — 17'00 (16'00 — 18'00), owies 17'00 — 18'00 (16'00 — 17'00), otręby pszenne 14'00 — 15'00 (14'00 — 15'00), — żytnie 12'00 — 13'00 (12'00 — 13'00), makuchy lniane 36'00 — 37'00 (36'00 — 37'00).

PASZA

WARSZAWA. — Ceny orientacyjne — w zł za 100 kg: siano koniczynowe 14'00 — 16'00, — zwykłe, średnie gat. 10'00 — 12'00, słoła prosta (przeważnie żytnia) 8'00 — 9'50; franco wagon stacja załadowania: siano słodkie I gat. 7'00 — 7'50, słoła prasowana 3'80 — 4'20; za 1 tonnę loco cukrownia w Poznańskim: wytloki buraczane § 13'00; za 100 kg franco stacja Warszawa: otręby pszenne średnie 13'00 — 14'00, — żytnie 9'00 — 9'50; kuchy zagraniczne — za 100 kg franco skład Warszawa: mączka arachidowa (z orzecha ziemnego) 50% białka i tłuszczu w workach brutto za netto 46'00 — 47'00, kuch sojowy śrutowy 46% w workach brutto za netto 43'00, kuchy rzepakowe 28'00 — 29'00, — mielone 29'00, — słonecznikowe w taflach 30'00, — mielone 31'00, — lniane w taflach 37'00 — 38'00, — mielone 39'00.

LWÓW. — Dla siana usposobienie słabe. Notowania paszy Centralnej Targowicy — w zł za 100 kg: siano I gat. 8'00 — 10'00, — II gat. 5'00 — 7'00, koniczyna niemłócona 9'00 — 13'00, słoła okładowa 8'00 — 10'00.

KRAKÓW. — Ceny orientacyjne — w zł za 100 kg parytet Kraków: siano słodkie 7'50 — 8'00, — średnie gat. 6'50 — 7'00, — kwaśne 5'00 — 6'00, koniczyna pastewna 10'00 — 11'00, słoła długa 5'50 — 6'00, mierzwa luzem 4'00 — 4'50, — prasowana 4'50 — 5'00, otręby pszenne 13'00 — 13'50, — żytnie 10'50 — 11'50.

LEN I KONOPIE

LWÓW. — Zainteresowanie małe. Ceny orientacyjne — w § za 100 kg loco granica Piotrowice: len czesany I gat. 33'00, pakuły lniane 18'20; loco stacja załadowania: konopie czesane I gat. 20'00, pakuły konopne 13'00.

WARZYWA

WARSZAWA. — Notowania Hurtowego Targu Warzywnego — w zł za 100 kg: buraki 3'00 — 4'00, cebula twarda I gat. 60'00 — 90'00, — II gat. 30'00 — 50'00, marchew 8'00 — 10'00, pietruszka 180'00 — 200'00, selery 60'00 — 80'00, szczaw 13'00 — 24'00, młode ziemniaki 70'00 — 80'00, ziemniaki jadalne (transport wozy) 5'00 — 7'00; za 1 kg: chrzan 1'00 — 2'00, szparagi 2'00 — 3'00; za 100 sztuk względnie pęczków: botwina 10'00 — 12'00, cebula młoda 9'00 — 15'00, kalafior I gat. 100'00 — 120'00, — II gat. 50'00 — 60'00, — III gat. 20'00 — 30'00, kalarepa 60'00 — 100'00, kapusta biała I gat. 80'00 — 100'00, — II gat. 40'00 — 50'00, koperek 5'00 — 10'00, marchew młoda 60'00 — 100'00, ogórki 60'00 — 100'00, pietruszka 10'00 — 15'00, pory 20'00 — 25'00, rzodkiew 9'00 — 12'00, szczypior 6'00 — 10'00.

NASIONA

KRAKÓW. — Ceny orientacyjne — w zł za 100 kg parytet Kraków: proso 30'00 — 32'00, groch Wiktorja poznański 45'00 —

46'00. — półwiktorja małopolski 35'00 — 40'00, — polny 30'00 — 32'00, peluska 28'00 — 29'00, bobik pastewny 24'00 — 25'00, wyka siewna 35'00 — 36'00, — mak niebieski z workiem 160'00 — 165'00, — szary z workiem 145'00 — 155'00.

LWÓW. — Ceny orientacyjne — w $\mathcal{Z}$ za 100 kg parytet Podwoleczyska: fasola biała 45'00 — 55'00, — groch Victoria 23'75 — 25'75, — polny 21'25 — 22'25, bobik 21'00 — 22'00, wyka czarna 25'75 — 26'75, szara 24'00 — 25'00, hreczka 21'25 — 22'25.

SKÓRY

KATOWICE. — Ceny orientacyjne skór surowych w $\mathcal{Z}$ za 1 kg: skóry bydłce lekkie i ciężkie 2'06 — 2'15, — cielęce 3'40 — 3'60.

POZNAŃ. — Dla skór surowych tendencja utrzymana. Ceny orientacyjne — w $\mathcal{Z}$ za 1 kg: skóry bydłce 1'20 — 1'30, — skopowe z wełną 1'70, — skopowe suche z wełną 2'50; za 1 sztukę: skóry cielęce 9'00, — końskie I gat. 26'00.

— Ceny orientacyjne skór gotowych — w $\mathcal{Z}$ za 1 kg: krupony podaszowe 10'00 — 12'00, faldry 12'00 — 15'00, pergamin 17'00 — 21'00, boki ciężkie 5'00 — 7'00, — lekkie 7'00 — 9'00, karki lekkie 8'50 — 10'00.

KRAKÓW. — Nieco mocniejsza tendencja dla skór wołowych. Notowania skór surowych Centralnej Targowicy — w $\mathcal{Z}$ za 1 kg: skóry wołowe 1'75 — 1'80, — krowie 1'60, — z jałówek 1'70; za 1 sztukę: skóry cielęce 10'00 — 11'00.

LWÓW. — Dla skór surowych tendencja spokojna, ceny bez zmiany. Notowania Centralnej Targowicy — w $\mathcal{Z}$ za 1 kg: skóry bydłce lekkie 1'95, — ciężkie 1'86, — cielęce 4'00, — cielęce prowincjonalne 3'50; za 1 sztukę: skóry końskie duże 25'45, — małe 12'44.

— Dla skór gotowych zainteresowanie małe. Ceny orientacyjne — w $\mathcal{Z}$ za 1 kg: krupony I gat. 10'30, — II gat. 9'30 — 9'80, boki lekkie 6'00, — grubsze 4'20, karki I gat. 7'20, — II gat. 6'40, — III gat. 5'60.

WARSZAWA. — Zapotrzebowanie na skóry surowe nieco wzrosło. Ceny orientacyjne — w $\mathcal{Z}$ za 1 kg loco rzeźnia miejska: skóry wołowe lżejsze 2'20, — ciężkie 2'35, — cielęce 3'40 — 3'50.

PIERZE

WARSZAWA. — Podaż duża, tendencja słaba. Geny orientacyjne — w $\mathcal{Z}$ za 1 kg loco Warszawa: pierze darte i czyszczone: gęsi szare bite 9'00 — 12'00, podskuby 12'00 — 15'00, gęsi białe I gat. 22'00 — 25'00, — II gat. 15'00 — 18'00, pierze kacze szare 4'00 — 5'00, puch szary bity 25'00, — żywy 30'00 — 35'00, — biały bity 30'00 — 35'00, — żywy 40'00 — 45'00.

RYBY

WARSZAWA. — Usposobienie spokojne. Notowano — w $\mathcal{Z}$ za 1 kg franco wagon Warszawa: karpie żywe 5'20; orientacyjne ceny detaliczne: karpie żywe 5'80 — 6'00, — śnięte 3'00 — 4'00, liny żywe 4'00 — 6'00, — śnięte 3'00 — 4'00, karasie żywe 5'00 — 6'00, — śnięte 3'00 — 4'00, łososie 15'00 — 16'00, jesiotry 13'00 — 14'00, węgorze 5'00 — 7'00, sumy krajane 4'00 — 5'00, ślize 4'00 — 5'00, szczupaki śnięte 4'00 — 5'00.

CHEMIKALJA

WARSZAWA. — Ceny orientacyjne — w $\mathcal{Z}$ za 100 kg loco fabryka bez opakowania: aceton 560'00, alkohol metylowy techniczny 230'00, — czysty 99% 330'00, amoniak skroplony za 1 kg HN_3 1'80, azotniak mielony za 1 kg N_2 1'80, — granulowany za 1 kg N_2 2'00, azotan amonowy 103'60, benzen handlowy 90% 90'50, — czysty 105'00, bisulfat (kw. siarczan sodu) 20'00, chlorek cynku (ług 50%) 55'00, chlorek wapnia bielący 40'00, chlorek wapnia (CaCl_2) 20'00 — 22'00, chloroform czysty 900'00, — „pro narcosi” 1.800'00, fenol czysty 300'00, formalina 30% 250'00, gliceryna farmaceutyczna 30° Bé 305'00, — techniczna 175'00, karbid 75'00 — 80'00, karbolineum 45'00, klej kostny 265'00, klej skórny 400'00, krezol 140'00, kwas azotowy 30° Bé w przel. na 100% HNO_3 110'00, kwas mrówkowy 85% 241'00, kwas siarkowy 60° Bé 7'74, kwas solny bez arsenu 14'00, kwas octowy techn. 30% 110'00, fosforyty rachowskie surowe

3'50 — 4'00, mączka fosforytowa rachowska 16'5% P_2O_5 7'20 — 8'25, mączka kostna odklejona 30% P_2O_5 20'00, naftalen surowy prasowany 34'50, — czysty w łuskach 68'00, octan sodu 160'00, — ołowiu 260'00, oleina zwierzęca destylat 300'00, — saponificat 290'00, oleum 20% 20'85, pirydyna czysta (za 1 kg) 12'00, smoła preparowana 19'95, siarczan amonu 43'00, siarczek sodu 60'62% 70'00, soda amoniakalna 25'00, — kaustyczna 60'00, sól glauberska kalcynowana niemielona 16'00, stearyna 290'00, superfosfat 16% 13'76 — 15'20, toluen czysty 120'00, żelatyna techniczna 450'00.

— Ceny orientacyjne — w $\mathcal{Z}$ za 1 kg loco skład Warszawa: biel ołowiana 2'35, glejta ołowiana 2'10, minja ołowiana chemicznie czysta 1'75, biel cynkowa chemicznie czysta I gat. 1'58, — II gat. 1'50, siarczan miedzi techniczny 99'5% (na beczki) 1'50, siarczan miedzi rolniczy 1'50, licopodjum 15'00, esencja octowa 3'15.

KATOWICE. — Ceny orientacyjne — w $\mathcal{Z}$ za 100 kg loco skład Katowice: antichlor 85'00, boraks w proszku 145'00, bromek potasu 850'00, bromek sodu 860'00, gliceryna 28 Bé techniczna biała 230'00, — chemicznie czysta 330'00, azotan potasu (w beczkach po 100 kg łącznie z opakowaniem) 125'00, alun potasu 68'00, siarczan miedzi 130'00, szkło wodne sodowe 38 Bé 32'00, amoniak 0'910 60'00, potas żrący 88/92% 156'00, kwas solny techniczny 19/22 16'00, — chemicznie czysty 1/19 70'00, kwas siarkowy techniczny 175'00, salmiak techniczny krystaliczny 155'00, — w kawałkach 310'00, soda amoniakalna 31'20, — kaustyczna w dużych bębnoch 65'70, — w małych bębnoch 73'10, chlorek wapnia 25'10, bikarbonat 50'00.

MATERJAŁY BUDOWLANE

POZNAŃ. — Ceny orientacyjne — w $\mathcal{Z}$ za 1.000 sztuk loco cegielnia: cegła łożowa 63'00, — dziurawka 70'00, — „Kleina Foerstera” 120'00, — „Westfala” 12-ka 260'00, — 15-ka 270'00, płyty ściennie 180'00, dachówka 150'00, kliny duże 275'00 — krótkie 250'00, gąsiory 1.200'00, drewny 1' cala 77'00, — 2 cale 105'00, — 3 cale 190'00, — 4 cale 300'00, — 5 cali 450'00, — 6 cali 620'00, — 7 cali 1.000'00, — 8 cali 1.800'00.

METALE I WYROBY METALOWE

KATOWICE. — Notowania Polskiego Syndykatu Hut Żelaznych — w $\mathcal{Z}$ za 1 tonnę franco huta: żelazo sztabowe — cena zasadnicza 350'00, — formowe (do włącznie NP. 24) 350'00, — formowe (NP. 26 i ponad) 390'00, bednarka gorąco walcowana 422'50, żelazo uniwersalne 390'00, blacha gruba (do 5 mm) 525'00, drut walcówka (w jakości handlowej) 397'50.

— Blachę do cynkowania dostarcza się w stanie żarzonem bez specjalnej dopłaty za żarzenie, przy innych natomiast zamówieniach na cienkie blachy żarzone dolicza się nast. dopłaty: przy 1 do poniżej 5 mm 10'345%, — 0'875 mm 5'36%, — 0'75 mm 4'68%, — 0'625 mm 4'04%, — 0'562 mm 4'85%, — 0'50 mm 6'32%, — 0'48 mm 1'88%, — 0'375 mm 0'58%.

— Ceny blach 2 razy dekapowanych (efektywne) — za 1 tonnę: grubość 0'32 do poniżej 0'35 mm £ 25.10, — 0'35 do poniżej 0'37 mm £ 23.10, — 0'37 do poniżej 0'40 mm £ 22.5, — 0'40 do poniżej 0'43 mm £ 22, — 0'43 do poniżej 0'50 mm £ 21.15, — 0'50 do poniżej 0'55 mm £ 21.10, — 0'55 do poniżej 0'62 mm £ 21.5, — 0'62 do poniżej 0'75 mm £ 21, — 0'75 do poniżej 0'87 mm £ 20.15, — 0'87 do poniżej 1 mm £ 20.10, — 1 do ponad 11 mm £ 20.5. Za blachy okrągłe i półokrągłe dolicza się 10%. Blachy 1 raz dekapowane kosztują o £ 3 na tonnie mniej. Dla hurtowników dolicza się do cen powyższych 2%.

RYNEK AKCYJNY

za okres od 2 do 7 czerwca 1930 r.

— Okres sprawozdawczy minął na giełdzie warszawskiej przy tendencji niejednorodnej, nieco mocniejszej w ostatnich dniach tygodnia. Zainteresowanie było naogół mniejsze; ilość notowanych akcyj uległa dość znacznej redukcji, jak również obroty — wskutek dużej rozbieżności kursów podaży i popytu. W rezultacie tygodniowym większość kursów nie uległa zmianie, utrzymując się na poziomie okresu poprzedniego.

W grupie bankowej kursy wszystkich notowanych akcyj pozostały bez zmiany, nie wykazując w ciągu okresu sprawozdawczego żadnych wahań.

Z akcji przedsiębiorstw chemicznych poszukiwane były akcje Spiessa i Pulsa, do notowań jednak nie doszło wskutek braku materiału.

Akcjami przedsiębiorstw elektrycznych nie interesowano się w okresie sprawozdawczym zupełnie.

W grupie przedsiębiorstw cukrowniczych obracano akcjami: Warsz. T-wa Fabryk Cukru — po kursie dotychczasowym oraz akcjami Częstocic, które cenione były nieco wyżej, niż przed 2 tygodniami.

Grupa akcji przedsiębiorstw cementowych pozostawała nadal zupełnie bez notowań.

Dla akcji Warsz. T-wa Kopalń Węgla panowała tendencja słabsza; nieliczne transakcje zawierane były po kursie o zł 3⁰⁰ niższym. Grupa akcji przedsiębiorstw naftowych nadal zupełnie zaniedbana.

Obroty akcjami przedsiębiorstw metalurgicznych uległy dość znacznemu zmniejszeniu. W grupie tej jedynie akcje Lilpopy wykazują niewielką poprawę; kurs akcji Ostrowca, Rudzkiego oraz oddawna nienotowanych Parowozów obniżył się, Modrzejowa zaś, Norblina i Starachowic utrzymał się mniej więcej na dotychczasowym poziomie.

W grupie akcji przedsiębiorstw włókienniczych, spożywczych, handlowych i innych zastój zupełny. Obracano jedynie akcjami Haberbuscha i Schielego — po kursie dotychczasowym.

Na giełdach prowincjonalnych rynek akcyjny cechuje w okresie sprawozdawczym brak zainteresowania i małe obroty. Kursy w porównaniu z notowaniami końcowymi okresu poprzedniego przeważnie bez większych zmian.

GIĘŁDA WARSZAWSKA

	Wartość nominalna	Kurs najwyższy	Kurs najniższy	Kurs w dn. 6/VI ¹⁾
Bank Polski	zł 100	170 ⁵⁰	170 ⁰⁰	170 ⁰⁰ —170 ⁵⁰
„ Dyskontowy	zł 100	116 ⁵⁰	116 ⁰⁰	—
„ Handl. w Warsz.	zł 100	110 ⁰⁰	110 ⁰⁰	—
„ Zachodni	zł 100	73 ⁰⁰	73 ⁰⁰	73 ⁰⁰
„ Zw. Sp. Zarobk.	zł 100	72 ⁵⁰	72 ⁵⁰	72 ⁵⁰
Częstocice	zł 100	34 ⁵⁰	34 ⁰⁰	—
Warsz. T-wa Fabryk Cukru	zł 100	35 ⁵⁰	35 ²⁵	35 ²⁵
Warsz. T-wa Kopalń Węgla	zł 100	46 ⁰⁰	46 ⁰⁰	—
Lilpop	zł 25	28 ⁵⁰	27 ⁵⁰	28 ⁰⁰
Modrzejów	zł 50	10 ²⁵	10 ⁰⁰	—
Norblin	zł 100	60 ⁰⁰	60 ⁰⁰	—
Ostrowiec — serja B				
I — III em.	zł 50	57 ⁵⁰	56 ²⁵	—
Parowozy I — II em.	zł 25	19 ⁰⁰	19 ⁰⁰	—
Rudzki	zł 50	18 ⁵⁰	18 ⁰⁰	—
Starachowice	zł 50	19 ²⁵	18 ⁷⁵	19 ²⁵
Haberbusch i Schiele	zł 100	110 ⁰⁰	110 ⁰⁰	110 ⁰⁰

GIĘŁDA KRAKOWSKA

Akcje (w dn. 30/V — w zł): Elektrownia — 50⁰⁰.

GIĘŁDA LWOWSKA

Akcje (w dn. 6/V — w zł ; w nawiasach podane są notowania końcowe z okresu, poprzedzającego sprawozdawczy): Chodorów — 143⁰⁰ (143⁰⁰ — 143⁵⁰).

GIĘŁDA POZNAŃSKA

Akcje (w dn. 6/VI — jak wyżej): Cegielski — 50⁰⁰, Hersfeld i Victorius — 30⁰⁰, Roman May — 63⁰⁰.

CLA ORAZ REGLAMENTACJA HANDLU ZEWN.

ZWROT CEŁ PRZY WYWOZIE WYROBÓW WŁÓKIENNICZYCH.¹⁾ — W „Dz. Ust. R. P.” Nr. 43, poz. 371, ogłoszono rozporządzenie Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa o częściowej zmianie rozporządzenia z dn. 29 czerwca 1929 r. w sprawie zwrotu ceł przy wywozie gotowych wyrobów włókienniczych („Dz. Ust. R. P.” Nr. 59/1929, poz. 464).

Nowe rozporządzenie zawiera 57 norm zwrotów ceł przy wywozie wyrobów włókienniczych, z tego nowych zwrotów ceł zostało opracowane 45, reszta jest powtórzeniem dotychczas obowiązujących norm na podstawie istniejącego rozporządzenia z dn. 29 czerwca 1929 r.

Nowe silnie zróżniczkowane zwroty ceł zostały opracowane dla następujących towarów: tkanin i płócien bawełnianych, welwetów i aksamitów bawełnianych, materiałów i wyrobów dzianych i pończoszniczych bawełnianych, tiulu i firanek bawełnianych oraz filców wełnianych metrowych barwionych.

Tekst nowego rozporządzenia przedstawia się następująco:

„Na podstawie art. 7 ust. d ustawy z dn. 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych („Dz. Ust. R. P.” Nr. 80, p. 777) zarządza się, co następuje:

¹⁾ Nowe rozporządzenie w sprawie zwrotu ceł przy wywozie wyrobów włókienniczych zostało omówione szczegółowo w artykule P. St. Konopskiego p. t. „Eksport włókienniczy a zwrot ceł”, drukowanym w tyg. „Polska Gospodarcza” Nr. 21/1930, str. 925.

§ 1. — Paragraf pierwszy rozporządzenia z dn. 29 czerwca 1929 r. w sprawie zwrotu ceł przy wywozie gotowych wyrobów włókienniczych („Dz. Ust. R. P.” Nr. 59/1929, poz. 464) otrzymuje następujące brzmienie:

„Przy wywozie zagranicę poniżej wyszczególnionych wyrobów włókienniczych, wytworzonych na polskim obszarze celnym, przyznaje się zwrot cła, uiszczanego za sprowadzone z zagranicy i zużyte do wyrobu tych towarów: przędzę, barwniki i chemikalja, podług następujących norm:

Nazwa towaru	Zwrot cła od 100 kg — w zł	
	białe wykończone	barwione
1. — Tkaniny bawełniane, które w 1 kg wagi zawierają powyżej 15 m ² :		
a) zawierające w 1 cm ² osnowy i wątku razem do 40 nici włącznie	100—	150—
b) zawierające w 1 cm ² osnowy i wątku razem pow. 40 do 70 nici włącznie	300—	350—
c) zawierające w 1 cm ² osnowy i wątku razem powyżej 70 nici	450—	500—
2. — Tkaniny bawełniane, które w 1 kg wagi zawierają powyżej 10 do 15 m ² włącznie:		
a) zawierające w 1 cm ² osnowy i wątku razem do 70 nici włącznie	150—	200—

¹⁾ W dn. 7/VI giełda nieczynna.

b) zawierające w 1 cm ² osnowy i wątku razem powyżej 70 nici	250—	300—	10. — Firaunki bawełniane	260—
3. — Tkaniny bawełniane, które w 1 kg wagi zawierają powyżej 4 do 10 m ² włócznie:			11. — Tiul bawełniany;	
a) zawierające w 1 cm ² osnowy i wątku razem do 50 nici włócznie	70—	120—	a) o wadze 1 m ² do 50 g włócznie	520—
b) zawierające w 1 cm ² osnowy i wątku razem powyżej 50 nici	120—	170—	b) o wadze 1 m ² pow. 50 g do 70 g włócznie	270—
4. — Tkaniny bawełniane, które w 1 kg wagi zawierają do 4 m ² włócznie	50—	90—	c) o wadze 1 m ² pow. 75 g	240—
5. — Welwety bawełniane prążkowane i wzorzyste	110—	160—	12. — Tkaniny wełniane barwione	95—
6. — Aksamity bawełniane gładkie	200—	250—	13. — Tkaniny półwełniane barwione	69'30
7. — Materiały bawełniane dziane metrowe:			14. — Tkaniny z jedwabiu sztucznego barwione	51'50
a) wykonane z przędzy do Nr. 38 włócznie	80—	130—	15. — Tkaniny półjedwabne barwione	51'50
b) wykonane z przędzy pow. Nr. 38 do Nr. 60 włócznie	140—	190—	16. — Dywany i chodniki z juty barwione	44—
c) wykonane z przędzy pow. Nr. 60	220—	270—	17. — Wyroby dziane wełniane barwione	95—
8. — Gotowe wyroby bawełniane, dziane bez dodatków:			18. — Wyroby dziane półwełniane barwione	69'30
a) wykonane z przędzy do Nr. 38 włócznie	130—	180—	19. — Wyroby dziane z jedwabiu sztucznego barwione	51'50
b) wykonane z przędzy pow. Nr. 38 do Nr. 60 włócznie	180—	230—	20. — Wyroby dziane półjedwabne barwione	51'50
c) wykonane z przędzy pow. Nr. 60 do Nr. 80	250—	300—	21. — Odzież bawełniana barwiona	51'50
d) wykonane z przędzy pow. Nr. 80	450—	500—	22. — Odzież wełniana barwiona	95—
9. — Gotowe wyroby bawełniane dziane z dodatkami tkanin, guzików i t. p.:			23. — Odzież półwełniana barwiona	69'30
a) wykonane z przędzy do Nr. 38 włócznie	150—	200—	24. — Materiały filcowe wełniane metrowe barwione	85—
b) wykonane z przędzy pow. Nr. 38 do Nr. 60 włócznie	200—	250—		
c) wykonane z przędzy pow. Nr. 60	280—	330—		

§ 2. — Po upływie trzech miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, zaświadczenia, przewidziane w § 2 rozporządzenia z dn. 29 czerwca 1929 r. („Dz. Ust. R. P.” Nr. 59, poz. 464), będą wydawane przez Związki Eksportowe, względnie izby przemysłowo-handlowe jedynie po stwierdzeniu przez nie, iż towary, wyszczególnione w § 1, są wywożone do państw, będących dla nich bezpośrednimi rynkami zbytu.

§ 3. — Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie 5-go dnia po ogłoszeniu i obowiązuje do 31 marca 1931 r. włącznie”.

POPIERANIE WYWOZU LNU — p. str. 1068.

KOMUNIKACJA I TRANSPORT

POD REDAKCJĄ MINISTERSTWA KOMUNIKACJI

PRACA POLSKICH KOLEI PAŃSTWOWYCH W MARCU 1930 R.

Przewóz podróźnych w marcu r. b. utrzymywał się nadal na dość niskim poziomie i wyniósł ogółem 12,268.559 podróźnych. W porównaniu z lutym r. b. (11,064.774) daje to wprawdzie zwiększenie o 10·9%, wywołane jednak właściwie większą liczbą dni w marcu (31) niż w lutym (28). Natomiast w porównaniu z marcem r. ub. (13,224.810) przewóz podróźnych w marcu r. b. spadł o 7·2%.

W związku z ogólnym zmniejszeniem się ruchu podróźnych zarządono w celach oszczędnościowych nieznaczną wogóle redukcję pociągów pasażerskich lokalnych mniej zaludnionych, nie przekraczającą jednak 2—3%.

W ruchu towarowym trwało w dalszym ciągu zmniejszenie się przewozów, szczególnie węgla. Koleje przewoziły w marcu r. b. 5,644.996 tonn, co w porównaniu z lutym r. b. (5,073.784 t) daje zwiększenie przewozu o 11·3%; jest to jednak pozorne raczej zwiększenie, wywołane większą liczbą dni w marcu (31) niż w lutym (28).

Natomiast w porównaniu z marcem r. ub. (7,155.773 t) przewozy towarowe w marcu r. b. zmniejszyły się o 21·1%, a w stosunku do marca 1928 r. (7,449.200 t) zmniejszenie w r. b. dosięgło 24·2%.

Naładowano w marcu przy 26 dniach roboczych na stacjach linii normalno-towarowych łącznie z W. M. Gdańskiem — 359.321 wagonów i przyjęto od kolei zagranicznych ładownych wagonów 53.103, czyli, razem przewieziono ładownych wagonów 412.414.

W porównaniu z lutym r. b. (24 dn. rob. — 325.360 wag.) naładunek własny zwiększył się o 10·4%, przewóz zaś ogólny (praca kolei) o 12%.

Natomiast w porównaniu z marcem r. ub., w którym naładunek własny wynosił 448.477 wag., przyjęcie od kolei zagranicznych 64.790 wag. i stąd ogólna praca 573.267 wag., w marcu r. b. naładunek własny spadł o 19·9% i praca ogólna zmniejszyła się 19·7%.

Wreszcie w porównaniu z marcem 1928 r. naładunek własny zmniejszył się o 25·3% i praca ogólna o 24·3%.

Zmniejszenie to wywołane zostało głównie mniejszym naładunkiem węgla, gdyż naładunek drzewa i materiałów budowlanych, oraz płodów rolnych i aprowizacyjnych nieco się zwiększył. W zależności od tego osłabła również i praca portów Gdańsk i Gdynia. W marcu r. b. w porównaniu z lutym wywóz przez obydwie porty zmniejszył się o 22.707 t, czyli o 31%, przywóz zaś zwiększył się o 35.873 t, czyli o 38·3%.

Ten niepomysłny z punktu widzenia bilansu handlowego zwrot spowodowany został głównie zmniejszeniem się wywozu węgla oraz zwiększeniem przywozu rudy o 16.578 t, czyli o 62·9% i złomu o 12.486 t, czyli o 165%. Pomimo ogólnego zmniejszenia wywozu, wywóz drzewa i zboża w porównaniu z lutym wzrósł dosyć znacznie: drzewa o 69·3%, a zboża o 81·5%.

Obrót z zagranicą w marcu wykazuje w porównaniu z lutym r. b. zwiększenie — w przywozie o 19·6%, a w wywozie tylko o 3·5%. W przywozie wydatniejsze zwiększenie przypada na rudę żelazną, produkcję przemysłową i materiały budowlane, w wywozie na drzewo i aprowizację.

Tabor parowozowy i wagonowy na dn. 1 marca r. b. wynosił: parowozów 5.328, w porównaniu z marcem 1929 r. (5.252) więcej o 1·4%. W naprawie było 16·4% parowozów, co w porównaniu z r. ub. (18·3) daje polepszenie o 1·9%.

Wagonów osobowych było 10.238, w porównaniu z marcem 1929 r. (10.017) więcej o 2·2%. W naprawie było 9·04%, co w stosunku do 1929 r. (11·58%) wykazuje zmniejszenie o 2·18%. Wagonów towarowych było 156.854, w stosunku do 1929 r. (152.398) więcej o 2·9%, w naprawie zaś było 4%, czyli w porównaniu z 1929 r. (4·19%) mniej o 0·19%.

W związku ze zmniejszeniem się przewozów i brakiem zapotrzebowania odstawiono do rezerwy wagonów krytych około 17.420, węglarek 29.430 i platform 3.450, zatem przeszło 50.300 wagonów, t. j. 35% iletostanu.

W ciągu marca otrzymano z fabryk nowych parowozów 10, wagonów osobowych 33 i wagonów towarowych 475.

Przebieg pociągów w marcu r. b. wyniósł w ruchu osobowym 5.380.654 poc.-km, w ruchu towarowym 4.080.528 poc.-km, czyli razem 9.461.182 poc.-km.

W porównaniu z lutym r. b. przebieg pociągów osobowych zwiększył się o 10·6%, przebieg pociągów towarowych o 9·1%, głównie z powodu większej o 10·7% liczby dni w marcu (31) niż w lutym (28).

W porównaniu zaś z marcem r. ub. ogólny przebieg pociągów zmniejszył się o 4·0%, przyczem przebieg pociągów osobowych zwiększył się o 3·9%, a przebieg pociągów towarowych zmniejszył się o 12·7%.

W zakresie taryf weszły w życie w marcu: taryfa ulgowa na przejazd osób, które udawały się w okresie czasu

od 2 do 28 marca do Polski po zwiedzeniu Targów Lipskich; uzupełnienie taryfy osobowej, bagażowej i ekspresowej polsko-niemieckiej nowym dodatkiem, wprowadzającym nowe tabele rozdzielnice opłat za linje polskie; korektura polsko-węgierskiej taryfy osobowej i bagażowej w zakresie tabel rozdzielnicy za koleje węgierskie; uzupełnienie czeskosłowacko-rumuńskiej taryfy osobowej i bagażowej, tranzytowej dla linii polskich, nowym dodatkiem, zmieniającym tabele opłat za linje rumuńskie.

W dniu 1/III weszła w życie nowa taryfa towarowa na przewóz węgla i koksu w komunikacji polsko-austriackiej. Przytem utraciła ważność dotychczasowa taryfa w tej komunikacji, a natomiast utrzymana została ważność znizonych opłat przewozowych do Spielfeld-Strass, Tarvisio, S. Candido i Rosenbach. Do taryfy towarowej niemiecko-polsko-sowieckiej i polsko-sowieckiej włączono nowe stacje rosyjskie.

W dziedzinie kolejowych układów międzynarodowych podpisany został w Koszycach dnia 18 marca 1930 r. układ dodatkowy do Konwencji z dn. 9/XI 1929 r. o tranzycie rumuńskim przez terytorjum Rzeczypospolitej Polskiej i Republiki Czeskosłowackiej na linii Grigore-Ghica-Voda—Śniatyń Załucze—Weronienka—Jasina—Valea Visaului.

Układ ten, podpisany przez przedstawicieli zarządów centralnych: Polskich Kolei Państwowych (P. K. P.), Kolei Rumuńskich (C. F. R.) i Kolei Czeskosłowackich (C. S. D.) zawiera postanowienia wykonawcze z dziedziny kolejowej, oraz częściowo z dziedziny służby celnej, bezpieczeństwa publicznego (paszportowej) i pocztowej.

Wpływy polskich kolei państwowych zwiększyły się nieco w marcu r. b. i wyniosły (w zł):

z przewozu podróźnych	25,274.845
z przewozu bagażu i przesyłek ekspresowych	1,298.858
z przewozu towarów	74,868.860
inne uboczne	1,680.735

R a z e m : 103,223.298

W porównaniu z lutym r. b., który wyróżnił się wyjątkowo niskimi wpływami (zł 89,275.119) wpływy w marcu r. b. zwiększyły się o 15·6%. W stosunku zaś do marca r. ub. (zł 114,325.465) wpływy w r. b. spadły o 9·8%.

ŻEGLUGA I SPRAWY MORSKIE

RUCH PORTOWY W KWIECNIU 1930 R.¹⁾ — Ruch okrętowy w porcie gdańskim w kwietniu nie różnił się prawie zupełnie od liczb miesiąca poprzedniego, był jednak dość poważnie mniejszy aniżeli w kwietniu r. ub. Tłomaczy się to tem, że w roku ubiegłym w kwietniu nastąpiło ogromne ożywienie żegluga po trudnościach, spowodowanych ostrą zimą w miesiącach poprzednich. W miesiącu sprawozdawczym weszło do portu 473 okrętów o pojemności 314.785 n. r. t. (326.179 n. r. t.²⁾, wyszło 470 okrętów o pojemności 311.815 n. r. t. (303.442 n. r. t.). Wykorzystanie tonnażu nie różniło się również poważnie od miesiąca poprzedniego, wynosząc przy imporcie 14% (15·5%), przy eksporcie 94% (91%).

Narodowość statków, które odwiedziły w marcu port gdański, była następująca:

	Przybyło		Odeszło	
	statków	n. r. t.	statków	n. r. t.
Polska i Gdańsk	30	30.076	31	26.274
Niemcy	157	78.014	149	77.504
Finlandja	12	13.188	10	12.317
Rosja	—	—	2	390
Estonja	12	5.143	12	5.205
Łotwa	25	22.120	28	27.215

Litwa	3	599	4	991
Szwecja	120	53.936	120	52.929
Norwegja	20	17.914	21	19.482
Danja	63	57.349	64	57.670
Anglja	10	15.616	10	15.480
Holandja	9	5.515	9	5.361
Francja	4	4.356	4	4.832
Włochy	1	3.109	—	—
Grecja	4	7.457	3	7.592
Austrja	2	270	1	134
Czechosłowacja	1	123	2	439

Razem: 473 314.785 470 311.815

Na 18 bander, reprezentowanych w ruchu portowym, bandera polska zajmuje piąte miejsce za Niemcami, Danją, Szwecją i Łotwą.

Suma obrotów towarowych według danych tymczasowych była w kwietniu nieco większa aniżeli w miesiącu poprzednim. Import jednak zmniejszył się z 96.367 t do 81.255 t, podczas gdy eksport wzrósł z 521.307 t do 550.169 t. W eksporcie, jak zwykle, główne miejsce zajmuje węgiel z liczbą 380.225 t. Eksport węgla jest nieco większy aniżeli w miesiącu poprzednim, dużo jednak niższy od przeciętnej miesięcznej r. ub. Pomysłnym natomiast objawem jest dalszy wzrost eksportu drzewa do 97.395 t, co jest liczbą znacznie wyższą od przeciętnej mie-

¹⁾ Dane za marzec — p. zesz. 19/1930, str. 852.

²⁾ W nawiasach podane są liczby za miesiąc poprzedni.

sięcznej r. ub. Wzrósł również eksport zboża do 41.385 t. Cukru natomiast wywieziono tylko 1.436 t. W latach ubiegłych eksport cukru w miesiącach wiosennych i letnich normalnie ustawał z powodu wyeksportowania cukru z minionej kampanji. W roku bieżącym jednak cukier, przeznaczony na eksport, nie został jeszcze w dużej części wywieziony i najduże się w składach portowych. Z dalszych artykułów eksportowych wymienić należy cement — 6.304 t i produkty naftowe — 4.478 t.

W imporcie pierwsze miejsce zajmują rudy żelazne z liczbą 33.227 t. Jest ona nieco mniejsza od miesiąca poprzedniego, pewna różnica jednak pomiędzy poszczególnymi miesiącami jest tu zjawiskiem normalnym. Żłomu przywieziono 4.355 t, znacznie więcej aniżeli w miesiącu poprzednim, jednakże wielokrotnie mniej aniżeli w przeciętnej miesięcznej 2 lat ubiegłych. Dalej w imporcie wymienić należy jeszcze nawozy sztuczne i chemikalja, których przywieziono 25.487 t. Pozostała część importu dzieli się pomiędzy szereg artykułów drobnicowych.

Ekport węgla, bez węgla bunkrowego, przedstawiał się w kwietniu pod względem geograficznym (w tonnach) następująco:

Szwecja . . .	107.148
Danja . . .	65 079
Finlandja . . .	34.514
Łotwa . . .	33.693
Francja . . .	18.340
Norwegia . . .	18.249
Włochy . . .	15.628
Z. S. R. R. . . .	10.500
Brazylja . . .	7.000
Islandja . . .	5.939
Estonja . . .	3.800

Razem: 319.890

Rozwój ruchu pasażerskiego w kwietniu charakteryzuje następująca tabela:

	Przyjechało o s	Wyjechało ó b
Zatoka Gdańska . . .	21	110
Kopenhaga . . .	95	379
Londyn	59	1.822
Hull	29	142
New-York	209	748
Lipawa	13	5
Ryga	15	—
Tallin	—	17
Razem:	441	3.223

W Gdyni ruch okrętowy i obrót towarowy w kwietniu przedstawiały się następująco. Przybyło do portu 140 statków o pojemności 126.027 n. r. t., z czego 27 z ładunkiem oraz 113 bez ładunku. Wyszło z portu 141 statków o pojemności 125.607 n. r. t., w tem z ładunkiem 112 statków, próżnych 29. Odnośne liczby wynosiły w marcu: na wyjściu 139 statków o pojemności 128.358 n. r. t., na wejściu 130 statków o pojemności 127.686 n. r. t. Dane za kwiecień nie odbiegają więc poważnie od liczb za marzec r. b.

Narodowość statków, które odwiedziły w marcu oraz kwietniu 1930 r. port gdyński, była następująca:

	M a r z e c		K w i e c i e Ń	
	statków	n. r. t.	statków	n. r. t.
	P r z y b y ł o			
Polska i Gdańsk . . .	15	18.528	13	12.373
Szwecja	48	32.062	51	35.884
Niemcy	35	23.781	26	18.374

Danja	10	5.542	19	16.233
Norwegja	7	7.581	10	8.440
Łotwa	7	7.098	7	6.865
Francja	5	15.042	2	3.466
Stany Zjedn. Am.	5	15.468	4	12.261
Finlandja	1	600	3	2.905
Estonja	1	433	1	433
Litwa	3	1.562	—	—
Holandja	1	96	—	—
Anglja	1	565	3	8.659
Austrja	—	—	1	134
Razem:	139	128.358	140	126.027

	W y s z ł o			
Polska i Gdańsk . . .	12	14.129	14	15.764
Szwecja	41	27.864	52	35.907
Niemcy	33	25.273	27	18.249
Danja	8	4.828	22	18.279
Norwegja	9	9.044	10	9.430
Łotwa	8	9.142	7	4.571
Francja	5	15.042	2	3.466
Stany Zjedn. Am.	5	15.468	4	12.261
Finlandja	1	600	2	2.565
Estonja	2	1.635	—	—
Litwa	3	1.562	—	—
Anglja	1	505	2	4.981
Holandja	1	96	—	—
Włochy	1	2.378	—	—
Austrja	—	—	1	134
Razem:	130	127.686	141	125.607

Polska bandera zajmowała w kwietniu czwarte miejsce po szwedzkiej, niemieckiej i duńskiej zarówno co do ilości statków, jak i co do pojemności.

Ogólny obrót towarowy wyniósł w kwietniu 240.174,7 t (w marcu 230.202,3 t), z czego na przywóz przypadło 27.189,9 t (29.494,7 t), na wywóz zaś 212.984,8 t (200.607,6 t). Obrót towarowy wykazuje więc w porównaniu do marca niewielki wzrost.

Poszczególne pozycje obrotu towarowego przedstawiały się w marcu i kwietniu następująco (w tonnach):

	Marzec	Kwiecień
	P r z y w ó z	
Żłom żelazny	22.710,5	10.589,3
Ruda żelazna	2.800	—
Tomasyna	3.150	—
Żelazo	347,4	315,2
Kamienie brukowe	—	400
Drzewo dębowe (m ³)	169,3	—
Ryż niełuskany	—	15.342,1
Drobnica	486,8	543,3
Razem:	29.494,7	27.189,9

	W y w ó z	
Węgiel eksportowy	174.633,7	196.625
Węgiel bunkrowy	8.643,5	9.873,5
Cukier	15.449,5	3.533,5
Wytłoki buraczane	975,1	1.933,3
Mąka ryżowa	529,8	303,1
Ryż polerowany	203,2	397,5
Celuloza	—	143,9
Saletra (zwrot)	—	9,2
Drobnica	172,8	165,8
Razem:	200.607,6	212.984,8

Poza tem obrót pocztowy wyniósł 1.780 worków poczty (w marcu 1.789).

Ruch pasażerski przedstawiał się następująco: przyjechało 209 pasażerów (w marcu 22), wyjechało 389 (w marcu 1.348), ogółem 598 (1.370).

WPISY DO REJESTRU HANDLOWEGO SĄDU OKRĘGOWEGO W WARSZAWIE

A. — FIRMY JEDNOOSOBOWE, SPÓŁKI FIRMOWE I KOMANDYTOWE

R. H. A XXVIII 151: „G. Wattson” właściciel Wacław Edward Wattson w Warszawie, Trębacka 4. Zakład litograficzny i magazyn z materiałami piśmiennymi. Istnieje od 1930 r. Właściciel Wacław-Edward Wattson z Warszawy.

R. H. A XXVIII 165: „Emanuela Lejtina Spadkobiercy” w Warszawie, Długa 50. Handel towarami manufakturowymi na rachunek własny i komisowy, oraz przedstawicielstwa domów handlowych krajowych i zagranicznych. Wspólnicy: Regina Lejtinowa, Edward Lejtin, nieletni działający w osobie opiekunki Reginy Lejtinowej, Marja I - voto Rominowa, II-voto Lagache, Katarzyna Rothertowa, wszyscy z Warszawy. Chaskielowi vel Henrykowi Kohnowi z Warszawy udzieleno prokury. Współwłasność niepodzielna z tytułu spadku po zmarłym Emanuelu Lejtinie. Do prowadzenia przedsiębiorstwa i podpisywania firmy pod jej stemplem upoważniona jest Regina Lejtinowa.

R. H. A XXVIII 185: „Szymon Lak i Spółka” w Warszawie, Gęsia 10. Handel towarami manufakturowymi. Wspólnicy: Szymon Lak, Hindla Judkowicz, oboje z Warszawy. Spółka firmowa rozpoczęła czynności dnia 27 lutego 1930 r. Do zastępowania spółki wobec władz i osób upoważnieni są oboje wspólnicy. Weksle, indosy i czeki podpisuje pod stemplem firmy Szymon Lak. Do odbioru wszelkiego rodzaju korespondencji, nie wyłączając pieniężnej i wartościowej, jak również do reprezentowania spółki w sądzie upoważniony jest każdy ze wspólników samodzielnie.

R. H. A XXVIII 186: Skład Materiałów Stolarskich i Budowlanych „M. Blak i Ch. Miodownik” w Warszawie, Sienna 65. Wspólnicy: Mordka Blak, Chł Miodownik, obaj z Warszawy. Spółka firmowa rozpoczęła czynności dnia 20 grudnia 1930 r. Do zastępowania spółki wobec władz i osób upoważnieni są obaj wspólnicy. Weksle, czeki, żyra, zobowiązania akty urzędowe i pełnomocnictwa, umowy i korespondencję podpisują obaj wspólnicy łącznie. Pokwitowania z odbioru wszelkiego rodzaju korespondencji, przekazów pieniężnych, towarów i pieniędzy podpisuje jeden ze wspólników. Pomiedzy wspólnikami Mordką Blakiem i Chłem Miodownikiem a małżonkami ich nastąpiły układy na mocy intercyz, ustalające wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXVIII 188: „Edward Schweitzer” w Warszawie, Okopowa 42. Warsztat stelmarski. Istnieje od 1930 r. Właściciel Edward Schweitzer z Warszawy.

R. H. A XXVIII 189: „Hersz Cybuła” w Warszawie, Namiestnikowska, w hali magistrackiej lokal Nr. 4. Sprzedaż mięsa z własnego zakupu bydła. Istnieje od 1928 r. Właściciel Hersz Cybuła z Warszawy. Pomiedzy właścicielem firmy a małżonką jego Łają, z domu Klejn, nastąpił układ na mocy intercyz z dnia 7 listopada 1929 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXVIII 190: „Bracia S. i R. Krone” w Warszawie, Miła 31. Handel spożywczo-kolonijalny. Wspólnicy: Rafał Krone, Sane Krone, obaj z Warszawy. Spółka firmowa rozpoczęła czynności dnia 28 lutego 1930 r. Do zastępowania spółki wobec władz i osób upoważnieni są obaj wspólnicy. Weksle, pełnomocnictwa ogólne i wogóle wszelkiego rodzaju zobowiązania podpisują obaj wspólnicy łącznie. Pokwitowania z odbioru wszelkiej korespondencji, przesyłek, towarów

i dokumentów podpisuje każdy ze wspólników samodzielnie. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy.

R. H. A XXVIII 191: „Kresowa Manufaktura Cyporja Uberman” w Warszawie, Gęsia 4. Drobna sprzedaż towarów łokciowych. Istnieje od 1930 r. Właścicielka Cyporja Uberman z Warszawy.

R. H. A XXVIII 193: „Jura Halsztuk” w Warszawie, Nalewki 9. Pracownia bielizny. Istnieje od 1928 r. Właściciel Jura Halsztuk z Warszawy. Pomiedzy Chaimem Kalsztukiem vel Halsztukiem a małżonką jego Jurą, z domu Cytron, nastąpił układ na mocy intercyz z dnia 11 listopada 1929 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXVIII 194: „Majer Kahane” w Warszawie, Grochowska 149 L. Drobna sprzedaż materiałów budowlanych. Istnieje od 1929 r. Właściciel Majer Kahane z Warszawy.

R. H. A XXVIII 195: „Elieźor Szeñcer” w Warszawie, Żelazna 71. Drobna sprzedaż obuwia i okryć. Istnieje od 1929 r. Właściciel Chaim Elieźor Szeñcer z Warszawy. Pomiedzy właścicielem firmy a małżonką jego Kyką, z domu London, nastąpił układ na mocy intercyz z dnia 12 marca 1929 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXVIII 196: „W. Pollak i Z. Czerniawski” w Warszawie, Przemysłowa 11. Prowadzenie wszelkiego rodzaju robót w zakresie budownictwa wchodzący w najszerszym tego słowa znaczeniu. Wspólnicy: Wacław Pollak, Zdzisław Czerniawski, obaj z Warszawy. Spółka firmowa rozpoczęła czynności dnia 26 stycznia 1930 r. Do reprezentowania spółki upoważnieni są obaj wspólnicy. Wszelkie umowy, pełnomocnictwa, prokury, weksle, żyra i inne zobowiązania podpisują obaj wspólnicy łącznie. Czeki, korespondencję, niezawierającą zobowiązań, pokwitowania z odbioru wszelkiego rodzaju korespondencji, pieniędzy, towarów i przekazów pieniężnych podpisuje jeden ze wspólników. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy.

R. H. A XXVIII 197: „Tuwim i Żyw” w Warszawie, Marszałkowska 91. Handel porcelaną, szkłem, lampami i artykułami pokrewnymi. Wspólnicy: Leon-Mieczysław Tuwim, Aleksander Żyw, obaj z Warszawy. Spółka firmowa rozpoczęła czynności dnia 15 lutego 1930 r. Do zastępowania spółki wobec władz i osób upoważnieni są obaj wspólnicy. Weksle, żyra na wekslach, pełnomocnictwa i inne zobowiązania podpisują obaj wspólnicy łącznie. Korespondencję, niezawierającą zobowiązań, pokwitowania z odbioru wszelkiego rodzaju korespondencji, pieniędzy i towarów podpisuje każdy ze wspólników samodzielnie. Podpisy winny być kładzone pod stemplem firmy.

R. H. A XXVIII 198: „Salomea Benemacher i S-ka” w Warszawie, Nalewki 13, lok. 9. Wytwórnia parasoli i lasek. Wspólnicy: Salomea Benemacher, Aron Rozenchonig, oboje z Warszawy. Spółka firmowa rozpoczęła czynności dnia 1 kwietnia 1930 r. Do zastępowania spółki wobec władz i osób upoważnieni są oboje wspólnicy. Firmę spółki pod jej stemplem na wszelkich zobowiązaniach i dokumentach podpisuje Aron Rozenchonig. Pomiedzy Abramem Benemacherem a małżonką jego Salomeą, z domu Rozenchonig, nastąpił układ na mocy intercyz z dnia 27 lipca 1928 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXVIII 200: Fabryka Wyrobów Gumowych „Hevea” Inż. Markus Landau w Warszawie, Rudzka 6. Istnieje

od 1929 r. Właściciel Markus Landau z Warszawy. Pomiedzy właścicielem firmy a małżonką jego Surą-Marją, z domu Gepner, nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia 9 kwietnia 1911 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXVIII 201: „Maison Helene Chaska Dawidson” w Warszawie, Marszałka Focha 12. Pracownia i sprzedaż kapeluszy i chusteczek. Istnieje od 1922 r. Właścicielka Chaska Dawidson z Warszawy. Eljaszowi-Herszowi Dawidsonowi z Warszawy udzielono prokury. Pomiedzy właścicielką firmy a małżonkiem jej Eljaszem-Herszem Dawidsonem nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia 14 maja 1923 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXVIII 202: „Apolonia Sadren” w Warszawie, Niecała 10. Sklep kolonialno-spożywczy. Istnieje od 1930 r. Właścicielka Apolonia Sadren z Warszawy.

R. H. A XXVIII 204: „Polskie Towarzystwo Handlu Ruda i Żelazem Julian i Edward Brygiewicz” w Warszawie, Hortensja 6. Eksport fabrykatów i półfabrykatów, import surowców i fabrykatów, handel tymi artykułami oraz reprezentacja fabryk eksportowych wyrobów. Wspólnicy: Julian-Lucjan Brygiewicz, Bronisław-Edward Brygiewicz, obaj z Warszawy. Spółka firmowa rozpoczęła czynności dnia 31 grudnia 1929 r. Do reprezentowania spółki upoważnieni są obaj wspólnicy. Weksle, żyra na wekslach, pełnomocnictwa, prokury, akty notarialne i hipoteczne i wszelkie zobowiązania podpisują obaj wspólnicy łącznie. Czeki, żyra na czekach, korespondencję, niezawierającą zobowiązań, pokwitowania z odbioru wszelkiego rodzaju korespondencji, pieniądze za przekazami, przesyłek i towarów podpisuje jeden ze wspólników. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy.

R. H. A XXVIII 206: „M. Band i J. M. Zajfert” w Warszawie, Pańska 78. Mleczarnia. Wspólnicy: Moszek Band, Jozek-Majer Zajfert, obaj z Warszawy. Spółka firmowa rozpoczęła czynności dnia 26 marca 1930 r. Do zastępowania spółki wobec władz i osób upoważnieni są obaj wspólnicy. Weksle, żyra i inne zobowiązania pieniężne oraz pełnomocnictwa do prowadzenia spraw spółki, podpisują obaj wspólnicy łącznie. Pokwitowania z odbioru wszelkiego rodzaju korespondencji, przesyłek, ładunków i pieniędzy podpisuje jeden ze wspólników.

R. H. A XXVIII 207: „Frymeta Kornblum” w Warszawie, Pańska 20. Zakład satynowania papieru i szkła. Istnieje od 1930 r. Właścicielka Frymeta Kornblum z Warszawy.

R. H. A XXVIII 208: „Mojżesz Kotowicz i Jakób Zelechower” w Warszawie, Marszałkowska 139. Handel galanterią kosmetyczną i konfekcyjną. Wspólnicy: Mojżesz vel Mieczysław Kotowicz, Jakób-Boruch Zelechower, obaj z Warszawy. Spółka firmowa rozpoczęła czynności dnia 17 stycznia 1930 r. Do zastępowania spółki wobec władz i osób upoważnieni są obaj wspólnicy. Weksle i wogóle wszelkie zobowiązania, jak również akty urzędowe, pełnomocnictwa, prokury oraz żyra na wekslach podpisują obaj wspólnicy łącznie. Rachunki, korespondencję, pokwitowania z odbioru wszelkiego rodzaju korespondencji, przekazów, przesyłek i towarów podpisuje jeden ze wspólników. Pomiedzy Jakóbem-Boruchem Zelechowerem a małżonką jego Marją, z domu Fiszader, nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia 11 stycznia 1930 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXVIII 209: „Agefilm Aron Grynsztejn” w Warszawie, S-to Krzyska 39. Istnieje od 1930 r. Właściciel Aron vel Adolf Grynsztejn z Warszawy. Pomiedzy właścicielem firmy a małżonką jego Fryderyką, z domu Gröbel, nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia 4 sierpnia 1920 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXVIII 210: **Warszawska Fabryka Octu Spirytu-sowego „Polocet”** Alter Ezriel Majer Eiger w Warszawie, Miła 48. Istnieje od 1929 r. Właściciel Alter-Ezriel-Majer Eiger z Warszawy.

R. H. A XXVIII 211: „Edward Gajdzieński, Biuro Techniczno-Handlowe i Fabryka Smarów” w Warszawie, Nowy Świat 62. Drobna sprzedaż smarów, ubrań robotniczych, pakul i artykułów technicznych. Istnieje od 1910 r. Właściciel Edward Gajdzieński z Warszawy. Pomiedzy właścicielem firmy a małżonką jego Florentyną-Kazimierą Ożarówską nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia 22 czerwca 1926 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXVIII 212: **Skład Linoleum „Stadjon”** Edmund Jakobowicz i S-ka” w Warszawie, Królewska 31. Handel Inoleum i ceraty oraz artykułów gumowych. Wspólnicy: Rubin Szklar, Judka Rozengarten, Edmund Jakobowicz, wszyscy z Warszawy. Spółka firmowa rozpoczęła czynności dnia 1 grudnia 1929 r. Do reprezentowania spółki upoważnieni są wszyscy wspólnicy. Wszelkiego rodzaju umowy, zobowiązania, weksle, akcepty, traty, cesje, żyra na takowych i pełnomocnictwa podpisują dwaj wspólnicy łącznie. Rachunki, korespondencję, niezawierającą zobowiązań, pokwitowania z odbioru wszelkiej korespondencji, pieniądze za przekazami, przesyłek i towarów podpisuje jeden ze wspólników. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Pomiedzy Rubinem Szklarem, Edmundem Jakobowiczem i Judką Rozengartenem a małżonkami ich nastąpiły układy na mocy intercyzy, ustalające wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXVIII 213: „Bolesław Konarski” w Warszawie, Krakowskie-Przedmieście 38 m. 3. Pracownia galanteryjny-rymarska. Istnieje od 1915 r. Właściciel Bolesław Konarski z Warszawy.

R. H. A XXVIII 214: „Magazyn Wiedeński Abram Verständig” w Warszawie, Marszałkowska 71. Sprzedaż manufaktury. Istnieje od 1929 r. Właściciel Abraham-Hersz Verständig z Warszawy. Pomiedzy właścicielem firmy a małżonką jego Dwojra-Ruchlą nastąpił układ na mocy intercyzy z dn. 20 lipca 1899 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXVIII 217: „Skład Gramofonów, Płyt i Instrumentów Muzycznych Mojsiej vel Maks Gercwoll” w Warszawie, Krochmalna 87. Sprzedaż i montowanie gramofonów i ich części, płyt oraz instrumentów muzycznych. Istnieje od 1930 r. Właściciel Mojsiej vel Maks Gercwoll z Warszawy. Pomiedzy właścicielem firmy a małżonką jego Chają-Bajlą, z domu Bromberg, nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia 20 grudnia 1911 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXVI 329: „Thos Cook et Son” w Londynie. Oddział w Warszawie, Krakowskie-Przedmieście 42. Otwarto Agentury we Lwowie, Katowicach, Poznaniu, Wilnie, Łodzi i Stołpcach.

R. H. A XXV 173: **Zakład Satynowania Papieru „Slinks”** Nachman Grabski w Warszawie, Pańska 20. Na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Baranieckim w Warszawie dn 7 stycznia 1930 r. za nr. 21, przedsiębiorstwo przeszło na własność Frymety Kornblum, która prowadzi takowe nadal pod firmą: „Frymeta Kornblum”.

R. H. A XXIV 145: „Skład Żelaza M. Likier, M. Jeszczyń i S-ka” w Warszawie, Twarda 64. Na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Sleszyńskim w Warszawie dnia 26 lutego 1930 r. za nr. 334, Morduch Jeszczyń ze spółki wystąpił, cedując swój udział na rzecz Mordki Finkielsztajna. Wszelkie bez wyjątku zobowiązania podpisują obaj wspólnicy łącznie.

R. H. A XXIV 177: „Emanuela Lejtina Spadkobiercy i Józef Piłchowski” w Warszawie, Długa 50. Na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Kurmanem w Warszawie dnia 21 stycznia 1930 r. za nr. 88, spółka została rozwiązana, przedsiębiorstwo zaś z powrotem przeszło na własność spadkobierców Emanuela Lejtina, którzy prowadzą takowe pod firmą: „Emanuela Lejtina Spadkobiercy”.

R. H. A XXIII 26: „Dom Handlowo-Ekspedycyjny Bronisław Hirszbein i S-ka” w Warszawie, Tłomackie 3. Siedziba firmy mieści się przy ulicy Długiej 17.

R. H. A XXIII 120: „Laboratorium Dr. Braci Hepner” w Warszawie, Złota 28. Siedziba spółki mieści się obecnie przy ulicy Elektoralnej 18.

R. H. A XX 109: „M. Białobrzęski i J. Hildt” w Warszawie, Miedziana 8 m. 9. Firma brzmi: „Przedsiębiorstwo Techniczno-Budowlane M. Białobrzęski i J. Hildt”.

R. H. A XIII 347: „G. Wattson Spadkobiercy” w Warszawie, Trębacka 4. Na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Siennickim w Warszawie dnia 16 grudnia 1929 r. za nr. 6308, przedsiębiorstwo przeszło na wyłączną własność Wacława-Edwarda Wattsona, który prowadzi takowe nadal pod firmą: „G. Wattson, właściciel Wacław-Edward Wattson”.

R. H. A XI 598: „Michał Krasucki” w Warszawie, Senatorska 10. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 10 marca 1930 r. Michałowi Krasuckiemu, handlującemu pod własną firmą: „Michał Krasucki”, udzielone zostało odroczenie wypłat na czas do dnia 10 czerwca 1930 r. Sędzią komisarzem mianowany został sędzia handlowy Jan Gebethner, nadzorcą zaś sądowym adwokat Bernard Krantz z Warszawy. Nadzór sądowy upoważnił Michała Krasuckiego do dalszego prowadzenia przedsiębiorstwa z tem, że wszelkie zobowiązania firmy winny zawierać podpis nadzorcy sądowego.

R. H. A X 224 (A XXVI 221): „Polska Wytwórnia Chemiczna Stanisław Borkiewicz i S-ka” w Warszawie, Radzymińska 118. Wspólniczka Ludwika Borkiewiczówna z Warszawy. Do reprezentowania spółki upoważnieni są wszyscy wspólnicy. Na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Jelnickim w Warszawie dnia 28 grudnia 1929 r. za nr. 2171, w charakterze wspólniczki firmowej przyjęta została Ludwika Borkiewiczówna.

R. H. A X 313: „Edward Markiewicz i S-ka” w Warszawie, Warecka 9. Na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Siennickim w Warszawie dnia 26 lipca 1929 r. za nr. 3587, Dawid Birstein ze spółki wystąpił, cedując udział pozostałemu wspólnikowi, który nadal prowadzi przedsiębiorstwo jednoosobowo pod firmą: „Edward Markiewicz i S-ka właściciel Edward Markiewicz”.

R. H. A N. 30: „Jakób Natan” w Warszawie, Nalewki 17. Skład sukna i kortów. Jakób Natan zmarł. Spadkobiercami jego są: wdowa Perla Natan, Felicia Natanówna, Tauba vel Tosia Natanówna, Rajzla vel Ruta Adin, wszyscy z Warszawy. Współwłasność niepodzielna z tytułu spadku po zmarłym Jakóbie Natanie. Do prowadzenia przedsiębiorstwa i podpisywania firmy pod jej stemplem na wszelkich zobowiązaniach i dokumentach upoważnieni są: wdowa Perla Natan i Leon vel Józef - Lejba Adin, każdy samodzielnie.

R. H. A S. 172: „Stanisław Satalecki” w Warszawie, Nowy-Swiat 49. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 24 lutego 1930 r. Stanisławowi Sataleckiemu, handlującemu pod firmą: „Stanisław Satalecki”, udzielone zostało odroczenie wypłat na termin trzymiesięczny od daty wyroku.

Sędzią komisarzem mianowany został sędzia handlowy Władysław Bocquet, nadzorcą zaś sądowym adwokat Józef Stopnicki z Warszawy. Nadzór sądowy upoważnił Stanisława Sataleckiego do dalszego prowadzenia przedsiębiorstwa z tem, że wszelkie zobowiązania i dokumenty winny zawierać podpis nadzorcy sądowego.

R. H. A 157: „A. Pinkiert” w Warszawie, Graniczna 4. Pomiędzy właścicielem firmy a małżonką jego Mandzią, z domu Frydman, nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia 30 kwietnia 1898 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A VII 609: Dom Ekspedycyjno-Transportowy „Extrans” właściciele Goldfarb, Polak i Sierota w Warszawie, Senatorska 32. Firma obecnie brzmi: „Dom Ekspedycyjno-Transportowy „Extrans” właściciele Goldfarb, Polak i Lipiński”. Wspólnik Majlech vel Mieczysław Lipiński z Zopót. Na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Sleszyńskim w Warszawie dn. 28 lutego 1930 r. za nr. 353, spadkobiercy zmarłego wspólnika Jakóba Sieroty przypadający na nich udział w spółce scedowali na rzecz nowoprzyjętego wspólnika Majlecha vel Mieczysława Lipińskiego. Pomiędzy Majlechem vel Mieczysławem Lipińskim a małżonką jego Surą-Bajlą, z domu Finkelsztejn, nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia 7 marca 1914 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A 776: „Stefan Sorokiewicz i S-ka” w Warszawie, ul. Polkowska 7. Na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Okołowiczem w Warszawie dnia 20 marca 1930 r. za nr. 384, Fryderyk Paszke ze spółki wystąpił, cedując swój udział na rzecz Bronisława Sorokiewicza, Teodory-Wandy Iwińskiej i Zolji-Józefiny Sorokiewiczówny. Do reprezentowania spółki upoważnieni są: Marja-Wanda Sorokiewiczowa, Bronisław Sorokiewicz i Teodora-Wanda Iwińska. Wszelkiego rodzaju zobowiązania i weksle winny być podpisywane przez Bronisława Sorokiewicza i Wandę-Marję Sorokiewiczową łącznie lub przez Bronisława Sorokiewicza i Teodorę Wandę Iwińską łącznie. Do podpisywania i odbioru korespondencji, jak również wszelkich przesyłek pocztowych i pieniężnych upoważnieni są: Bronisław Sorokiewicz, Marja-Wanda Sorokiewiczowa i Teodora-Wanda Iwińska, każdy samodzielnie.

R. H. A XXVIII 215: „Biuro Sprzedaży Wyrobów Zrzeszonych Fabryk Ceramiczno-Sanitarnych „Centrosanit” Herman Moronowicz i S-ka w Warszawie, Królewska 35. Generalna reprezentacja i wyłączna sprzedaż na Rzeczpospolitą i Wolne Miasto Gdańsk wyrobów ceramiczno-sanitarnych firm: „Józefów”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Czeladzi” i „Fabryka Wyrobów Fajansowych Abram Rottenberg w Radomiu”, jak również handel artykułami wodociągowo-kanalizacyjnymi na rachunek własny i komisowo. Wspólnicy. Herman Moronowicz i Henryk Bluman, obaj z Warszawy. Spółka firmowa rozpoczęła czynności dnia 3 kwietnia 1930 r. Do reprezentowania spółki upoważnieni są obaj wspólnicy. Weksle, żyra, czeki, umowy, przekazy, pełnomocnictwa, akty notarialne i hipoteczne, oraz wszelkie zobowiązania podpisują obaj wspólnicy łącznie. Korespondencję, niezawierającą zobowiązań, pokwitowania z odbioru wszelkiego rodzaju korespondencji, pieniędzy, należności, towarów, przesyłek i ładunków podpisuje każdy ze wspólników samodzielnie. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Pomiędzy Henrykiem Blumanem a małżonką jego Esterą Biną, z domu Rottenberg, nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia 12 listopada 1923 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXVIII 219: „Składnica Odzieżowa Michał Galas i S-ka” w Warszawie, Żórawia 10 m. 2. Detaliczna sprzedaż materiałów włókienniczych i artykułów odzieżowych. Wspólnicy: Jan Bociński, Michał Galas i Leon Galas, wszyscy z Warszawy. Spółka firmowa rozpoczęła czynności dnia 22 lutego 1930 r. Do reprezentowania spółki upoważnieni są wszyscy wspólnicy. Weksle, czeki, żyra na wekslach i innych dowodach pieniężnych, umowy, pełnomocnictwa, prokury

i wogóle wszelkie zobowiązania podpisuje Jan Bociński łączn.e z jednym z pozostałych wspólników. Korespondencję, niezawierającą zobowiązań, pokwitowania z odbioru korespondencji, pieniędzy, przesyłek, przekazów, ładunków i towarów podpisuje każdy ze wspólników samodzielnie. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy.

R. H. A XXVIII 221: „Abram Handfol“ w Warszawie, Nałewki 31. Sprzedaż chustek i szali. Istnieje od 1920 r. Właściciel Abram-Symcha Handfol z Warszawy. Pomiędzy właścicielem firmy a małżonką jego Elką, z domu Kalberg, nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia 27 listopada 1912 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXVIII 222: „Jedyna Konkurencja Warszawska Fiszman i Kowalowska“ w Warszawie, Franciszkańska 35 w podwórzu. Pracownia bielizny. Wspólnicy Jankiel Fiszman, Chaja-Kywka Kowalowska, oboje z Warszawy. Spółka firmowa rozpoczęła czynności dnia 1 kwietnia 1930 r. Do zastępowania spółki wobec władz i osób upoważnieni są oboje wspólnicy. Weksle i wszelkie zobowiązania pieniężne podpisują oboje wspólnicy łącznie lub Chaja-Kywka Kowalowska samodzielnie pod stemplem firmy.

R. H. A XXVIII 223: „Juljusz Kijewski“ w Warszawie, Dzika 23. Apteka. Istnieje od 1929 r. Właściciel Juljusz Kijewski z Warszawy. Pomiędzy właścicielem firmy a małżonką jego Marją-Kazimierą, z domu Kydygier, nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia 26 października 1912 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXVIII 224: „Przedsiębiorstwo Robót Budowlanych E. Gruca i A. K. Stąpczyński“ w Warszawie, Melszyńska 1. Wykonywane wszelkiego rodzaju robót budowlanych. Wspólnicy: Tomasz-Edward Gruca, Adam-Kazimierz Stąpczyński, oboje z Warszawy. Spółka firmowa rozpoczęła czynności dnia 10 października 1929 r. Do reprezentowania spółki upoważnieni są oboje wspólnicy. Wszelkie umowy, zobowiązania pieniężne, weksle, indosy, czeki, akty notarialne i hipoteczne, pełnomocnictwa i prokury podpisują oboje wspólnicy łącznie. Korespondencję, niezawierającą zobowiązań, rachunki, pokwitowania z odbioru wszelkiej korespondencji, towarów, pieniędzy i należności podpisuje jeden ze wspólników. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Pomiędzy Tomaszem-Edwardem Gruca a małżonką jego Marją-Sianisławą, z domu Puk, nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia 31 stycznia 1915 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXVIII 225: „Helena Łopalewska“ w Warszawie, Marszałkowska 74. Pracownia kołder i bielizny oraz sklep pościelowy. Istnieje od 1927 r. Właścicielka Helena Łopalewska z Warszawy.

R. H. A XXVIII 226: „Galanteria“ Łaja Judka w Warszawie, Czerniakowska 181. Drobna sprzedaż galanterji. Istnieje od 1929 r. Właścicielka Dwojra-Łaja Juaka z Warszawy. Pomiędzy Chaimem Judką a małżonką jego Dwojra-Łają z domu Slud, nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia 7 czerwca 1929 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXVIII 227: „Fiszel Fiszson“ w Warszawie, Dzika 24. Pracownia obuwi. Istnieje od 1930 r. Właściciel Froim-Fiszel Fiszson z Warszawy.

R. H. A XXVIII 228: „Icchok Marynower“ w Warszawie, Gęsia 7-a. Drobna sprzedaż przyborów krawieckich. Istnieje od 1930 r. Właściciel Icchok Marynower z Warszawy.

R. H. A XXVIII 229: „Norbert Tarnopolski“ w Warszawie, S-to Krzyska 46. Drobna sprzedaż manufaktury. Istnieje od

1927 r. Właściciel Norbert Tarnopolski z Warszawy. Pomiędzy właścicielem firmy a małżonką jego Libą, z domu Finklesztejn, nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia 16 stycznia 1930 r. ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXVIII 230: „B. Lichtenbaum“ w Warszawie, Kramy Nałewkowskie. Detaliczna sprzedaż papieru. Istnieje od 1910 r. Właściciel Benjamin Lichtenbaum z Warszawy.

R. H. A XXVIII 231: „Izrael-Chaim Nachsztern“ w Warszawie, Gęsia 30. Drobna sprzedaż towarów folkowych. Istnieje od 1930 r. Właściciel Izrael-Chaim Nachsztern z Warszawy.

R. H. A XXVIII 232: „Skład Gramofonów, Płyty i Instrumentów Muzycznych Uron-Juda Gercwoi“ w Warszawie, Nałewki 85. Sprzedaż i montowanie gramofonów, ich części, płyt oraz instrumentów muzycznych. Właściciel Uron-Juda Gercwoi z Warszawy.

R. H. A XXVIII 234: „Zakłady Przemysłowe L. Didier i S. Wojciechowski“ w Warszawie, Konopacka 19. Prowadzenie przedsiębiorstwa przemysłowego wyrobów żelaznych. Wspólnicy: Ludwik Didier, Stanisław Wojciechowski, oboje z Warszawy. Spółka firmowa rozpoczęła czynności dnia 13 kwietnia 1930 r. Do reprezentowania spółki upoważnieni są oboje wspólnicy. Weksle, czeki, prokury, akty nabycia i zbycia i obciążenia majątku nieruchomości podpisują oboje wspólnicy łącznie. Umowy na dostawy i roboty oraz wszelkie inne umowy, korespondencję, pokwitowania z odboru należności, pieniędzy za przekazami, przesyłek i towarów podpisuje każdy ze wspólników samodzielnie. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy.

R. H. A XXVIII 235: Wytwórnia Elektromagnetyczna „Wu-Em“ Stanisław Wojciechowski i S-ka w Warszawie, Grzybowska 43. Prowadzenie przedsiębiorstwa wyrobów elektrycznych. Wspólnicy: Stanisław Wojciechowski, Ludwik Didier, oboje z Warszawy. Spółka firmowa rozpoczęła czynności dnia 15 kwietnia 1930 r. Do reprezentowania spółki upoważnieni są oboje wspólnicy. Weksle, indosy, zya, czeki, prokury, akty nabycia, zbycia i obciążenia majątku nieruchomości podpisują oboje wspólnicy łącznie. Umowy na dostawy i roboty oraz wszelkie inne umowy, korespondencję, pokwitowania z odbioru wszelkich należności, pieniędzy za przekazami, przesyłek i towarów podpisuje każdy ze wspólników samodzielnie. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy.

R. H. A XXVIII 236: „Warszawska Fabryka Trykotaży Motek Iberklajd w Warszawie, Chłodna 27. Istnieje od 1930 r. Właściciel Motek Iberklajd z Warszawy. Pomiędzy właścicielem firmy a małżonką jego Heleną, z domu Tondowska, nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia 18 maja 1920 r. ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXVIII 237: „Nuchim Halbersztadt“ w Warszawie, Niska 40/42. Drobna sprzedaż desek. Istnieje od 1930 r. Właściciel Nuchim Halbersztadt z Warszawy. Pomiędzy właścicielem firmy a małżonką jego Frajdą, z domu Cukier, nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia 13 lipca 1927 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXVIII 238: „Dawid Zagiel“ w Warszawie, S-to Jerska 24. Drobna sprzedaż galanterji i papieru. Istnieje od 1928 r. Właściciel Dawid Zagiel z Warszawy. Pomiędzy właścicielem firmy a małżonką jego Goidą-Itą, z domu Wajnsztok, nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia 4 marca 1930 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXVIII 239: „Buro Techniczne Wacław Pohorecki i Bronisław Błaszczyk“ w Warszawie, Koszykowa 30 m. 9. Zakładanie instalacji centralnego ogrzewania, kanali-

zacji, wodociągów, gazu świetlnego, oraz urządzeń pralni mechanicznych, suszarni i aparatur dezynfekcyjnych. Wspólnicy: Wacław Pohorecki i Bronisław Błaszczyk, obaj z Warszawy. Spółka firmowa rozpoczęła czynności dnia 3 kwietnia 1930 r. Do reprezentowania spółki upoważnieni są obaj wspólnicy. Wszelkie asygnaty, czeki, weksle i indosy podpisują obaj wspólnicy łącznie. Umowy z dostawcami i odbiorcami, wszelkie wogóle umowy na wykonywanie robót, pokwitowania z odbioru wszelkiego rodzaju korespondencji, ładunków i przesyłek podpisuje każdy ze wspólników samodzielnie. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Akty nabycia, zbycia i obciążenia nieruchomości winny być zawierane przez obojgu wspólników.

R. H. A XXVIII 240: „Dacha Frenkiel” w Warszawie, Sienna 92. Drobna sprzedaż artykułów spożywczych. Istnieje od 1929 r. Właścicielka Dacha-Ides Frenkiel z Warszawy. Pomiedzy Fa'wuszem vel Fajbuszem Frenklem a małżonką jego Dacha-Ides, z domu Rotenberg, nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia 7 maja 1929 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXVIII 241: „Hudes Zylbersztejn” w Warszawie, Nowolipie 36. Wytwórnia trykotaży. Istnieje od 1930 r. Właścicielka Hudes Zylbersztejn z Warszawy.

R. H. A XXVIII 242: „Un'on” B-cia Rabinowicz i Matecki w Warszawie. Karmelicka 26 m. 12. Prowadzenie sklepu manufaktury i konfekcji. Wspólnicy: Dawid Rabinowicz, Jakób Rabinowicz, Sender Rabinowicz, Abram Matecki, wszyscy z Warszawy. Spółka firmowa rozpoczęła czynności dnia 18 marca 1930 r. Do reprezentowania spółki upoważnieni są wszyscy wspólnicy. Wszelkie umowy, akty, pełnomocnictwa, weksle, żyra na wekslach, czeki, akcenty i wszelkie zobowiązania podpisują dwaj wspólnicy łącznie. Korespondencje, niezawierające zobowiązań, pokwitowania z odbioru pieniędzy korespondencji podpisuje każdy ze wspólników samodzielnie. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy.

R. H. A XXVIII 243: Parowa Fabryka Mydeł „Parowóz” Bracia Laks w Warszawie. Burakowska 9. Wyrób mydeł. Wspólnicy: Ch'ł Laks, Abram Laks obaj z Warszawy. Spółka firmowa rozpoczęła czynności dnia 26 grudnia 1929 r. Do reprezentowania spółki upoważnieni są obaj wspólnicy. Wszelkie zobowiązania, umowy, weksle i czeki podpisują obaj wspólnicy łącznie. Korespondencje, niezawierające zobowiązań, pokwitowania z odbioru korespondencji, przesyłek i towarów podpisuje jeden ze wspólników. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Pomiedzy Abramem Laksem a małżonką jego Gustawą, z domu Rajzensztadt, nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia 4 stycznia 1930 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXVIII 244: „Leśa” Chuna Lewin i S-ka w Warszawie, Nałewki 29. Wytwórnia nantofli. Wspólnicy: Chuna Lewin Aron Gutwurcel obaj z Warszawy. Spółka firmowa rozpoczęła czynności dnia 10 października 1929 r. Do zastępowania spółki wobec władz i osób upoważnieni są obaj wspólnicy. Weksle, pełnomocnictwa i wogóle wszelkiego rodzaju zobowiązania podpisują obaj wspólnicy łącznie. Pokwitowania z odbioru wszelkiego rodzaju korespondencji, przesyłek, towarów i dokumentów podpisuje jeden ze wspólników. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Pomiedzy Chuna Lewinem i Aronem Gutwurcelem a małżonkami ich nastąpiły układy na mocy intercyzy, ustalające wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXVIII 245: „Eljasz Garbar” w Warszawie, Nałewki 14. Sprzedaż białizny i trykotaży. Istnieje od 1930 r. Właściciel Eljasz Garbar z Warszawy. Pomiedzy właścicielem firmy a małżonką jego Chają Surą, z domu Goldberg,

nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia 2 stycznia 1904 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXVIII 248: „Samuel Lusk'n” w Warszawie, Nałewki 27. Sprzedaż towarów lokciowych. Istnieje od 1930 r. Właściciel Szmul vel Samuel Lusk'n z Warszawy. Pomiedzy właścicielem firmy a małżonką jego Genią z domu Barakana nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia 29 października 1903 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXVII 62: „Herman Moronow'cz” w Warszawie, Krolewska 35. Na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Hübnerem w Warszawie dnia 3 kwietnia 1930 r. za nr. 543 całe przedsiębiorstwo z aktywami i pasywami wniesione zostało do nowon powstałej spółki pod firmą: „B'uro Sprzedaży Zrzeszonych Fabryk Ceramiczno-Sanitarnych „Centrosant” Herman Moronowicz i S-ka”.

R. H. A XXV 98: „Władysław Krauze i S-ka, Przemysł Drzewny” w Warszawie, Kapucyńska 5. Przedsiębiorstwo zostało zlikwidowane.

R. H. A XXVI 182: „Ludwik Pietka i Spółka” w Warszawie, Warecka 9. Prokura Wacława Niecieniewiczza ustała.
R. H. A XXVI 366: „Hersz Goldgran” w Warszawie, S-to Jerska 16. Firma brzmi: „Hersz - Lejb Goldgran”.

R. H. A XXIV 57: Pierwsza Warszawska Fabryka Korków „Warkor” J. Langleben i S-ka w Warszawie, Chłodna 5. Spadkobiercy Izraela Langlebena: Ewa Freicheiter, Adolf Langleben, nieletnia Frania Langleben, wdowa Małka vel Malwina Langleben, Sara Gruber, wszyscy z Warszawy. Wspólnik Izrael Langleben zmarł. Spółka trwa nadal między Herszlem Lemkowiczem a spadkobiercami Izraela Langlebena. Na mocy uchwały Rady Familijnej z dnia 7 maja 1929 r., zatwierdzonej przez Sad Okręgowy w Warszawie dnia 3/4 lipca 1929 r. Nr. 2224 29 (Wydział XI), oraz aktów, zeznanych przed notariuszami w Warszawie: Landau dnia 12 kwietnia 1929 r. za Nr. 535 i Jamonttem dnia 13 maja 1929 r. za Nr. 2123, do zastępowania spadkobierców Izraela Langlebena w spółce upoważniony został Adolf Langleben z uprawnieniami w zakresie, jaki przysługiwał zmarłemu wspólnikowi.

R. H. A XXIII 85: „Dom Hand'owy Józef M. Ferster” w Warszawie, Kredytowa 6. Siedziba firmy mieści się obecnie przy ulicy Rysiej 1. Wp's powyższy w dniu 15 kwietnia 1930 r. uzupełniony został dopełnieniem: Właściciel Józef-Majer Ferster.

R. H. A XXIII 168: „Dawid Lifszyc i Synowie” w Warszawie, Nałewki 40. Wyrokiem Sadu Okręgowego w Warszawie z dnia 29 listopada 1929 r. firmie: „Dawid Lifszyc i Synowie” w osobach Borysa Lifszyc, Samuela Lifszyc, Zofji Lifszycówny, Klary Gotsdankerowej i Rebeki Pułkerowej, jako sukcesorów Dawida Lifszyc, ogłoszona została upadłość. Sędzią komisarzem masy upadłości mianowany został sędzia handlowy Wacław Brun, kuratorem zaś adwokat Tadeusz Wróblewski z Warszawy.

R. H. A XXII 470: „Trykot Polski Henryk Żółtowski” w Warszawie, Marszałkowska 71. Przedsiębiorstwo przestało istnieć.

R. H. A XXI 118: „Przewodnik Przemys'u i Hand'u P-łsk'iego, właściciel Roman Skwarczewski” w Warszawie, S-to Krzyska 15. Prokura Zygmunta Weinkranca ustała.

R. H. A XXI 489: „K. Zawadzki i S-ka” w Warszawie, Rejtana 3. Siedziba spółki mieści się obecnie przy ul. Zielnej 15, m. 1. Fabryka i składy przy ul. Rejtana 3.

R. H. A XX 347: „Chaim Kitajewicz i S-ka” w Warszawie, Nalewki 15. Na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Miszewskim w Warszawie dnia 16 kwietnia 1930 r. za Nr. 2588, spółka została rozwiązana.

R. H. A XVIII 169: „Grand-Hotel — Spadkobiercy” w Warszawie, Chmielna 5. Prowadzona przy hotelu restauracja została zlikwidowana. Aleksandra ze Smolikowskich Pohorecka zmarła. Spadkobiercami jej są: Marija-Teresa Jabłońska, Bronisława-Justyna Chałupczyńska, Jadwiga-Aniela Pohorecka, wszystkie z Warszawy. Zofja-Julja Łuniewska w majątku Gnojno, woj. kieleckie, Helena-Walerja Celińska w majątku Korytków, woj. kieleckie, Kazimierz Pohorecki w majątku Cichoburz, pow. hrubieszowski, Władysław Pohorecki z Hrubieszowa. Pełnomocnictwo Bolesława Myło zostało odwołane.

R. H. A XVIII 227: „B-cia Garbar” w Warszawie, Nalewki 14. Na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Miszewskim w Warszawie dnia 26 kwietnia 1930 r. za Nr 2744, spółka została rozwiązana, przedsiębiorstwo zlikwidowane.

R. H. A XVI 1: „Oskars Lehmwalds” w Warszawie, Królewska 16. Firma brzmi: „Oskar Lehmwald”. Oskar Lehmwald zamieszkuje obecnie na Placu Napoleona 6 w Warszawie.

R. H. A XV 81: „Huta Szklana Leon Chwalbiński i S-ka w Będzinie”. Zarząd w Warszawie, Chmielna 27. Na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Olszewskim w Warszawie dnia 8 listopada 1923 r. za Nr. 4736, Leopold Skulski ze spółki wystąpił, cedując swój udział na rzecz Leona Chwalbińskiego.

R. H. A XIV 138: „Herman Zysserman” w Warszawie, Solna 1. Siedziba firmy mieści się obecnie przy ulicy Królewskiej 20.

R. H. A IX 149 (A XXVIII 187): „Towarzystwo Komandytowe Haerberle i Spółka” w Grodzisku - Mazowieckim. Wspólnik Maksymilian Marski zmarł.

R. H. A G. 92: „M. Grünberg” w Warszawie, Nalewki 15. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dn. 7 stycznia 1930 r. Mozesowi Grünbergowi udzielono odroczenia wypłat na termin trzymiesięczny od daty wyroku. Sędzią komisarzem mianowany został sędzia handlowy Witold Prądzyński, nadzorcą sądowym adwokat Włodzimierz Borzęcki z Warszawy, Marszałkowska 95. Do prowadzenia przedsiębiorstwa nadzór sądowy upoważnił Mozes Grünberga.

R. H. A Ż. 3: „Apteka W. Żółtowskiego, dzierżawczyni Helena Żółtowska - Rymgajło” w Warszawie, Dzika 23. Na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Szymańskim w Warszawie dnia 25 lipca 1929 r. za Nr. 1599, przedsiębiorstwo sprzedane zostało Juljuszowi Kijewskiemu, który nadal prowadzi takowe jednoosobowo pod firmą: „Juljusz Kijewski”.

R. H. A XXVIII 297: „Antoni - Franciszek Brzozowski” w Warszawie, Nowy Świat 49. Warsztat stolarski i sprzedaż mebli. Istnieje od 1929 r. Właściciel Antoni - Franciszek Brzozowski z Warszawy.

B. — SPÓŁKI AKCYJNE I Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ

WPISY GŁÓWNE.

R. H. B XLVII 6793: „Szyfropol — Cement”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością. Siedziba spółki w War-

szawie, Hoża 48. Celem spółki jest handel wszelkimi artykułami przemysłowo - budowlanymi i technicznymi. Kapitał zakładowy zł 250.000, podzielony na 12.500 udziałów, całkowicie gotowizną wpłacony. Naum Menn z Warszawy jako jedyny zarządca zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy, samodzielnie podpisując firmę pod jej stemplem. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Paszkowskim w Warszawie dnia 11 kwietnia 1930 r. za Nr. 823, na czas nieograniczony.

Wciągnięto w dn. 16 kwietnia 1930 r.

R. H. B XLVII 6794: „Poneli Champagne Rheims”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością. Siedziba spółki w Warszawie, Nowolipki 25. Celem spółki jest prowadzenie wytwórni win owocowo - rodzynekowych oraz musujących. Kapitał zakładowy zł 5.000, podzielony na 10 udziałów, całkowicie gotowizną wpłacony. Zarządcami są: Izaak Winderberg, Aron Miodownik, obaj z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Wszelkie umowy, zobowiązania, weksle żyra na wekslach podpisują obaj zarządcy łącznie. Korespondencję, niezawierającą zobowiązań, pokwitowania z odbioru wszelkiego rodzaju korespondencji, przesyłek i ładunków podpisuje każdy z zarządców samodzielnie. Kwitowanie z odbioru pieniędzy i weksli należy do Izaaka Winderberga. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Jasińskim w Warszawie dnia 30 grudnia 1929 r. za Nr. 2753, na czas do dnia 31 grudnia 1932 r., z warunkiem automatycznego przedłużania na dalsze trzyletnie okresy, o ile na sześć miesięcy przed upływem terminu jeden ze współników nie zawiadomi pozostałego notarialnie o chęci rozwiązania spółki.

Wciągnięto w dn. 17 kwietnia 1930 r.

R. H. B XLVII 6796: „Radjo - Film”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością. Siedziba spółki w Warszawie, Al. Jerozolimskie 41. Celem spółki jest prowadzenie biura filmowego, kupno, sprzedaż, wynajem filmów, kupno prowadzenie, wynajem kinematografów, fabrykacja filmów i wszelkie czynności w zakresie branży filmowej wchodzących. Kapitał zakładowy zł 5.000, podzielony na 50 udziałów, całkowicie gotowizną wpłaconych. Zarządcami są: Bolesław Grynbaum, Jan Poznański, obaj z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Weksle, żyra, czeki, pełnomocnictwa i wszelkie zobowiązania podpisują obaj zarządcy łącznie lub prokurent samodzielnie. Prokury podpisują obaj zarządcy łącznie. Pokwitowania z odbioru korespondencji, towarów, przesyłek, przekazów pocztowych i ładunków podpisuje każdy z zarządców samodzielnie. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Olszewskim w Warszawie dnia 20 stycznia 1930 r. za Nr. 78, na czas nieograniczony.

Wciągnięto w dn. 23 kwietnia 1930 r.

R. H. B XLVII 6799: „Kina „Pan” i „Capitol”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością. Siedziba spółki w Warszawie, Marszałkowska 125. Celem spółki jest objęcie i dalsze prowadzenie kin: „Pan”, mieszczącego się przy ul. Nowy-Świat 40, i „Capitol” — przy ul. Marszałkowskiej 125. Kapitał zakładowy zł 15.000, podzielony na 100 udziałów całkowicie gotowizną wpłacony. Zarządcami są: Emilja-Laura Hochman, Albin Fleischman, oboje z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Weksle, żyra na nich, umowy, czeki, prokury, plenipotencje i wogóle wszelkie zobowiązania podpisują oboje zarządcy łącznie. Pokwitowania z odbioru wszelkich należności, korespondencji, przekazów pieniężnych, ładunków i towarów podpisuje każdy z zarządców samodzielnie. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Nowickim w Warszawie dnia 25 marca 1930 r. za Nr. 437, na czas nieograniczony.

Wciągnięto w dn. 25 kwietnia 1930 r.

K. H. B XLVII 6800: „Zakłady Drukarskie „Helikon”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością. Siedziba spółki w Warszawie, Elektoralna 25. Celem spółki jest prowadzenie drukarni i litografji. Kapitał zakładowy zł 6.000, podzielony na 100 udziałów, całkowicie gotowizną wpłacony. Zarządcami są: Tadeusz Kojer, Zygmunt Koziarkiewicz, Wacław Ciecierski, Eugeniusz Dobrzański, wszyscy z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Weksle, czeki, prokury, pełnomocnictwa, umowy prywatne i notarialne i wszelkie zobowiązania podpisują dwaj zarządcy łącznie. Wszelką korespondencję, pokwitowania z odbioru pieniędzy i towarów podpisuje jeden z zarządców. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Sulcowskim w Warszawie dnia 2 grudnia 1929 r. i 10 stycznia 1930 r. za Nr. 1593 i 51, na czas do dnia 1 stycznia 1933 r., z warunkiem automatycznego przedłużania na dalsze trzyletnie okresy, o ile przed upływem terminu jeden ze współników nie zawiadomi pozostałych listem poleconym o chęci wystąpienia ze spółki.

Wciągnięto w dn. 26 kwietnia 1930 r.

R. H. B XLVII 6801: „Chemika”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością. Siedziba spółki w Warszawie, Długa 31. Celem spółki jest prowadzenie wytwórni masy walcowej, odlewni walców drukarskich i wytwarzanie przetworów chemicznych oraz wyrobów do przemysłu drukarskiego służących. Kapitał zakładowy zł 15.000, podzielony na 15 udziałów. Zł 5.000 wniesione wkładem rzeczowym, pozostałe zł 10.000 wpłacono gotowizną. Zarządcami są: Albin Pieczarski, Antoni Burian, obaj z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Wszelkie zobowiązania, weksle, akty hipoteczne, notarialne, pełnomocnictwa i prokury podpisują obaj zarządcy łącznie. Pokwitowania z odbioru korespondencji, przesyłek i towarów podpisuje jeden z zarządców. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Hettlingerem w Warszawie dnia 10 kwietnia 1930 r. za Nr. 1733, na przeciąg lat trzech od daty wpisania do rejestru handlowego, z warunkiem automatycznego przedłużania na dalsze jednoroczne okresy, o ile na sześć miesięcy przed upływem terminu jeden ze współników nie zawiadomi pozostałego listem poleconym o chęci wystąpienia ze spółki.

Wciągnięto w dn. 29 kwietnia 1930 r.

R. H. B XLVII 6803: „Biuro Techniczne Stankiewicz i Nowak Inżynierowie Architekci”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością. Siedziba spółki w Warszawie, Żelazna 38. Celem spółki jest prowadzenie wszelkiego rodzaju handlu materiałami i artykułami budowlanymi. Kapitał zakładowy zł 180.000, podzielony na 180 udziałów. Zł 76.000 wpłacono gotowizną, pozostałe zł 104.000 wniesiono wkładem rzeczowym. Zarządcami są: inż. Henryk Stankiewicz, inż. Bohdan Nowak, obaj z Warszawy. Zastępca: inż. Czesław Stankiewicz z Poznania. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Wszelkie zobowiązania pieniężne, weksle, żyra na wekslach, czeki, umowy, akty, kontrakty, pełnomocnictwa i prokury podpisują dwaj zarządcy łącznie lub jeden z zarządców łącznie z zastępcą. Korespondencje, niezawierającą zobowiązań, rachunki, pokwitowania z odbioru towarów, korespondencji, pieniędzy i należności podpisuje jeden z zarządców lub zastępca samodzielnie. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Dembińskim w Warszawie dnia 15 października 1929 r. za Nr. 1842, na czas nieograniczony.

Wciągnięto w dn. 1 maja 1930 r.

R. H. B XLVII 6804: „Towarzystwo dla Handlu i Przemysłu „Technostandard” „Bracia Menn”, Spółka Akcyjna. Siedziba spółki w Warszawie, Hoża 48. Celem spółki jest przejęcie i dalsze prowadzenie i rozwój istniejącej w Warszawie spółki pod firmą: „Szyferpol”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Kapitał zakładowy zł 500.000, podzielony na 5.000 akcji. Zł 250.000 wpłacono gotowizną, pozost-

stałe zł 250.000 wniesiono wkładem rzeczowym. Zarząd stanowią: Abram Menn z Warszawy, Tadeusz Filippi z Krakowa, Ignacy Grafman z Katowic. Zarząd zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy. Wszelką korespondencję w imieniu spółki podpisuje jeden członek zarządu. Weksle, prokury, pełnomocnictwa, umowy, kontrakty, akty hipoteczne i notarialne, pisma z żądaniem zwrotu sum z instytucji kredytowych podpisują dwaj członkowie zarządu. Czeki na rachunek bieżący wymagają podpisu osoby upoważnionej do tego przez uchwałę zarządu. Do odbierania z poczty pieniędzy, posyłek i dokumentów dostateczny jest podpis jednego członka zarządu lub osoby przez zarząd upoważnionej. Spółka Akcyjna powstała na mocy statutu, zeznanego przed notariuszem Paszkowskim w Warszawie dnia 11 kwietnia 1930 r. za Nr. 819. Akt organizacyjny zeznany został w tymże dniu i przed tymże notariuszem za Nr. 820.

Wciągnięto w dn. 2 maja 1930 r.

R. H. B XLVII 6807: „Stal Böhlera Biuro Sprzedaży Koncernu Böhlera”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością. Siedziba spółki w Warszawie, 5-to Krzyska 25. Celem spółki jest: a) handel żelazem, stalą i wyrobami z tych materiałów oraz handel wszelkiego rodzaju przedmiotami potrzebnymi w przemyśle, b) wytwarzanie artykułów przemysłu żelaznego, stalowego, maszynowego oraz zakładanie, nabywanie, dzierżawienie w tym celu wszelkiego rodzaju zakładów i prowadzenie tychże zakładów. Kapitał zakładowy zł 42.000, podzielony na 42 udziały, całkowicie gotowizną wpłacony. Zarządcami są: Alojzy Linhart, dr. Karol Planer, obaj z Wiednia. Jerzy Urbański z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Firmę spółki pod jej stemplem podpisują dwaj zarządcy łącznie lub jeden z zarządców łącznie z prokurentem lub też dwaj prokurenci łącznie. Juljuszowi Mandelbrodowi z Warszawy udzielono łącznej prokury. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Hettlingerem w Warszawie dnia 23 kwietnia 1930 r. za Nr. 1909, na czas nieograniczony.

Wciągnięto w dn. 7 maja 1930 r.

R. H. B XLVII 6833: „Polska Wytwórnia Pończosznicza”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością. Siedziba spółki w Warszawie, Żelazna 95-a. Celem spółki jest produkcja i handel wyrobami pończoszniczymi i trykotażowymi, jakoteż wszystkimi artykułami branż pokrewnych. Kapitał zakładowy zł 100.000, podzielony na 1.000 udziałów, całkowicie wpłacony. Zarządcami są: Edmund Boboli, Antoni Zubrewicz, Majer Silberberg, Maurycy Szenberg, wszyscy z Warszawy, Leon Rynek z Kalisza. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Weksle, żyra, umowy, akty notarialne i hipoteczne, pełnomocnictwa i wszelkie zobowiązania podpisują trzej zarządcy łącznie lub trzej prokurenci łącznie. Prokury podpisują trzej zarządcy łącznie. Wszelką korespondencję i czeki podpisują dwaj zarządcy lub dwaj prokurenci łącznie. Pokwitowania z odbioru korespondencji, pieniędzy, posyłek, dokumentów i towarów podpisuje jeden z zarządców. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Wyzierzawianie całkowitych przedsiębiorstw, jakoteż maszyn, nabywanie, zbywanie lub zastaw ruchomości i nieruchomości należy do zarządu. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Hubnerem w Warszawie dnia 14 stycznia 1930 r. za Nr. 224, na czas do dnia 1 stycznia 1940 roku.

Wciągnięto w dn. 19 maja 1930 r.

R. H. B XLVII 6842: „Fabryka Wyrobów Żelaznych i Odlewnia Metali „Syrena”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością. Siedziba spółki w Warszawie, Towarowa 40. Celem spółki jest rozszerzenie i dalsze prowadzenie przedsiębiorstwa istniejącego dotychczas pod firmą: „Warsztaty Mechaniczne i Odlewnia Metali „Syrena” Leokadja Łopieńska”. Kapitał zakładowy zł 30.000, podzielony na 30 udziałów, całkowicie wniesiony wkładem rzeczowym. Zarządcami są: Leokadja Łopieńska w Warszawie Leon - Konrad Wiatrowski we Włochach pod Warszawą. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy.

Weksle, żyra, czeki, prokury, pełnomocnictwa, umowy, kontrakty, akty hipoteczne i notarialne oraz wszelkie zobowiązania podpisują oboje zarządcy łącznie. Korespondencja, niezawierająca zobowiązań, pokwitowania z odbioru wszelkiego rodzaju korespondencji podpisuje każdy z zarządców samodzielnie. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Szymańskim w Warszawie dnia 19 marca 1930 r. za Nr. 820, na czas do dnia 19 marca 1935 r., z warunkiem automatycznego przedłużania na dalsze pięcioletnie okresy, o ile na sześć miesięcy przed upływem terminu jeden ze współników nie zawiadomi pozostałego notarialnie o chęci rozwiązania spółki.

Wciągnięto w dn. 20 maja 1930 r.

R. H. B. XLVI 6719: „Bank dla Handlu i Przemysłu w Warszawie”. Spółka Akcyjna. Siedziba spółki w Warszawie, ul. Traugutta 6/8. Oddziały: Oddział Centralny: Warszawa, Traugutta 6/8. Oddział w Siedlcach. Agentury: w Brześciu n/Bugiem, Lublinie, Łodzi Łukowie, Równem, Włocławku Żyrardowie. Celem spółki jest prowadzenie operacji w par. 12 — 21 włącznie Statutu Banku wymienionych. Kapitał zakładowy w dotychczas wynuszczonych emisjach akcji wynosi zł 8 000.000 (osiem milionów), podzielonych na 80.000 sztuk akcji po zł 100 nominalnej wartości każda, z których 25 139 szt. akcji XIV emisji stanowią akcje uprzywilejowane w sposób szczegółowo wyłożony w postanowieniu Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dnia 5 października 1929 r., ogłoszonym w Nr. 231 i 232 „Monitora Polskiego” z dn. 7 i 8 października 1929 r. Rade Banku stanowią: Leo Anker z Gdańska, Albert d'Aubigny, Feliks Berthelot, Franciszek Combes, Marius Coftavoz, Maurycy Flaum, wszyscy z Paryża. Antoni Jurkowski, Antoni Kamiński, Stanisław Krosnowski, wszyscy z Warszawy, Wiktor Mary z Paryża, Mieczysław Mysłowski z Warszawy, Paweł Sauvaŕe z Paryża. Józef Weŕner, Wacław Wiślicki, obaj z Warszawy. Dyrekcję stanowią: Korzeniecki Kazimierz, Urbański Tadeusz, Chorowicz Jan, wszyscy trzej z Warszawy. Dyrekcja zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy. Akty, umowy i dokumenty, nie wyłączając hipotecznych, oraz uciążnienia będą podpisywane nieinaczej jak we dwie łącznie osoby, a mianowicie za Centrale, Oddziały i Agentury, bądź łącznie przez dwóch członków Dyrekcji, bądź przez jednego z członków Dyrekcji i przez jednego z prokurentów Dyrekcji. Za poszczególne Oddziały względnie Agentury podpisywać będą łącznie dwaj prokurenci danego Oddziału, wszakże w tej liczbie dwóch podpisów w stosunku do każdego Oddziału względnie do każdej Agentury musi być podpis tego prokurenta, którego podpis jest jak to zaznaczone niżej dla danego Oddziału względnie Agentury niezbędny. Z łącznej liczby dwóch podpisów niezbędnych dla danego Oddziału względnie dla danej Agentury podpis może być zastąpiony przez podpis jednego z członków bądź z prokurentów Dyrekcji. Za wiatkiem aktów notarialnych i hipotecznych wszystkie podpisy winny figurować pod stemplem firmowym. Udzielono prokurę dla Centrali, Oddziałów i Agentur: wicedyrektorowi Witalisowi Michałskiemu, wicedyrektorowi Feliksowi Tomaszewskiemu Celinie Borstemowej, którzy są prokurentami Dyrekcji Oddziału Centralnego: Józefowi Kamińskiemu. Z łącznej liczby dwóch podpisów niezbędnym jest podpis członka Dyrekcji bądź jednego z prokurentów Dyrekcji. Dla Oddziału w Siedlcach: Misiakowi Władysławowi, Michałowskiemu Zbigniewowi, Bialeckiemu Leonowi. Z łącznej liczby dwóch podpisów niezbędnym jest podpis Misiaka Władysława, który jest zarządzającym Oddziałem, lub jednego z członków oraz prokurentów Dyrekcji. Dla Agentury w Brześciu n/Bugiem: Zatwardowiczowi Aleksandrowi, Forbichlerowi Albertowi. Z łącznej liczby dwóch podpisów niezbędny jest podpis Zatwardowicza Aleksandra prokurenta, który jest zarządzającym Agentura, lub jednego z członków oraz prokurentów Dyrekcji. Dla Agentury w Lublinie: Rotowi Zygmuntowi, Danowskiemu Zygmuntowi. Z łącznej liczby dwóch podpisów niezbędny jest podpis Rota Zygmunta prokurenta, który jest zarządzającym Agentura lub jednego z członków oraz prokurentów Dyrekcji. Dla Agentury w Łodzi: Czeliickiemu Marcelemu. Z łącznej liczby dwóch

podpisów niezbędny jest podpis Czeliickiego Marcelęgo prokurenta, który jest zarządzającym Agentura, lub jednego z członków oraz prokurentów Dyrekcji. Dla Agentury w Łukowie: Wiciejewskiemu Antoniemu. Z łącznej liczby dwóch podpisów niezbędny jest podpis Wiciejewskiego Antoniego prokurenta, który jest zarządzającym Agentura, lub jednego z członków oraz prokurentów Dyrekcji. Dla Agentury w Równem: Filipowiczowi Władysławowi, Pieniżkowi Maksymilianowi. Z łącznej liczby dwóch podpisów niezbędny jest podpis Filipowicza Władysława prokurenta, który jest zarządzającym Agentura, lub jednego z członków oraz prokurentów Dyrekcji. Dla Agentury we Włocławku: Zietarskiemu Janowi. Z łącznej liczby dwóch podpisów niezbędny jest podpis Zietarskiego Jana prokurenta, który jest zarządzającym Agentura, lub jednego z członków oraz prokurentów Dyrekcji. Dla Agentury w Żyrardowie: Borowskiemu Władysławowi, Niedzielskiemu Aleksandrowi. Z łącznej liczby dwóch podpisów niezbędny jest podpis Borowskiego Władysława prokurenta, który jest zarządzającym Agentura, lub jednego z członków oraz prokurentów Dyrekcji. Spółka Akcyjna. Statut jej zatwierdzony został ukazem cesarskim z dn. 29 października 1909 r., częściowa zaś zmiana tegoż zatwierdzona została przez Ministra Finansów z dn. 28 stycznia 1913 r. Obecnie obowiązującym jest statut zatwierdzony przez Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu, opublikowany w Nr. 5 „Monitora Polskiego” z dnia 7 stycznia 1922 r., wraz ze zmianami, ogłoszonymi w „Monitorze Polskim” w Nr. 67 z dnia 22 marca 1923 r., w Nr. 215 z dn. 22 września 1923 r., w Nr. 171 z dnia 23 lipca 1925 r., w Nr. 194 z dnia 24 sierpnia 1925 r., Nr. 300 z dn. 29 grudnia 1925 r., Nr. 295 z dn. 22 grudnia 1928 r., Nr. 231 z dn. 7 października 1929 r., Nr. 232 z dn. 8 października 1929 r. Na zasadzie art. 27 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości o Rejestrze Handlowym („Dz. Pr. P. P.” Nr. 37/1919 r. poz. 279) wszystkie dotychczasowe wpisy w R. H. B. XXVI 4441 zostały skasowane.

Wciągnięto w dn. 7 marca 1930 r.

R. H. B. XLVII 6723: „Warszawska Spółka Handlu Towarami Antycznymi”. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością. Siedziba Spółki w Warszawie Leszno 3. Celem spółki jest prowadzenie i rozwój produkcji oraz handlu towarami antycznymi i wszelkimi artykułami z branży technicznej, chemicznej, farmaceutycznej, kosmetycznej na rachunek własny i komisowo, jak również prowadzenie zakładów fabrycznych, laboratoriów, hurtowni, wytwórni, składnic i sklepów tym celom odpowiadających. Kapitał zakładowy zł 40.000, podzielony na 400 udziałów. Zł 30 000 wpłacono gotówką, pozostałe zł 10.000, wniesiono wkładem rzeczowym. Zarządcami są: Wit Zdankowski Wiktor Rozpedzichowski, Edward Gobiec, wszyscy z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Wszelkiego rodzaju umowy, zobowiązania, prokury, weksle, czeki i wszelkie zamówienia towarowe, przekraczające normę i sumę przez zarząd ustaloną, podpisuje Edward Gobiec łącznie z jednym z pozostałych zarządców. Korespondencje, niezawierające zobowiązań, pokwitowania z odbioru korespondencji, przekazów należności towarów, ładunków i przesyłek podpisuje jeden z zarządców. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Zembruskim w Warszawie dnia 18 stycznia i 1 marca 1930 r. za Nr. 60 i 255 na przeciąg lat pięciu z warunkiem automatycznego przedłużania na dalsze trzyletnie okresy, o ile na sześć miesięcy przed upływem terminu jeden ze współników nie zawiadomi pozostałych o chęci wystąpienia ze spółki.

Wciągnięto w dn. 11 marca 1930 r.

R. H. B. XLVII 6740: „Francuska Spółka Akcyjna Przemysłu Drzewnego „La Forestiere”. Siedziba spółki w Warszawie, Topolowa 2 m. 14. Celem spółki jest zakładanie, nabywanie, wydzierżawianie i eksploatacja wszelkiego rodzaju fabryk obróbek drzewa oraz handel wyrobami drzewnymi. Na działalność w Państwie Polskiem przeznaczony jest kapitał w sumie 250 000 franków francuskich. Przedstawicielami spółki w Państwie Polskiem są: Roger-Leon William Mähl i Wacław Walter, obaj z Warszawy. Fran-

cuska Spółka Akcyjna działa w Państwie Polskiem na mocy zezwolenia Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu, opublikowanego w Nr. 98 „Monitora Polskiego” z dnia 28 kwietnia 1924 r

Wciągnięto w dn. 17 marca 1930 r

R. H. B XLVII 6761: „Hel-Studio” Wytwórnia Filmów Krajowych”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością. Siedziba spółki w Warszawie, Ordynacka 5, w lokalu Wytwórni Doświadczalnej. Celem spółki jest produkowanie filmów kinematograficznych i handel takowymi, a w szczególności zrealizowania filmu pod tytułem „Dusze w niewoli” Bolesława Prusa. Kapitał zakładowy zł 6.000, podzielony na 60 udziałów, całkowicie gotowizną wpłacony. Zarządcami są: Jerzy-Stanisław Starczewski Leon Trystan vel Wałman, obaj z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Wszelkiego rodzaju umowy, zobowiązania, weksle, czeki, żyra na wekslach, prokury i pełnomocnictwa podpisują obaj zarządcy łącznie. Korespondencje zwykła, niezawierająca zobowiązań pokwitowania z odbioru należności pieniężnych, towarów, przesyłek i wszelkiego rodzaju korespondencji podpisuje jeden z zarządców. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Jamonttem w Warszawie dnia 23 listopada 1929 r. za Nr. 5218 na czas do dnia 1 grudnia 1930 r. z warunkiem automatycznego przedłużania na dalsze jednoroczne okresy, o ile na trzy miesiące przed upływem terminu jeden ze współników nie zawiadomi pozostałych o chęci wystąpienia ze spółki.

Wciągnięto w dn. 31 marca 1930 r.

R. H. B XLVII 6769: „Przedsiębiorstwo Handlowo-Przemysłowe „Peen”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością. Siedziba spółki w Warszawie, Jerozolimska 51. Celem spółki jest prowadzenie interesów handlowych i przemysłowych oraz zastępowania przedsiębiorstw i firm, zarówno krajowych jak i zagranicznych. Kapitał zakładowy zł 20.000, podzielony na 20 udziałów, całkowicie gotowizną wpłacony. Zarządcami są: Antoni Jaroszewicz Michał Malinowski, obaj z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Akty notarialne i hipoteczne, weksle, żyra, czeki, prokury, pełnomocnictwa, akty nabycia, zbycia, wydzierżawiania, obciążania majątku ruchomego i nieruchomości w ogóle wszelkiego rodzaju umowy i zobowiązania podpisują dwaj zarządcy łącznie lub jeden z zarządców łącznie z dyrektorem lub prokurentem. Pokwitowania z odbioru pieniędzy, należności wszelkiego rodzaju korespondencji, towarów i t. p. podpisuje jeden z zarządców, dyrektor lub prokurent samodzielnie. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Chomenko w Warszawie dnia 26 marca 1930 r. za Nr. 302, na czas nieograniczony.

Wciągnięto w dn. 4 kwietnia 1930 r.

R. H. B XLVII 6770: „Józef Pociel i Ska”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością. Siedziba spółki w Warszawie, pl. Grzybowski 3/5. Celem spółki jest prowadzenie drukarni. Kapitał zakładowy zł 16.000, podzielony na 160 udziałów, całkowicie gotowizną wpłacony. Zarządcami są: Józef Pociel z Piastowa, Agata Wyrzykowska, Wiktor Horwath, oboje z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Weksle, żyra na nich, czeki, pteakazy, plenipotencje i wszelkie zobowiązania podpisują dwaj zarządcy łącznie. Rachunki, zamówienia, pokwitowania z odbioru wszelkiej korespondencji, pieniędzy i przesyłek wartościowych podpisuje każdy z zarządców samodzielnie. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Biernackim w Warszawie dnia 22 stycznia 1930 r. za Nr. 106, na czas nieograniczony.

Wciągnięto w dn. 4 kwietnia 1930 r.

R. H. B XLVII 6771: „Dekat”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością. Siedziba spółki w Warszawie, pl. Na-

poleona 4. Celem spółki jest wykonywanie robót dekarskich i izolacyjnych, przeprowadzanie uszczelnień, osuszanie murów, izolacji takowych i temu podobnych. Kapitał zakładowy zł 2.000, podzielony na 100 udziałów, całkowicie gotowizną wpłaconych. Zarządcami są: Cezar vel Cezary Salome, Stanisław Dehnel, obaj z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Firmę spółki pod jej stemplem na wszelkich zobowiązaniach i dokumentach podpisuje każdy z zarządców samodzielnie. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Hübnerem w Warszawie dnia 28 marca 1930 r. za Nr. 500, na czas nieograniczony.

Wciągnięto w dn. 5 kwietnia 1930 r.

R. H. B XLVII 6773: „Warszawska Fabryka Wyrobów Filcowych”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością. Siedziba spółki w Warszawie, Żytnia 23. Celem spółki jest fabrykacja wyrobów filcowych, jakoteż sprzedaż hurtowa i detaliczna wyrobów własnej produkcji. Kapitał zakładowy zł 60.000, podzielony na 60 udziałów, całkowicie gotowizną wpłacony. Zarządcami są: Michał Chwoles, Regina Blich, oboje z Białegostoku. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Wszelkie umowy, zobowiązania, weksle, czeki, indosy, pełnomocnictwa, upoważnienia do odbioru pieniędzy i korespondencje podpisują oboje zarządcy łącznie. Pokwitowania z odbioru wszelkiego rodzaju korespondencji, pieniędzy, towarów i ładunków podpisuje każdy z zarządców samodzielnie. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Jewsejowi Nowikowi z Białegostoku udzielono prokury. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Dylewskim w Warszawie dnia 19 marca 1930 r. za Nr. 421, na przeciąg dwóch lat od daty wpisania do rejestru handlowego, z warunkiem automatycznego przedłużania na czas nieokreślony, o ile na trzy miesiące przed upływem terminu jeden ze współników nie zawiadomi notarialnie pozostałych lub listem poleconym o chęci wystąpienia ze spółki.

Wciągnięto w dn. 7 kwietnia 1930 r.

R. H. B XLVII 6774: „Jan Wróblewski” Fabryka Pierników i Świec Woskowych”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością. Siedziba spółki w Warszawie. Kapitał 8. Celem spółki jest prowadzenie fabryki pierników i świec woskowych. Kapitał zakładowy zł 42.000, podzielony na 42 udziały, całkowicie wkładem rzeczowym wniesiony. Zarządcami są: Bronisław Żmijewski, Zdzisław Żmijewski, obaj z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Wszelkie zobowiązania, weksle, czeki, akty notarialne, pełnomocnictwa i prokury podpisują pod stemplem firmy obaj zarządcy łącznie. Pokwitowania z odbioru wszelkiego rodzaju korespondencji, przekazów i przesyłek podpisuje jeden z zarządców. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Pliszczyńskim w Warszawie dnia 13 grudnia 1929 r. za Nr. 1706, na czas nieograniczony.

Wciągnięto w dn. 9 kwietnia 1930 r.

R. H. B XLVII 6776: „Handlobenz”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością. Siedziba spółki w Warszawie, Mokotowska 32. Celem spółki jest prowadzenie handlu produktami naftowymi na rachunek własny i obcy. Kapitał zakładowy zł 5.000, podzielony na 100 udziałów, całkowicie gotowizną wpłacony. Dr. Edwin Citron z Warszawy jako jedyny zarządca zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy, podpisując firmę na wszelkich zobowiązaniach i dokumentach. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Landau w Warszawie dnia 11 lutego 1930 r. za Nr. 202, na czas nieokreślony.

Wciągnięto w dn. 9 kwietnia 1930 r.

R. H. B XLVII 6777: „F. Koper i S-ka”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością. Siedziba spółki w Warszawie, Puławska 27. Celem spółki jest prowadzenie składu materiałów budowlanych i leśnych. Kapitał zakładowy zł 2.000, podzielony na udziały, całkowicie gotowizną wpłacony. Zarządca Fiszal Koper z Warszawy zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy. Weksle, żyra

weksli, czeki, umowy, pełnomocnictwa i wszelkie zobowiązania podpisuje Fiszel Koper łącznie z prokurentem. Korespondencję niezawierającą zobowiązań, pokwitowania z odbioru wszelkiej korespondencji, przesyłek i ładunków podpisuje Fiszel Koper lub prokurent samodzielnie. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Benjaminowi Koperowi z Warszawy udzielono łącznej prokury. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Tyborowskim w Warszawie dnia 6 marca 1930 r. za Nr. 1091, na czas nieograniczony.

Wciągnięto w dn. 9 kwietnia 1930 r.

R. H. B XLVII 6778: „Żegluga Rzeczna „Vistula“, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością. Siedziba spółki w Warszawie, Nowy-Świat 35. Celem spółki jest prowadzenie żeglugi na Wiśle dla ruchu towarowego, pasażerskiego, wycieczkowego i spacerowego, oraz w wyjątkowych wypadkach towarowo-holowniczo. Kapitał zakładowy zł 22.425, podzielony na 897 udziałów, całkowicie gotowizną wpłacony. Zarządcami są: Jerzy Gaszyński, Ludwik Dzierzanowski, obaj z Warszawy, Józef Rogozik z Płocka. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Wszelkie zobowiązania, akty notarialne i hipoteczne, weksle, czeki i pełnomocnictwa podpisują dwaj zarządcy łącznie. Korespondencję, niezawierającą zobowiązań, pokwitowania z odbioru wszelkiej korespondencji i pieniędzy podpisuje jeden z zarządców. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Hettlingerem w Warszawie dnia 19 marca 1930 r. za Nr. 1298, na czas nieokreślony.

Wciągnięto w dn. 10 kwietnia 1930 r.

R. H. B XLVII 6779: „Centralne Biuro Sprzedaży Tektury Strowej“, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością. Siedziba spółki w Warszawie, Boduena 6 m. 4a. Celem spółki jest sprzedaż surowej tektury wyrobu własnych fabryk. Kapitał zakładowy zł. 10.000, podzielony na 200 udziałów, całkowicie gotowizną wpłacony. Zarządcami są: Stanisław Brzeziński, Zbigniew Rozmanit, obaj z Warszawy, Aleksander Lamprecht z Sosnowca. Zygmunt Romaszkan z Wadowic Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Umowy, zobowiązania, weksle, czeki, pełnomocnictwa, prokury, oraz wszelkie akty notarialne podpisują dwaj zarządcy łącznie, lub jeden z zarządców łącznie z prokurentem. Korespondencję, niezawierającą zobowiązań, pokwitowania z odbioru wszelkiej korespondencji, przekazów pieniężnych, przesyłek i towarów podpisuje jeden z zarządców lub prokurent samodzielnie. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Paszkowskim w Warszawie dnia 17 marca 1930 r. za nr. 587, na czas nieograniczony.

Wciągnięto w dn. 10 kwietnia 1930 r.

R. H. B XLVII 6780: Piekarnia Mechaniczna „Sноп“, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością. Siedziba spółki w Warszawie, Burakowska 17. Celem spółki jest prowadzenie piekarni. Kapitał zakładowy zł. 20.000, podzielony na 20 udziałów, całkowicie wpłacony. Zarządcami są: Franciszek Kluczyński, Jan Onyszkow-Onyskiewicz, obaj z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Weksle, pełnomocnictwa, umowy, oferty, akty kupna i sprzedaży, czeki i wszelkie zobowiązania pieniężne podpisują obaj zarządcy łącznie. Korespondencję, pokwitowania z odbioru wszelkiego rodzaju korespondencji, przekazów pieniężnych przesyłek i towarów podpisuje jeden z zarządców. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Tyborowskim w Warszawie dnia 27 marca 1930 r. za nr. 1419, na czas nieograniczony.

Wciągnięto w dn. 11 kwietnia 1930 r.

R. H. B XLVII 6781: „Radiumchemia“ Jachimów — St. Jachimstaal Jeneralne Przedstawicielstwo na Polskę i Wolne Miasto Gdańsk w Warszawie“, Spółka z ograniczoną odpo-

wiedzialnością“. Siedziba spółki w Warszawie, Sniadeckich 22. Celem spółki jest rozpowszechnianie Jachimowskich preparatów radowych. Kapitał zakładowy zł 3.000, podzielony na 10 udziałów, całkowicie gotowizną wpłacony. Zarządcami są: Michał Spatz, Jakób Seiden, obaj z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Weksle, żyra na wekslach, czeki, akty urzędowe, pełnomocnictwa i wszelkie zobowiązania podpisują obaj zarządcy łącznie. Rachunki, korespondencję, pokwitowania z odbioru wszelkiego rodzaju korespondencji, pieniędzy za przelazami, przesyłek i towarów podpisuje jeden z zarządców. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Pliszczynskim w Warszawie dnia 11 marca 1930 r. za nr. 405, na czas nieograniczony.

Wciągnięto w dn. 11 kwietnia 1930 r.

R. H. B XLVII 6782: „Towarzystwo Handlowe „Sole Potasowe“, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością“. Siedziba spółki w Warszawie, Długa 11. Celem spółki jest handel wszelkiego rodzaju sztucznymi i naturalnymi nawozami, w szczególności zaś solami potasowymi, jak również artykułami pokrewnymi w charakterze komisantów lub agentów tudzież propagowanie użycia wyżej wymienionych artykułów w przemyśle i rolnictwie. Kapitał zakładowy zł 100.000, podzielony na 100 udziałów, całkowicie gotowizną wpłacony. Zarządcami są: Robert Lutendu, Fridrich Borst, obaj z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Firmę spółki pod jej stemplem podpisują dwaj zarządcy łącznie lub jeden z zarządców łącznie z prokurentem. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Siennickim w Warszawie dnia 10 kwietnia 1930 r. za nr. 1812, na czas nieograniczony.

Wciągnięto w dn. 11 kwietnia 1930 r.

R. H. B XLVII 6783: „Centralne Biuro Sprzedaży Drułu Miedzianego“, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością“. Siedziba spółki w Warszawie, Jerozolimska 11. Celem spółki jest komisowa sprzedaż drutów i linek z miedzi elektrolitycznej, gołych oraz ocynowanych, i pośredniczenie w przyjmowaniu miedzi do walcowania na drut. Kapitał zakładowy zł. 200.000, podzielony na 2.000 udziałów. Na poczet kapitału zakładowego wpłacono zł. 50 000. Zarządcami są: Stanisław Wilczyński, Edward Gantz, obaj z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. O ile zarządca jest jeden, spółkę zastępuje sam zarządca, bądź dwaj prokurenci łącznie, o ile zarządców jest dwóch lub więcej, spółkę zastępują bądź dwaj zarządcy łącznie, bądź jeden zarządca łącznie z prokurentem. bądź dwaj prokurenci łącznie. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Landau w Warszawie dnia 1 kwietnia 1930 r. za nr. 409, na czas nieograniczony.

Wciągnięto w dn. 11 kwietnia 1930 r.

R. H. B XLVII 6784: „Towarzystwo Budowy Dróg i Mostów“, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością“. Siedziba spółki w Warszawie, Hortensji 7. Celem spółki jest prowadzenie robót techniczno-budowlanych. Kapitał zakładowy zł. 2.000, podzielony na 20 udziałów, całkowicie gotowizną wpłacony. Zarządcami są: Inż. Tadeusz Zieliński, Władysław Sadkowski, obaj z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Wszelkie umowy, pełnomocnictwa, prokury, weksle żyra, akcepty, czeki i wszelkie zobowiązania podpisują obaj zarządcy łącznie. Korespondencję, niezawierającą zobowiązań, pokwitowania z odbioru wszelkiej korespondencji, ładunków i towarów podpisuje jeden z zarządców. Pokwitowania z odbioru wszelkich należności podpisuje Władysław Sadkowski. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktów, zeznanych przed notariuszem Jelnickim w Warszawie dnia 28 listopada 1929 r. i 22 marca 1930 r. za nr. 1893 i 588, na czas nieograniczony.

Wciągnięto w dn. 14 kwietnia 1930 r.

R. H. B. XLVII 6785: „Polska Monopolina“ J. Jezierski Inżynier, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Filtrowa 83. Celem spółki jest wytwarzanie, przerób oraz eksploatacja i sprzedaż wszelkich materiałów pędnych syntetycznych, otrzymywanych na zasadzie metod wynalezionych przez inżyniera Jana Jezierskiego. Kapitał zakładowy zł 15.000, podzielony na 300 udziałów, całkowicie gotowizną wpłacony. Zarzadcami są: Jan Jezierski, Roman Wojciechowski, Zygmunt Szrajber. Zastępcą Zygmunta Szrajbera jest Karol Szrajber, wszyscy z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Weksle, czeki, żyra na nich, prokury, pełnomocnictwa, wszelkie akty i zobowiązania podpisują dwaj zarządcy łącznie. Korespondencje, niezawierająca zobowiązań, podpisuje jeden z zarządców. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Wyganowskim w Warszawie dnia 7 lutego 1930 r. za nr. 212, na przeciąg lat piętnastu, z warunkiem automatycznego przedłużania na dalsze piętnastoletnie okresy, o ile na trzy miesiące przed upływem terminu jeden ze współników nie zawiadomi pozostałych notarialnie o chęci wystąpienia ze spółki.

Wciągnięto w dn. 14 kwietnia 1930 r.

R. H. B. XLVII 6786: „Eksploatacja Leśna Osada Młynarska”. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Nowy-Swiat 33. Celem spółki jest kupno, sprzedaż i eksploatacja lasów oraz sprzedaż na rachunek własny i komisowy materiałów leśnych, wynajmowanie tartaków do obróbki drzewa, tudzież wszelkich czynności związanych z przemysłem i handlem leśnym. Kapitał zakładowy zł. 30 000, podzielony na 100 udziałów, całkowicie gotowizną wpłacony. Zarzadcami są: Józef-Adam Trubaczek z Warszawy, Michał Girdwoyń w Horyszowie Ruskim, pow. hrubieszowski. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Weksle, żyra na nich, umowy, czeki, prokury, pełnomocnictwa i wszelkie zobowiązania podpisują obaj zarządcy łącznie. Pokwitowania z odbioru należności korespondencji, przekazów pieniężnych ładunków, towarów i przesyłek podpisuje jeden z zarządców. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Dobrowolskim w Warszawie dnia 6 marca 1930 r. za nr. 505, na czas do dnia 2 kwietnia 1933 r., z warunkiem automatycznego przedłużania na dalsze trzyletnie okresy, o ile na trzy miesiące przed upływem terminu jeden ze współników nie zawiadomi pozostałego o chęci wystąpienia ze spółki.

Wciągnięto w dn. 14 kwietnia 1930 r.

R. H. B. XLVII 6787: „Urządzenia Biurowe i Szpitalne „Kartoteka”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Krakowskie-Przedmieście 60. Celem spółki jest wytwórnia mebli specjalnych i dostawa mebli biurowych. Kapitał zakładowy zł. 10.000, podzielony na 20 udziałów. Zł. 5 000 wniesiono wkładem rzeczowym, pozostałe zł. 5 000 wpłacono gotowizną. Zarzadcami są: Bolesław Hryniewicz z Warszawy, Wacław Pacho z Jabłonnym. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Weksle, indosy, czeki, umowy prokury pełnomocnictwa za wyjątkiem sądowych, i wszelkie zobowiązania podpisują obaj zarządcy łącznie. Korespondencje, niezawierająca zobowiązań, pokwitowania z odbioru należności pieniężnych, wszelkiej korespondencji, towarów przesyłek i ładunków podpisuje jeden z zarządców. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Dobrowolskim w Warszawie dnia 6 marca 1930 r. za nr. 599, na czas do dnia 1 stycznia 1932 r., z warunkiem automatycznego przedłużania na dalsze dwuletnie okresy, o ile na trzy miesiące przed upływem terminu jeden ze współników nie zawiadomi pozostałego notarialnie o chęci rozwiązania spółki.

Wciągnięto w dn. 15 kwietnia 1930 r.

R. H. B. XLVII 6788: „Towarzystwo Przemysłowo-Leśne „Debolas”. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Pańska 64. Celem spółki jest

eksploatacja lasów na wyręb oraz handel wszelkiego rodzaju materiałami leśnymi i dostawa wszelkiego rodzaju materiałów leśnych instytucjom kolejowym i innym na własny rachunek i komisowo. Kapitał zakładowy zł 4 000, podzielony na 100 udziałów, całkowicie gotowizną wpłacony. Zarzadcami są: Samson Ejnesman, Icek Kestenberg, obaj z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Weksle, umowy, akty, czeki, przekazy, pełnomocnictwa i wszelkie zobowiązania podpisują obaj zarządcy łącznie. Korespondencje, niezawierająca zobowiązań, pokwitowania z odbioru wszelkiej korespondencji i towarów podpisuje jeden z zarządców. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Tyborowskim w Warszawie dnia 9 kwietnia 1930 r. za nr. 1642, na czas nieograniczony.

Wciągnięto w dn. 15 kwietnia 1930 r.

R. H. B. XLVII 6789: „F. Likierman i S-ka”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Kramy Nalewkowskie. Celem spółki jest prowadzenie magazynu i pracowni ubiorów dziecięcych. Kapitał zakładowy zł. 6.000, podzielony na 60 udziałów. Zł. 5 000 wniesiono wkładem rzeczowym, pozostałe zł. 1.000 wpłacono gotowizną. Zarządca Feliks Likierman z Warszawy zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy, podpisując firmę pod jej stemplem. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Dobrowolskim w Warszawie dnia 28 marca i 8 kwietnia 1930 r. za nr. 796 i 911, na czas do dnia 1 stycznia 1931 r. z warunkiem automatycznego przedłużania na dalsze jednoroczne okresy, o ile na trzy miesiące przed upływem terminu jeden ze współników nie zawiadomi pozostałego notarialnie o chęci rozwiązania spółki.

Wciągnięto w dn. 15 kwietnia 1930 r.

R. H. B. XLVII 6790: „Centrobłach”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Grzybowska 9. Celem spółki jest sprzedaż artykułów blacharskich. Kapitał zakładowy zł. 4.000, podzielony na 100 udziałów, całkowicie gotowizną wpłacony. Zarzadcami są: Boruch Sowa, Samuel Wagner, obaj z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Umowy, weksle, żyra, czeki, pełnomocnictwa i wogóle wszelkie zobowiązania podpisują obaj zarządcy łącznie. Korespondencje, niezawierająca zobowiązań, pokwitowania z odbioru wszelkiego rodzaju korespondencji, przesyłek i towarów podpisuje każdy ze współników samodzielnie. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Myszewskim w Warszawie dnia 11 marca 1930 r. za nr. 1798, na czas nieograniczony.

Wciągnięto w dn. 15 kwietnia 1930 r.

R. H. B. XLVII 6792: „H. Biernacki i Spółka”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, plac Trzech Krzyży 8. Celem spółki jest drobna sprzedaż obuwia oraz innych artykułów na rachunek własny i komisowy. Kapitał zakładowy zł. 3.000, podzielony na 6 udziałów, całkowicie gotowizną wpłacony. Walerja - Marja Zakrzewska z Warszawy jako jedyna zarządczyni zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy, samodzielnie podpisując firmę pod jej stemplem. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Dylewskim w Warszawie dnia 1 kwietnia 1930 r. z nr. 497, na przeciąg jednego roku od daty wpisania do rejestru handlowego, z warunkiem automatycznego przedłużania na dalsze jednoroczne okresy, o ile na miesiąc przed upływem terminu jeden ze współników nie zawiadomi notarialnie pozostałego lub listem poleconym o chęci zlikwidowania spółki.

Wciągnięto w dn. 16 kwietnia 1930 r.

R. H. B. XLVII 6797: „Projuta” Sprzedaż Wyrobów Jutowych”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Królewska 18. Celem spółki jest sprzedaż kupcom i przemysłowcom w małych ilościach, oraz kon-

szmentom wyrobów jutowych na terenie miasta st. Warszawy, którą to sprzedaż otrzymał Samuel Scherer od Biura Sprzedaży Wyrobów Jutowych Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością. Kapitał zakładowy zł. 2.000, podzielony na 20 udziałów, całkowicie gotowizną wpłacony. Samuel Scherer z Warszawy jako jedyny zarządca zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy, podpisując samodzielnie firmę pod jej stemplem Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktów, zeznanych przed notariuszem Jamonttem w Warszawie dnia 8 i 15 kwietnia 1930 r. za nr. 1451 i 1575, na czas nieograniczony.

Wciągnięto w dn. 23 kwietnia 1930 r.

R. H. B XLVII 6798: „Towarzystwo Wydawnicze Informatory Ekonomiczne”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością. Siedziba spółki w Warszawie, Mokotowska 24. Celem spółki jest wydawanie pism oraz wydawnictw informacyjnych, periodycznych i dorywczych. Kapitał zakładowy zł. 10.000, podzielony na 100 udziałów, całkowicie gotowizną wpłacony. Zarządcami są: Teodozy Pudłowski z Warszawy, Józef Koralewski z Poznania. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Firmę spółki pod jej stemplem podpisuje każdy z zarządców samodzielnie. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Romanem w Warszawie dnia 30 marca 1930 r. za nr. 410, na czas nieograniczony.

Wciągnięto w dn. 24 kwietnia 1930 r.

R. H. B XLVII 6775: „Polski Przemysł Mierniczy”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością. Siedziba spółki w Warszawie, Chmielna 122. Celem spółki jest prowadzenie wytwórni wag wszelkiego rodzaju i typu oraz wszelkich wyrobów metalowych i ślusarskich. Kapitał zakładowy zł. 2.400 podzielony na 120 udziałów, całkowicie gotowizną wpłacony. Zarządcami są: Abram Judko Siedlecki, Moszek Alterleib, obaj z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Weksle, żyra na nich, umowy, czeki prokury, plenipotencje i wszelkie zobowiązania podpisują obaj zarządcy łącznie. Pokwitowania z odbioru pieniędzy, korespondencji, przekazów pieniężnych, towarów, ładunków i wszelkich należności podpisuje jeden z zarządców. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Nowickim w Warszawie dnia 7 stycznia 1930 r. za nr. 32, na czas do dnia 31 grudnia 1933 r., z warunkiem automatycznego przedłużania na dalsze jednoroczne okresy, o ile na trzy miesiące przed upływem terminu jeden ze współników nie zawiadomi listem poleconym o chęci wystąpienia ze spółki.

Wciągnięto w dn. 9 kwietnia 1930 r.

WPISY DODATKOWE

R. H. B 9: „Towarzystwo Akcyjne „Pluton” T. i M. Tara-siewiczów” w Warszawie. Kapitał zakładowy wynosi obecnie zł 320.000 podzielony na 10 000 akcji, całkowicie wpłacony. Według bilansu otwarcia w złotych, sporządzonego na dzień 1 stycznia 1925 r. stosownie do rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 25 czerwca 1924 r. (Dz. Ust. R. P.” Nr. 55, poz. 542) i zatwierdzonego przez Walne Zgromadzenie akcjonariuszów w dniu 7 maja 1925 r., kapitał zakładowy określony został na zł 320.000, i podzielony na 10.000 akcji.

R. H. B V 716 (B XXIX 4696): „Przemysł Elektrotechniczny „Stanrej”, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Prokura Józefa Altera ustała. Włodzimierzowi Wiktorowi Rabinowiczowi z Warszawy udzielono prokury z prawem podpisywania łącznie z jednym z członków zarządu lub dyrektorów zarządzających. Wp’s powyższy w dniu 3 września 1928 r. uzupełniony został dopełnieniem: Prokura Włodzimierza Wik-tora Rabinowicza ustała. Bazylemu Michalczonekowi z Wo-łomina i Tadeuszowi Chwatowi z Warszawy udzielono pro-kury z prawem podpisywania łącznie z jednym z członków zarządu lub dyrektorem zarządzającym.

R. H. B V 717 (B XLVII 6756): „K. Buszczyński i Synowie”, Hodowla Nasion, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Tadeusz Buszczyński z Zarządu wystąpił. Na członka Zarządu wy-biany został Kazimierz Buszczyński z Warszawy. Wpisano na mocy uchwały Walnego Zgromadzenia akcjonariuszów z dnia 22 stycznia 1930 r.

R. H. B VII 1247 (B XLI 6049): „Zakłady Solvay w Polsce” Towarzystwo z ograniczoną poroką” w Inowrocławiu. Od-dział w Warszawie. Otwarto Oddział w Równem.

R. H. B VIII 1254 (B XLVII 6738): „Towarzystwo Przemys-łowo - Górnicze „Praszką - Pilawa”, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Zarząd obecnie stanowią: Stanisław Gó-ski, Jan - Eustachy Kowerski. Fortunat Zdziechowski, wszyscy z Warszawy, inż Jan Kowerski, Szymon Rudowski, obaj z Katowic, Stanisław hr. Potocki w dobrach Małyszyn, pow. radomski. Według bilansu, przerechowanego brutto na dzień 1 lipca 1928 r. w wykonaniu Rozporządzenia Prezy-denta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. („Dz. Ust. R. P.” Nr. 38 28, poz. 352) i zatwierdzonego uchwałą Wal-nego Zgromadzenia akcjonariuszów dnia 6 czerwca 1929 r., kapitał zakładowy określony został na zł 490.000.

R. H. B VIII 1370: „Dom Przemysłowo - Handlowy Kę-dziński, Strawa, Jaworski i S-ka”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Na mocy aktu zezna-nego przed notariuszem Kosińskim w Warszawie dnia 12 sierpnia 1929 r. za Nr. 2321, spółka przed przeniesieniem siedziby do Woropajewa została rozwiązana i przedsiębi-orstwo zlikwidowano.

R. H. B VIII 1401 (B XXXIX 5812): „Cukrownia Młynów”, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Zarząd obecnie stanowią: Maurycy Przeworski, dr. Józef Landau, dr. Jerzy Przewor-ski. Roman Przeworski Władysław Braunstein, Alfred K. Przeworski. Zastępcy: Henryk Barciński, Tadeusz Prze-worski, wszyscy z Warszawy. Wpisano na mocy uchwały Walnego Zgromadzenia akcjonariuszów z dnia 25 lutego 1930 r.

R. H. B VIII 1393 (B XIX 3482): „Polscy Z’edroczeni Przemysłowcy Garbarze”, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Ka-pitał zakładowy obecnie wynosi zł 180.000, podzielonych na 3.000 akcji, z których 1.800 akcji imiennych i 1.200 na okaziciela Według bilansu brutto, sporządzonego na dzień 1 lipca 1928 r. stosownie do Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. („Dz. Ust. R. P.” Nr. 38 28, poz. 352) i zatwierdzonego przez Walne Zgroma-dzenie akcjonariuszów w dniu 10 czerwca 1929 r. kapitał zakładowy określony został na zł 180.000.

R. H. B VIII 1482: „Kompania Międzynarodowa Wa-gonów Sypialnych i Ekspresów Europejskich”, Spółka Akcyjna w Warszawie. Otwarto Agencję we Lwowie, Poznaniu i Włnie Na działalność w Państwie Polskiem przeznaczony jest obecnie kapitał w sumie 7.500.000 fr. belg. Wp’sano na mocy postanowienia Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu opublikowanego w Nr. 293 „Monitora Polskiego” z dnia 20 grudnia 1929 r.

R. H. B IX 1626 (B XVL 6706): „Fabryka i Skład Narzędzi Chirurgicznych J. Jod’owski”. Spółka z ograniczoną od-powiedzialnością” w Warszawie. Siedziba spółki mieści się obecnie przy ul. Marszałkowskiej 81. Otwarto Oddział w Lwowie.

R. H. B IX 1640 (B XLV 6516): „Fabryka Maszyn S Wa-berski i S-ka, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Kapitał zakładowy obecnie wynosi zł 500.000 podzielonych na 5.000 akcji. Zezwolenie Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skar-ku w przedmiocie powiększenia kapitału zakładowego o zł 175.000, czyli łącznie do zł 500.000 drogą przelania do kapitału zakładowego zł 175.000 z zysków za 1928 rok,

opublikowane zostało w Nr. 41 „Monitora Polskiego” z dnia 19 lutego 1930 r.

R. H. B IX 1685 (B XXVII 4473): „Towarzystwo Hadlowo-Przemysłowo-Budowlane „Zielonka”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Warszawie. Kapitał zakładowy wynosi obecnie zł 480.000, podzielonych na 2.400 udziałów, całkowicie wpłaconych. Podwyższenie kapitału zakładowego o zł 160.000 nastąpiło na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Paszkowskim w Warszawie dnia 20 grudnia 1929 r. za Nr. 2316.

R. H. B. IX 1715 (B XVIII 3408): „Jan Wróblewski”, Fabryka Pierników i Świec Woskowych w Warszawie, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością. Na mocy aktów, zeznanych przed notariuszem Jelnickim w Warszawie dnia 30 października 1929 r. za nr. 1715 i 27 marca 1930 r. za nr. 620 całe należące do spółki przedsiębiorstwo wraz z firmą i ze wszystkimi aktywami bez pasywów sprzedane zostało Bronisławowi i Zdzisławowi Zmijewskim, po zlikwidowaniu zaś pasywów spółka została rozwiązana. Na mocy aktu notariusza Pińczyskiego w Warszawie z dnia 13 grudnia 1929 r. za nr. 1706, Bronisław i Zdzisław Zmijewscy w celu dalszego prowadzenia przedsiębiorstwa, zawarli spółkę pod firmą: „Jan Wróblewski” Fabryka Pierników i Świec Woskowych, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością.

R. H. B IX 1909 (B XXXII 5088): „Polska Akcyjna Spółka Telefoniczna” w Warszawie. Zygmunt Frączkowski z zarządu wystąpił. Do zarządu wybrany został Kazimierz Zandler z Warszawy.

R. H. B X 2126: Fabryka WYROBÓW i Zabawek Drewnianych „Nakło”, Spółka Akcyjna w Warszawie. Na mocy uchwały Walnych Zgromadzeń akcjonariuszów z dnia 5 października 1928 r. i 4 grudnia 1929 r. spółka została zlikwidowana.

R. H. B X 2128: „Towarzystwo dla Handlu Tytun'em”, Spółka Akcyjna w Warszawie. Hans Loewenfeld Russ i Tadeusz Bednarski przestali być członkami Rady Nadzorczej. Do Rady Nadzorczej zostali wybrani: Oskar Lindenbaum i Wacław Wawelberg. Prokura Kazimierza Baudy ustała.

R. H. B XI 2339 (B XLVII 6757): „Bank Francusko-Polski” w Warszawie. Willy Chabot z Warszawy udzielono prokury z prawem podpisywania łącznie z jednym z dyrektorów, wicedyrektorów lub z jednym z prokurentów, a mianowicie Jerzym Emmanuelem, Gabrielem Orsel, Aleksandrem Tiesenhausenem lub Janem Cuny.

R. H. B XVI 3143: „Polskie Towarzystwo Handlu Rudą i Żelazem”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Warszawie. Na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Grymińskim w Warszawie dnia 31 grudnia 1929 r. za nr. 2738, w celu dalszego prowadzenia przedsiębiorstwa została zawarta spółka firmowa pod firmą: „Polskie Towarzystwo Handlu Rudą i Żelazem Julian i Edward Brygiewicz”.

R. H. B XVII 3205 (B XLI 6022): „Fabryka Cukrów i Czekolady „Bracia Koterscy”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Warszawie. Likwidatorem jest Stefan Koterski z Warszawy. Na mocy uchwały Walnego Zgromadzenia wspólników z dnia 20 lutego 1930 r. spółka znajduje się w stanie likwidacji.

R. H. B XVIII 3379 (B XL 5966): „Iwa” Międzynarodowa Wymiana Towarów, Spółka Akcyjna w Warszawie. Siedziba

spółki mieści się obecnie przy ulicy Wspólnej 53 m. 6. w lokalu adwokata Bolesława Krakowskiego.

R. H. B XVIII 3396: Towarzystwo „Alfa-Laval”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Warszawie. Siedziba spółki mieści się obecnie przy ul. Tamka 3.

R. H. B XVIII 3412 (B XLI 6109): „Budex” Budowlano-Eksportowa Spółka Akcyjna w Warszawie. Siedziba spółki mieści się obecnie przy ul. Krakowskie Przedmieście 9 m. 4.

R. H. B XIX 3608: „Poligrafika” Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Warszawie. Prokura Karola Fuchsa ustała.

R. H. B XX 3729: „Cynkograf” Zakład Fotochemigraficzny, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Warszawie. Siedziba spółki mieści się obecnie przy ul. Leszno 28.

R. H. B XXIII 4076: Ośmioklasowe Gimnazjum Humanistyczne Męskie Towarzystwa „Laor”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Warszawie. Firma obecnie brzmi: „Gimnazjum Męskie „Laor”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Wpisano na mocy uchwały Walnego Zgromadzenia wspólników z dnia 15 stycznia 1930 r. Wpis powyższy w dniu 15 marca 1930 r. uzupełniony został dopełnieniem: Firma obecnie brzmi: „Laor”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Wpisano na mocy uchwały Walnego Zgromadzenia wspólników z dnia 10 marca 1930 r.

R. H. B XXVI 4443 (B XLVII 6795): „Bank Amerykański w Polsce”, Spółka Akcyjna w Warszawie. Harald Axell z Warszawy mianowany został wicedyrektorem z prawem podpisywania łącznie z jednym z członków Rady lub z jednym z dyrektorów lub wicedyrektorów lub wreszcie z jednym z prokurentów.

R. H. B XXVII 4564: Zakłady Akumulatorowe Systemu „Tudor”, Spółka Akcyjna w Warszawie. Prokura Karola Mette ustała. Wpis powyższy w dniu 19 marca 1930 r. uzupełniony został dopełnieniem: Henrykowi Müllerowi z Warszawy i Arturowi Woźniakowi z Grodziska udzielono prokury z prawem podpisywania łącznie z jednym z członków zarządu lub z jednym z prokurentów.

R. H. B XXVIII 4658: „Bronzomar”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Warszawie. Obecnie Jan Drozdowski z Warszawy jako jedyny zarządca zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy, podpisując firmę pod jej stemplem. Wpisano na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Nowickim w Warszawie dnia 15 lutego 1930 r. za nr. 226.

R. H. B XXIX 4704: Towarzystwo Przetworów Drewnianych „Jarot”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Warszawie. Siedziba spółki mieści się obecnie przy ulicy Czackiego 6 m. 10.

R. H. B XXXIV 5197: „Bracia Brygiewicz i Józef Werner”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Warszawie. Likwidatorami są: Julian Brygiewicz, Bronisław-Edward Brygiewicz, obaj z Warszawy. Na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Grymińskim w Warszawie dnia 31 grudnia 1929 r. za nr. 2736, spółka znajduje się w stanie likwidacji.

R. H. B XXXVIII 5644: „Polski Lloyd”, Spółka Akcyjna w Warszawie. Prokura Wilhelma Otto i Edwarda Kopcia ustała. Udzielono prokury dla Centrali: Stanisławowi Dudzicowi z prawem podpisywania łącznie z dyrektorem za-

rządzącym Romanem Dobronokim lub z jednym z prokurentów, a mianowicie: Władysławem Rozentalem, Teodorem Rejem, Emanuelem Fernhoffem lub Wolfgangiem Römerem. Dla Oddziału w Katowicach: Achillesowi Moreau z prawem podpisywania łącznie z prokurentem Joachimem Ballnem. Dla Oddziału w Łodzi: Irmie Lange z prawem podpisywania łącznie z prokurentem Wincentym Lewensteinem, lub Wiktoorem Cemachem lub Reinholdem Sonnenbergiem. Dla Oddziału w Wilnie: Joachimowi Ballinowi z prawem podpisywania łącznie z prokurentem Czesławem Rozentalem.

R. H. B XLI 6005: **Fabryka Posadzek Technoxylowych i Płytek Panolithowych „Canaris” Guiral i S-ka**, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Warszawie. Likwidatorami są: Ireneé Guiral, Władysław Welt, obaj z Warszawy. Na mocy uchwały Walnego Zgromadzenia wspólników z dnia 20 grudnia 1929 r. spółka znajduje się w stanie likwidacji.

R. H. B XLI 6011: **„Bank Ziemiański”** w Warszawie. Naczelny dyrektor Gabriel Czechowicz, dyrektor Józef Mineyko i wicedyrektor Zofja Pikulska ustąpił z zajmowanych stanowisk. Detyczasowy prokurent Oddziału w Kielcach Ludwik Barcikowski mianowany został dyrektorem tegoż Oddziału. Halinie Piechowskiej udzielono łącznej prokury dla Oddziału w Mławie.

R. H. B XLII 6145: **Spółka Akcyjna „Burroughs”, Maszyny do Liczenia** w Warszawie. Otwarto Oddziały w Katowicach i Poznaniu.

R. H. B XLII 6154: **„Autogar” Towarzystwo Przemysłowo-Handlowe**, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Warszawie. Jakób Słuczanski, Jerzy Marjański, Karol Misiorowski - Rawicz z zarządu wystąpili. Leon Rzuchowski zmarł. Na zarządcę wybrany został inż. Zygmunt Joel z Warszawy. Na zastępcę Czesław Turoboyski w dobrach Bujnice, pow. pictrkowski. Wpisano na mocy uchwały Walnego Zgromadzenia wspólników z dnia 2 stycznia 1930 r.

R. H. B XLIII 6329: **„Navigazione Generale Italiana Societa Riunite Florio Rubattino a Lloyd Italiano”** w Warszawie. Pełnomocnik spółki Aleksander Chwat działa obecnie w granicach pełnomocnictw, zeznanych przed notariuszem Antonim Cassanella w Genui dnia 11 lutego 1930 r. za nr. 1508 i 1509.

R. H. B XLIII 6336: **„Towarzystwo Przemysłowo-Budowlane „Płachecki, Sokolowski, Piekutowski”**, Spółka Akcyjna w Warszawie. Firma obecnie brzmi: „Towarzystwo Przemysłowo-Budowlane Płachecki i Piekutowski”, Spółka Akcyjna”. Siedziba spółki w Warszawie, Warecka 9. Kapitał zakładowy został całkowicie gotowizną wpłacony. Zarząd obecnie stanowią: Bolesław Płachecki, Czesław Piekutowski, obaj z Warszawy. Uchwałą Walnego Zgromadzenia akcjonariuszów z dnia 28 lutego 1930 r. zmienione zostały par. 1, 3, 8 i 10 statutu spółki.

R. H. B XLIV 6385: **„Wyczółkowski, Bucelski i S-ka”**, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Warszawie. Siedziba firmy mieści się obecnie przy ul. Złotej 72.

R. H. B XLI 6011: **„Bank Ziemiański”** w Warszawie. Kapitał zakładowy Banku wynosi zł. 12.500.000, całkowicie wpłaconych. Towarzystwo Kredytowe Ziemskie odpowiada za zobowiązania Banku zgodnie z przepisami Ustawy Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego. Osoba prawna. Właścicielem Banku jest Towarzystwo Kredytowe Ziemskie w Warszawie. Statut Banku zatwierdzony został przez generał-gubernatora warszawskiego w dniu 5 maja 1916 r. Bank działa obecnie na mocy statutu zmienionego i zatwierdzonego w drodze Postanowienia Ministra Skarbu, wydanego w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości, opublikowanego w „Monitorze Polskim” Nr. 227 z dnia 2 października 1929 r.

oraz Postanowienia Ministra Skarbu, wydanego w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości, opublikowanego w „Monitorze Polskim” Nr. 290 z dnia 17 grudnia 1929 r. Na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Stanisławskim w Warszawie dnia 4 grudnia 1924 r. za nr. 3707, nabyte zostało przez Bank Ziemiański przedsiębiorstwo pod firmą: „Bank Związków Ziemiańskich, Spółka Akcyjna” z jego oddziałami ze wszystkimi aktywami i pasywami oraz kapitałami własnymi.

R. H. B 11 (B XXVII 4568): **Towarzystwo Akcyjne Fabryki Cukru i Rafinerji „Michałów”** w Warszawie. Na Walnym Zgromadzeniu akcjonariuszów w dniu 25 lutego 1930 r. Zarząd ukonstytuował się w następującym składzie: członkowie: Maurycy Przeworski, Michał Berson, Jerzy Przeworski, Roman Przeworski, wszyscy z Warszawy, Leon Nowakowski (nieobecny); zastępcy: Józef Landau, Alfred Przeworski, obaj z Warszawy.

R. H. B 20 (B XXVII 4496): **Spółka Akcyjna Fabryk Chemicznych „Radocha”** w Warszawie. Kapitał zakładowy obecnie wynosi zł 5.768.000, podzielonych na 57.680 akcji, z których 28.840 akcji zwykłych i 28.840 akcji uprzywilejowanych, całkowicie wpłaconych. Zezwolenie Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu na powiększenie kapitału zakładowego o zł 2.412.000, czyli do zł 5.768.000, drogą przełania do kapitału zakładowego nadwyżki z przeliczenia w kwocie zł 1.191.373 gr 16, kapitału specjalnego, powstałego z emisji akcji uprzywilejowanych zł 1.186.560, kapitału wpłaty wyrównawczej na akcje uprzywilejowane zł 49.440, pozostałości z zysku z 1927 r. zł 3.372 gr 76 oraz zł 41.254 gr 08 z kapitału zapasowego.

R. H. B 28 (B XXXIX 5855): **Towarzystwo Akcyjne Budowy Maszyn i Urządzeń Sanitarnych „Drzewiecki i Jeziorański”** w Warszawie. Na Walnym Zgromadzeniu akcjonariuszów w dniu 22 czerwca 1929 r. Zarząd ukonstytuował się w następującym składzie: dyrektorzy: Piotr Drzewiecki, Jan Jeziorański, Czesław Klarnier, wszyscy z Warszawy. Prokura Franciszka Bąkowskiego i Józefa Skubalskiego ustala.

R. H. B 41 (B XXI 3874): **„Towarzystwo Warszawskie Oczyszczania i Sprzedaży Spirytusu (Rektyfikacja Warszawska)”**, Spółka Akcyjna. Symforjan-Ksawery Drewnowski z zarządu wystąpił. Na członka zarządu wybrany został Stefan Czekajski z Warszawy. Wpisano na mocy uchwały Walnego Zgromadzenia akcjonariuszów z dnia 14 lutego 1930 r.

R. H. B 67 (B XLII 6178): **Towarzystwo Akcyjne „Fr. Karpiński”** w Warszawie. Kapitał zakładowy obecnie wynosi zł 600.000, podzielonych na 14.750 akcji, całkowicie wpłaconych. Zezwolenie Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu na powiększenie kapitału zakładowego o zł 75.000, czyli do zł 600.000 drogą III emisji 750 sztuk nowych akcji, opublikowane zostało w Nr. 240 „Monitora Polskiego” z dnia 17 października 1929 r.

R. H. B II 168: **Spółka Akcyjna Połączonych Krajowych Hodowli Nasion Selekcyjnych „Granum”** w Warszawie. Siedziba Komisji Likwidacyjnej mieści się przy ulicy Kopernika 30 (biuro kooperacji rolnej). Komisję Likwidacyjną stanowią: Piotr Olejnik, Witold Geisler, Herman Knothe, wszyscy z Warszawy. Na mocy uchwały Walnego Zgromadzenia akcjonariuszów z dnia 27 września 1928 r. spółka znajduje się w stanie likwidacji.

R. H. B III 378: **Towarzystwo Akcyjne Fabryk Ołówków „St. Majewski i S-ka”** w Warszawie. Siedziba spółki mieści się obecnie przy ul. Wspólnej 18. Na Walnym Zgromadzeniu akcjonariuszów w dniu 14 maja 1929 r. zarząd ukonstytuował się w następującym składzie: członkowie: Stanisław-Jan Majewski, Józef Zaborski, Karol Kozłowski, Władysław Jel-ski, wszyscy z Warszawy, Leszek Majewski z Pruszkowa pod Warszawą; zastępca Jan Taczanowski (nieobecny).

R. H. B IV 461: „Angielska Spółka Akcyjna Zjednoczona Korporacja Bałtycka (United Baltic Corporation Limited)” w Warszawie. Norman-John Francis Leggett działa obecnie na mocy pełnomocnictwa z dnia 27 kwietnia 1927 r., udzielonego mu na czas do dnia 31 grudnia 1928 r. Wpis powyższy w dniu 11 maja 1929 r. uzupełniony został dopełnieniem: Pełnomocnictwo Normana-Johna Leggetta ustało. Do zastępowania spółki w Państwie Polskiem upoważniony został Reginald John Madge z Warszawy z prawem działania w granicach pełnomocnictwa z dnia 27 grudnia 1928 r., udzielonego na czas do dnia 31 grudnia 1929 r. Wpis powyższy w dniu 2 grudnia 1929 r. uzupełniony został dopełnieniem: Reginald John Madge przestał pełnić obowiązki pełnomocnika spółki. Do zastępowania spółki w Państwie Polskiem upoważniony został Marek Mysłakowski z Warszawy z prawem działania w granicach pełnomocnictwa z dnia 27 czerwca 1929 r., udzielonego na czas do dnia 31 grudnia 1930 r. Zastępcą Marka Mysłakowskiego ustanowiony został Ronald Hazell.

R. H. B IV 535 (B XXIV 4175): „Bank Małopolski”, Spółka Akcyjna w Warszawie. Gustaw Scholtz przestał być dyrektorem Banku.

R. H. B V 653 (B XXXIV 5272): Zakłady Mechaniczne „Ursus”, Spółka Akcyjna w Warszawie. Kazimierz Meyer i Jan-Edward Żytkiewicz z Rady Zarządzającej ustąpili. Do Rady Zarządzającej wybrani zostali: Tadeusz Koszakowski i Jerzy Nowak, obaj z Warszawy. Prokurent Józef Podczaski zmarł. Wpisano na mocy uchwały Walnego Zgromadzenia z dnia 8 listopada 1929 r.

R. H. B V 807 (B XXXIII 5161): Towarzystwo Ubezpieczeń „Europa”, Spółka Akcyjna w Warszawie. Otwarto Oddział w Katowicach i główne inspektoraty w Wilnie i Białymstoku.

R. H. B VI 951 (B XXXIV 5205): „Krajowa Hurtownia Herbaty” dawniej T-wo M. Szumlin, Spółka Akcyjna w Warszawie. Kapitał zakładowy wynosił zł 300.000, podzielonych na 3.000 akcji. Zezwolenie Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu na zmianę nominalnej wartości akcji ze zł 25 każda na akcje nominalnej wartości zł 100 każda, opublikowane zostało w Nr 176 „Monitora Polskiego” z dnia 2 sierpnia 1929 roku.

R. H. B VII 1103: Fabryka Portland-Cementu „Rudnik”, Spółka Akcyjna w Warszawie. Władysławowi Siwickiemu z Warszawy udzielono prokury z prawem samodzielnego podpisywania w wypadkach, gdzie statutowo wymagany jest podpis jednego członka zarządu i łącznie z jednym z członków zarządu, gdzie wymagany jest przez statut podpis dwóch członków zarządu. Wpis powyższy w dniu 24 września 1929 r. uzupełniony został dopełnieniem: Adamowi Szanierowi i Stanisławowi Kamniskiemu, obydwom z Warszawy, udzielono prokury z prawem łącznego podpisywania firmy wraz z jednym z członków zarządu lub prokurentem Władysławem Siwickim.

R. H. B VII 1117 (B XLV 6556): „Po'sk'e Zakłady Skody”, Spółka Akcyjna w Warszawie. Siedziba spółki mieści się obecnie w Okęciu pod Warszawą. Zezwolenie Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu w przedmiocie zmiany par. 1 i 37 statutu spółki opublikowane zostało w Nr 21 „Monitora Polskiego” z dnia 27 stycznia 1930 r.

R. H. B VIII 1496 (B XXXIX 5789): Polskie Zakłady Elektryczne „Brown-Boveri”, Spółka Akcyjna w Warszawie. Dyrektor Karol Kleppisch ustąpił z zajmowanego stanowiska. Prokura Felicji Fiutowskiej ustała.

R. H. B XIII 2742: „Wasilewski, Ulatowski i S-ka”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Warszawie. Czesław Kurlowski przestał być zarządcą.

R. H. B XV 3055: Huta Szkła „Janina” w Dobrach Gradowo, Spółka Akcyjna w Warszawie. Siedziba spółki mieści się obecnie przy ulicy Zielnej 19 m. 4.

R. H. B XXXI 4968: „Centrala Zakupu Żelaza i Żelaznych”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Warszawie. Wilhelmowi Zacherowi udzielono prokury z prawem podpisywania łącznie z jednym z zarządców lub prokurentem.

R. H. B XXXIV 5262: Kasy Rejestracyjne „National” Generalne Przedstawicielstwo Johan Sande, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Warszawie. Otwarto Oddział w Krakowie. Prokura Jana Hanse Müllera ustała. Udzielono samodzielną prokury Bolesławowi Ziolkowskiemu z Warszawy i dla Oddziału w Krakowie Arne-Henrikowi Sande z Krakowa.

R. H. B XXXVI 5391: Fabryka Chemiczna „Barwnik” Dr. A. Dulowskiego w Warszawie, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością. Firma obecnie brzmi: „Fabryka Chemiczna „Barwnik”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością. Zarządcami obecnie są: Ludwik Karpus, Tadeusz Bałaban, obaj z Warszawy. Wpisano na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Hettlingerem w Warszawie dnia 30 grudnia 1929 r. za nr 6902.

R. H. B XXXVIII 5673: „Polskie Wybrzeże nad Bałtykiem”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Warszawie. Na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Wyganowskim w Warszawie dnia 4 grudnia 1929 r. za nr 2001, spółka została rozwiązana i przedsiębiorstwo zlikwidowane.

R. H. B XXXIX 5788: „Polskie Towarzystwo Asfaltowe”, Spółka Akcyjna w Warszawie. Dr. Aleksander Zillatus z zarządu wystąpił.

R. H. B XXXIX 5830: „Państwowe Zakłady Inżynierji” w Warszawie. Zygmunt Frączkowski przestał być członkiem Rady Administracyjnej.

R. H. B XXXIX 5860: Centrala Papiernicza „Emkaes”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Warszawie. Zarządcami obecnie są: Edward Krzycki, Ignacy Szwarczstejn, Grzegorz Marmer, wszyscy z Warszawy. Wpisano na mocy uchwały Walnego Zgromadzenia udziałowców z dnia 11 marca 1930 r.

R. H. B XLII 6202: „Centrala Skupu Butelek”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Warszawie. Zarządcami obecnie są: Ludwik Dauman, Jerzy Lisiewicz, Stanisław Wilken, wszyscy z Warszawy. Wpisano na mocy uchwały Walnego Zgromadzenia wspólników z dnia 31 grudnia 1929 roku.

R. H. B XLII 6217: Towarzystwo Transportów i Handlu „Baltic-Levant”, Spółka Akcyjna w Warszawie. Aleksemu Grigorjewowi, Aleksandrowi Różanykwiatowi, inż. Ludwikowi-Mieczysławowi Rotstawi, Józefowi Szwarcmanowi, wszystkim z Warszawy, udzielono prokury. Wpis powyższy w dniu 18 listopada 1929 r. uzupełniony został dopełnieniem: Le'bie vel Leonowi Majerowi Kirszenbergowi z Warszawy udzielono łącznej prokury.

R. H. B XLIII 6277: „Bank Gospodarstwa Krajowego” w Warszawie. Ustąpili z zajmowanych stanowisk: Dyrektor Jan Edward Żytkiewicz, zastępcy dyrektorów: Ignacy Szołtarski i Paweł Sporysz, oraz zastępca dyrektora i kierownik Oddziału w Stanisławowie dr. Józef Drzewicki. Stanisławowi Rutowiczowi udzielono prokury dla Oddziału w Łodzi. Wpis powyższy w dniu 3 kwietnia 1930 r. uzupełniony został do-

pełnieniem: Konstanty Prus Wiśniewski przestał być zastępcą kierownika Oddziału w Stanisławowie. Kierownikiem Oddziału w Stanisławowie mianowany został dr. Jan Zdzisław Łysakowski. Prokura Marjana Paszkowskiego dla Oddziału w Krakowie ustała. Edwardowi Nowickiemu udzielono prokury dla Centrali.

R. H. B XLV 6510: „The Tire and Rubber Company“ Spółka Akcyjna. Sprzedaż Wyrobów Goody Car“ w Warszawie. Siedziba spółki mieści się obecnie przy ulicy Moniuszki 10.

R. H. B XLV 6598: „Biuro Inżynierskie Studiów dla Przemysłu B. I. P. Techn.co“, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Warszawie. Na pokrycie kapitału zakładowego wniesiono wkład rzeczowy wartości zł 3.200, pozostałe zł 31.800 wpłacono w gotówiznie.

R. H. B I 10 (B XLVI 6645): „Akcyjne Towarzystwo Mirkowskiej Fabryki Papieru“ w Warszawie. Prokura Leona Dolewskiego i Stefana Furmankiewicza ustała. Janowi Kocięckiemu z Warszawy udzielono prokury. Każdy z prokurentów podpisuje łącznie z jednym z członków zarządu lub zastępców, względnie z drugim prokurentem.

R. H. B I 25 (B XXXII 5025): Towarzystwo Fabryki Mebli Giętych „Wojciechów“ w Warszawie. Sędzią komisarzem mianowany został sędzia handlowy Stanisław Breitkopf, nadzorcą zaś sądowym adwokat Czesław Poznański z Warszawy. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 30 grudnia 1929 r. spółce „Towarzystwo Mebli Giętych „Wojciechów“ udzielono odroczenia wypłat do dnia 30 marca 1930 r. Wpis powyższy w dniu 1 kwietnia uzupełniony został dopełnieniem: Sędzią komisarzem masy upadłości mianowany został sędzia handlowy Stanisław Breitkopf, kuratorem zaś adwokat Czesław Poznański z Warszawy. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 12 marca 1930 r. nadzór sądowy został uchylony i spółce ogłoszona została upadłość.

R. H. B III 388: Przemysł Kinematograficzny „Lux“, Spółka Akcyjna w Warszawie. Komisję Likwidacyjną stanowią: Józef Schweizer, Antoni Kamiński, Stefan Gajewski, wszyscy z Warszawy. Na mocy uchwały Walnego Zgromadzenia akcjonariuszów z dnia 9 grudnia 1929 r. spółka znajduje się w stanie likwidacji.

R. H. B V 724 (B XXVII 4474): Restauracja „Astoria“, Spółka Pracowników Restauracyjnych. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Warszawie. Firma obecnie brzmi: „Restauracja „Astoria“, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością“. Kapitał zakładowy wynosi zł 51.000, podzielonych na 255 udziałów, całkowicie wpłaconych. Wszelkie zobowiązania, umowy, weksle, czeki, pełnomocnictwa, indosy, akty notarialne i hipoteczne winny być podpisywane przez dwóch członków zarządu, w tej liczbie prezesa lub wiceprezesa. Korepondencję, niezawierającą zobowiązań, pokwitowania z odbioru przesyłek, towarów, korespondencji oraz wszelkich sum pieniężnych podpisuje jeden z zarządców. Według bilansu, przerachowanego brutto na dzień 1 lipca 1928 r. w wykonaniu Rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. (Dz. Ust. R. P. Nr 38/28, poz. 352) i zatwierdzonego uchwałą Walnego Zgromadzenia wspólników dnia 18 kwietnia 1928 r., kapitał zakładowy określony został na zł 32.500. Na mocy tejże uchwały kapitał zakładowy podwyższony został o zł 18.500, czyli do sumy zł 51.000. Zmiany i uzupełnienie umowy spółki dokonane zostały na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Hettlingerem w Warszawie dnia 18 kwietnia 1929 r. za nr 2323.

R. H. B VI 860 (B XLVII 6768): „Towarzystwo Przemysłowo-Leśne“, Spółka Akcyjna w Warszawie. Kazimierz Kostanecki z zarządu wystąpił. Na członka zarządu wybrany został Jan Kostanecki z Warszawy. Wpisano na mocy

uchwały Walnego Zgromadzenia akcjonariuszów z dnia 26 lutego 1930 r.

R. H. B VI 987 (B XXXII 5047): „Polska Ruda Żelazna“, Spółka Akcyjna w Warszawie. Komisję Likwidacyjną stanowią: Stanisław Meyer, Henryk Neuman, Włodzimierz Pieniążek, Stefan Stanowski, wszyscy z Warszawy. Na mocy uchwały Walnego Zgromadzenia akcjonariuszów z dnia 30 grudnia 1929 r. spółka znajduje się w stanie likwidacji.

R. H. B VII 1087: „Restauracja Polska“, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Warszawie. Zarządcami obecnie są: Franciszek Kaczyński i Andrzej Zienkiewicz, obaj z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Weksle, indosy, umowy i zobowiązania podpisują pod stemplem firmy obaj zarządcy łącznie. Wpisano na mocy aktów, zeznanych przed notariuszem Dobrowskim w Warszawie dnia 30 listopada 1928 r. za nr. 3452 i 3453.

R. H. B VII 1160: Przemysłowe Zakłady Chemiczne „Zagodzón“, Spółka Akcyjna w Warszawie. Aleksander Dobrowski z zarządu wystąpił.

R. H. B VII 1170 (B XXXIV 5249): „Polska Fabryka Ekstraktów Garbarskich“, Spółka Akcyjna w Warszawie. Juljuszo-wi-Józefowi Babeckiemu z Warszawy udzielono prokury z prawem podpisywania łącznie z jednym z członków zarządu.

R. H. B VII 1145: Sprzedaż Towarów Galanteryjnych w Warszawie „Henry Rahm i S-ka“. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością. Kapitał zakładowy został podwyższony i obecnie wynosi zł. 18.000, podzielonych na 900 udziałów. Na poczet kapitału zakładowego wpłacono zł. 10.800, pozostałe zł. 7.200 winny być wpłacone do dnia 31 grudnia 1925 r. Podwyższenie kapitału zakładowego nastąpiło na mocy uchwały Walnego Zgromadzenia wspólników z dnia 28 lutego 1925 r.

R. H. B VIII 1262 (B XX 3713): Przędzalnia i Tkalnia Juty „Warta“, Spółka Akcyjna w Warszawie. Siedziba spółki mieści się obecnie przy ulicy Mazowieckiej 3. Na Walnym Zgromadzeniu akcjonariuszów w dniu 11 maja 1929 r. zarząd ukonstytuował się w następującym składzie: dyrektorowie: Kazimierz Grossman, Tadeusz Neuman, Herman Ginsberg, wszyscy z Warszawy, dr. Leopold Kohn z Częstochowy, dr. Józef Markusfeld (nieobecny); zastępcy: Józef Freider (nieobecny), dr. Bolesław Helman, Alfred Kohn, obaj z Częstochowy, Michał Marzyński z Łodzi, Aleksander Neuman z Warszawy.

R. H. B VIII 1390 (B XIX 3536): Zakłady Przemysłowe „Etyl“, Spółka Akcyjna w Warszawie. Prokura Franciszka Chmielewskiego ustała.

R. H. B IX 1647: Zakłady Przemysłowe Drzewne i Metalurgiczne „Horacy“, Spółka Akcyjna w Warszawie. Zarząd obecnie stanowią członkowie: Maurycy Heller, Herman Heller, obaj z Solca pod Bydgoszczą, dr. Horacy Heller z Warszawy; zastępcy: Artur Bogacki, Mozes Kosowski, obaj z Warszawy. Wpisano na mocy uchwały Walnego Zgromadzenia akcjonariuszów z dnia 14 lutego 1929 r.

R. H. B IX 1800: „Jamciesz“, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością. Firma obecnie brzmi: „Towarzystwo Przemysłowo-Handlowe „Jamciesz“, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością“. Kapitał zakładowy mk. 4 500 000, podzielony na 300 udziałów, całkowicie wpłacony. Wszelkie zobowiązania, czeki, umowy, prokury, pełnomocnictwa i akty no-

tarjalne i hipoteczne winny być podpisywane przez dwie zarządczynie łącznie pod stemplem firmy. Wpisano na mocy aktów, zeznanych przed notariuszem Hettlingerem w Warszawie dnia 31 października 1923 r. i 13 sierpnia 1924 r. za nr. 4178 i 2712. Wpis powyższy w dniu 27 maja 1929 r. uzupełniony został dopełnieniem: Likwidatorem jest Jan Drobniewski z Warszawy. Na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Jelnickim w Warszawie dnia 13 kwietnia 1929 r. nr. 632 spółka znajduje się w stanie likwidacji.

R. H. B XI 2267: **Laboratorium Chemiczno-Kosmetyczne „J. Skoczynski i S-ka”**, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością. Jan Jelen przestał być zarządcą. Na zarządcę wybrany został Kazimierz Wirtz z Warszawy. Wpisano na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Kosińskim w Warszawie dnia 9 lutego 1929 r. za nr. 563.

R. H. B XI 2307 (B XLV 6502): **Huta Szklana „Dąbrowa”**, Spółka Akcyjna. Kapitał zakładowy obecnie wynosi zł. 1,017,500, podzielonych na 10,175 akcji, całkowicie wpłaconych. Zezwolenie Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu na powiększenie kapitału zakładowego o zł. 250,000, czyli do zł. 562,500 drogą III emisji złotowej 2,500 sztuk nowych akcji, i o zł. 455,000, czyli do zł. 1,017,500, drogą IV emisji złotowej 4,550 sztuk nowych akcji, opublikowane zostało w Nr. 287 „Monitora Polskiego” z dnia 13 grudnia 1929 r.

R. H. B XI 2361 (B XXX 4797): **„Zjednoczeni Polscy Przemysłowcy Metalowi”**, Spółka Akcyjna w Warszawie. Piotr Król z zarządu wystąpił. Na członka zarządu wybrany został Henryk Wolff z Warszawy. Wpisano na mocy uchwały Rady z dnia 10 października 1929 r.

R. H. B XII 2435 (B XXXI 4958): **Polska Żarówka „Osram”**, Spółka akcyjna w Warszawie. Siedziba spółki mieści się obecnie przy pl. Trzech-Krzyży 8.

R. H. B XIII 2620 (XLI 6101): **Towarzystwo dla Handlu i Przemysłu Leśnego „Telechany”**, Spółka Akcyjna. Siedziba spółki mieści się obecnie przy ul. Marszałkowskiej 7 m. 19.

R. H. B XIV 2794 (B XXX 4855): **„Elektryczne Koleje Dojazdowe”**, Spółka Akcyjna w Warszawie. Na posiedzeniu Rady w dniu 28 maja 1929 r. zarząd ukonstytuował się w następującym składzie: prezes Wiesław Gerlicz, wiceprezes Tadeusz Sułowski, Tadeusz Baniewicz, Kazimierz Gayczak, Szymon Landau, Janusz Regulski, wszyscy z Warszawy. Prokurent Tadeusz Regulski zamieszkuje obecnie przy ulicy Dobrej 2.

R. H. B V 811 (B XLII 6252): **Fabryka Konfekcji i Składy Sukna „Tadeusz Krafft i S-ka”**, Spółka Akcyjna w Warszawie. Kapitał zakładowy obecnie wynosi zł. 180,000, podzielonych na 12,000 akcji, całkowicie wpłaconych. Według bilansu otwarcia w złotych, sporządzonego na dzień 1 lipca 1924 roku stosownie do Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 25 czerwca 1924 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 55, poz. 542) i zatwierdzonego przez Walne Zgromadzenie akcjonariuszów w dn. 10 marca 1925 r., kapitał zakładowy określony został na zł. 180,000 i podzielony na 12,000 akcji.

R. H. B XIV 2882: **„Polskie Kopalnie Rudy”**, Spółka Akcyjna w Warszawie. Komisję Likwidacyjną stanowią: Stanisław Gail, Włodzimierz Pieniążek, Stefan Stanowski, wszyscy z Warszawy. Na mocy uchwały Walnego Zgromadzenia akcjonariuszów z dnia 18 lipca 1929 r. spółka znajduje się w stanie likwidacji.

R. H. B XIV 3191: **„Surowce i Przetwory Drzewne”**, Spółka Akcyjna w Warszawie. Siedziba spółki mieści się obecnie przy ulicy Marszałkowskiej 115. Na Walnym Zgromadzeniu akcjonariuszów w dniu 23 października 1926 r. zarząd ukonstytuował się w następującym składzie: Karol Zdziechowski,

Antoni Łuniewski, obaj z Warszawy, i Wincenty Kozakowski (nieobecny).

R. H. B XVII 3334 (B XLV 6541): **Powszechne Towarzystwo Elektryczne „A. E. G.”**, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Warszawie. Władysław brokman przestał być zarządcą. Prokurenci Oddziału w Poznaniu: borys Rohrer i Aleksander Dreszer, w Sosnowcu: Paweł Wittek, w Krakowie: dr. Aleks Daniel, podpisują każdy z nich łącznie z jednym z zarządców.

R. H. B XVIII 3355: **„Fabryka Naczyń Mleczarskich Konstantego Millera”**, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Warszawie. Zarządca Konstanty Miller zmarł. Do zarządu na jego miejsce weszła Lucyna Millerowa z Warszawy.

R. H. B XVIII 3364 (B XL 5961): **„Stowarzyszenie Mechaników Polskich z Ameryki”**, Spółka Akcyjna w Warszawie. Wszystkie akcje są na okaziciela. Zarząd stanowią: Jerzy Iwanowski, Jan Piotrowski, Mikołaj Krasucki, wszyscy z Warszawy. Zarząd zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy. Do składania oświadczeń i podpisywania w imieniu spółki wystarczy współdziałanie dwóch członków zarządu lub jednego członka zarządu łącznie z prokurentem. Postanowienie Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu w przedmiocie zatwierdzenia statutu uzgodnionego z przepisami prawa o spółkach akcyjnych („Dz. Ust. R. P. Nr. 39/1928, poz. 383), opublikowane zostało w Nr. 68 „Monitora Polskiego” z dnia 22 marca 1930 r.

R. H. B XVIII 3449: **„II-ga Spółka Pracowników Restauracji Hotelu Europejskiego”**, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Warszawie. Na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Kurmanem w Warszawie dnia 11 kwietnia 1930 r. za nr. 511, spółka została rozwiązana i przedsiębiorstwo zlikwidowane.

R. H. B XIX 3544 (B XLII 6182): **Zakłady Amunicyjne „Pocisk”**, Spółka Akcyjna w Warszawie. Kapitał zakładowy obecnie wynosi zł. 3,200,000, podzielonych na 32,000 akcji, z których 16,000 akcji na okaziciela, 12,800 akcji imiennych zwykłych i 3,200 akcji imiennych z pluralnym prawem głosu. Postanowienie Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu w przedmiocie zmniejszenia kapitału zakładowego o zł. 4,800,000, czyli do zł. 3,200,000, drogą zmniejszenia nominalnej wartości akcji, opublikowane zostało w Nr. 51 „Monitora Polskiego” z dnia 3 marca 1930 r.

R. H. B XIX 3613 (B XXXI 4982): **„Polskie Zrzeszenie Spiritusowe w Warszawie”**, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością. Aleksander Hojnacki mianowany został dyrektorem zarządzającym.

R. H. B XIX 3624: **Biuro Kinematograficzne „Collegia”**, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Warszawie. Siedziba Komisji Likwidacyjnej mieści się przy ulicy Zielnej 6 m. 3 w Warszawie. Likwidatorami są: Aron vel Adolf Grünstein, Leon-Wacław Birncweig, obaj z Warszawy. Na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Hübnerem w Warszawie dnia 14 stycznia 1929 r. za nr. 58, spółka znajduje się w stanie likwidacji.

R. H. B XIX 3676 (B XLVII 6805): **„Szyferpol”**, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Warszawie. Na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Paszkowskim w Warszawie dnia 11 kwietnia 1930 r. za nr. 820, całe przedsiębiorstwo z aktywami i pasywami wniesione zostało do nowopowstałej spółki pod firmą: „Towarzystwo dla Handlu i Przemysłu „Technostandard” Bracia Menn, Spółka Akcyjna”.

R. H. B XXIII 4007: „Warszawska Spółka Fryzjerów“, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością. Kazimierz Kuźnicki przestał być zarządcą. Na zarządcę wybrany został Władysław Biedrzycki z Warszawy. Wpisano na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Jasińskim w Warszawie dnia 24 lutego 1930 r. za nr. 440.

R. H. B XXIII 4067: „Automobile Czesław Łączny i S-ka“, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Warszawie. Likwidatorem jest Czesław Łączny z Warszawy, podpisujący firmę pod jej stemplem z dodatkiem „w likwidacji“. Wpisano na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Siennickim w Warszawie dnia 4 kwietnia 1930 r. za nr. 1715.

R. H. B XXIV 4211: „W. Bojarski i S-ka“, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Warszawie. Kapitał zakładowy podzielony został na 10 udziałów. Wpisano na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Sułowskim w Warszawie dnia 10 grudnia 1929 r. za nr. 1655.

R. H. B XXV 4355: **Warszawska Fabryka Okuć Budowlanych i Wyrobów Metalowych „Inż. Popławski i Cербst“**, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością. Bolesław Soborski przestał być zarządcą. Na zarządcę wybrany został Ryszard Woyciechowski z Tuliszkowa. Czas trwania spółki nieograniczony. Wpisano na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Romanem w Warszawie dnia 22 października 1927 r. za nr. 2183. Wpis powyższy w dniu 27 lutego 1928 r. uzupełniony został dopełnieniem: Zarządcami obecnie są: Antoni Sierawski, Stanisław Lewicki, Zygmunt Cербst. wszyscy z Warszawy. Wpisano na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Romanem w Warszawie dnia 17 lutego 1928 r. za nr. 317.

R. H. B XXVI 4414: **Szwedzkie Wirówki „Pumpsep“**, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Warszawie. Firma obecnie brzmi: „Diabolo-Separator“, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością. Dyonizy Brykczyński z zarządu wystąpił. Na zarządcę wybrany został Otton Mehrens (nieobecny).

R. H. B XXVI 4443: **„Bank Amerykański w Polsce“**, Spółka Akcyjna. Julianowi Hegnerowi z Warszawy udzielono łącznej prokury. Wpis powyższy w dniu 8 kwietnia 1930 r. uzupełniony został dopełnieniem: Georg Widell i Werner Lindman przestali być członkami Rady. Na członków Rady zostali wybrani: Carl Herslow z Warszawy, Axel Lindberg (nieobecny). Wpisano na mocy uchwały Walnego Zgromadzenia akcjonariuszów z dn. 15 lutego 1930 r.

R. H. B XXVII 4551: **„Towarzystwo Kolonizacyjne w Warszawie“**, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością. Kapitał zakładowy obecnie wynosi zł. 670.000, podzielonych na 670 udziałów, całkowicie wpłaconych. Podwyższenie kapitału zakładowego o zł. 150.000, czyli do zł. 670.000, nastąpiło na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Jurkiewiczem w Warszawie dnia 30 grudnia 1929 r. za nr. 1362.

R. H. B XXIX 4704: **Towarzystwo Przetworów Drzewnych „Jarot“**, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Warszawie. Prokura Antoniego Hulanickiego ustała. Bronisławowi Orzechowskiemu z Warszawy udzielono prokury z prawem podpisywania łącznie z jednym z zarządców tych dokumentów, które wymagają dwóch podpisów, oraz z prawem samodzielnego podpisywania dokumentów, dla których dostateczny jest jeden podpis. Wpis powyższy w dniu 15 kwietnia 1930 r. uzupełniony został dopełnieniem: Józef Mineyko z zarządu wystąpił. Na jego miejsce do zarządu wybrany został Stanisław Ratyński z Warszawy. Wpisano na mocy uchwały Walnego Zgromadzenia udziałowców z dnia 3 marca 1930 r.

R. H. B XXX 4897: **Towarzystwo Przemysłowo-Budowlane „Budopol“**, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Warszawie. Antoni Pałuszny przestał być zarządcą. Na zarządcę

wybrany został Wacław Rejs z Warszawy. Wszelkie umowy, akty, zobowiązania, czeki, weksle, żyra, kwity z odbioru wszelkich sum, oraz pełnomocnictwa podpisuje pod stemplem firmy Wacław Rejs łącznie z jednym z pozostałych zarządców. Wpisano na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Siennickim w Warszawie dnia 12 grudnia 1929 r. za nr. 6247.

R. H. B XXX 4960: **„Okowita“**, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Warszawie. Likwidatorem jest Wincenty Piskiewicz z Warszawy. Na mocy uchwały Walnego Zgromadzenia wspólników z dnia 31 grudnia 1929 r., spółka znajduje się w stanie likwidacji.

R. H. B XXXI 5004: **„Trama“**, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Warszawie. Kapitał zakładowy obecnie wynosi zł. 100.000, podzielonych na 1.000 udziałów, całkowicie gotowizną wpłaconych. Podwyższenie kapitału zakładowego o sumę zł. 85.000, czyli do zł. 100.000, nastąpiło na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Tyborowskim w Warszawie dnia 31 grudnia 1929 r. za nr. 5988.

R. H. B XXXIII 5111: **„Icar“ Biuro Informacyjno - Komisowe dla Podróżujących**, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Warszawie. Zarządcami obecnie są: Majer-Szulim i Marek Bajer, Wacław Fromberg, obaj z Warszawy. Wszelkie zobowiązania, weksle, akcepty, czeki, umowy akty notarialne, pełnomocnictwa i prokury podpisują obaj zarządcy łącznie. Wpisano na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Siennickim w Warszawie dnia 17 lutego 1930 r. za nr. 813.

R. H. B XXXIII 5143: **„Frank, Patschke i Zajkowski“**, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Warszawie. Albert-Wiktor Frank z zarządu wystąpił.

R. H. B XXXIII 5171: **„Polskie Lekarskie Towarzystwo Wydawnicze“**, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Warszawie. Dr. Konrad Bağdach z Pruszkowa jako jedyny zarządcą zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy, podpisując firmę pod jej stemplem. Wpisano na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Szymańskim w Warszawie dnia 29 stycznia 1929 r. za nr. 246.

R. H. B XXXV 5332: **Bar „Jockey-Club“**, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Warszawie. Józef Sadowski z zarządu wystąpił. Na zarządcę wybrany został Walenty Duda z Warszawy. Wpisano na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Knollem w Warszawie dnia 31 maja 1928 r. za nr. 1518.

R. H. B XXXV 5354: **Warszawska Spółka Teatralna „Morskie Oko“**, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Warszawie. Kapitał zakładowy obecnie wynosi zł. 12.000, podzielony na 40 udziałów, całkowicie gotowizną wpłaconych. Wpisano na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Nowickim dnia 21 grudnia 1929 r. za nr. 1547.

R. H. B XXXVI 5449: **„Robdok“ Spółka Budowlano-Przemysłowa**, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Warszawie. Siedziba spółki mieści się obecnie przy ul. Al. Jerozolimskie 15/4. Wpis powyższy w dniu 29 marca 1930 r. uzupełniony został dopełnieniem: Kazimierz Cembrzyński jako jedyny zarządcą zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy, podpisując firmę pod jej stemplem na wszelkich zobowiązaniach i dokumentach. Prokura Kazimierza Cembrzyńskiego i Izraela Prena ustała. Wpisano na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Straszewiczem w Warszawie dnia 20 marca 1930 r. za nr. 612.

R. H. B XXXVII 5553: **Towarzystwo Komunikacji Samochodowej „Tekas“**, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością

w Warszawie. Likwidatorem jest adwokat Maksymilian W. Schönbach z Warszawy. Na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Kosińskim w Warszawie dnia 20 grudnia 1928 r. za nr. 2835, spółka znajduje się w stanie likwidacji.

R. H. B XXXVIII 5608: **Towarzystwo Przemysłowo-Handlowe „P. Mickiewicz i S-ka“**, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością za swym wyłącznie podpisem zarządca Piotr Mickiewicz dzi za swym wyłącznie podpisem zarządca Piotr Mickiewicz.

R. H. B XXXIX 5746: **„Towarzystwo dla Sprzedaży Surówek Żelaznej“**, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością. Na zarządcę wybrany został Leopold Cejtin z Warszawy. Wpisano na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Konstantym Wolnym w Katowicach dnia 20 marca 1930 r. za nr. 57.

R. H. B XXXIX 5803: **Biuro Techniczno-Handlowe „Pege“**, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością. Na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Wyganowskim w Warszawie dnia 27 lutego 1930 r. za nr. 317, spółka została rozwiązana i przedsiębiorstwo zlikwidowane.

R. H. B XXXIX 5811: **Handel i Przemysł Drzewny „H. Jaworowicz i S-ka“**, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Warszawie. Siedziba spółki mieści się obecnie przy ul. Grójeckiej 40.

R. H. B XLI 6070: **Polskie Linje Lotnicze „Lot“**, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Warszawie. Tomasz Turbiak przestał być dyrektorem. Obecnie zarząd stanowi dyrektor mjr. pil. inż. Wacław Makowski z Warszawy.

R. H. B XLI 6072: **„Lewy i Kottek“ Sprzedaż Papieru**, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Warszawie. Na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Zembrzuskim w Warszawie dnia 13 marca 1930 r. za nr. 308, spółka została rozwiązana i przedsiębiorstwo zlikwidowane.

R. H. B XLII 6226: **Polskie Towarzystwo Samochodów „Citroen“**, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Warszawie. Erno Turnai z Warszawy jako jedyny zarządca zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy. Wpisano na mocy uchwały Walnego Zgromadzenia wspólników z dnia 7/9 stycznia 1930 r.

R. H. B XLIII 6277: **„Bank Gospodarstwa Krajowego“** w Warszawie. Roman Riedel przestał być kierownikiem Oddziału w Stanisławowie. Józefowi Pakoszowi udzielono prokury dla Oddziału we Lwowie.

R. H. B XLIV (B 6352): **Towarzystwo Wydawniczo-Reklamowe „Tower“**, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością

Warszawie. Siedziba spółki mieści się obecnie przy ulicy Wilczej 62 m. 13.

R. H. B XLIV 6388: **Przedsiębiorstwo Przemysłowo-Budowlane „Inżynier M. Wizel, L. Paprocki i K. Dachowski“**, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Warszawie. Siedziba spółki przeniesiona została do Lublina. Wpisano na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Zembrzuskim w Warszawie dn. 19 marca 1930 r. za nr. 329.

R. H. B XLIV 6484: **„Towarzystwo Solomit“**, Spółka Akcyjna w Warszawie. Siedziba spółki mieści się obecnie przy ulicy Marszałkowskiej 17 m. 14. Na Walnem Zgromadzeniu akcjonariuszów w dniu 3 marca 1930 r. zarząd ukonstytuował się w następującym składzie: prezes Stanisław Piłsudski, Andrzej Koczan, Antoni Ozierowski, wszyscy z Warszawy.

R. H. B XLV 6511: **Sprzedaż Wyrobów Fabryki Konserw „Stavanger“**, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Warszawie. Siedziba spółki mieści się obecnie przy ulicy Leszno 73.

R. H. B XLV 6522: **Pierwsze Warszawskie Importowe Towarzystwo „E. W. I. G.“**, Spółka Akcyjna w Warszawie. Otwarto Oddział w Łodzi. Senderowi vel Aleksandrowi Berkmanowi z Łodzi udzielono łącznej prokury z tem, że tenże ma prawo samodzielnie podpisywać korespondencję, przyjmować i kwitować z odbioru sum pieniężnych, występować w charakterze powoda w imieniu spółki przed sądami wszystkich instancji, odbierać wszelkie dokumenty i sumy pieniężne od władz sądowych, odbierać z poczty i kolei przesyłki, dokumenty oraz sumy pieniężne.

R. H. B XLVI 6629: **„Bush Service Corporation“**, Przedsiębiorstwo Transportowo-Ekspedycyjne, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Warszawie. Otwarto Oddziały w Katowicach, Krakowie, Lwowie, Łodzi, Poznaniu, Sniatyniu, Załuczu, Wilnie, Zbąszyniu i Zebrzydowicach. Udzielono łącznej prokury: dla Oddziału w Krakowie Jakóbowi Sonne i Wacławowi Potuczkowi, dla Oddziału w Katowicach: Achillesowi Moreau i Jakóbowi Sonne; dla Oddziału w Łodzi Wincentemu Lewensteinowi i Wiktorowi Cemachowi; dla Oddziału we Lwowie: Adolfowi Garfunklowi i Wilhelmowi Kiwitzowi; dla Oddziału w Poznaniu: Władysławowi Kunce i Władysławowi Wachowiakowi.

R. H. B XLVI 6696: **„Syndykat Emigracyjny“**, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Warszawie. Siedziba spółki mieści się obecnie przy ul. Marszałkowskiej 124. Dyrektorem mianowany został Jan Szeronos z Warszawy. Wpisano na mocy protokołu z dnia 7 marca 1930 r.

R. H. B XLI 6C11: **„Bank Ziemiański“**, w Warszawie. Mieczysławowi Winklerowi udzielono łącznej prokury dla Oddziału w Wieluniu.

Czy wiesz, że nasze lotnictwo komunikacyjne szczyli się pełnym 100% bezpieczeństwem, a zatem, że jest najlepiej zorganizowane w świecie.

Czy wiesz, że samoloty komunikacyjne poza pasażerami codziennie przewożą również listy i towary tanio i najszybciej na linjach:

Warszawa — Poznań, Warszawa — Katowice — Kraków, Warszawa — Lwów, Warszawa — Gdańsk, Kraków — Katowice — Wiedeń, Poznań — Bydgoszcz — Gdańsk

OBWIESZCZENIA SPÓŁEK AKCYJNYCH

Karolewska Manufaktura KAROL KRÖNING i S-ka, Spółka Akcyjna w Łodzi

Bilans na dz. 31 grudnia 1929 r.

STAN CZYNNY:				STAN BIERNY:	
	zł	zł		zł	zł
Posesje	134.693'20		Kapitał akcyjny	3,000.000'00	
Budynki fabryczne i mieszk.	1,248.941'87		„ zapasowy	277.691'67	
Maszyny	2,172 649'56		„ amortyzacyjny	1,235.567'29	
Srodki lokomocji	125 495'72		„ rezerwowy	348.489'74	4,861.748'70
Inwentarz biurowy	82.025'86	3,763.806'21	Wierzyciele		3,211.289'54
Kasa	81.443'92		Akcepty		1,613.785'21
Remesy	450.889'04		Otto Jan Schultz R-k hip.		88.178'71
Papiery wartościowe	94.977'00		Dywidenda niewypłacona i re-		
Udziały	11.363 04	638.673'00	muneracja		41.078 40
Dłużnicy		1.160.996'91	Sumy przechodnie		53.267'87
Sumy do stopniowego umorzenia		78.320'07	Straty i Zyski — Zysk		293.342'57
Remanenty		4.520 894'81			
		<u>10.162.691'00</u>			<u>10.162.691'00</u>

Rachunek Strat i Zysków

	zł	zł		zł
Różne Straty		123.167'02	Pozostałość zysku z 1928 r.	4.481'51
Zapłac. podatki w 1928 r.	539.302'49		Różne wpływy	109.559'85
„ świadczenia	108.252'20	647.554'69	Zysk brutto	1,534.517'26
Amort. sum do stopn. umorzenia		10.903'00		
Koszty związane ze zbytem to-				
warów		573.591'34		
Zysk netto		293 342'57		
		<u>1,648.558'62</u>		<u>1,648.558'62</u>

Bank Gospodarstwa Krajowego

W myśl § 16 statutu przeprowadzono w dniu 23 maja 1930 r.

X Losowanie

8%-wych listów zastawnych Banku Gospodarstwa Krajowego, opiewających na złote w złocie wedle dawnego parytetu.

IV Losowanie

7%-wych listów zastawnych Banku Gospodarstwa Krajowego, opiewających na złote w złocie wedle nowego parytetu.

II Losowanie

8%-wych obligacji budowlanych Banku Gospodarstwa Krajowego, opiewających na złote w złocie wedle nowego parytetu.

VII Losowanie

4 $\frac{1}{2}$ %-wych oraz 4%-wych listów zastawnych b. Banku Krajowego Królestwa Galicji i Lodomerji z Wielkim Księstwem Krakowskim, następnie Polskiego Banku Krajowego, przejętych i skonwertowanych przez Bank Gospodarstwa Krajowego.

Wykazy numeryczne wylosowanych odcinków zawiera „Monitor Polski” z dn. 6/VI 1930 r. Nr. 130.

Tabele losowań mogą interesowani przejrzeć względnie podjąć w Centrali Banku lub w jego Oddziałach.

Wypłata należności za wylosowane 8%-we i 7%-we listy zastawne oraz za 8%-we obligacje budowlane Banku Gospodarstwa Krajowego w pełnej wartości nominalnej a także za kupony płatne dn. 30 czerwca 1930 r., tak od wylosowanych, jak i w obiegu będących sztuk, odbywać się będzie w Centrali Banku w Warszawie i w jego Oddziałach, począwszy od dn. 30 czerwca 1930 r., na podstawie przedłożonych odcinków względnie kuponów.

Wypłata należności za wylosowane 4 $\frac{1}{2}$ %-we i 4%-we listy zastawne b. Banku Krajowego w ich pełnej wartości nominalnej, przerechowanej na walutę złotową, oraz za kupony płatne 30 czerwca 1930 r. tak od wylosowanych, jak i w obiegu będących listów zastawnych, odbywać się będzie w Oddziale Banku Gospodarstwa Krajowego we Lwowie, który temi emisjami administruje, a także w Centrali i innych Oddziałach Banku od dn. 30 czerwca 1930 r. począwszy, za przedłożeniem odnośnych odcinków i względnie kuponów.

Oprocentowanie wylosowanych listów zastawnych i obligacji budowlanych ustaje z dn. 30 czerwca 1930 r.

ZARZĄD TOWARZYSTWA AKCYJNEGO

Albertyńska Fabryka Papieru i Tektury, S. A. w Albertynie

ma zaszczyt zawiadomić PP. Akcjonariuszów, że w dn. 9 lipca 1930 r. o godz. 5 po południu w pierwszym terminie, a w razie niedojścia do skutku w tym samym dniu o godz. 7 po południu w drugim terminie, w biurze Zarządu Spółki Akcyjnej w Albertynie odbędzie się

Zwyczajne Walne Zgromadzenie Akcjonariuszów

z następującym porządkiem dziennym:

- 1) Zağajanie Zgromadzenia i wybór przewodniczącego;
- 2) Sprawozdanie Zarządu za 1929 r. i zatwierdzenie takowego;
- 3) Rozpatrzenie i zatwierdzenie bilansu, oraz rachunku strat i zysków za 1929 r.;
- 4) Podział zysków;
- 5) Pokwitowanie władz Spółki z czynności za rok sprawozdawczy;
- 6) Rozpatrzenie i zatwierdzenie budżetu i planu działań na 1930 r.;
- 7) Wybory 5 członków do Rady Nadzorczej Towarzystwa;
- 8) Sprawa rozbudowy fabryki;
- 9) Podwyższenie kapitału akcyjnego;
- 10) Sprawy kredytowe;
- 11) Wolne wnioski Akcjonariuszów.

Fabryka Odzieży „Vestis“, S. A. w Warszawie

Bilans na dzień 31 grudnia 1929 r.

AKTYWA: Nieruchomości zł 18.975 65; Ruchomości zł 4.472 12; Dłużnicy zł 68.874 32; Sumy przechodnie zł 1.216 49; Strata na 31 XII 1928 r. zł 6.759 84; Strata na 31 XII 1929 r. zł 9.820 04; **Razem zł 110.118 46.**

PASYWA: Kapitał zakładowy zł 100.000 00; Kapitał zasobowy zł 5.689 76; Kapitał amortyzacyjny zł 2.625 31; Wierzyciele zł 1.189 49; Sumy przechodnie zł 500 00; Niepodniesiona dywidenda zł 113 90; **Razem zł 110.118 46.**

Rachunek Strat i Zysków

Wydatki zł 18.388 61; Zysk brutto zł 8.568 57; Strata zł 9.820 04.

Wileński Dom Towarowo-Przemysłowy „Bracia Jabłkowscy“, S. A. w Wilnie

Bilans na dzień 31 grudnia 1929 r.

STAN CZYNNY:

Kasa zł 6.785 27; Papiery wartościowe zł 9.200 00; Weksle zł 909 00; Instytucje kredytowe zł 3.278 85; Towary zł 315.647 94; Nieruchomości zł 718.743 36; Ruchomości zł 86.413 17; Różni dłużnicy zł 143.569 93; Sumy przechodnie zł 20.937 23; Towary komisowe zł 37.040 45; Kaucje w akceptach zł 74.000 00; Strata za 1929 r. zł 41.279 61; Strata za 1929 r. zł 4.186 57; **Razem zł 1.461.991 38.**

STAN BIERNY:

Kapitał akcyjny zł 600.000 00; Kapitał amortyz. zł 41.924 13; Fundusz stypendjalny zł 412 35; Fundusz pomocy dla niezdolnych do pracy zł 816 87; Dług hipoteczny zł 243.819 63; Instytucje kredytowe zł 63.105 58; Akcepty zł 235.708 50; Dostawcy zł 33.533 28; D/T. B-cia Jabłkowscy, S. A. w Warszawie zł 105.996 55; Niepodniesiona dywidenda zł 1.216 06; Sumy przechodnie zł 24.417 98; Komitenci zł 37.040 45; Akcepty kaucyjne zł 74.000 00; **Razem zł 1.461.991 38.**

Rachunek Strat i Zysków

Wydatkowano zł 234.180 85; Zysk brutto zł 229.994 28; Strata za 1929 r. zł 4.186 57.

„Pétrole de Boryslaw“, S. A. Antwerpja

Bilans z dn. 31 grudnia 1929 r.

STAN CZYNNY:

Prawa naftowe, udziały w przedsiębiorstwach przemysłowych i górniczych, wiercenia fr. 8.077.249 80; Nieruchomości, materiały i ruchomości fr. 4.333.063 19; Koszty emisji obligacji (do zamortyzowania) fr. 225.000 00; portfel fr. 6.331 68; Różni dłużnicy fr. 6.224.190 22; Zapasy ropy fr. 110.490 44; Kasy i banki fr. 35.070 48; Depozyta statutowe fr. 50.000 00; Strata w latach poprzednich fr. 9.556.345 84; Zysk za 1929 r. fr. 899.084 88; **Razem fr. 27.718.656 77.**

STAN BIERNY:

Kapitał 100.000 akcji po fr. 100 00 = fr. 10.000 000 00; 1.000 akcji pierwszeństwa po fr. 1.000 00 = fr. 1.000 000 00; 10.000 akcji dywidendowych —; Rezerwa ustawowa fr. 64.679 75; Obligacje w obiegu: 5% po fr. 500 00 emisji 1909 pozostałe do wykupu fr. 988 00; 5% obligacje po fr. 500 00 emisji 1920 fr. 4.458.500 00; Odsetki od obligacji fr. 19.300 90; Zapadłe kupony od akcji i obligacji fr. 2.654 85; Różni wierzyciele fr. 11.858.125 11; Prowizje skarbowe i różne fr. 264.408 16; Depozytanci statutowi fr. 50.000 00; **Razem fr. 27.718.656 77**

Rachunek Strat i Zysków

WINIEN:

Saldo z lat poprzednich fr. 9.556.345 84; Koszty eksploatacji kopalń fr. 2.297.042 18; Koszty ogólne fr. 344.234 70; Podatki fr. 133.233 25; Odsetki, prowizje i różne fr. 792 556 33; Amortyzacja kosztów emisji obligacji fr. 45.000 00; **Razem fr. 13.168.412 30.**

MA:

Przychód z kopalń. Produkcja ropy i gazu fr. 4.502.280 84; Różne fr. 8.870 50; Saldo fr. 8.657.260 96; **Razem fr. 13.168.412 30.**

Przedstawicielstwo Belgijskiej Spółki Akcyjnej

„Nafta Borysławska w Polsce“

K R O S N O

Bilans z dn. 31 grudnia 1929 r.

STAN CZYNNY:

Prawa naftowe zł 34.520 36; Udziały brutto zł 27.391 59; Inwentarz kopalniany zł 789.405 07; Inwentarz ogólny zł 350.151 39; Zapasy ropy zł 27.622 61; Kasy zł 5.235 70; Banki i P. K. O. zł 3.381 29; Papiery wartościowe zł 1.582 91; Waluty zł 0 01; Kaucje zł 110 00; Dłużnicy zł 9 9.671 65; Sumy przejściowe zł 4 019 77; Strata z 1928 r. zł 43.118 18; **Razem zł 2.266.210 53.**

STAN BIERNY:

Kapitał zł 937 000 00; Rezerwy zł 13.603 94; Pożyczki zagraniczne zł 805.202 16; Wierzyciele zł 131.872 59; Sumy przejściowe zł 132.256 57; Zysk w 1929 r. zł 246.275 27; **Razem zł 2.266.210 53.**

Rachunek Zysków i Strat.

WINIEN:

Koszty eksploatacji kopalń zł 365.812 19; Koszty wiercenia i pogłęb. szybów zł 121.044 31; Koszty zachowania szybów zastanowionych, magazynów i t. d. zł 9.650 32; Koszty administracji zł 182.426 38; Koszty ogólne zł 122.034 87; Różne straty zł 117.457 50; Zysk w 1929 r. zł 246.275 27; **Razem zł 1.164.700 84.**

MA:

Produkcja ropy i gazu zł 1.084.349 41; Różne dochody zł 80.351 43; **Razem zł 1.164.700 84.**

MATERJAŁ BUDOWLANY, Sp. Akc.

W POZNANIU, UL. SEW. MIELŻYŃSKIEGO Nr. 23

Niniejszem zapraszamy Akcjonariuszów naszej Spółki na

Zwyczajne Walne Zebranie

odbyć się mające w poniedziałek w dn. 30 czerwca 1930 r. o godz. 5 po południu w lokalu „Strzechy Budowniczych” w Poznaniu, ul. Sew. Mielżyńskiego 23.

Porządek obrad:

- 1) Zagajenie;
- 2) Sprawozdanie Zarządu, Rady Nadzorczej i Komisji Rewizyjnej za rok obrotowy 1929;
- 3) Przedłożenie i zatwierdzenie bilansu i rachunku zysków i strat za 1929 rok oraz udzielenie pokwitowania Zarządowi i Radzie Nadzorczej;
- 4) Podział zysków;
- 5) Wybór uzupełniający do Rady Nadzorczej;
- 6) Wolne głosy.

Akcjonariusze, którzy chcą brać udział w Walnym Zebraniu, winni zdeponować akcje w biurze naszym lub przedstawić odnośne poświadczenie banku lub też notariusza. Złożenie akcji winno nastąpić najpóźniej w dn. 27 czerwca 1930 r.

Akcjonariusze, którzy powyższych przepisów co do zdeponowania akcji nie wypełnią, nie mogą brać udziału w głosowaniu w Walnym Zebraniu.

W myśl § 7 statutu Spółki, zebranie to zwołuje się w jednym terminie i powzięte uchwały będą obowiązujące bez względu na ilość reprezentowanych głosów.

Poznań, w dn. 5 czerwca 1930 roku.

Rada Nadzorcza:

(-) L. Eckert, budowniczy, prezes

Zarząd:

(-) St. Łomowski

TOWARZYSTWO FABRYKI MOTORÓW „PERKUN” Sp. Akc.

w Warszawie, ul. Grochowska Nr. 46

Bilans Netto za 1929 r.

AKTYWA:

Nieruchomości zł 1,350.926 08; Ruchomości zł 262.371 58; Maszyny i urządzenia zł 1.018.184 42; Narzędzia zł 38.097 00; Kasa zł 9.085 27; Banki zł 211.133 91; Odbiorcy zł 430.803 66; Zaliczenia zł 16.080 90; Kaucje zł 7.744 02; Weksle zł 170.640 28; Papiery procentowe zł 12.482 21; Dostawcy zł 39.986 71; Różni dłużnicy zł 66.618 00; Dłużnicy wątpliwi zł 23.917 84; Materiały zł 184.556 43; Wyroby gotowe zł 440.840 59; Razem zł 4,283.468 90; Różni za kaucję hipoteczną zł 1,338.070 00; Depozyty Zarządu zł 18.000 00; Instytucje Państwowe za weksle gwarancyjne zł 44.780 00; M. S. Wojsk. za listy gwarancyjne zł 121.176 02; Razem zł 5,805.494 92.

PASYWA:

Kapitał akcyjny zł 1,400.000 00; Kapitał zapasowy zł 465.125 25; Kapitał amortyzacyjny zł 895.102 92; Pożyczka długoterminowa zł 10.200 00 = zł 443.700 00; Banki zł 136.148 65; Odbiorcy zł 162.720 74; Dostawcy zł 213.618 12; Różni wierzyciele zł 205.433 22; Akcepty zł 291.125 28; Zaliczenia zł 84 30; Dywidenda niepodniesiona zł 71 68; Rezerwa na podatki zł 4.680 22; Zysk za 1929 r. zł 65.658 52; Razem zł 4,283.468 90; Kaucje hipoteczne zł 1,338.070 00; Członkowie Zarządu za akcje w depozycie zł 18.000 00; Weksle gwarancyjne dla Instytucji Państwowych zł 44.780 00; Bank Zw. Sp. Zarobkowych za listy gwarancyjne zł 121.176 02; Razem zł 5,805.494 92.

Zestawienie Rachunku Strat i Zysków za 1929 r.

WINIEN:

Różnice kursowe zł 228 00; Pensje Dyrekcji i Pracowników zł 395.542 69; Koszty dyskonta i procentów zł 89.040 64; Świadczenia socjalne zł 134.864 44; Podatki zł 86.271 64; Koszty fabryczne i administracyjne zł 522.241 78; Amortyzacja ruchomości i nieruchomości zł 167.182 82; Zysk zł 65.658 52; Razem zł 1,461.030 53.

MA:

Zysk brutto z produkcji zł 1.459.572 53; Kupony od papierów procentowych zł 1.458 00; Razem zł 1,461.030 53.

SPÓŁKA AKCYJNA

M. LESZCZYŃSKI i S-KA FABRYKA CHEMICZNA W WARSZAWIE

Bilans za rok operacyjny 1929

STAN CZYNNY:

Kasa gotówką zł 15.771 66; Banki zł 30.223 00; Akcje obce w portfelu zł 1.418 00; Weksle w portfelu zł 77.298 47; Odbiorcy zł 393.250 66; Dostawcy zł 28.671 87; Różni zł 3.691 97; Kaucje zł 90.750 00; Różni za gwar. otrzym. zł 178.000 00; Remanent towarów i surowc. zł 706.502 45; Nieruchomości: a) budynki zł 511.462 50; b) plac zł 142.304 71; Urządzenia fabryczne: a) działu chemicz. zł 361.709 75; b) działu farb art. zł 162.103 26; c) działu kalki i matryc zł 129.552 69; Ruchomości zł 7.209 31; Tabor zł 12.931 57; Razem zł 2,852.851 87.

STAN BERNY:

Kapitał zakładowy zł 1,500.000 00; Kapitał zapasowy zł 137.126 77; Kapitał amortyzacyjny zł 176.127 94; Odbiorcy zł 39.904 61; Dostawcy zł 74.561 92; Różni zł 222.595 32; Dług Tow. Kred. Miejskiemu zł 14.004 56; Różni za kaucje zł 90.750 00; Gwarancje wydane zł 178.000 00; Fundusz personelu na zapomogi zł 626 50; Fundusz akwizytorów zł 402 75; Fundusz na cele społeczne i dobroczynne zł 2.352 80; Niewypłacona dywidenda: za 1925 r. zł 450 75; za 1926 r. zł 522 99; za 1927 r. zł 565 32; za 1928 r. zł 42.877 50; Akcepty zł 142.400 00; Zysk netto: saldo z 1928 r. zł 3.117 81; zysk za 1929 r. zł 226.464 33; Razem zł 2,852.851 87.

Rachunek Strat i Zysków za rok operacyjny 1929

WINIEN:

Place administracji zł 182.838 29; Koszty handlowe zł 301.423 15; Świadczenia socjalne zł 25.746 84; Podatki i patenty zł 100.036 97; Opłaty stempłowe i pocztowe zł 11.677 01; Straty na odbiorcach zł 17.269 19; Czysty zysk: saldo z 1928 r. zł 3.117 81; zysk za 1929 r. zł 226.464 33; Razem zł 868.573 59.

MA:

Pozostałość zysku z 1928 r. zł 3.117 81; Zysk na różnicach ceny placu i kursów 1929 r. zł 6.441 11; Zysk brutto za 1929 r. zł 859.014 67; Razem zł 868.573 59.

Z A R Z A D

Tow. Handlowo-Przemysłowe „PACIFIC”, S. A.

podaje do wiadomości PP. Akcjonariuszom, że
Walne Zgromadzenie Akcjonariuszów Spółki
 odbędzie się dn. 28 czerwca 1930 r., o godz. 18 w lokalu
 Zarządu w Warszawie, al. Jerozolimska Nr. 25.

Porządek dzienny Walnego Zgromadzenia następujący:
 1) Sprawozdanie Zarządu i Komisji Rewizyjnej za rok
 operacyjny 1929; 2) Rozpatrzenie i zatwierdzenie spr-
 awozdania i bilansu oraz rachunku strat i zysków za rok
 operacyjny 1929; 3) Ustalenie budżetu na rok operacyjny
 1930; 4) Wybór Zarządu; 5) Wnioski Akcjonariuszów,
 zgłoszone w terminie ustawowym.

PP. Akcjonariusze, pragnący wziąć udział w Zgroma-
 dzeniu, winni na 7 dni przed terminem Zebrania złożyć
 w biurze Zarządu akcje lub dowody depozytowe.

ZARZĄD TOWARZYSTWA AKCYJNEGO

**„Pierwszej Warszawskiej Fabryki Palenia Kawy, Cykorji
 i Surogatów Kawy „Pluton“ T. i M. Tarasiewiczów“
 w Warszawie**

podaje niniejszem do wiadomości PP. Akcjonariuszów, że w dniu
 3 lipca 1930 r. o godz. 1 po południu w lokalu przy ulicy
 Żytniej Nr. 10 w Warszawie odbędzie się **Walne Nadzw-
 yczajne Zgromadzenie Akcjonariuszów Spółki** z następującym
 porządkiem dziennym: 1. Zażalenie zebrania i wybór Prze-
 wodniczącego; 2. Rozpatrzenie i zaakceptowanie nowego statutu
 Spółki, uzgodnionego z treścią Rozp. Prez. Rzeczyposp. o Spół-
 kach Akcyjnych z dn. 22 marca 1928 r.; 3. Wnioski.

PP. Akcjonariusze, pragnący wziąć udział w powyższem
 Walnem Zgromadzeniu, winni zgodnie z postanowieniami art. 51
 statutu Spółki najpóźniej na tydzień przed terminem Zgroma-
 dzenia złożyć akcje swoje lub odpowiednie świadectwa insty-
 tucyj kredytowych, przez Rząd zatwierdzonych, w biurze Spółki
 w Warszawie, ul. Żytnia Nr. 10.

NUWO-WILEJSKA FABRYKA MASY DRZEWNEJ I PAPIERU, S. A.

na Walnem Zgromadzeniu odbytem w dn. 27 kwietnia 1930 r.
 zatwierdzono

Bilans za 1929 r.

STAN CZYNNY: Kasa zł 901'24; Banki zł 500'00; Weksle,
 zaliczenia zł 229.910'36; Weksle i frachty n/inkaso zł 108.768'57;
 Papier, półfabrykaty i surowce zł 232.879'27; Odbudowa fabryki,
 maszyny zł 510.901'36; Dłużnicy zł 79.520'83; **Razem zł 1.163.381'63.**

STAN BIERNY: Kapitał akcyjny zł 102.000'00; Kapitał zapa-
 sowy zł 53.360'59; Dyskonto weksli zł 217.142'19; Banki
 zł 109.819'32; Dostawcy, traty zł 421.244'39; Akcjonariusze
 zł 258.878'08; Zysk zł 937'06; **Razem zł 1.163.381'63.**

Straty i Zyski

Brutto dochód z produkcji papieru zł 661.523'94; Płaca dzier-
 żawna zł 60.940'00; %% i prowizja zł 92.342'16; Robocizna,
 pensja zł 366.171'94; Koszty handlowe, podatki zł 141.132'78;
 Czysty zysk za 1929 r. zł 937'06.

Tow. Handl. Przem. „PACIFIC”, S. A.

Bilans netto na dzień 31 grudnia 1929 r.

AKTYWA: Kasa zł 30.467'46; Dłużnicy zł 304.873'92;
 Remanenty zł 162.123'21; Ruchomości zł 32.362'91; Straty:
 1928 r. zł 15.331'05; 1929 r. zł 14.394'18; **Ogółem aktywa
 zł 559.552'73.**

PASYWA: Kapitał Akcyj. zł 100.000'00; Kapitał Amor-
 tyzacyjny zł 4.271'57; Wierzyciele zł 455.281'16; **Ogółem
 pasywa zł 559.552'73.**

STRATY: Koszty utrzymania warsztatu zł 11.154'75;
 Spisano z rachunku dłużników zł 10.880'44; Koszty han-
 dlowe zł 215.432'18; **Razem zł 237.467'37.**

ZYSKI: Zysk na towarach zł 189.418'75; Zysk ze szk ły
 zł 33.654'44; Strata 1929 r. zł 14.394'18; **Razem zł 237.467'37.**

Towarzystwo Akc. Fabryki Szkła dawniej S. Reich i S^{ka} w Zawierciu

Bilans na 31 grudnia 1929 r.

STAN CZYNNY:	zł	STAN BIERNY:	zł
Nieruchomości	2.075.276'02	Kapitał Zakładowy	2.500.000'00
Ruchomości	1.739.286'95	Kapitał Zapasowy	160.909'89
Papiery wartościowe	1.942'93	Kapitał Amortyzacyjny	1.427.436'81
Kaucje	20.399'70	Rezerwa specjalna	719.072'79
Weksle	499.887'00	Rezerwa podatkowa	105.632'50
Gotówka	17.310'22	Dywidenda	283.347'25
Dłużnicy	761.154'02	Wierzyciele	365.977'72
Zapasy — towary i materiały	347.477'88	Sumy przechodnie	705'91
Budowle niewykończone	92.068'15		
Sumy przechodnie	8.280'00		
	<u>5,563.082'87</u>		<u>5,563.082'87</u>

Rachunek Strat i Zysków za 1929 r.

WINIEN:	zł	MA:	zł
Robocizna i pensje	1.842.420'51	Wpływy ogólne	3.572.162'72
Materiały	458.905'80		
Amortyzacja	200.001'31		
Koszty fabrykacji	287.211'13		
Koszty handlowe	158.970'58		
Świadczenia socjalne	196.095'61		
Reparacje budynków	81.628'83		
Podatki	122.060'59		
Asekuracje	18.080'96		
Długi wątpliwe	5.883'39		
Na kapitał zapasowy	10.045'20		
Na rezerwę podatkową	40.858'81		
Na dywidendę	150.000'00		
	<u>3,572.162'72</u>		<u>3,572.162'72</u>

Bilans powyższy został zatwierdzony przez Ogólne Zebranie w dniu 8 maja 1930 r.

BANK CUKROWNICTWA, S. A.

W POZNANIU

Bilans na dzień 31 grudnia 1929 r.

STAN CZYNNY:		zł	zł	STAN BIERNY:		zł	zł
Kasa i sumy do dyspozycji:				Kapitały własne:			
a) gotowizna w kasie	878.151'96			a) zakładowy	9,000.000'00		
b) pozostałość w Banku Pol- skim i P. K. O.	3,764 911'30			b) zapasowy	2,580.000'00		
c) pozostałość w bankach państwowych	<u>1,543.110'64</u>	6,186.173'90		c) rezerwa specjalna	2,070.000'00		
Waluty zagraniczne:				d) wpłata na nową emisję	<u>1,600.000'00</u>	15,250.000'00	
banknoty i monety		165.078'82		Wkłady:			
Papiery wartościowe własne:				a) terminowe			
a) papiery państwowe	33.745'08			1) cukrowni	379.327'97		
b) akcje	<u>108.643'43</u>	142.388'51		2) różnych	<u>10,692.598'04</u>		
Udziały i akcje w przedsiębiorstwach kon- sorcjalnych		3,843.035'45		b) à vista:			
Papiery wartościowe ustawowego kapitału zapasowego		1,085.523'06		1) cukrowni	5.723'68		
Banki Loro:				2) różnych	<u>4,946.591'51</u>	16,024.241'20	
a) krajowe	54.517'90			Rachunki bieżące:			
b) zagraniczne	<u>1,648.039'50</u>	1,702.557'40		a) cukrowni	21,183.174'10		
Banki Nostro:				b) różnych	<u>3,746.783'30</u>	24,929.957'40	
a) krajowe	1,190.850'02			Zobowiązania inkasowe		998'20	
b) zagraniczne	<u>5,574.530'84</u>	6,765.380'86		Redyskonto weksli:			
Weksle zdyskontowane:				a) w kraju:			
a) cukrowni	29,186.956'83			1) kredyt normalny w B-ku Polskim i B-ku Gosp. Krajowego	3,071.017'49		
b) różnych	<u>12,999.930'44</u>	42,186.887'27		2) kredyt plantatorski w Banku Polskim	14,482.500'00		
Weksle protestowane		293.810'62		3) redyskonto u różnych	6,989.072'86		
Rachunki bieżące:				b) zagranicą	<u>6,236.994'11</u>	30,779.584'46	
a) cukrowni	122,865.259'45			Banki Loro:			
b) różnych:				a) krajowe	270.389'05		
1) zabezpieczone	6,363.480'40			b) zagraniczne	<u>68.268'90</u>	338.657'95	
2) niezabezpieczone	<u>2,658.226'26</u>	131,886.966'11		Banki Nostro:			
Pożyczki terminowe (hipoteczne)		624.832'64		a) krajowe	2,189.213'00		
Ruchomości		90.000'00		b) zagraniczne	<u>96,621.981'03</u>	98,811.194'03	
Nieruchomości		1,863.360'40		Zastaw walorów		217.922'00	
Sumy przechodnie		1,114.830'93		Przekazy na bank		79.587'74	
Odbiorcy:				Fundusz emerytalny i fundusze wieczyste		28.113'75	
a) krajowi odbiorcy cukru	10,011.400'87			Sumy przechodnie		4,086.250'44	
b) zagraniczni odbiorcy cukru	1,376.158'08			Dywidenda niepodniesiona		29.833'41	
c) odbiorcy różnych towarów:				Odbiorcy:			
1) cukrownie	120.916'04			a) krajowi odbiorcy cukru	1,690.473'13		
2) różni	<u>35.496'90</u>	11,543.971'89		b) zagraniczni odbiorcy cukru	795.294'69		
Dostawcy różnych towarów		2,427.844'85		c) odbiorcy różnych towarów:			
Suma bilansowa		211,922.642'71		1) cukrownie	2,272.386'50		
				2) różni	<u>15.700'01</u>	4,773.854'33	
				Dostawcy:			
				a) cukrownie za dostarczony cukier	14,958.897'98		
				b) dostawcy różnych towarów	<u>71,880'55</u>	15,030.778'53	
				Zysk:			
				a) z lat ubiegłych	21.595'69		
				b) za 1929 r.	<u>1,520.073'58</u>	1,541.669'27	
				Zobowiązania z tytułu udzielo- nych gwarancyj:			
				a) w listach gwarancyjnych	60,963.535'82		
				b) w żyrach	<u>7,239.560'00</u>	68,203.095'82	
				Różni za inkaso		7,600.136'85	
						<u>287,725.875'38</u>	
							<u>287,725.875'38</u>

Dalszy ciąg na następnej stronie

BANK CUKROWNICTWA, S. A. W POZNANIU

Rachunek zysków i strat na dzień 31 grudnia 1929 r.

STRATY:	zł	zł	ZYSKI:	zł	zł
Procenty wypłacone		5.560.075'25	Pozostałość zysków z lat ubiegłych		21.595'69
Prowizje wypłacone		352.851'14	Procenty pobrane		9.703.031'08
Koszty handlowe:			Prowizje pobrane:		
a) wydatki sob. we	4.504.176'79		a) z operacyj bankowych	1.226.901'86	
b) świadczenia socjalne	18.131'69		b) z tytułu komisowej sprze-		
c) wydatki rzeczowe	1.031.042'94	5.719.351'42	da y:		
Podatki		2.62.958'52	1) cukru	4.296.086'80	
Amortyzacja:			2) różnych towarów	701.193'32	6.224.181'8
a) nieruchomości	12.000'00	15.529'80	Różnice kursowe na rachunkach walutowych		197.448'77
b) ruchomości	3.529'80		Dochody z nieruchomości		34.627'36
Odpisy na dłużników		77.097'83	Zwrot sum dawniej spisanych		52.631'34
Różnice kursowe:			Waloryzacja pożyczek hipotecnych		33.610'73
strata na papierach wartości i u ziemiach		37.593'67			
Czysty zysk		1.541.669'27			
		<u>Razem . . . . . 16.267.126'95</u>			<u>Razem . . . . . 16.267.126'95</u>

Dyrektor Buchalterji: (—) *Martinek.*

Zarząd: (—) *Brzeski.* (—) *Demby.* (—) *Hebda.* (—) *Mikulski.*

Na podstawie wykonanej rewizji potwierdzamy niniejszem zgodność powyższego bilansu z prawidłowo prowadzonymi księzkami Banku Cukrownictwa, S. A. w Poznaniu.

Poznań, dn. 10 kwietnia 1930 r.

„**Powiernik**” Spółka Rewizyjno-Powiernicza Thiel & Marciniak.

(—) *St. Marciniak,* dyplomowany i zaprzysiężony rzeczoznawca księgowy.

Powyższy bilans potwierdzamy.

Poznań, dn. 25 kwietnia 1930 r.

Rada Nadzorcza: (—) *Józef Żychliński,* prezes.

Z dniem Walnego Zebrania ustąpił następujący członek: PP.: Józef Żychliński, Gustaw Holland, Dr. Ernst Lange, Edward Olex, Władysław Psarski. — Ponownie zostali wybrani: PP.: Józef Żychliński, Dr. Ernst Lange, Edward Olex, Władysław Psarski. — Na miejsce P. Gustawa Hollanda nie został nikt wybrany.

Rada Zarządzająca Spółki Akcyjnej

„ARTIGRAPH”

ZAKŁADY PRZEMYSŁOWE DLA WYROBU REVLAM
ARTYSTYCZNYCH I OPAKOWAŃ Z PAPIERU I BLACHY
W KRAKOWIE

podaje do wiadomości PP. Akcjonariuszów, że w dn. 27 czerwca 1930 r. o godz. 5 wieczorem w sali posiedzeń Akcyjnego Banku Hipotecznego, Filji w Krakowie, odbędzie się

I ZWYCZAJNE WALNE ZGROMADZENIE AKCJONARIUSZÓW

z następującym porządkiem dziennym:

- 1) Przedłożenie zamknięcia rachunkowego za 1929 r. i rozliczenia końcowego kosztów założenia, oraz sprawozdanie Komisji Rewizyjnej;
- 2) Zatwierdzenie zamknięcia rachunkowego, jakoteż udzielenie absolutorjum Radzie Zarządzającej;
- 3) Wybór rewizorów i ustalenie wysokości wynagrodzenia;
- 4) Uchwalenie zmiany statutu w dostosowaniu do ustawy o spółkach akcyjnych (Rozp. Prez. R. P. z dn. 22/III 1928 r. „Dz. Ust. R. P.” Nr. 39, poz. 383).

Akcjonariusze, życzący sobie wziąć udział w rzeczonym Walnym Zgromadzeniu, winni zdeponować swe akcje najdalej do dnia 18 czerwca 1930 r. w Warszawskim Banku Dyskontowym w Warszawie. Każde 25 sztuk akcji liczy się za 1 głos.

Kraków, 6 czerwca 1930 r.

RADA NADZORCZA

Opatowsko-Sandomierskiej Rolnej Spółki Akc.

W STROWCU

ma zaszczyt zawiadomić PP. Akcjonariuszów, że

ZWYCZAJNE WALNE ZGROMADZENIE

odbędzie się w dn. 19 lipca 1930 r. o godz. 15 w lokalu Związku Ziemian w Opatowie (gmach Opatowsko-Sandomierskiej Rolnej S. A.) z następującym porządkiem obrad:

1. Zagajenie Zgromadzenia i wybór Przewodniczącego;
2. Odczytanie protokołu;
3. Sprawozdanie z działalności za rok operacyjny 1929;
4. Sprawozdanie Komisji Rewizyjnej;
5. Zatwierdzenie bilansu i r-ku strat i zysków za 1929 r.;
6. Podział zysku za 1929 r.;
7. Ustalenie wynagrodzenia dla Władz Spółki;
8. Ustalenie budżetu i planu działania na 1930 r.;
9. Zmiana Statutu;
10. Powiększenie kapitału zakładowego drogą wypuszczenia nowej emisji;
11. Wybór Członków Zarządu i Rady Nadzorczej;
12. Udzielenie Zarządowi pełnomocnictwa do nabywania, sprzedaży, wydzierżawiania i obciążania nieruchomości Spółki;
13. Wnioski PP. Akcjonariuszów.

W myśl § 23 Statutu, sprawy, podlegające decyzji Walnego Zgromadzenia, winny być wnoszone za pośrednictwem Rady Nadzorczej. Akcjonariusz, zamierzający wystąpić z wnioskiem na Walnym Zgromadzeniu, winien złożyć go Radzie na piśmie conajmniej na 7 dni przed terminem Walnego Zgromadzenia.

ŁÓDZKIE TOWARZYSTWO ELEKTRYCZNE

SPÓŁKA AKCYJNA

Bilans na dzień 31 grudnia 1929 r.

AKTYWA:	zł	PASYWA:	zł
Place i nieruchomości	14.654.665'00	Kapitał zakładowy	42.000.000'00
Urządzenia maszynowe i elektryczne	20.727.370'00	Kapitał zapasowy zgodnie z § 50 statutu	1.259.096'00
Sieć kablowa łącznie ze stacjami transformatorowymi i oświetleniem ulic	25.353.295'00	Fundusz amortyzacyjny	5.935.547'75
Ruchomości i narzędzia	1.757.540'00	Fundusz dyspozycyjny	143.577'81
Wydzierżawione liczniki i różne aparaty	4.146.125'88	Fundusz stosownie do § 12a uprawnienia	212.913'39
Rozpoczęte urządzenia	22.183.928'05	Wierzyciele	44.454.280'28
Materiały na składzie	4.120.355'07	Pozostałość na rachunku zysków i strat	4.906.236'75
Gotowizna w kasie	23.984'36		
Papiery procentowe własne	96.300'07		
Dłużnicy	4.887.593'17		
Sumy przechodnie	960.495'38		
	98.911.651'98		
Kaucje w papierach procentowych	1.399.885'53	Kaucje w papierach procentowych	98.911.651'98
	<u>100.311.537'51</u>		1.399.885'53
			<u>100.311.537'51</u>

Rachunek Zysków i Strat za 1929 r.

WYDATKI:	zł	WPŁYWY:	zł
Podatki	2.980.817'78	Pozostałość z roku operacyjnego 1928.	137.371'00
Opłaty komunalne i państwowe	1.127.738'82	Nadwyżka wpływów nad wydatkami eksploatacyjnymi i administracyjnymi	12.159.376'31
Procenty i różnice na kursie	1.227.132'91		
Wpłaty do Kasy Emerytalno-Pożyczkowej Pracowników Elektrowni Łódzkiej	396.624'49		
Amortyzacja	1.450.000'00		
Fundusz stosownie do § 12a uprawnienia	208.196'56		
Pozostałość nadwyżki do dyspozycji Walnego Zgromadzenia	4.906.236'75		
	<u>12.296.747'31</u>		<u>12.296.747'31</u>

Jednocześnie Łódzkie Towarzystwo Elektryczne, Spółka Akcyjna, zawiadamia PP. Akcjonariuszów, zgodnie z § 51 Statutu Spółki, że począwszy od dnia 25 czerwca 1930 roku wypłaca dywidendę za rok operacyjny 1929 w wysokości zł 50'00 za każdy przedstawiony kupon Nr. 5 akcji Łódzkiego Towarzystwa Elektrycznego, Spółki Akcyjnej.

Wypłatę dywidendy PP. Akcjonariuszom zagranicznym uskutecznią się w Bazylejskim Banku Hadlowym w Bazylei lub „Société Générale de Belgique” w Brukseli, dla pozostałych zaś PP. Akcjonariuszów — w kasie Towarzystwa w Łodzi, ul. Przejazd Nr. 58.

Stosownie do § 52 Statutu Spółki dywidenda, po którą nikt się nie zgłosił, po upływie lat 5 przechodzi na własność Spółki.

Franc. Sp. Akc. Société Fermière de la Czenstochowienne w Roubaix

ODDZIAŁ W ŁODZI

Bilans Zamknięcia na dzień 31 grudnia 1929 r.

STAN CZYNNY:		STAN BIERNY:	
Gotówka w kasie i w bankach:	zł	zł	
w złotych	316.169'43		
w walutach zagranicznych	435.387'02	751.556'45	
Portfel wekslowy		2.897.818'24	
Weksle protestowane		435.551'78	
Ruchomości i utensylja		11.222'70	
Kaucje		208'33	
Nieruchomości (magazyn)		32.957'26	
Odbiorcy		5.221.565'70	
Materiały pomocnicze		632.019'08	
Sumy przechodnie		528.378'97	
Towary		10.541.239'30	
Dłużnicy różni		1.772.753'23	
Straty i Zyski		1.092.270'46	
		<u>23.917.541'50</u>	
			<u>23.917.541'50</u>

Rachunek Strat i Zysków z dn. 31 grudnia 1929 r.

WINIEN:		MA:	
Amortyzacja ruchomości i nieruchomości	zł	zł	
Koszty handlowe i bankowe	3.478'27	Towary	10.110.739'60
Świadczenia socjalne	1.757.304'29	Prowizje	2.043'53
Podatki i opłata stemplowa	405.258'04	Procenty	412.331'09
Dzierżawa fabryki	839.341'01	Różnica	1.092.270'46
Robocizna i koszty fabrykacyjne	707.423'90		
Koszty przewozowe i asekuracje	7.134.987'47		
Różnice kursowe	709.307'50		
	60.284'20		
	<u>11.617.384'68</u>		<u>11.617.384'68</u>

KOMISJA LIKWIDACYJNA

Spółki Akcyjnej „TEHATE”

Tow. dla Handlu, Przemysłu i Rolnictwa w likwidacji w Warszawie podaje do wiadomości, że

Walne Zgromadzenie Akcjonariuszów

odbędzie się w poniedziałek dn. 30 czerwca r. b. o godz. 5 po południu w lokalu spółki przy ul. Krakowskie Przedmieście 5 z następującym porządkiem obrad:

- 1) Zagajenie i wybór przewodniczącego; 2) Odczytanie protokołu Walnego Zgromadzenia 31/1 1930 r.; 3) Sprawozdanie o stanie interesów spółki; 4) Sprawozdanie Komisji Rewizyjnej; 5) Zatwierdzenie Bilansu i Rachunku Strat i Zysków za 1929 r., udzielenie absolutorjum władzom spółki; 6) Określenie wynagrodzenia Komisji Rewizyjnej; 7) Wybór Komisji Rewizyjnej na 1930 r.; 8) Wnioski i interpelacje.

Akcjonariusze, chcący wziąć udział w Walnym Zgromadzeniu, winni złożyć w Zarządzie Głównym Spółki do dn. 23 czerwca 1930 r. swoje akcje względnie zaświadczenie Banku, stwierdzające, że akcje zostały przyjęte do depozytu lub zastawione i nie będą właścicielowi oddane p zed odbyciem Walnego Zgromadzenia (§ 24 statutu).

Akcjonariusze, chcący wystąpić z wnioskiem na Walne Zgromadzenie, o ile reprezentują przynajmniej 10 głosów, t. j. 100 akcji, powinni złożyć wnioski Komisji Likwidacyjnej na piśmie, nie później niż dn. 20 czerwca 1930 r. (§ 21 statutu).

W razie nieprzybycia przewidzianej statutem liczby Akcjonariuszów, Walne Zgromadzenie odbędzie się w drugim terminie tego samego dnia o godz. 5 min. 30 po południu w tymże samym lokalu z zachowaniem tego samego porządku obrad, i zgodnie z § 32 statutu Walne Zgromadzenie będzie ważne, a uchwały jego prawomocne bez względu na liczbę akcji reprezentowanych przez uczestniczących w niem Akcjonariuszów lub pełnomocników.

ELEKTROWNIA OKRĘGOWA W PRUSZKOWIE,

Sp. Akc.

Bilans Zamknięcia na dzień 31 grudnia 1929 r.

MAJĄTEK: Inwestycje — Elektrownia zł 11,225.680'22; Sieci zł 5,259.202'65; Aparaty wypożyczone zł 2,143.664'44; Narzędzia i przybory zł 202.979'71; Nowe budowle zł 102.924'95; Razem Inwestycje zł 18,934.451'97; Kasa zł 9.339'41; Banki zł 1,126.103'73; Udziały w innych towarzystwach zł 2.000'00; Weksle obce zł 10.280'00; Dłużnicy zł 898.546'55; Materiały zł 1,043.401'92; Kaucje zł 28.077'05; Sumy przechodnie zł 70.368'24; **Razem Majątek zł 22,122.568'87.**

ZOBOWIĄZANIA: Kapitały: Akcyjny zł 6,000.000'00; Zapasowy zł 527.096'56; Amortyzacyjny zł 2,307.339'86; Rezerwowy zł 327.625'32; Razem Kapitały zł 9,162.061'74; Kredyty inwestycyjne zł 12,224.522'34; Wierzyciele zł 623.092'05; Kaucje zł 13.782'98; Sumy przechodnie zł 98.020'00; Rachunek Strat i Zysków zł 1.089'76; **Razem Zobowiązania zł 22,122.568'87.**

Rachunek Strat i Zysków za 1929 r.

WYDATKI: Wydatki eksploatacyjne zł 1,985.929'91; Podatki i świadczenia socjalne zł 481.981'49; Procenty zł 885.119'77; Różnice kursu zł 553'09; Amortyzacja urządzeń zł 506.165'86; Pozostałość na dzień 31/XII 1929 r. zł 1.089'76; **Razem Wydatki zł 3,860.839'88.**

WPLYWY: Pozostałość na dzień 1 stycznia 1930 r. zł 3.431'79; Wpływy z dochodów eksploatacyjnych zł 3.857.408'09; **Razem Wpływy zł 3,860.839'88.**

„WĘGIERSKA GÓRKA” GÓRNICZA I HUTNICZA SPÓŁKA AKCYJNA Z SIEDZIBĄ KRAKÓW

Bilans w dn. 31 grudnia 1929 r.

STAN CZYNNY:	zł	STAN BIERNY:	zł
Posiadłość gruntowa	110.701'09	Kapitał akcyjny	1,500.000'00
Budynki mieszkalne	517.428'96	Fundusz rezerwowy A	347'43
Budynki fabryczne	1,614.725'13	Fundusz rezerwowy B	396.534'62
Maszyny i urządzenia	3,002.069'50	Fundusz amortyzacyjny	990.492'11
Efekta	23.714'87	Wierzyciele	8,024.899'70
Kasa	13.729'25	Zysk	10.614'00
Dłużnicy	3,323.641'28		
Zapasy	2,316.877'78		
	<u>10,922.887'86</u>		<u>10,922.887'86</u>

Rachunek strat i zysków.

	zł		zł
Amortyzacja budynków mieszkalnych	10.348'58	Przeniesienie z 1928 roku	154.026'20
Amortyzacja budynków fabrycznych	64.589'00	Zysk brutto z roku operacyjnego	1,405.814'90
Amortyzacja maszyn i urządzeń	300.206'95		
Należności wątpliwe	3.150'85		
Odpisanie kosztów wierzeń i wyłączości górnichych	67.021'35		
Podatki	138.077'11		
Ciężary socjalne	255.837'86		
Odsetki i prowizje bankowe	565.256'81		
Koszta generalne	144.738'59		
Zysk	10.614'00		
	<u>1,559.841'10</u>		<u>1,559.841'10</u>

Węgierska Górka, dn. 10 maja 1930 r.

Za zgodność z księgami Spółki.

Komisja rewizyjna:

(—) Ignacy Włodek

(—) Michał Popławski

TOWARZYSTWO HANDLOWE „SVEA”, SP. AKC. w WARSZAWIE

ma zaszczyt zawiadomić PP. Akcjonariuszów, że dn. 3 lipca 1930 r. o godz. 5 po poł. w lokalu spółki w Warszawie, ul. Nowy Świat 42, odbędzie się

Walne Zgromadzenie Akcjonariuszów Spółki

z następującym porządkiem dziennym:

- 1) Rozpatrzenie i zatwierdzenie sprawozdanie oraz bilansu za 1929 rok;
- 2) Wybór 2 Członków Zarządu;
- 3) Wybór Komisji Rewizyjnej;
- 4) Określenie wynagrodzenia dla Zarządu i Komisji Rewizyjnej;
- 5) Wybór czasopisma dla ogłoszeń wymaganych przez statut;
- 6) Wolne wnioski.

Zarząd Spółki Akcyjnej pod Firmą

„KRAJOWE MŁYNY RYŻOWE”, S. A. W ŁODZI

zawiadamia PP. Akcjonariuszów, że dn. 3 lipca 1930 r., o godz. 7 wieczorem w lokalu Spółki w Łodzi, ul. Południowa 46, odbędzie się **Walne Zgromadzenie Akcjonariuszów Spółki** z następującym porządkiem dziennym:

- 1) Zagajenie Zebrania;
- 2) Wybór przewodniczącego;
- 3) Zatwierdzenie bilansu zamknięcia oraz rachunku strat i zysków na dzień 31/XII 1929 r.;
- 4) Zatwierdzenie budżetu wydatków na 1930 r.;
- 5) Wybór 1 członka Zarządu i zastępcy;
- 6) Wybór Komisji Rewizyjnej;
- 7) Zmiana statutu Spółki stosownie do wymagań nowego prawa akcyjnego („Dz. Ust. R. P.” Nr. 39/1928, poz. 383);
- 8) Wolne wnioski. Akcjonariusze, życzący sobie wziąć udział w Walnym Zgromadzeniu, winni postąpić stosownie do art. 21 Statutu Spółki.

Zarząd Spółki Akcyjnej pod firmą

Zakłady Przemysłowe WINKELHAUSEN Towarzystwo Akcyjne w Starogardzie

niniejszem zawiadamia PP. Akcjonariuszów, że w dn. 21 czerwca r. b. o godz. 11 rano w lokalu spółki w Starogardzie, ul. Rycerska Nr. 3, odbędzie się

Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie Akcjonariuszów

z następującym porządkiem dziennym:

- 1) Sprawozdanie Zarządu o działalności zakładów za I półrocze roku operacyjnego 1929/1930;
- 2) Zmiana ust. 2 § 18 statutu;
- 3) Wnioski Akcjonariuszów.

Właściciele akcji korzystają z prawa głosu na Walnym Zgromadzeniu, o ile conajmniej na 7 dni przed Walnym Zgromadzeniem zdeponują swe akcje lub dowody depozytowe w kasie przedsiębiorstwa lub w Pomorskim Banku Rolniczym, Oddział Starogard.

Zwyczajne Walne Zgromadzenie Akcjonariuszów Spółki Akcyjnej

„Północne Towarzystwo Transportowe i Ekspedycyjne” w Warszawie

odbędzie się w dn. 5 lipca 1930 r. o godz. 12 w południe w biurze Zarządu w Warszawie, ul. Widok Nr. 6, z następującym porządkiem dziennym:

- 1) Sprawozdanie i bilans za 1929 r. i zatwierdzenie podziału zysków;
- 2) Budżet na 1930 r.;
- 3) Projekt zmiany statutu Spółki i upoważnienie Zarządu, na prawach Walnego Zgromadzenia, do przeprowadzenia zmian i uzupełnień statutu Spółki, stosownie do Rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej o prawie Spółek Akcyjnych z dn. 22/III 1928 r. („Dz. Ust. R. P.” Nr. 39, poz. 383);
- 4) Wybór członków Zarządu i Komisji Rewizyjnej na miejsce ustępujących;
- 5) Pełnomocnictwa dla Zarządu;
- 6) Wolne wnioski.

SOCIÉTÉ FERMIÈRE DE LA CZENSTOCHOVIENNE

w Roubalx (Erancja)

Bilans na dz. 31 grudnia 1929 r.

AKTYWA:	fr.
Akcjonariusze	5,000,000'00
/aliczki na podatki	691,180'46
Gotowizna	474,411'05
Dłużnicy	48,930,630'06
Towa y	39,050,605'00
	<u>94,146,826'57</u>

PASYWA:	fr.
Kapitał Akcyjny	20,000,000'00
Rezerwa Ustawowa	1,498,205'71
Fundusz Zapasowy	8,253,532'53
Wierzyciele	62,363,134'37
Zysk	2,031,953'96
	<u>94,146,826'57</u>

Rachunek Strat i Zysków

Strata z działalności w Polsce	3,112,970'00
Odsetki	1,687,835'23
Opłata stemplowa francuska	40,000'00
Koszty Ogólne	2,381,687'90
Zysk	2,031,953'96
	<u>9,254,447'09</u>
Dochód brutto z ogólnej produkcji	9,254,447'09
	<u>9,254,447'09</u>

ZARZĄD SPÓŁKI AKCYJNEJ ZAKŁADY WYROBÓW METALOWYCH

KONRAD, JARNUSZKIEWICZ i S-KA, S. A.

zawiadamia niniejszem PP. Akcjonariuszów, że

29 ZWYCZAJNE WALNE ZGROMADZENIE

odbędzie się w dn. 8 lipca 1930 r. o godz. 7 po poł. w biurze Zarządu Spółki w Warszawie, ul. Grzybowska Nr. 25, z następującym porządkiem dziennym:

- 1) Wybór przewodniczącego;
- 2) Sprawozdanie Zarządu i Komisji Rewizyjnej, zatwierdzenie bilansu i rachunku zysków i strat za rok operacyjny 1929, oraz podział zysków;
- 3) Rozpatrzenie i zatwierdzenie budżetu wydatków i planu działania na 1930 r.;
- 4) Wybór 2 członków Zarządu i 5 członków Komisji Rewizyjnej;
- 5) Określenie wynagrodzenia członków Zarządu i Komisji Rewizyjnej;
- 6) Zmiana nominalnej wartości akcji i powiększenie kapitału zakładowego Spółki;
- 7) Uzgodnienie statutu Spółki z rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej o spółkach akcyjnych z dn. 22 marca 1928 r. („Dz. Ust. R. P.” Nr. 39, poz. 383);
- 8) Wolne wnioski.

PP. Akcjonariusze, życzący sobie uczestniczyć w Walnym Zgromadzeniu, winni najpóźniej do dn. 1 lipca 1930 r. włącznie złożyć w biurze Zarządu Spółki w Warszawie, ul. Grzybowska Nr. 25, w godz. od 9 do 13 swoje akcje lub dowody deponowania tychże w jednym z Banków Rzeczypospolitej Polskiej.

ZARZĄD

STARZYCKIEJ FABRYKI WYROBÓW SUKIENNYCH

Z. BORNSTEIN, S. A.

podaje do wiadomości PP. Akcjonariuszów, że w dn. 5 lipca r. b. o godz. 6 po poł. w lokalu biura Spółki Akcyjnej w Tomaszowie Mazow., ul. Warszawska Szosa Nr. 59/71, odbędzie się stosownie do art. 19 statutu

Zwyczajne Walne Zgromadzenie

z następującym porządkiem dziennym:

- 1) Zagajenie Zebrania i Wybór Przewodniczącego;
- 2) Sprawozdanie Zarządu i Komisji Rewizyjnej;
- 3) Zatwierdzenie bilansu i rachunku zysków i strat za 1929/1930 r. operacyjny, oraz podział zysków, osiągniętych w tym okresie;
- 4) Ustalenie wynagrodzenia dla Zarządu i Komisji Rewizyjnej;
- 5) Rozpatrzenie i zatwierdzenie budżetu i planu działania na rok operacyjny 1930/1931;

- 6) Wybór 2 członków Zarządu, 1 zastępcy, oraz 5 członków Komisji Rewizyjnej;
  - 7) Rozpatrzenie i zaakceptowanie nowego statutu Spółki, uzgodnionego z treścią Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o Spółkach Akcyjnych z dn. 22 marca 1928 r.;
  - 8) Wolne wnioski.
- W myśl art. 23 Statutu Spółki Akcjonariusze, pragnący uczestniczyć w Walnym Zgromadzeniu, winni nie później, niż 7 (siedem) dni przed terminem Zgromadzenia złożyć akcje Zarządowi w Tomaszowie Mazow.

W razie niedojścia do skutku w dn. 5 lipca r. b. Zwyczajnego Walnego Zgromadzenia w pierwszym terminie, Zgromadzenie to odbędzie się, stosownie do § 31 statutu, w drugim terminie, bez względu na ilość złożonych akcji, w dn. 19 lipca r. b. o godz. 6 po poł. w lokalu biura Spółki Akcyjnej w Tomaszowie Mazow., ul. Warszawska Szosa Nr. 59/71, z niezmiennym porządkiem obrad.

GOLESZOWSKA FABRYKA PORTLAND-CEMENTU, S. A.

Bilans za 1929 rok.

AKTYWA:	zł	zł	zł	PASYWA:	zł	zł
Konto nieruchomości:				Kapitał akcyjny (30.000 szt. akcyj a zł 100'00)		3,000.000'00
a) Grunta i budynki	2,108.361'83			Fundusz rezerwoy		310.703'91
Przyrost w 1929 r.	39.248'35	2,147.610'18		Specjalne Konto rezerw I		420.000'00
b) Zakłady fabryczne	1,661.156'19			Specjalne Konto rezerw II		250.000'00
Przyrost w 1929 r.	434.595'86	2,095.752'05	4,243.362'23	Fun usz rezerwoy na podatek majtkowy		60.611'35
Konto maszyn i przyrządów:				Fundusz na zapomogi		35.000'00
a) Maszyny i przyrządy	5,154.495'99			Konto dywidend:		
Przyrost w 1929 r.	1,632.018'99			niepobrane dywiden. za 1927 r.	435'00	
	6,786.514'98			niepobrane dywiden. za 1928 r.	1.755'00	2.190'00
Rozchód w 1929 r.	1.000'00	6,785.514'98		Fun usz amort. zacyjny:		
b) Zaprząg		247.997'97	7,033.512'95	z dniem 1/I 1929 r.	1,322.639'92	
Konto papierów wartościowych			523.448'22	przyrost w 1929 r.	532.276'41	1,854.916'33
Konto kasowe			11.999'19	Konto-Korent:		
Konto-Korent:				wierzyciele		9,421.571'35
Dłużnicy			1,307.393'63	Rachunek zisków i strat:		
Zapasy towarów i materiałów			2,821.342'27	zysk przeniesiony z 192 r.	35.951'60	
			15,941.058'49	zysk z 1929 r.	520.113'95	556.065'55
						15,941.058'49

Rachunek Zysków i Strat w dniu 31 grudnia 1929 r.

DEBET:	zł	zł	KREDYT:	zł
Konto funduszu amortyzacyjnego		532.276'41	Saldo przeniesione z 1928 r.	35.951'60
Konto kosztów Zarządu		566.112'67	Zysk przedsiębiorstwa	2,722.966'65
Konto podatkowe		420.819'12		
Konto odsetek		683.644'50		
Konto zysków i strat:				
Zysk przeniesiony z 1928 r.	35.951'60			
Zysk za 1929 r.	520.113'95	556.065'55		
		2,758.918'25		2,758.918'25

Goleszów, dn. 14 maja 1930 r.

Goleszowska Fabryka Portland-Cementu S. A.

Pusch m. p.

p. p. Jeziorski m. p.

Sprawdzono i stwierdzono zgodność z należycie i po kupiecku prowadzonymi księgmami handlowymi.

Komisja rewizyjna:

R. Springer m. p. Zygmunt Pollak m. p. Franciszek Utilz m. p.

TOW. AKC. MANUFABRYKI BAWELNIANEJ GAMPE I ALBRECHT

W ŁODZI

Bilans na dz. 31 grudnia 1929 r.

STAN CZYNNY:	zł	zł	STAN BIERNY:	zł	zł
Grunta i budynki fabryczne	2,759.677'55		Kapitał akcyjny	4,900.000'—	
Maszyny i narzędzia fabryczne	5,012.577'13		„ zapasowy	333.166'97	
Ruchomości i zaprząg	74.873'96	7,847.128'64	„ amortyzac.	3,121.227'06	8,354.394'03
Kasa	90.020'27		Akcepty	1,909.658'08	
Weksle	145.173'74		Wierzyciele przedwojenni	464.769'38	
Papiery wartościowe	71.004'—		Wierzyciele długoterminowi	732.629'08	
Towary, surowce i t. p.	3,201.720'02		Wierzyciele krótkoterminowi	1,002.774'76	
Dłużnicy	1,575.552'75	5,083.470'78	Wkłady akcjonarj.	466.375'09	2,666.548'31
Materiały zarekwirowane		1'—			4,576.206'39
					12,930.600'42
					12,930.600'42

RADA ZARZĄDZAJĄCA TOWARZYSTWA KOPALN I ZAKŁADÓW HUTNICZYCH SOSNOWIECKICH, SPÓŁKI AKCYJNEJ,

ma zaszczyt podać do wiadomości W. Panów Akcjonarjuszów i Posiadaczy obligacyj Towarzystwa, że Panowie Ministrowie Przemysłu i Handlu oraz Skarbu mocą postanowienia, ogłoszonego w „Monitorze Polskim” za Nr. 126 z dnia 2 czerwca 1930 roku, powzięli następującą decyzję:

Na zasadzie art. 1 Ustawy z dnia 29 kwietnia 1919 roku, o zatwierdzaniu i zmianie Statutów Spółek Akcyjnych, oraz art. 170 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o prawie o spółkach akcyjnych (Dz. Ust. 39/1928, poz. 383), zezwała się Spółce Akcyjnej pod firmą: „Towarzystwo Kopalń Węgla i Zakładów Hutniczych Sosnowieckich, Spółka Akcyjna”, z siedzibą w Warszawie:

I. na zmniejszenie kapitału zakładowego Spółki o zł 7.800.000, czyli do zł 18.200.000, drogą zmniejszenia nominalnej wartości akcji ze zł 500, na zł 350 każda;

II. na powiększenie kapitału zakładowego Spółki o zł 11.550.000, czyli do zł 29.750.000 (dwudziestu dziewięciu milionów siedmuset pięćdziesięciu tysięcy) drogą II emisji 33.000 (trzydzieści trzy tysiące) sztuk nowych akcji na okaziciela o wartości nominalnej 350 złotych każda, na spłatę w akcjach lub gotówką obligacji 4% z r. 1899 niewylosowanych i wylosowanych, a nieprzedawnionych na dzień 31 grudnia 1915 r. i kuponów od powyższych obligacji, szczegółowo wymienionych w punktach 1 i 2 § 2 układu między Towarzystwem i Kuratorem posiadaczy obligacji, zeznanego dn. 24 lutego 1930 r. w kancelarii Notariusza Karola Hettlingera w Warszawie za Nr. rep. 912 zatwierdzonego przez Wydział Sądu Okręgowego w Warszawie, w dn. 26 marca 1930 r. — a to stosownie do warunków, wymienionych we wzmiankowanym wyżej układzie, w szczególności zaś warunków następujących:

a) jedna akcja nowej emisji będzie wydana wzamian za obligację, zaopatrzona w talon, albo też za pakiet 60 kuponów (Nr. 15 do 60 włącznie). Prawo do otrzymania akcji wzamian za obligacje (zaopatrzone w talon) wzgl. kupony od obligacji, winno być wykonane w ciągu 3 miesięcy od daty ogłoszenia w „Monitorze Polskim” niniejszego postanowienia;

b) repartycja akcji, które nie zostaną wymienione w sposób wskazany i w terminach wskazanych wyżej w punktach „a”, będzie dokonana przez Radę Zarządzającą według jej uznania w ciągu 2-ch tygodni od upływu terminu, wskazanego w punkcie „a”;

c) kurs emisyjny akcji, nie wymienionych na obligacje lub kupony, będzie wynosił złotych 393 (trzysta dziewięćdziesiąt trzy złote), z której to sumy kwota 350 (trzysta pięćdziesiąt) złotych jest przeznaczona na kapitał akcyjny, a reszta, po pokryciu kosztów związanych z emisją, na kapitał rezerwowy. W ciągu miesiąca od daty ostatecznego zamknięcia subskrypcji, czyli upływu terminu, wskazanego w punkcie „b”, winna być wpłacona całość należności za akcje;

d) akcje nowej emisji mają prawo do udziału w dywidendzie za rok operacyjny 1929, oraz prawo do poboru akcji emisji „b”, uchwalonej przez Walne Zgromadzenie Akcjonarjuszów w dniu 14 stycznia 1930 r., a to w granicach i na warunkach, określonych przez wymienione Walne Zgromadzenie z dn. 14 stycznia 1930 r. Inne prawa przywiązane do akcji przysługiwać będą dopiero od daty wpisu emisji do Rejestru Firmowego, co winno nastąpić w ciągu 2-ch miesięcy od daty zamknięcia subskrypcji, czyli od upływu terminu, wskazanego wyżej w punkcie „b”;

e) w ciągu 2-ch miesięcy od dnia zamknięcia subskrypcji, czyli od upływu terminu, wskazanego wyżej w punkcie „b”, akcje nowej emisji winny być wydane akcjonarjuszom;

f) w ogłoszeniach o subskrypcji winno być w całości opublikowane postanowienie, zezwalające na przeprowadzenia nowej emisji akcji.

III. Na powiększenie kapitału zakładowego Spółki o zł 10,500.000, czyli do zł 40,250.000, drogą trzeciej emisji złotowej 30.000 sztuk nowych akcji, z których 7.500 sztuk będą akcje imienne uprzywilejowane, nominalnej wartości zł 350 każda, na następujących warunkach:

a) pierwszeństwo do nabycia akcji nowej emisji na okaziciela służy właścicielom akcji emisji poprzednich w stosunku 6 nowych akcji na 17 akcji emisji poprzednich;

b) pierwszeństwo do nabycia akcji nowej emisji imiennych uprzywilejowanych służy właścicielom akcji emisji poprzednich, na warunkach w uchwale Walnego Zgromadzenia z dnia 14 stycznia r. b. wymienionych;

c) dla wykonania prawa poboru dla dawnych akcjonariuszów (p. „a” i „b”) winien być określony termin sześciotygodniowy od dnia ogłoszenia subskrypcji na akcje nowej emisji w „Monitorze Polskim”.

d) repartycji tych akcji, na które dotychczasowi akcjonariusze, z tytułu posiadania prawa pierwszeństwa, się nie zapiszą, dokona Rada Zarządzająca, według swego uznania i określi ich kurs emisyjny, który nie może być niższy od ceny emisyjnej;

e) cena emisyjna akcji nowej emisji dla dawnych akcjonariuszów, którzy wykorzystają prawo do poboru, określa się na zł 393, z których zł 350 przeznacza się na kapitał zakładowy, reszta zaś, po pokryciu kosztów z emisją nowych akcji związanych, na kapitał rezerwowy;

f) pod względem praw przysługujących akcjonariuszom, akcje nowych emisji będą zrównane z akcjami poprzednich, z chwilą wpisania podwyższenia kapi-

tału zakładowego do rejestru handlowego, które winno być uskutecznione w ciągu miesiąca od dnia zamknięcia subskrypcji i uczestniczyć będą w dywidendzie od dnia określonego przez Radę Zarządzającą;

g) całkowita wypłata kapitału zakładowego oraz zapasowego winna być uskuteczniiona do dnia 1 stycznia 1931 roku;

h) w terminie miesięcznym od dnia zamknięcia subskrypcji, szczegółowe sprawozdanie wraz z planem podziału i wykazem sprzedanych akcji z zaznaczeniem otrzymanej za nie ceny emisyjnej winno być złożone do Ministerstwa Przemysłu i Handlu. Dopiero po złożeniu takiego sprawozdania Spółka będzie mogła zarejestrować dokonane powiększenie kapitału zakładowego;

i) w ogłoszeniach o subskrypcji winno być w całości publikowane postanowienie, zezwalające na przeprowadzenia nowej emisji akcji;

j) w ciągu dwóch miesięcy od dnia zamknięcia subskrypcji, akcje nowej emisji winny być wydane akcjonariuszom.

Od daty ogłoszenia tego postanowienia biegnie termin trzymiesięczny, w czasie którego posiadacze obligacji winni zwrócić się do Oddziału **Banku Francusko - Polskiego**, w Warszawie, ulica Czackiego 4, o wymianę obligacji lub pakietu 60 kuponów od obligacji w zamian za nową akcją o 350.— złotych.

Po dniu 2 września 1930 r. spłata obligacji i kuponów obligacyjnych nastąpi tylko w gotówce na warunkach, przewidzianych w postanowieniu.

Termin wykonania trzeciej emisji, przewidzianej artykułem III postanowienia (subskrypcja w gotówce 30.000 akcji nowych o wartości nominalnej po 350.— złotych), będzie określony w późniejszym ogłoszeniu.

Rada Zarządzająca.

BANK GOSPODARSTWA KRAJOWEGO

CENTRALA W WARSZAWIE
UL. KRÓLEWSKA 5

DEPARTAMENT
BUDOWLANY
WARSZAWA,
ULICA SIENNA Nr. 17

ZAŁATWIA OPERACJE BANKOWE, W SZCZEGÓLNOŚCI:

1) SKUP I SPRZEDAŻ WEKSLI	TOŚCIOWYCH, DOKUMENTÓW ORAZ KOSZTOWNOŚCI
2) NABYWANIE I SPRZEDAWANIE NA RACHUNEK WŁASNY WALUT OBCYCH ORAZ PAPIERÓW WAR- TOŚCIOWYCH PAŃSTWOWYCH, KOMUNALNYCH I INNYCH	6) UDZIELANIE KREDYTU DŁUGO- TERMINOWEGO PRZEZ EMISJĘ 7% LISTÓW ZASTAWNYCH, 7% OBLIGACYJ KOMUNALNYCH, A DLA POTRZEB PRZEMYSŁU 7½% OBLIGACYJ BANKOWYCH.
3) INKASOWANIE WSZELKIEGO RO- DZAJU NALEŻNOŚCI	PAPIERY TE WYSTAWIONE W PEŁNOWARTOŚCIOWEJ WA- LUCIE ZAOPATRZONE SĄ W GWA- RANCJĘ SKARBU PAŃSTWA ORAZ ZABEZPIECZONE HIPOTECZNIE.
4) WYDAWANIE PRZEKAZÓW NA MIEJSCOWOŚCI W POLSCE ORAZ ZAGRANICĄ POŁOŻONE	
5) PRZYJMOWANIE DO DEPOZYTU WSZELKICH PAPIERÓW WAR-	

KAPITAŁY WŁASNE BANKU WYNOSZĄ *z* 200,000.000

20 ODDZIAŁÓW PROWINCJONALNYCH

KORESPONDENCI WE WSZYSTKICH
WIĘKSZYCH MIASTACH ŚWIATA

„POLMIN”

PAŃSTWOWA FABRYKA OLEJÓW MINERALNYCH

SIEDZIBA DYREKCJI: LWÓW, ULICA SZPITALNA Nr. 1

TELEFONY: 2-48, 3-28, 39-20, 39-21

FABRYKA OLEJÓW MINERALNYCH
W DROHOBYCZU — TELEFON 105

REPREZENTACJA W WARSZAWIE
ul. Szkolna 2; telefony: 70-84, 114-75, 512-33 i 177-8

Reprezentacja w Gdańsku — Polish Petroleum Company — Krebsmarkt 7 — 8

Przedstawicielstwa zagraniczne we wszystkich stołecznych miastach Europy

POLECA ZNANE ZE SWEJ PIERWSZORZĘDNEJ JAKOŚCI

OLEJE I SMARY SAMOCHODOWE

Polmin AS, Polmin AL, Polmin AZ, Polmin AF, Polmin AP, Polmin AD i Polmin AT

OLEJE CYLINDROWE, ODPOWIEDNIE DO
WSZYSTKICH WARUNKÓW PRACY. WYSOKOGA-
TUNKOWE OLEJE ŁOŻYSKOWE. OLEJE DO
SILNIKÓW SPALINOWYCH, DO KOMPRESORÓW PO-
WIETRZNYCH I KOMPRESORÓW CHŁODNICZYCH.
OLEJE TURBINOWE i TRANSFORMATORO-
WE. OLEJE WIERTNICZE. TŁUSZCZE MA-
SZYNOWE. SMARY DO LIN I KÓŁ ZĘBATYCH.
SMARY DO WÓZKÓW KOPALNIANYCH I OLEJE
OSIOWE. — PARAFINE, ŚWIECE, WAZE-
LINĘ TECHNICZNĄ. — BENZYNY: EKSTRAKCYJ-
NA, LOTNICZĄ, SAMOCHODOWĄ I MOTOROWĄ. —
NAFTĘ: RAFINOWANĄ I SILNOPLOMIENNA. OLE-
JE GAZOWE. ASFALTY BEZPARAFINOWE I PARA-
FINOWE. SULFOKWASY, KWASY NAFTENOWE.

ODDZIAŁY W KRAJU:

BIAŁYSTOK, ul. Warszawska 7, tel. 10-34

KRAKÓW, ul. Szczepańska 9, tel. 15-82

LUBLIN, ul. Krak. Przedm. 46, tel. 10-74

LWÓW, ul. Szpitalna 1, tel. 3-23

ŁÓDŹ, ul. Piotrkowska 152, tel. 6-27,

WARSZAWA, ul. Szkolna 2, tel. 114-75

POZNAŃ, ul. św. Marcina 18, tel. 35-36

SOSNOWIEC, ul. Naftowa 4, tel. 2-08

TORUŃ, ul. Mostowa 17, tel. 3-99

WILNO, ul. Jagiellońska 8, tel. 1-72

SKŁADY WŁASNE I KOMISOWE:

BIAŁYSTOK, BIELSK PODLASKI, BIŁGORAJ, BĘDZIN, BRODY, BYDGOSZCZ, CHELM, DOLINA, DRO-
HOBYCZ, GARWOLIN, GDYNIA, GRUDZIĄDZ, JAROSŁAW, KALISZ, KIELCE, KOŃSKIE, KOŁOMYJA,
KOWEL, KRAKÓW, KRASNYSTAW, LIDA, LUBLIN, LUBARTÓW, LWÓW, ŁĘCZYCA, ŁOMŻA, ŁÓDŹ,
MIĘDZYRZEC PODLASKI, NOWOGRÓDEK, OPCZNO, OSTROWIEC, OSTRÓW, PABJANICE, RADOM,
RADZYŃ, RÓWNE, RYKI, SANDOMIERZ, SAMBOR, SIEMIATYCZE, SIEDLCE, SKIERNIEWICE, SOBOLEW,
SOSNOWIEC, STANISŁAWÓW, STRYJ, TOMASZÓW MAZ., TORUŃ, TARNOPOL, WARSZAWA, WILNO,
WIELUŃ, WIERZBNIK, WÓLKOWYSK, WŁOCŁAWEK, ZDUŃSKA WOLA, ZŁOCZÓW, ŻYRARDÓW

WŁASNY PARK CYSTERNOWY